

R. P. R.

DOS. Nr. 40005

VOL. Nr. 174

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Ancheta

LUCA VASILE

SI ALII

P 148/174

Data

1532014

P 000148, Vol. 174

Urmează Vol. Nr.

F

Gov. Dragomir
Spri clasa la
Zara

M.

11 XI 1964. -

ACT DE ACUZARE Nr.12
=====

Văzînd actele de cercetare efectuate de către organele Ministerului Afacerilor Interne și cele de anchetă efectuate de către organele Procuraturii R.P.R. privind pe:

- 1.- LUCA VASILE
 - 2.- IACOB ALEXANDRU
 - 3.- SOLYMOS IVAN
 - 4.- CERNICICA DUMITRU
- Constat următoarele:

Acuzații de mai sus, ascunzînd trecutul lor au reușit să se strecoare în posturi importante în conducerea Partidului și a Statului. Deținînd posturi de conducere în sistemul financiar-bancar și cooperatist, ei au format un grup antistatal în frunte cu acuzatul LUCA VASILE și au întreprins acțiuni criminale împotriva cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, desfășurînd o activitate de subminare a economiei, cu scopul de a zădărnici construirea socialismului în țara noastră și a restaura capitalismul.

Acuzatul LUCA VASILE și-a început activitatea contrarevoluționară încă din timpul revoluției proletare din Ungaria. În anul 1918, după o scurtă activitate în "garda națională" care avea misiunea să înăbușe revoluția, s-a prezentat voluntar în detașamentele militare contrarevoluționare și cu arma în mîna a luat parte la reprimarea revoluției, atît pe teritoriul Ardealului, cît și al Ungariei. El a participat nemijlocit la masacrele sîngeroase și schingiuirea sălbatică a muncitorilor și țăranilor din Ardeal, care au încercat să scuture jugul burghezo-moșieresc și al monarhiei habsburgice.

Ulterior acuzatul VASILE LUCA s-a strecurat în mișcarea muncitorească, furnizînd - încă din anul 1924 - siguranței din Brașov, informații privind activitatea Partidului Comunist din România. Această activitate informativă a lui LUCA VASILE, a provocat căderea unui mare număr de activiști de partid. Cu ocazia arestării sale din septembrie 1925, el a fost recrutat ca

agent provocator, plătit de către inspectorul de siguranță ZACHIU DUMITRU din Braşov, faţă de care şi-a luat angajament scris în acest sens.

În legătură cu aceasta acuzatul LUCA la interogatoriul luat la 17 ianuarie 1953 de către organele de cercetare a declarat:

".....În anul 1925 m-am angajat în scris, ca agent provocator în slujba Siguranţei împotriva mişcării muncitoreşti" (dos.vol.I.fila 22).

La interogatoriul ce i s-a luat de către organele procuraturii la 25 septembrie 1954, acuzatul LUCA întărind declaraţiile sale date la primele cercetări, a declarat următoarele:

"Am dat angajament scris, în care am scris că mă angajez să furnizez siguranţei informaţii despre mişcarea muncitorească, să lupt contra comunismului şi să păstrez cel mai deplin secret asupra relaţiilor mele cu siguranţa" (dos.vol.56 fil.4).

Martorii VOINEA SEPTIMIU, GABOR ARPAD, ZDRAFCU ERACLE şi MUNTEANU ION, foşti agenţi ai siguranţei Braşov, confirmă în totul legăturile criminale ale acuzatului LUCA VASILE cu Siguranţa Braşov. Faptele sînt confirmate şi de o serie de documente din arhiva siguranţei (dos.vol.II, fila 19-39).

După recrutare, inspectorul de siguranţă ZACHIU l-a pus pe LUCA VASILE la dispoziţia subinspectorului general BANCIULESCU TEODOR din Direcţia generală a siguranţei, care l-a folosit ca agent provocator în închisoarea Jilava, unde a fost introdus ca arestat preventiv. În februarie 1928, a fost achitat şi pus în libertate.

În luna august al aceluiaş an, fiind delegat de organizaţia de partid din Braşov la Congresul al IV-lea al P.C.R., acuzatul LUCA VASILE a luat în prealabil legătură atît cu inspectorul de siguranţă ZACHIU la Braşov, cît şi cu subinspectorul general de siguranţă BANCIULESCU la Bucureşti, cărora le-a dat informaţii despre pregătirea Congresului Partidului.

În legătură cu aceasta, acuzatul LUCA VASILE, la interogatoriul luat de organele Procuraturii la 25 septembrie 1954, a declarat:

"... Luînd contact din proprie iniţiativă cu inspectorul ZACHIU i-am dat informaţii despre organizarea congresului Partidului şi despre plecarea delegaţilor la congres. Zachiu a luat legătura cu un agent al lui BANCIULESCU şi mi-a comunicat că un agent al lui Bănciulescu mă aşteaptă a doua zi la un

anumit loc de întâlnire la București, pentru a mă conduce la BANCIULESCU..."

"I-am relatat lui BANCIULESCU despre congresul Partidului și despre plecarea delegaților. BANCIULESCU mi-a spus să merg la Congres și la reîntoarcere să-i dau informații despre felul cum s-a desfășurat Congresul" (dosar vol.56 fila nr.6).

Faptele sînt confirmate prin o serie de rapoarte scrise ale agentului MUNTEANU ION de la siguranța Brașov, găsite în arhiva siguranței, precum și cu declarațiile date de MUNTEANU ION ca martor (dos.vol.II. fila 43-45, vol.7 fila nr.337-343).

După Congresul Partidului, acuzatul LUCA VASILE a luat din nou contact cu aceleași organe ale siguranței, dîndu-le informații despre modul în care s-au desfășurat lucrările Congresului precum și despre hotărîrile luate.

În luna martie 1929, acuzatul LUCA VASILE, strecurat în C.C. al Partidului Comunist din România, obține sarcina de a organiza și pregăti congresul Sindicatelor Unitare de la Timișoara și deplasîndu-se în acest scop în diferite localități, printre care și la Brașov, a luat legătură cu inspectorul de siguranță ZACHIU, informîndu-l despre apropiatul congres al Sindicatelor de la Timișoara, dîndu-i și numele delegaților aleși la Brașov.

Potrivit instrucțiunilor lui ZACHIU, în timpul Congresului, acuzatul LUCA a dat organelor Siguranței numele tuturor delegaților comuniști care au participat la Congres. Despre aceasta acuzatul LUCA, la interogatoriul luat de organele de cercetare la 17 ianuarie 1953, a declarat:

"Astfel, am dat siguranței de fapt nu numai o serie de comuniști, activiști sindicali, dar și fiul din diferite localități, prin care siguranța putea să ajungă la organizația ilegală a Partidului" (dos.vol.I fila 52).

Datorită trădării și provocărilor făcute de acuzatul LUCA, rezistența muncitorilor de la Căminul Muncitoresc din Timișoara, a fost înăbușită în sînge și muncitorii aflați în cămin au căzut în mîinile siguranței.

Activitatea trădătoare a acuzatului LUCA VASILE în timpul Congresului de la Timișoara este confirmată și de martorii HEIGL IOAN, MATAYSZ PETRU și MIHAILEANU ALEXANDRU.

După evenimentele de la Timișoara, siguranța a înscenat un proces în care au fost implicați și condamnați, conducătorii Consiliului General al Sindicatelor Unitare. Acuzatului LUCA i s-a comunicat din partea Siguranței Generale din București, să m

se prezinte la Tribunal, făcându-i-se totodată cunoscut că va fi soos din proces. Aceste împrejurări, mărturisite de LUCA, sînt confirmate și prin documentele găsite în arhiva siguranței (dos. vol.11 fila 90-92).

În acelaș mod mîrșav, acuzatul LUCA VASILE a trădat acțiunea eroică a minerilor din Valea Jiului, care a avut loc în august 1929.

Astfel, în luna iulie 1929, acuzatul LUCA a fost trimis de partid în Valea Jiului, cu sarcina de a organiza și conduce acțiunea de luptă a minerilor cu ocazia zilei de 1 august. Înainte de plecare, acuzatul LUCA a luat legătură cu subinspectorul general de siguranță BANCIULESCU, pe care l-a informat despre sarcina pe care o are de îndeplinit în Valea Jiului, primind de la acesta instrucțiuni despre felul cum trebuie să acționeze în interesul siguranței. BANCIULESCU l-a instruit pe LUCA VASILE, ca odată ajuns în Valea Jiului, să împiedice acțiunile organizate ale muncitorilor, iar în cazul cînd aceștia vor să treacă la vreo acțiune, să comunice acest lucru imediat organelor de siguranță.

Ajungînd în Valea Jiului, LUCA VASILE a îndeplinit întocmai misiunea primită de la siguranță.

Intr-un document din acest timp, găsit în arhiva siguranței, sînt scrise următoarele:

"După ultimele rapoarte primite de la LUCA LASZLO care conduce acțiunea comunistă în Ardeal, rezultă că elementele comuniste de pe Valea Jiului, au fost foarte bine organizate în ultimul timp" (dos. vol.II fila 75).

Dîndu-și seama, la o ședință pe care a ținut-o cu activiștii sindicalii și de partid, că greva nu poate fi împiedicată, el a comunicat acest lucru siguranței și a părăsit Valea Jiului. În legătură cu aceasta, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat de organele de cercetare, a declarat:

"Prin părăsirea muncitorilor în timpul frămîntărilor din Valea Jiului și neorganizarea grevei, am trădat interesele muncitorilor și am îndeplinit sarcinile date de siguranță" (dos.vol.4 fila 203).

După evenimentele sîngeroase de la Lupeni, acuzatul LUCA VASILE, pentru a-și ascunde activitatea provocatoare, a susținut verbal și în scris că greva minerilor de la Lupeni, organizată de partid ca urmare a exploatării crunte și a mizeriei, ar fi fost o acțiune provocată de siguranță.

În luna octombrie 1929, LUCA VASILE a primit sarcina să plece la o ședință a Internaționalei Sindicale.

După primirea acestei sarcini sub acoperirea unei "arestări", a fost dus la subinspectorul general de siguranță BANCIULESCU și la inspectorul general al Direcției Generale a Siguranței VINTILA IONESCU, cărora le-a furnizat informații despre apropiata sa plecare la Congresul Internaționalei Sindicale. În legătură cu aceasta, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat de organele de cercetare la 23 septembrie 1953 a declarat:

"I-am povestit și lui VINTILA IONESCU chestia plecării mele ... cerându-i părerea. Acesta mi-a răspuns că este de acord cu plecarea mea, urmînd ca după reîntoarcerea mea să-i relatez ce însărcinări am primit" (dos.vol.I, fila 368).

La 25 septembrie 1954 în fața organelor Procuraturii acuzatul LUCA confirmă cele declarate mai sus.

În același timp acuzatul LUCA a trădat siguranței pe delegatul Internaționalei sindicale, care venise pentru alegerea delegaților la Congresul al V-lea al Internaționalei Sindicale.

În calitate de agent provocator al siguranței și folosindu-se de funcțiile de membru în Biroul Politic al C.C. al P.C.R. și de secretar general al Sindicatelor Unitare, acuzatul LUCA VASILE, împreună cu MARCEL PAUKER, un vechi dușman al clasei muncitoare, troțkist și agent al siguranței, au fost în anii 1928-1930 promotorii luptelor fracționiste fără de principii, care urmăreau slăbirea capacității de luptă a Partidului, prin spargerea lui și a organizațiilor revoluționare de masă și desconspirarea în fața siguranței a cadrelor partidului.

În interogatoriul din 24 martie 1954, luat de organele de cercetare, acuzatul LUCA a recunoscut:

"Adevăratul meu rol pe care l-am avut în luptele fracționiste, este acela de mandatar al siguranței" (dos.vol.1 fila 387).

În această luptă fracționistă, LUCA VASILE, ca mandatar al siguranței, a fost sprijinit și materialicește de către siguranță prin subinspectorul general BANCIULESCU TEODOR.

Pentru atingerea scopului său criminal și după o prealabilă înțelegere cu VINTILA IONESCU și T.BANCIULESCU, acuzatul LUCA a desfășurat o intensă activitate în grupul lui PAUKER, care era sprijinit de siguranță. Despre această activitate la interogatoriul luat la 25 septembrie 1954 de organele Procuraturii, el a declarat următoarele:

"Am pus presa sindicală la dispoziția grupului PAUKER. Personal am scris și articole în presa sindicală, sprijinind grupul PAUKER. Am călătorit prin țară și am luat contact cu organizațiile de partid, cât și sindicale, căutînd să le atrag în grupa lui PAUKER. Deasemeni am creat Comitete de Partid paralele la București, Arad, Timișoara" (dos.vol.56 fila nr.9).

Activitatea criminală a lui LUCA ca agent al siguranței, în timpul luptelor fracționiste, este arătată pe larg de martorii ESANU SABINA, WEISZ ARPAD și alții.

Fără a se fi cunoscut activitatea sa trădătoare ca agent de siguranță, LUCA pentru uneltirile sale fracționiste a fost înlăturat din C.C. al P.C.R. și trimis la munca de jos. Păstrînd un permanent contact cu Siguranța, el a trădat noua conducere a Partidului.

La interogatoriul din 17 ianuarie 1953 luat de organele de cercetare, acuzatul LUCA, mărturisindu-și trădarea, a declarat:

"... am dat în mîna siguranței și organul nou, care avea menirea de a repara ceea ce am stricat, noi prin lupta fracționistă și în special eu ca agent provocator" (dos.vol.I fila 61).

În scurt timp după sancționarea sa prin trimiterea la munca de jos, reușind să-și ascundă activitatea trădătoare, acuzatul LUCA revine la București fiind cooptat ca secretar și apoi secretar general al Consiliului General al Sindicatelor Unitare. În această perioadă LUCA continuă să aibă legături cu siguranța, prin BANCIULESCU.

În anul 1933, cu scopul de a se acoperi activitatea trădătoare a lui LUCA, siguranța îl implică într-un proces politic și îl condamnă în lipsă la 20 ani temniță. La 27 august 1933 este arestat de fostul comisar șef TURCU NICOLAE, căruia LUCA îi dă informații verbale despre activitatea sa, a Partidului și a Sindicatelor. Ca urmare, condamnarea sa inițială de 20 ani temniță a fost redusă la 5 ani și 6 luni.

După ieșirea din închisoare, în anul 1939, LUCA a reluat legătura cu inspectorul general de siguranță VINTILA IONESCU, prin comisarul șef TURCU NICOLAE, lucrînd ca agent provocator al siguranței, sub numele conspirativ de "TOMA". El a continuat să furnizeze o serie de informații siguranței între care și un raport de activitate al C.C. al P.C.R. La interogatoriul luat

de organele de cercetare la 9 iunie 1953, acuzatul LUCA a declarat următoarele:

"In urma propunerilor făcute de inspectorul general de siguranță VINTILA IONESCU și comisarul șef TURCU NICOLAE, de a fi din nou agent provocator al siguranței, am acceptat întocmai propunerile acestora

Iar în continuare declară: ".... știu precis că printre alte informații și material de partid i-am dat acestuia copie de pe raportul C.C. al P.C.R." (dosar vol.6 fila 103-107).

Cu ocazia interogatoriului luat de către organele Procuraturii acuzatul LUCA a confirmat cele de mai sus, declarând:

"In toamna anului 1939 am fost luat într-o zi de pe stradă într-o mașină, de către comisarul TURCU și inspectorul general VINTILA IONESCU. Ei mi-au cerut să dau informații siguranței, ceea ce eu am acceptat. Am avut ulterior câteva întâlniri cu TURCU, cărui i-am predat informații despre mișcare și i-am dat materiale de partid" (dos.vol.56 fila 10).

Martorul TURCU NICOLAE a desvăluit pe larg legăturile pe care le-a avut cu LUCA VASILE în anii 1933 și 1939.

Pentru activitatea sa de agent provocator, acuzatul LUCA VASILE a fost plătit de siguranță cu diferite sume de bani, fapt pe care îl recunoaște.

După 23 August 1944, acuzatul LUCA VASILE și-a continuat activitatea de trădător al clasei muncitoare, desfășurând o activitate fracționistă și contrarevoluționară.

Acuzatul LUCA, la interogatoriile ce i s-au luat, a recunoscut pe larg activitatea sa antipartinică și antistatală pe care a desfășurat-o, arătând în acelaș timp că toată activitatea lui contrarevoluționară a fost îndreptată împotriva Partidului și Guvernului și pentru acapararea conducerii în stat, în scopul restaurării capitalismului în țară.

Imediat după 23 August 1944, ca secretar general al Frontului Național Democrat, LUCA s-a străduit din răspuțeri să minimalizeze rolul Partidului și să prezinte drept ale F.N.D. condus de el, acțiunile și realizările revoluționare ale clasei muncitoare.

La interogatoriul din 4 februarie 1953, acuzatul LUCA a declarat:

"Prin activitatea dusă de mine la FND, am căutat și m-am izolat de Partid, luând măsuri peste capul

acestui, puind în umbră activitatea și forța Partidului, căutînd a scoate în evidență și a transforma FND-ul într-o forță centrală condusă de mine" (dos. vol.4 fila 405).

Totodată LUCA a căutat să strîngă în jurul său elemente care să-i fie devotate și pe care să se sprijine în acțiunile sale criminale. În acest scop, printre altele, acuzatul LUCA a intervenit pînă și pentru punerea în libertate a unor criminali de război fasciști hortiști. Astfel, în anul 1946, a intervenit pentru a fi pus în libertate criminalul de război KOVASNAY GABOR, ziarist fascist; în anul 1949 a intervenit la Tribunalul militar Sibiu pentru sistarea procesului și punerea în libertate a criminalilor de război INCZE IULIU, NAGY VICTOR și NAGY DANILA, care în toamna anului 1944, în comuna Aita Seacă, au împușcat ostași din armata romîna ce luptau alături de armata sovietică eliberatoare.

Martorii SZABO ADALBERT, CIUREA PETRE și alții au arătat modul în care LUCA VASILE a făcut aceste intervenții.

Activitatea contrarevoluționară antistatală a lui LUCA VASILE s-a concretizat în deosebi în acțiunea de subminare a economiei naționale. În calitatea pe care a avut-o de vice președinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Finanțelor, întreaga sa activitate a fost îndreptată în scopul restaurării capitalismului în țara noastră. Folosindu-se de poziția sa în conducerea partidului și a statului, el s-a înconjurat - în scopul activității sale criminale, de o serie de elemente dușmănoase, exploatoare, spioni și sabotori, elemente pe care le-a plasat în posturi importante în aparatul de stat și în conducerea organizațiilor de masă, între care sînt și următorii:

- Acuzatul IACOB ALEXANDRU, dușman înrăit al clasei muncitoare, strecurat în rîndurile Partidului încă înainte de eliberarea Ardealului de Nord, a dus o activitate provocatoare de slăbirea mișcării revoluționare. În mod sistematic și-a însușit banii mișcării, refuzînd ajutorarea activiștilor, cari astfel au fost lăsați fără nici un sprijin, atît în timpul activității lor ilegale cît și în timpul arestării lor de către organele Siguranței hortiste. În acelaș timp el a întreținut legături cu o serie de elemente care au fugit din țară, fiind ulterior demascate ca spioni, precum sînt HOMONAY HUGO, LUKACS (SCHLEIFER) LILI, contele TELEKY BELA și alții.

Deasemenea, atît înainte cît și după 1944, acuzatul IACOB ALEXANDRU a întreținut legături cu vîrfurile burgheziei din Ardealul de Nord, iar în anul 1946 s-a căsătorit cu succesoarea celui mai mare industriaș din Cluj. În urma acestui fapt, acuzatul IACOB ALEXANDRU a devenit exploatator, beneficiarul principal al acțiunilor uzinelor "Dermata", "Prima Banat", al unui magazin de încălțăminte, al unui mare depozit de drogherie și al unor imobile. Afacerist veros, trăind o viață de desfrîu și lux, IACOB s-a dedat la trafic de devize în stil mare. Într-o singură operație el a scos ilegal din țară 80 mii dolari. Văzînd în el omul care trebuia, LUCA l-a adus și susținut în funcția de ministru adjunct la Ministerul Finanțelor, făcîndu-l cel mai intim și apropiat colaborator al său. Incepînd de atunci IACOB ALEXANDRU a executat cu zel toate directivele criminale ale lui LUCA în vederea subminării sistemului economico-financiar.

- Acuzatul SOLYMOS IVAN, criminal de război, vechi dușman al poporului muncitor, încă înainte de anul 1944 a deținut funcții de conducere în organizațiile fasciste F.R.N. și partidul ardelesc și publicînd în ziarul hortist "Szilagysag" mai multe articole cu caracter șovin.

În primăvara anului 1944, acuzatul SOLYMOS IVAN în calitate de juriconsult al poliției hortiste din Zalău, a redactat și contrasemnat ordonanța de deportare a 362 evrei, care au fost exterminați în lagărele hitleriste. SOLYMOS s-a făcut astfel părtaș la crimele sîngeroase ale regimului hortist.

După eliberarea Ardealului de Nord, mergînd pe aceeași linie naționalist șovină, a desfășurat o intensă propagandă fascistă. Ascunzîndu-și trecutul criminal SOLYMOS s-a strecurat în U.P.M. și apoi în P.C.R. reușind să ocupe funcții de răspundere.

Încă din anul 1946 acuzatul SOLYMOS a intrat în legătură cu LUCA VASILE, care cunoscînd trecutul criminal al acuzatului, l-a numit în anul 1947 în funcția de consilier superior administrativ în Ministerul Finanțelor. În anul 1950, cu sprijinul acuzatului LUCA VASILE, SOLYMOS a devenit vice președinte al Centrocoperului, unde a dus alături de LUCA VASILE o activitate de subminare a politicii guvernului față de cooperația de consum.

Acuzatul CERNICICA DUMITRU și-a început activitatea în cercul unor elemente troțkiste în orașul Sighet, participând la răspândirea de materiale troțkiste.

Ascunzându-și trecutul contrarevoluționar troțkist, acuzatul CERNICICA DUMITRU a reușit după 23 August 1944 să se strecoare în funcții de răspundere.

În anul 1947, acuzatul CERNICICA a fost numit de către acuzatul LUCA VASILE în funcții importante la Ministerul Finanțelor. În anul 1950, la propunerea lui LUCA a fost numit, președinte al comitetului pentru prețuri, de pe lângă Consiliul de Miniștri, iar în anul 1951, tot cu sprijinul lui LUCA a devenit prim vicepreședinte al Centrocoop-ului. În aceste funcții alături de LUCA VASILE, acuzatul CERNICICA a desfășurat o activitate de subminare a politicii partidului și guvernului în deosebi în domeniul schimbului dintre oraș și sat.

Uniți, în ura lor față de popor, complicii lui LUCA și-au desfășurat activitatea lor criminală pe baza liniei contrarevoluționare stabilită de acesta. Cu privire la caracterul legăturilor dintre acuzați și a elementelor cu care s-au înconjurat, acuzatul LUCA declară:

".... am căutat să mă înconjur de oameni cu mentalitate și concepții identice cu ale mele" (dos. vol.3 fila 414).

Crimele săvârșite de LUCA și complicii săi demonstrează în mod zdrobitor caracterul organizat al acestui grup contrarevoluționar, a cărui activitate era îndreptată pe dea întregul împotriva puterii populare, împotriva economiei socialiste, pentru restabilirea rînduelilor capitaliste.

Recrutîndu-și complicii din rîndurile elementelor dușmanoase regimului popular i-a sprijinit să ocupe importante posturi de conducere în sistemul financiar și cooperatist. Cu ajutorul acestora acuzatul LUCA VASILE a putut să păstreze și să promoveze în aparatul financiar și cooperatist elemente descompuse, pe care să se sprijine în acțiunile sale contrarevoluționare.

Acest grup antistatal a sabotat în mod sistematic industrializarea socialistă a țării, a subminat cele mai importante sectoare ale economiei și a sprijinit prin toate mijloacele elementele capitaliste de la orașe și în deosebi de la sate, cu scopul de a lovi în alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare

Mărturisind această activitate criminală, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat la 25 septembrie 1954, de către organele procuraturii, a declarat:

"Această activitate criminală de sabotaj a fost desfășurată în primul rînd pe baza directivelor mele oportuniste și contrare liniei Partidului" (dos.vol. 56 fila 13).

Acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU și-au îndreptat în primul rînd activitatea lor dușmănoasă, în direcția frînării activității productive a industriei socialiste. Acuzatul IACOB ALEXANDRU, la interogatoriul luat de organele Procuraturii la 26 septembrie 1954, a declarat:

"Impreună cu VASILE LUCA am desfășurat o activitate în domeniul finanțării economiei naționale, activitate care de fapt a dus la subminarea economiei naționale" (dos.vol.56 fila 30).

Folosind metoda dotării cu fonduri de rulment de către Ministerul de Finanțe a fiecărei întreprinderi în parte, acuzații au planificat beneficii și pierderi necorespunzătoare posibilităților și planurilor de producție ale întreprinderilor, creindu-le grave perturbări, financiare.

La interogatoriul luat de organele de cercetare la 26 iunie 1954, acuzatul IACOB ALEXANDRU a declarat:

"Scopul urmărit de mine la stabilirea de fonduri insuficiente în buget, a fost frînarea activității întreprinderilor în realizarea planului lor de producție" (dos.vol.13, fila 339).

În subminarea activității întreprinderilor, acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU, adoptînd o atitudine dușmănoasă fățișe, au respins numeroasele cereri ale întreprinderilor pentru verificarea normativelor fondului de rulment și nu a luat în considerare cererile justificate ale întreprinderilor pentru creșterea fondurilor de rulment în raport de noile sarcini de producție.

În urma cererilor insistente ale ministerelor tutelare, care s-au împotrivit modului dușmănos în care se făcea înzestrarea întreprinderilor, acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU pentru a ascunde activitatea lor criminală, au recurs la suplimentări de fonduri din rezerva bugetară, în valoare de 19 miliarde lei, fără aprobarea Consiliului de Miniștri.

Un alt mijloc prin care acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU au subminat activitatea întreprinderilor a fost stabilirea unor sarcini de beneficii necorespunzătoare planurilor de producție.

Astfel, deși stabilirea anuală a sarcinilor de beneficii se făcea pe întreprindere, acuzații nu au analizat propunerile întreprinderilor și ministerelor tutelare și nici chiar propunerile direcției finanțării economiei naționale din Ministerul Finanțelor, stabilind unora dintre întreprinderi sarcini de beneficii mai mari decât puteau fi realizate, ceea ce dezorganiză activitatea acestora.

Mergând consecvent pe linia subminării economiei naționale, acuzații LUCA și IACOB au rupt planul financiar de cel economic nu numai la începutul anilor 1950-1951, dar și pe parcurs. Survenind restructurări de sarcini în planurile de producție ale întreprinderilor și trecându-se sarcini, date inițial altor întreprinderi, asupra altora, ei n-au ținut cont de schimbările survenite, sabotând adaptarea, planului financiar, celui economic.

Chiar și propunerea făcută în 1951 de Direcția Finanțării Economiei Naționale din Ministerul Finanțelor de a se modifica sarcinile de plan financiar la unele întreprinderi din cadrul aceluiași ministere, ceea ce nu atrăgea nici o modificare a cifrelor din buget, a fost respinsă de IACOB în mod categoric, fapt pe deplin dovedit prin declarația martorei NELA IONESCU, precum și prin însuși dosarul lucrării, cu rezoluția acuzatului IACOB (dos.vol.20 fila 35).

Acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU dușmani deopotrivă ai clasei muncitoare și ai țărănimii muncitoare, au dus și o acțiune de subminare a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și de sprijinire a chiaburimii.

Deosebit de puternic se reflectă atitudinea contrarevoluționară a lui LUCA și IACOB în domeniul fiscal. Ei au imprimat aparatului fiscal linia impunerii unui număr tot mai scăzut de elemente capitaliste chiaburești.

Pentru a-și putea realiza scopurile contrarevoluționare ei au târănat întocmirea lucrărilor pentru modificarea legii impozitului agricol din anul 1949, care în anii următori a devenit necorespunzătoare, favorizând prin aceasta întărirea elementelor capitaliste de la sate.

Acuzatul IACOB ALEXANDRU, la interogatoriul luat de organele procuraturii la 25 septembrie 1954 a declarat:

"Activitatea mea dusă împreună cu LUCA VASILE în problema impozitului agricol, prin efectele ei nu se poate caracteriza altfel și numi decât dușmănoasă" (dos.vol.56, fila 30).

Activitatea antistatală desfășurată de acuzatul LUCA VASILE în domeniul fiscal, se împletește cu activitatea sa împotriva politicii guvernului, în problema schimbului dintre oraș și sat și a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

Încă în septembrie 1947, imediat după stabilizarea monetară acuzatul LUCA VASILE și-a exprimat poziția ostilă față de raportul între prețurile mărfurilor industriale și cele agrare alimentare, stabilit de guvern. El a luat măsuri de umflare a prețurilor agricole și de sprijinirea în mod implicit a elementelor capitaliste de la orașe și sate, lovind în aprovizionarea și nivelul de trai al oamenilor muncii.

Având sub conducerea sa Comitetul pentru prețuri și cooperăția, acuzatul LUCA VASILE în complicitate cu acuzații CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN au dus o continuă acțiune de urcare a prețurilor de achiziție a produselor agrare-alimentare, dând astfel posibilitatea gospodăriilor chiaburești să-și întărească pozițiile, favorizând prin aceasta în mod activ dezvoltarea speculei.

Acuzații CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN, urmând directivele acuzatului LUCA VASILE, au transformat cooperăția într-un organ de îmbogățire a elementelor capitaliste de la sate și într-un adăpost al multor elemente dușmănoase care au defraudat cooperăția.

La interogatoriul luat de organele procuraturii la data de 26 septembrie 1954 recunoscându-și activitatea sa criminală acuzatul SOLYMOS IVAN a declarat:

"În funcția de vice președinte al Centrocoperului am căutat să introduc în cooperăție politica oportunistă contrarevoluționară a lui LUCA VASILE. Am inițiat și organizat o serie de acțiuni de sabotaj, pentru a împiedica cooperăția să-și îndeplinească sarcinile trasate de guvern" (dos.vol.56 fila 43).

Acești acuzați, fără aprobarea Consiliului de Miniștri au scos din patrimoniul statului numeroase unități ale unor întreprinderi comerciale, încercând astfel să slăbească și să dezorganizeze comerțul de stat.

Datorită activității lor antistatale, importante sume de bani acordate de stat cooperativei pentru producție și schimbul de mărfuri între oraș și sat, au ajuns în mâinile elementelor capitaliste, speculative, fără ca în schimbul lor să fie aduse mărfurile necesare, care să contribuie la aprovizionarea clasei muncitoare, aducându-se astfel grave daune atât statului, cât și cooperativei însăși.

Activitatea criminală desfășurată în cooperatie apare în mod clar din faptele acuzatului SOLYMOS IVAN, care a introdus în planul de desfacere al cooperativei cifre nereale, a sabotat reartizarea mărfurilor după specificul și necesitățile regiunilor.

În scopul vădit al nerealizării planului de achiziții, același acuzat a planificat ca achizițiile să se facă în proporții mari mai ales în regiunile deficitare și în același timp a sabotat aprovizionarea centrelor muncitorești.

Acțiunea de subminare a economiei noastre naționale a fost desfășurată de către acuzatul LUCA VASILE și prin dispoziția dată Băncii de Stat de a acorda în perioada 1947-1949 credite în valoare de 9 miliarde în special gospodăriilor chiaburești, datorie din care până în anul 1951, a rămas nerambursată suma de 4 miliarde lei. Acuzatul LUCA a dat dispoziții de intensificarea încasării acestor credite numai în trimestrul IV.1951, adică în perioada pregătirii reformei bănești, favorizând și pe această cale elementele capitaliste. Acuzatul LUCA recunoaște aceste fapte.

Pentru înlăturarea unor fenomene nesănătoase din domeniul economiei naționale, care se datorau în mare măsură activității criminale a acuzaților, guvernul a hotărât ca la începutul anului 1952 să se efectueze reforma bănească.

Acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU s-au ridicat de la început împotriva efectuării reformei bănești în scopul de a sustrage de la efectele reformei bănești elementele capitaliste, având totodată teama că reforma bănească va contribui la demascarea deplină a activității lor criminale, desfășurată în domeniul financiar-bancar. Executând directivele lui LUCA, toți coacuzatorii: IACOB, SOLYMOS și CERNICICA au desfășurat o activitate criminală sistematică de sabotare a măsurilor luate de guvern pentru asigurarea reușitei reformei bănești.

Acuzatul LUCA, atît la cercetări cît și în fața organelor Procuraturii a recunoscut că începînd de la data cînd s-a hotărît înfăptuirea reformei bănești și în toată perioada ei de pregătire el a încercat să o zădărnicească, desfășurînd o activitate conștientă în acest sens.

La interogatoriul luat de către organele de cercetare la 29 aprilie 1954 acuzatul LUCA a declarat:

".....am dus o activitate intenționată și conștientă pentru zădărnicierea și sabotarea reformei bănești" (dos.vol.3 fila 395).

Acuzatul IACOB ALEXANDRU în procesele verbale de interogatoriu din 10 mai 1954 de asemenea recunoaște:

"Am fost împotriva efectuării reformei bănești pentru că mi-am dat seama că analizîndu-se situația economico-financiară a țării se va descoperi și sabotajul desfășurat de noi în cadrul ministerului de finanțe și a Băncii de Stat" (dos.vol.13 fila 295).

Contrar directivelor clare date de guvern, acuzații IACOB ALEXANDRU, LUCA VASILE, CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN, în tot cursul trimestrului IV.1951 și în deosebi în lunile decembrie 1951 și ianuarie 1952, au intensificat încasările reducînd în acelaș timp plățile.

Astfel, în ministerul de Finanțe acuzatul IACOB ALEX. cu aprobarea lui LUCA VASILE a organizat o campanie pentru intensificarea încasării impozitelor de la populație, în special de la sate dînd în acest scop ordine, telegrame, premii în bani și obiecte. IACOB s-a deplasat personal în diferite localități unde a inițiat întreceri, a mobilizat aparatul fiscal și a dat dispoziții să se facă executări silite, mergînd pînă la sechestrarea și ridicarea oricăror animale și produse agricole cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare.

Edificator în această privință este ordinul nr.3564 din 4 octombrie 1951, înmînat revizorilor, prin care IACOB ALEX. îi împuternicește să ia măsuri drastice pentru forțarea ritmului încasării impozitelor.

În scopul sabotării pregătirii reformei bănești și ulterior în scopul sabotării reformei efectuate, acuzatul IACOB, contrar dispozițiilor primite de la comisia pentru pregătirea reformei bănești, da a organiza cursuri profesionale cu personalul aparatului fiscal în perioada cînd acest aparat era disponibil, deoarece ritmul încasărilor trebuia să fie scăzut, a

tergiversat organizarea cursurilor. Această întârziere el a provocat-o tocmai în scopul dușmănos de a avea aparatul fiscal la dispoziția pentru a menține ritmul încasărilor, contrar dispozițiilor ce primise de la comisia pentru pregătirea reformei bănești. În schimb însă, el a organizat cursurile deabea în timpul și după efectuarea reformei bănești immobilizând aparatul fiscal într-o perioadă în care trebuiau făcute încasări.

În trimestrul IV.1951 acuzatul LUCA VASILE a tăiat și redus cifrele de plăți din planul de casă al Băncii de Stat a R.P.R. și a majorat cifrele de la capitolul încasărilor, fapt dovedit cu documentele Băncii de Stat.

Prin aceste măsuri, acuzații au urmărit să fie sustrași cât mai mulți bani de pe piață și totodată să se pună piedici întreprinderilor în activitatea lor.

În domeniul cooperăției au fost luate aceleași măsuri de subminare a reformei bănești. Acuzații LUCA VASILE, CERNICICA DUMITRU - care au participat la lucrările comisiei de pregătire a reformei bănești - și SOLYMOS IVAN, au luat măsuri excepționale pentru impulsționarea vânzării mărfurilor cu amănuntul tocmai în trimestrul IV al anului 1951.

Din dispoziția acuzatului CERNICICA DUMITRU au fost redactate și difuzate unităților cooperăției, circulări și telegrame pentru impulsționarea vânzărilor, cu toate că acesta avea sarcină din partea Comisiei de pregătirea reformei bănești ca în această perioadă să creeze stocuri de mărfuri, pentru ca după efectuarea reformei bănești să fie asigurată buna aprovizionare a populației.

Tot pentru impulsționarea vânzării de mărfuri, în scopul subminării pregătirii reformei bănești acuzatul CERNICICA DUMITRU a convocat în luna decembrie 1951, la București, pe vice președinții unităților cooperatiste regionale și responsabili pentru problemele comerciale, cărora le-a făcut un instructaj special în acest sens.

Tot în trimestrul IV.1951, acuzatul CERNICICA DUMITRU împreună cu acuzatul SOLYMOS IVAN, au introdus chiar stimulente pentru salariați în scopul de a vinde cât mai multe mărfuri.

La interogatoriul din 25 septembrie 1954, luat de către organele Procuraturii, acuzatul CERNICICA DUMITRU a declarat:

"S-au făcut și desfaceri de mărfuri prin chioșcuri tarabe și târguri. S-au dat și circulări în sensul de mai sus, toate în scopul desfacerii mărfurilor"(dos. vol.56, fila 58).

După efectuarea reformei bănești, grupul antistatal în frunte cu acuzatul LUCA VASILE, pentru a-și ascunde activitatea criminală a recurs la o serie de falsuri. La cererea acuzatului LUCA, acuzatul SOLYMOS IVAN pentru a induce în eroare guvernul, a întocmit o lucrare, în care a ascuns volumul vânzărilor de mărfuri pe trimestrul IV.1951 și luna ianuarie 1952 în scopul de a masca sabotajul ce au făcut.

În același scop dușmănos LUCA VASILE a prezentat cifre false cu privire la sumele schimbate cu ocazia reformei bănești, în mediul urban și rural, prin prezentarea unei situații în care unele localități cu caracter economic rural figurau ca localități cu caracter economic urban. Prin aceasta, el a încercat să ascundă efectele acțiunii sale de favorizarea elementelor capitaliste și să demonstreze că au fost mai mulți bani la orașe și mai puțini la sate.

Faptele expuse mai sus dovedesc pe deplin vasta activitate criminală de subminare și sabotarea economiei noastre naționale, desfășurată de acuzați.

Acuzații se fac vinovați de următoarele infracțiuni:

1.- LUCA VASILE, născut la 8 iunie 1898 în comuna Catalina-Trei Scaune, regiunea Autonomă Maghiară, cetățean român, cu ultimul domiciliu în București, str.Romniceanu nr.22, se face vinovat de faptul că în calitatea pe care a avut-o de vice președinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Finanțelor a subminat economia națională, a sprijinit elementele capitaliste de la orașe și sate și a încercat să zădărnicească măsurile de pregătire și de efectuare a reformei bănești din ianuarie 1952, toate acestea în scopul de a submina regimul democrat popular din R.P.R., fapte care constituie infracțiunea de sabotare a propășirii economice a R.P.R. prev.și ped.de art.2 din legea nr.16 din 15 ianuarie 1949, cu mod.ei ulterioare, comb.cu art.1 din C.P.

Susnumitul se mai face vinovat și de infracțiunea de activitate intensă contra clasei muncitoare prev. și ped. de art. 193 l C.P. întrucât după ce în anii 1918-1919 ia parte activă la înăbușirea revoluției proletare din Ungaria ca voluntar, în perioada 1924-1940, deținând funcții de răspundere în conducerea mișcării revoluționare a clasei muncitoare din România, s-a angajat ca agent provocator plătit al siguranței burghezo-moșierești, participând astfel la acțiunile de reprimare și înăbușire a luptei revoluționare a clasei muncitoare.

2.- IACOB ALEXANDRU, născut la 18 ianuarie 1913 în comuna Asnajul de Sus, regiunea Baia Mare, cetățean român, de profesie funcționar, cu ultimul domiciliu în București, str. Amiral Bălescu nr.17, se face vinovat de faptul că; în calitate ce a avut-o de ministru adjunct la Ministerul de Finanțe, a dus o acțiune de subminare a activității productive a întreprinderilor socialiste, de favorizare și întărire a elementelor capitaliste precum și o acțiune de subminare a măsurilor de pregătire și efectuare a reformei bănești din ianuarie 1952, toate acestea în scopul de a submina regimul democrat-popular din R.P.R., ceea ce constituie infracțiunea de sabotare a propășirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art.2 din Legea nr.16 din 15 ianuarie 1949 cu modificările ei ulterioare comb. cu art.1 din C.P.

3.- SOLYMOS IVAN, născut la 14 decembrie 1915 în orașul Zalău, regiunea Cluj, cetățean român, de profesie avocat, cu ultimul domiciliu în București, str. Dr. Sion nr.16, se face vinovat de faptul că în calitate ce a avut-o de vice președinte al Centrocoop-ului a dus o acțiune de subminare a economiei naționale și a pregătirii și efectuării reformei bănești din ianuarie 1952, toate acestea în scopul subminării regimului democrat popular al R.P.R., ceea ce constituie infracțiunea de sabotare a propășirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art.2 din Legea nr.16 din 15 ianuarie 1949 cu modificările ei ulterioare, comb. cu art.1 din Codul Penal.

Acuzatul SOLYMOS IVAN se face vinovat și de faptul că în primăvara anului 1944 în calitate de juriconsult al poliției hortiste, din jud. Sălaj, a redactat și contrasemnat ordinul de deportare a 362 locuitori evrei care în majoritate au fost

exterminați în lagărele hitleriste, fapte ce constituie crimă contra umanității prev. și ped. de art. 3 lit. c din Decretul nr. 207 din 20 august 1948 cu modificările sale ulterioare.

4.- CERNICICA DUMITRU, născut la 28 februarie 1915 în orașul Sighet, regiunea Baia Mare, de profesiune subinginer, cu ultimul domiciliu în București, str. Pictor Negulici nr. 20, se face vinovat de faptul că în calitate ce a avut-o de președinte al Comitetului pentru prețuri și apoi de prim vice-președinte al Centrocop-ului a dus o acțiune de subminare a economiei naționale și a pregătirii și efectuării reformei bănești din ianuarie 1952, în scopul subminării regimului nostru democrat-popular, fapte ce constituie infracțiunea de sabotare a propășirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art. 2 din Legea nr. 16 din 15 ianuarie 1949 cu modificările ei ulterioare, comb. cu art. 1, C.P.

Disponem trimiterea în judecată a acuzaților de mai sus, aflați în stare de arest.

București, 27 septembrie 1954.

PROCUROR MILITAR
Colonel de justiție

ss/Rîpeanu Grigore

Pentru conformitate,

D E C L A R A T I E

=====

Subsemnatul VASILE LUCA, născut la 8 iunie 1898 în comuna Cătălina-regiunea Stalin, fiul lui Anton Luca și al Amaliei, de profesie lăcătuș, căsătorit, stagiul militar satisfăcut, ultimul domiciliu în București, str. Nicușor Romniceanu nr.22, asupra celor întrebate declar următoarele:

Intrebare:

Cînd ai început d-ta activitatea contrarevoluționară?

Răspuns:

Cu conștiința mea de azi socot că primul act contrarevoluționar am săvîrșit după terminarea primului război mondial 1918, cînd m-am înrolat în Garda Națională în comuna Lemnea creiată de guvernul Karoly din Ungaria în scopul menținerii ordinei.

Aceste gărzi au fost formate din voluntari, foști ofițeri subofițeri și soldați demobilizați. Eram și eu demobilizat din armată, din care făcusem parte din octombrie 1915 pînă în octombrie 1918. Tînăr, în vîrstă de 20 ani, inconștient, cu un bagaj de naționalism și de mic burghez, atras de salariu mare și de aventură, am intrat în această gardă pentru păstrarea ordinii burghezo-moșierești din Ungaria.

În calitate de comandant al unui grup din gardă în comuna Lemnea, am participat la acțiuni de strîngerea armelor de la populația din comună și în acțiunea de împiedicare a unei "turburări" produsă de demobilizații nemulțumiți, împotriva fostei autorități din comună, mai ales împotriva notarului, datorită purtării acestora în timpul războiului față de familiile mobilizaților.

Al doilea fapt a fost, înrolarea mea în armata contrarevoluționară "Divizia Secuiască".

Fiind obligat în urma ordinului Guvernului care mobilizase 5 contingente, să intru din nou în armată, în loc să mă prezint la Regimentul meu din care făcusem parte în timpul războiului, în urma propagandei unui ofițer care venise la noi în comună,

am intrat în "Divizia Secuiască". Însărcinat de acest ofițer am mai tras după mine 80 de tineri tot la această Divizie.

Nu cunoșteam atunci rolul adevărat al acestei Divizii. Ni s-a spus că nu are alt scop decât apărarea Ardăalului împotriva invaziei Armatei Române, care se pregătea.

Nu cunoșteam mișcarea muncitorească, n-aveam conștiința de clasă, crescusem ca copil într-un orfelinat catolic la Sibiu, în spirit naționalist, iar ucenicia o făcusem la un mic meseriaș, în mediul mic burghez. Eram un naționalist mic burghez, deși am fost muncitor exploatat ca ucenic de meșterul meu, apoi ca lucrător am fost exploatat de Căile Ferate Maghiare, înainte de a intra în armată. Nu am fost organizat în mișcarea muncitorească.

Rolul contrarevoluționar al acestei armate este cunoscut.

Mai târziu, însă, când eram acum în Partidul Comunist, pentru a ascunde activitatea mea contrarevoluționară, am ascuns participarea mea în Divizia Secuiască și participarea mea în acțiunile ei contrarevoluționare.

Am participat la următoarele acțiuni contrarevoluționare a Diviziei Secuiască. Am fost trimis cu Compania de Infanterie, la sfârșitul anului 1918, de la Cluj la Ciucea pentru menținerea "ordinei". Am dus acțiuni pentru a strânge armele de la țărănimea săracă din jurul Ciucei. Cu un grup de soldați - eu eram sergent și am fost în fruntea grupului - am mers din casă în casă și făcând percheziții am strâns armele și îmbibat de șovinism, au fost multe cazuri când pălmuiam pe cei care au ascuns armele și nu le preda cu bună voie. Tot în jurul Ciucei am fost trimis împreună cu un pluton în frunte cu un ofițer pentru apărarea unei moșierese maghiare, care ar fi fost amenințată de țărani români. Negăsind nici un fel de acțiuni care amenințau pe moșierească, ne-am întors la Ciucea. De la Ciucea ne-am retras la Satu Mare împreună cu o parte a Diviziei, de unde compania mea a fost trimisă la o altă acțiune de "menținerea ordinii" în orașul Magykallo, în luna ianuarie 1919.

O parte din companie a fost trimisă ca pază la o mare moșie contească, împotriva eventualei acțiuni a țărănimii de a împărți pământul moșieresc. Restul am rămas la oraș și făceam pază la instituții publice. Cu actele de beție și de acte de huliganism în care am luat și eu parte, am îngrozit populația orașului. În februarie 1919 compania mea s-a întors la Satu Mare

și a fost încartiruită la Nemeti în niște barăci afară din oraș.

Eu am trecut ca armurier la compania I-a mitraliere. De aci am fost scoși de mai multe ori cu mitraliere în oraș în caz de întruniri muncitorești, pentru a intimida pe muncitori și a împiedica eventuale "turburări". Am instalat mitraliere chiar în Căminul muncitoresc și eu personal am făcut parte din aceste acțiuni contrarevoluționare, de a pune piedici desfășurării mișcării muncitorești.

Spre sfârșitul lunii februarie am părăsit Divizia și am intrat la lucru ca lăcătuș. Am lucrat la mici meseriași. Am căutat să intru în mișcarea muncitorească pe care începusem să o cunosc din întruniri unde am participat și din contact cu muncitorii care și ei au făcut propagandă printre noi chiar când stăteam la pază împotriva lor. Nu am fost primit în mișcare. N-am avut nici acte că sînt muncitor și nici cine să mă recomande, iar din cauză că am ieșit din armata secuiască conducerea nu avea încredere, cu drept cuvînt, în mine. Am plecat și la Budapesta să intru la lucru la fabrică, dar am fost respins de comitetul de fabrică nefiind organizat în Sindicat. M-am reîntors la Satu Mare și în urma faptului că puterea a trecut în mâinile clasei muncitoare și trupele secuești în mod fățarnic de a înșela guvernul sovietic maghiar, și-au schimbat panglica albă cu roșie, m-am înrolat din nou în această divizie rămasă de fapt contrarevoluționară. Dacă n-am intrat voluntar în Armata Roșie care era în curs de organizare și faptul că mai târziu am mai participat la acțiuni contrarevoluționare ale diviziei secuești, dovedește că în fond am rămas același naționalist contrarevoluționar. Peste cîteva zile după ce am intrat în divizie, am plecat cu compania mea pe front, unde s-au ținut trupele secuești în fața Sighetului Marmației, la marginea unui sat, nu departe de orașul Sighetul Marmației. Era în luna aprilie 1919. Divizia secuiască a părăsit însă frontul, dînd la iveală pe deplin adevărata sa față contrarevoluționară nu numai deschizînd drumul Armatei Romîne de a înăbuși revoluția în Ungaria, dar în multe locuri au fost atacate detașamente ale Armatei Roșii de către detașamente secuiești.

La retragere, compania mea a participat la acțiuni contrarevoluționare, în care am făcut și eu parte. În ziua pornirii de la front, pe motivul dispariției unui caporal, a fost percheziționat tot satul pe care-l părăseam din ordinul comandamentului. A fost amenințată populația că vom da foc satului dacă nu vom găsi

pe caporal. Au fost și jafuri în special de alimente, cu ocazia percheziției. Populația era de naționalitate română. Cu greu a fost împiedicat ca să nu fie și omoruri, căci cei din ariergardă vroiau să deschidă foc de mitraliere asupra populației care stînd pe șosea privea plecarea noastră.

Pe drum, în localitățile pe unde am trecut, sub presiunea amenințărilor noastre, Sovietele locale au fost disolvate și reinstalate autoritățile burgheze care așteptau intrarea Armatei Romîne.

Am participat personal la disolvarea Sovietului din Beregsas, instalînd mitraliere pe piața din fața Sovietului local, gata să trag dacă Garda Roșie s-ar opune. Astfel a fost disolvat Sovietul sub amenințarea trupelor noastre și dezarmată Garda Roșie.

Pe drum în spre destinația noastră care era Nyir-Taș unde trebuia să "intrăm în poziția împotriva Armatei Romîne" într-o gară de cale ferată, am fost scoși împotriva unui detașament al trupelor roșii care se retrăgea, în urma faptului că divizia secuiască deschisese drumul pentru înaintarea armatei romîne. Am participat și la această acțiune contrarevoluționară cu grupul meu de mitraliere. Cît îmi aduc aminte am avut un mort și un rănit în urma acestei ciocniri.

În 29 aprilie am sosit la destinație, ne-am săpat tranșeie căci credeam că vom intra în luptă cu armata romînă, așteptînd atacul ei. La 1 mai 1919 am părăsit tranșeia și am intrat în satul Nyir-Taș unde ni s-a comunicat că trupele noastre sînt încercuite și comandamentul a hotărît capitularea în fața armatei romîne, că a obținut întoarcerea noastră acasă liberi. Peste cîteva zile am depus armele și în loc de a pleca liberi la casele noastre am fost luați și tratați ca prizonieri. Așa s-a încheiat activitatea mea contrarevoluționară odată cu încheierea trădării comandamentului în frunte cu generalul KRATOFIL și colonelul NAGY PAVEL, adică activitatea mea contrarevoluționară în divizia secuiască. Eu personal în alte acțiuni contrarevoluționare ale trupelor secuiești nu am participat, afară de cele arătate mai sus.

Înainte de a fi eliberat din prizonierat am fugit și am stat ascuns un timp în pădure, apoi în sat la mine, pînă la prăbușirea revoluției din Ungaria.

În luna septembrie 1919 am intrat lucrător lăcătuș mecanic în Depoul CFR în orașul Brașov și în aceeași lună am intrat în mișcarea muncitorească înscriindu-mă în Sindicatul CFR și în Partidul Socialist din Tara Bîrsei.

Am intrat în mișcarea muncitorească cu un bagaj mare de naționalism, dus de valul mare de creștere a mișcării muncitorești. Au pătruns atunci în mișcarea muncitorească și au ajuns la conducerea ei tot felul de elemente naționaliste, oportuniste, aventurieri politici, agenți provocatori, masa de mici burghezi anarhiști, pe lângă masse cinstite muncitorești domnice de luptă revoluționară pentru revendicările ei. În orașul Brașov, oraș cu mai multe naționalități, curentul naționalist era puternic și forma o piedică serioasă unității revoluționare internaționaliste a mișcării muncitorești.

Pe lângă faptul că am intrat în mișcare cu un bagaj naționalist și mic burghez, am avut încă din război și din viața destrăbălată din armata secuiască, apucăturile elementului declasat, care continuam și atunci când am intrat în mișcare: beție, joc de cărți și alte manifestări ale elementului decăzut, care împiedicau formarea la mine a unei conștiințe de clasă revoluționară. Pînă în anul 1921 nu am avut nici un fel de funcții în mișcarea muncitorească, tocmai din cauza acestei vieți a unui lumpenproletar.

Intrebare:

Cînd, unde și în ce împrejurări ai fost recrutat d-ta de către organele siguranței?

Răspuns:

În autobiografie și în datele biografice despre mine s-au arătat că eu aș fi avut un rol important în creierea Partidului Comunist din România. Recunosc astăzi că și aceasta, precum și faptul că aș fi fost voluntar în Armata Roșie Maghiară a fost un neadevăr. N-am avut nici un rol în creierea P.C.R.-ului în care am intrat ca simplu membru. Am crescut în mișcare sub influența elementelor oportuniste aventuriere dintre care mai tîrziu s-a dovedit că au fost și provocatori. Elementele care m-au ridicat în mișcare în anii 1923-1924 erau STROIA GHEORGHE, fost secretar al Sindicatelor Unitare din Brașov, apoi a trecut la Social Democrați. GRAMAZI SZABO IULIU tot secretar al S.U. din acest oraș care avea legătură și cu C.C. al P.C.R., cu KÖBLÖS,

care mă băgase pe mine și m-a recomandat lui KÖBLÖS în 1924. Apoi BERGHER ALADAR care a fost la Brașov înainte ca P.C.R. să fi trecut în ilegalitate în anii 1923-1924 pînă cînd în primăvara anului 1924 a fost expulzat. Activînd în mișcare într-o atmosferă oportunistă legalistă, nu am devenit un comunist internaționalist adevărat, ci tot un oportunist, cu multe rămășițe naționaliste, mic burgheze, carierist, care punea interesele sale personale deasupra intereselor mișcării, deasupra intereselor clasei sale și a partidului de avangardă a proletariatului. Astfel pot explica trădarea săvîrșită de mine cu atîta ușurință încă în anul 1924, înainte de a trece la munca ilegală ca secretar regional al partidului. Eram președinte al organizației de partid, iar legătura cu organe superioare am avut-o prin GRAMAZI SZABO IULIU. Eram încurcat cu situația militară. Am fost dat întîi ca nesupus la încorporare cu contingentul 1920, apoi ca dezertor. Nu descriu toată istoria acestei situații, menționez numai faptul că am devenit dezertor tot din orgoliu național și personal mic burghez. N-am vrut să fac militărie la romîni și eu care am fost un subofițer în armata maghiară în care servisem 4 ani, n-am vrut să fiu simplu soldat român batjocorit și din cauza necunoașterii limbii romîne. Chiar momentan hotărîsem să părăsesc țara și să fug în Ungaria.

Am făcut prostia ca să mă adresez unui agent al Siguranței ION MUNTEANU pe care-l cunoșteam înainte atît din faptul că se învîrtea în sediul sindical și al partidului ca la el acasă, cît și prin faptul că de cîte ori am fost chemat la siguranță în diferite ocazii în timpul mișcării legale, el a fost folosit de șefii lui ca tîlmaci între noi și șefii siguranței. Acest lucru s-a petrecut în primăvara anului 1924. Am promis și bani lui MUNTEANU dacă mă ajută să descure situația mea militară.

El însă mi-a propus să mergem la șeful lui și să ne sfătuiască cu el. Astfel m-am dus cu agentul MUNTEANU la siguranță în fața șefului său, dacă nu mă înșel POPESCU, căruia cu ajutorul lui MUNTEANU i-am expus situația mea. Șeful siguranței folosind situația mea de a mă șantaja, m-a asigurat că nu voi avea nici o neplăcere din cauza situației mele militare, că se va aranja totul și voi putea trăi liniștit, cu condiția să deviu informator al siguranței. Eu am primit acest tîrg mîrșav și dacă nu am vrut să servesc statul burghezo-moșieresc ca militar, am devenit servitorul său ca trădător al clasei muncitoare. Am primit propunerea și cît îmi amintesc, chiar pe loc am și dat anumite informații siguranței urmînd să țiu legătură cu agentul MUNTEANU. Am denunțat faptul că

legătura cu C.C. al P.C.R. o ține GRAMAZI SZABO IULIU și primește scrisori pe adresa mea. Șeful siguranței mi-a promis și bani pentru informațiile ce le voi da asupra mișcării comuniste și ca să mă lege și mai bine cu siguranța, mi-a dat o mie lei pentru informațiile ce am dat siguranței cu această ocazie. Așa că de fapt devenisem informator al siguranței încă atunci, recrutat de șeful POPESCU, încă înainte de a trece la activitate ilegală, lucru care uitasem cu desăvârșire. Nu știu exact dacă încă înainte de a mă angaja ca informator sau după, dar mi se pare că tot în anul 1924, cu ocazia alegerilor comunale, în loc să îndeplinesc eu o sarcină dată de Partid, a depune niște documente pentru candidații mișcării, eu am predat această sarcină lui ILES IOSIF, iar eu împreună cu soția am plecat la părinții mei cu ocazia sărbătoririi Paștelui. Întîlnindu-mă cu agentul MUNTEANU care căuta aceste documente la mine, eu am denunțat că documentele se găsesc la ILES IOSIF. Menționez că nu sînt sigur cînd s-a petrecut acest lucru și nu știu minte ce informații am mai dat siguranței despre mișcare pînă la arestarea mea în decembrie 1924, însă socot că activitatea mea contrarevoluționară dușmănoasă clasei muncitoare și partidului său, am început - ca membru al mișcării - cu această ocazie cînd m-am angajat informator, sau mai bine zis provocator, fiind în acelaș timp și un membru important al mișcării. Președintele organizației locale a partidului din orașul Brașov.

Intrebare:

De ce ai consimțit d-ta ca să devii agent?

Răspuns:

Pentru mine este foarte greu de a da un răspuns just și cinstit la această întrebare. Nu m-a forțat nimeni și nimic ca să consimt a deveni agent al siguranței. Nu aveam conștiință de clasă revoluționară legătura nezdruincinată cu clasa muncitoare, dar ură împotriva ei nu simțeam și nici împotriva Partidului Comunist din care făceam parte.

Interes material, satisfacerea dorului meu de a mă ridica deasupra clasei muncitoare puteam să caut și în altă parte decît ca agent al siguranței. Că m-am vîndut siguranței ca să mă scape de pușcărie ca dezertor tot nu este un răspuns plauzibil deși face

parte din cauzele care m-au determinat. Eram însă în fond un mic burghez, individualist, care nu iubea pe nimeni decât pe sine, plin de spirit de aventurier romantic, cu spirit de slugărnicie în fața "stăpînirii" în care am crescut începînd de la orfelinat încă, în armată și care nu a dispărut în mișcare sub influența elementelor oportuniste sub care am crescut în mișcare. În fond deci, eram un element declasat, un dușman al clasei muncitoare și a partidului, așa că pentru Siguranță era ușor să mă corupă pe o chestiune oarecare, ca aceea a dezertării mele din armată, cu promisiuni de viață ușoară fără munca grea a muncitorului și mă determină să intru, adică să consimt dea deveni agent.

Intrebare:

Cine de la Siguranță a ținut legătura cu D-ta?

Răspuns:

Persoane de la Siguranță care au ținut legătura cu mine au fost agentul VOINA. Cu acest agent intrasem în legătură cu mult înainte de a ajunge și eu agent. El era agentul care mă urmărea pe mine din partea Siguranței în timpul activității mele legale. Locuia în acelaș raion cu mine și într-o noapte cînd veneam de la sediul mișcării am intrat în vorbă cu el. Agentul VOINEA a căutat să cîștige întîi încrederea mea, vorbind despre faptul că și el e sărac și numai de nevoie este la Siguranță, că nu este în contra noastră, etc.

După această întîlnire el de multe ori mă prindea noaptea cînd veneam de la sediu și treptat, treptat s-a format între mine și agentul VOINA o relație prietenească.

El mă ruga să-l ajut cu diferite informații ori care ar fi, despre mișcarea muncitorească.

Neînțelegînd scopul lui, de a mă avea în mîna prin faptul că am dat informații despre mișcare prin el Siguranței și apoi să mă șantajeze, am început să-l ajut pe "prietenu" cu lucruri pe care socoteam eu, nevătămătoare mișcării, apoi am dat mai departe și lucruri mai însemnate despre acțiunile noastre în mișcare legale. Așa cu început relațiile mele cu Siguranța, ca apoi încet, încet, acest agent m-a convins să intru și eu agent la Siguranță. Într-o noapte, la începutul verii 1924, stînd de vorbă cu agentul VOINA, am căzut de acord cu el ca să intru și eu la Siguranță. Eram într-o stare deprimată în timpul acela. Din

fabrici am fost dat afară. Mulți din mișcare , din conducerea Sindicatelor și a Partidului s-au retras și căutau să-și aranjeze viața lor în mod individual. Agentul folosea și acest fapt al stării mele deprimată, despre care i-am vorbit, ca să mă convingă să intru la Siguranță. Eu i-am promis că voi face acest lucru și i-am expus lui și despre situația mea din cauza încurcăturii cu chestia dezertării din armată.

M-am înțeles cu el, că a doua zi mă voi prezenta la Siguranță și-l voi căuta pe el și împreună vom vorbi cu șeful său pentru a mă primi la Siguranță și se va aranja și chestia mea militară.

Astfel am și făcut. A doua zi m-am prezentat la Siguranță, l-am căutat pe VOINA și cu el am intrat la șeful Siguranței din Brașov și prin VOINA care mi-a fost tălmăci, i-am expus șefului dorința mea de a deveni agent al Siguranței. Așa m-am angajat la Siguranță prima dată ca agent informator și s-a stabilit să mențiu legătura cu VOINA și prin el să dau informații despre mișcare, Siguranței.

Seful Siguranței cunoștea legăturile mele cu agentul VOINA și era informat de la agent, că mă voi prezenta la Siguranță pentru a cere a fi primit ca agent. Comitetul Central al Partidului Comunist intrase deja în ilegalitate și se pregătea trecerea și a Partidului în ilegalitate, reorganizarea sa pe baza celulelor ilegale ca organizația de bază a partidului. Siguranța desigur nu avea nevoie de mine ca agent deschis, ci ca să activez mai departe în mișcare și să dau informații despre Partidul Comunist, despre activitatea sa ilegală. Siguranța avea cunoștință despre calitatea mea în conducerea partidului și șeful Siguranței pe loc mi-a cerut informații despre legăturile mele spre sus. Seful Siguranței mi-a spus, că dacă eu vreau să intru în slujba Siguranței ca să lupt împotriva comunismului, așa cum m-am exprimat, să dau dovadă de sinceritatea mea, să spun de la cine primesc instrucțiuni. Eu am arătat că instrucțiunile le primesc prin secretarul sindicatelor GRAMAZI SZABO IULIU care are legătură cu Comitetul Central al Partidului, corespondența o primește nu pe adresa sa direct, că vine și la adresa mea corespondență pentru GRAMAZI SZABO IULIU.

S-a stabilit ca eu să rămân în partid și să dau informații despre activitatea clandestină a partidului și despre persoanele care fac parte din conducerea partidului. Eu m-am angajat că voi face tot ce va cere Siguranța de la mine. Mi-a dat o mie de lei pentru informațiile ce am dat și a promis că am să mai primesc bani pentru serviciile mele. Am menținut legătura cu agentul VOINA cu care mă întâlneam de obicei noaptea când mă întorceam acasă de la sediu, în locuri neumblate în orele târzi noaptea.

Scurt timp a trecut de la angajarea mea ca agent informator când GRAMAZI SZABO IULIU m-a chemat la locuința lui SZEKELY cu KÖBLÖS ELEC, care mi-a propus să primesc însărcinarea muncii de reorganizare ilegală a partidului atât în localitatea Brașov, cât și în regiune, în calitate de secretar regional al partidului și să mențiu legătura cu el. Sarcina mea era nu numai de a organiza mișcarea ilegală în regiunea Brașov, dar fiindcă am rămas în legătură cu KÖBLÖS am îndeplinit o serie de sarcini în ajutorarea muncii C.C. al Partidului. Astfel am fost însărcinat de KÖBLÖS cu organizarea tehnică a unei conferințe de Partid, care a avut loc în comuna Lemnea, la părinții mei, cam în luna iunie 1924. Această conferință s-a ținut în legătură cu organizarea muncii ilegale a partidului, creierea regionalelor și pregătirea Congresului al 3-lea al P.C.R. Am fost trimis de KÖBLÖS cu corespondența la diferiți membri ai C.C. P.C.R., la MARCEL PAUCKER care locuia la Codlea, la MOZES KAHANE la Gheorghieni. Am primit corespondență pentru KÖBLÖS atât la adresa mea, cât și am mai organizat și alte adrese, ca a lui GYÖRKE ALEXANDRU, găzduirea curierilor C.C.-ului, etc.

Cît îmi aduc aminte, despre toată munca mea în legătură cu C.C. al P.C.R. nu dădusem nimic Siguranței, că momentan mi-a părut rău că mă legasem de Siguranță. Abia în decembrie, cu ocazia arestării mele, am trădat aceste legături ce am avut cu C.C. al P.C.R.

Munca de organizare în regiune am început-o în luna iulie sau august 1924, nu-mi aduc aminte exact. Pentru reluarea legăturilor de partid, am folosit adresele rămase încă de la BERGHER ALADAR, care a fost la noi secretar de partid în 1923-1924 pînă la expulzarea sa în primăvara anului 1924 și care, umblase în localitățile din regiune, la Mediaș, Sibiu și în Valea Jiului. Regiunea mea cuprindea județele Brașov, Trei Scaune, Tîrnava Mică, Sibiu, Hunedoara cu Valea Jiului.

Pînă la arestarea mea reorganizasem comitetele ilegale ale PCR, care trecuseră la organizarea celulelor ilegale, la Braşov, Mediaş, Sibiu, Petroşani, Vulcan şi Lupeni, în Valea Jiului şi Sf. Gheorghe.

După Congresul al 3-lea al P.C.R., C.C. al P.C.R. a hotărît scoaterea unui manifest care era un program şi chemare la luptă a masei muncitoare şi a naţionalităţilor asuprite din România. Titlul manifestului era: "Jos robia economică, politică şi naţională". S-a hotărît ca acest manifest să fie împărţit în aceiaşi zi în întreaga ţară, între 10 - 15 decembrie, nu pot preciza exact data. Eu am fost însărcinat cu tipărirea, expedierea în alte regiuni în Ardeal şi pentru regiunea mea, precum şi cu organizarea răspîndirii manifestelor în regiunea mea.

Pînă la această acţiune, prin agentul VOINA am informat Siguranţa despre desfăşurarea activităţii ilegale a Partidului în regiunea mea. Am denunţat elementele cu care am început reorganizarea muncii ilegale. Astfel la Braşov: pe ILES IOSIF cu soţia, pe KLEM LUDOVIC, NICHAS, GRAMAZI SZABO IULIU care făceau parte din comitetul ilegal al partidului, împreună cu mine.

Din Mediaş pe KAILIC IOSIF, din Sibiu pe URSU, din Valea Jiului pe CERNITCHI ? aşa ceva-i zicea, nu-mi aduc aminte precis, cu care luasem legătură la Petroşani şi care a început organizarea ilegală a partidului din această localitate. Din Sf. Gheorghe pe unul KLEIN şi pe alţii din regiunea mea, dînd astfel Siguranţei firul pe baza căruia putea să organizeze urmărirea desfăşurării activităţii ilegale a partidului şi a organizaţiilor sale ilegale, în regiunea mea.

Am arătat mai sus că pînă la arestarea mea în decembrie 1924, nu am dat nimic în ceea ce priveşte activitatea mea în legătură cu C.C. al P.C.R. Cuvîntul "nimic" nu este exact, deoarece tot din cauza mea o parte din scrisorile care le primea KÜBLÖS prin mine, au ajuns la Siguranţă.

După cît îmi aduc aminte, unele din aceste scrisori au fost date de către mine agentului VOINA, care după ce Siguranţa le fotografia, mi le aducea înapoi. Altele fiindcă Siguranţa ştia că la adresa mea vin scrisori pentru KÜBLÖS, le putea ridica de la poştă şi să le cerceteze conţinutul lor. Din aceste scrisori, siguranţa a putut afla extrem de multe lucruri despre persoanele din C.C. al P.C.R., despre alţii din alte regionale ale partidului şi despre desfăşurarea muncii organizatorice şi de activitate

ilegală a partidului și să pregătească lovitura cea care au dat-o în decembrie cu ocazia împrăștierei manifestelor, făcând arestări masive în întreaga țară.

Deasemenea am dat Siguranței pe sora lui KAILIC IOSIF, KAILIC LINA, pe care eu i-am adus-o lui KÖBLÖS ca secretară personală și pe care KÖBLÖS o folosea ca traducătoare și om de legătură între el și restul membrilor ai C.C. al P.C.R.

Astfel Siguranța cunoștea o parte din legăturile mele cu C.C. al P.C.R. încă înainte de arestarea mea.

Am mai dat cât îmi aduc aminte și despre o activistă a P.C.R. care stătea la Mediaș și care în urma denunțului meu a fost arestată și expulzată ca cetățeană străină. Este vorba de FEHER MARIA. Atunci purta alt nume de care nu-mi aduc aminte.

În urma acțiunii de împrăștiere a manifestelor pe întreaga țară între 10-15 decembrie 1924, s-au făcut arestări pe întreaga țară. Am fost arestat și eu în comuna Lemnea, la părinții mei, de către jandarmi, în a doua noapte după acțiune și înaintat la Siguranța din Sf.Gheorghe.

La Siguranța din Sf.Gheorghe nu am fost cercetat, însă și acolo unde am stat pînă a doua zi am pălăvrăgit cu șeful Siguranței despre mișcare și despre activitatea mea, dînd relații asupra elementelor din mișcare din Sf.Gheorghe, ROTH care fusese secretar al sindicatelor din Sf.Gheorghe, care plecase nu de mult din această localitate și despre KLAIN cu care am avut legătură pe linie de partid și care cunoștea toată mișcarea din Sf.Gheorghe, care a fost și el arestat.

De la Sf.Gheorghe am fost înaintat la Siguranța din Brașov deci a 3-a zi după împrăștierea manifestelor și unde s-a început cercetarea imediat după sosirea mea. În prima zi am fost cercetat de către șeful Siguranței în prezența a 3 agenți, VOINA, MUNTEANU ION și unul din Regat al cărui nume nu-l cunoșteam. Deși făceam pînă la arestarea mea atîtea servicii Siguranței, care cunoștea activitatea și legăturile mele cu mișcarea, acum nu am vrut să recunosc nici manifestele, adică rolul meu în tipărirea și răspîndirea lor, nici legăturile mele cu cei arestați în regiune și în Brașov. Nu din altă cauză nu am vrut să vorbesc, decît cea că dacă vorbesc în fața atîtor persoane și denunț deschis pe cei arestați despre care la început nu știam ce au vorbit, dacă m-au recunoscut sau nu, voi fi descoperit și acuzat ca agent provocator ce eram, de către mișcare.

Căutam să aflu întâi dacă alții m-au declarat și numai atunci să recunosc. Căutam deci acoperirea mea ca agent provocator, ceea ce Siguranța n-a ținut cont și a început să mă bată să recunosc de unde am primit manifestele și cui am dat. Șeful Siguranței spunea, că singur ai venit la noi și ai dat informații, iar acum nu vrei să spui totul ce ai făcut, ești un spion al comuniștilor. Am fost bătut mult și înainte de masă, iar în timpul mesei m-au lăsat legat și am fost ținut legat și bătut și după masă. Eu la început am negat, apoi am recunoscut ceea ce alții au declarat despre mine în legătură cu manifestele și apoi am dat toate localitățile unde am trimis manifestele și persoanele pe care cunoșteam la cine și prin cine am trimis manifestele. Am recunoscut că eu am trimis manifestele la Tg. Mureș, Arad, Oradea, Cluj și în regiunea mea în Valea Jiului, unde dacă mi-adeaminte bine persoane, STIBER cu care împreună am dus manifestele la Restaurantul lui KOVACI LUDOVIC și acolo am împărțit pentru întreaga Valea Jiului. Am dat pe KOVACI LUDOVIC care nu era comunist dar era un consăteam al meu și prieten din copilărie și la care găzduiam când veneam la Petroșani.

Încă în seara aceea, după ce am recunoscut problema cu manifestele și persoanele la care am trimis manifestele din însărcinarea C.C. al P.C.R., Siguranța a îndreptat cercetările asupra legăturilor mele cu C.C. al P.C.R. și asupra organizațiilor de partid din alte regiuni.

De asemenea din scrisorile care veneau și în timpul cercetărilor la Siguranță, mă întrebau cine sînt persoanele care trimite aceste scrisori lui KÖBLÖS, apoi au cerut să dau locuința lui KÖBLÖS.

Am început să arăt Siguranței structura organizatorică a Partidului, că aveam 12 regionale fiecare condusă de un secretar regional, care are legătură cu C.C. al P.C.R., cu KÖBLÖS care este secretar general al Partidului.

Am denunțat pe acei secretari pe care îi cunoșteam și că eu de asemenea am fost angajat de KÖBLÖS ca secretar regional al regiunii Brașov. Am denunțat pe KACSO FRANCISC și numele conspirativ ION CAPATINA, că este secretar al regiunii Mureș. Am recunoscut pe CILIC din Arad, TORDAI din Oradea. Am arătat

calitățile celor care trimis scrisori lui KÖBLÖS, ca MOZES KAHANE membrul Comitetului Central, locuște la Tg.Mureș. Pe PAUKER MARCEL tot membru al C.C. la care am fost cu o scrisoare de la KÖBLÖS și deși nu știam dacă plecase sau nu din Codlea, am spus și această localitate unde locuia PAUKER. Am recunoscut pe ANA PAUKER care avea un nume conspirativ și Siguranța n-a știut cine este care se ascundea sub nume conspirativ. Am denunțat pe LAZAR ÖDÖSE tot membru al C.C. al PCR. Am arătat Siguranței că membrii C.C. al P.C.R. țiu legătura între ei și cu KÖBLÖS nu numai prin corespondență, ci și prin curier și am dat pe curierul FRANC BELA. Astfel am înșelat partidul abuzînd de marea încredere ce mi s-a acordat - prin denunțarea membrilor din C.C. al P.C.R. ilegal, abia aleși la Congresul al 3-lea al PCR, dînd și firul de a fi găsiți de Siguranță. Prin denunțarea cadrelor importante ale Partidului am înlesnit dușmanului de a da lovitura zdrobitoare partidului clasei muncitoare, să dezorganizeze pentru un timp toată mișcarea ilegală a partidului. Mi s-a cerut să dau și locuința lui KÖBLÖS, ceea ce în urmă am și dat. Acest lucru s-a petrecut în felul următor: În noaptea spre a doua zi a cercetărilor am fost lăsat sub paza agentului MUNTEANU ION la un birou al Siguranței. Intrînd în vorbă cu mine a căutat să mă convingă să-i dau lui locuința lui KÖBLÖS.

Eu nu menționez toate pălăvrăgelile ale lui MUNTEANU, cu care căuta să mă "cîștige", să-l ajut și pe el cum l-am ajutat pe VOICU și menționez josphicia cu care eu m-am adresat agentului de siguranță să mă sfătuiască cum voi putea eu scăpa mai ușor, pe ce chestie să apar la cercetări, ca să cîștig bunăvoința șefilor lui. Care e mai important pentru ei, a vorbi, a accentua despre problema manifestelor sau despre legăturile mele cu C.C. al P.C.R.? Desigur că el m-a sfătuit ca să accentuez și să dau cît mai multe despre KÖBLÖS și despre C.C., că el va vorbi cu inspectorul, că e posibil chiar să mă pună în libertate dacă spun tot ce știu. Tot stăruind să-i dau lui adresa lui KÖBLÖS am cedat, dimineața cînd s-a luminat de ziuă și am trădat și adresa lui KÖBLÖS agentului MUNTEANU, dînd satul în care locuia KÖBLÖS. Siguranța s-a deplasat în satul Turcheș, dar nu l-a găsit pe KÖBLÖS. Cercetarea mea a continuat, însă Inspectorul regional al siguranței ZAHIU mi-a făgăduit libertate, bani și servicii bun după punerea mea în libertate, dacă îl ajut să-l

prindă pe KÖBLÖS. Mi-a cerut să spun, cum, prin cine și unde am dat scrisorile lui KÖBLÖS. Am dat atunci adresa lui SZEKELY spunînd că lui i-ași fi dat scrisorile pentru a fi predate lui KÖBLÖS, că KÖBLÖS se poate să se fi refugiat la Szekely, sau el știe exact adresa lui KÖBLÖS. A fost ridicat și SZEKELY după denunțul meu, care însă nega că eu i-ași fi dat lui scrisori pentru KÖBLÖS, pe care el nu-l cunoaște. Am denunțat atunci pe sora sa, o fată de 16-17 ani care într-adevăr primea scrisorile de la mine pentru KÖBLÖS. Ea tot n-a vrut să recunoască deși a fost bătută de inspectorul ZAHIU în fața mea, care i-am spus atunci fetei să recunoască că eu am spus deja Siguranței, adică lui ZAHIU, pe dînsa că a primit de la mine scrisori pentru o persoană cu care eu i-am făcut ei legătura. Fata a recunoscut așa cum am spus eu, nedînd adresa lui KÖBLÖS. Apoi pe urmă numai am spus adevărul, că KÖBLÖS locuiește la părinții lui SZEKELY în satul Turcheș. Siguranța s-a deplasat din nou la Turcheș dar KÖBLÖS nu mai era acolo. Oamenii Siguranței instalîndu-se la părinții lui SZEKELY au arestat încă 2 secretari regionali care veniseră la KÖBLÖS, pe CLOTAN ION și pe MUNTEANU care au fost înaintați la Siguranța din Brașov. MUNTEANU a recunoscut în fața mea cine este, ce calitate are în mișcare, declarînd că el nu este comunist și a lucrat numai pentru bani fiind angajat de KÖBLÖS. CLOTAN însă nu a spus nici numele lui adevărat, nici calitatea lui. Eu am denunțat numele adevărat al lui CLOTAN și calitatea lui în mișcare. Am spus inspectorului că și eu am lucrat pentru bani angajat de KÖBLÖS cu 6000 lei pe lună.

În timpul cercetărilor de către inspectorul ZAHIU am dat încă pe GYÖRKE ALEXANDRU că sesesc scrisori și pe adresa lui. Pe KAHANA SAMUIL prin care am schimbat 1000 dolari pentru KÖBLÖS că KÖBLÖS are mulți bani care-i primește de la Moscova. Am dat apoi o declarație în scris care cuprindea calitatea mea și rolul meu în răspîndirea manifestelor și o parte însemnată din tot ce am declarat în timpul cercetărilor. Menționez că "rezistența" mea la început, aducerea în eroare a Siguranței în legătură cu proveniența manifestelor, nedeclarînd rolul meu în tipărirea lor și tipografia, ezitarea de a da locuința lui KÖBLÖS au fost numai cu scopul de a nu putea fi acuzat de mișcare ca trădător, neavînd posibilitatea de a arunca vina asupra altcuiva, pentru

căderea tipografiei și mai ales a lui KÖBLÖS. Dacă Siguranța forța dădeam și tipografia.

După ce am dat declarația și în scris, am fost băgat între ceilalți arestați, în rîndurile cărora se născuse bănueli față de mine și chiar pe față mi-a spus ILES BORBALA că, noi am crezut că tu ai devenit omul Siguranței. Mințind despre purtarea mea trădătoare, am reușit să risipesc bănuelile celor arestați.

Eu de fapt după ce am dat atîta material Siguranței împotriva mișcării, așteptam ca după promisiunile lui ZAHIU să fiu eliberat și astfel desigur demascat, însă Siguranța avea planurile sale și în viitor cu mine de a mă servi împotriva misiunii ca agent provocator.

În acest sens am și dat lui ZAHIU promisiuni înainte de plecarea la București, unde am fost trimis împreună cu cei arestați.

Înainte de a merge mai departe trebuie să recunosc, că pînă la arestarea mea legătura mea cu Siguranța a fost altfel decît am arătat mai înainte începînd cu angajarea mea ca agent de Siguranță. Realitatea a fost astfel: cînd m-am înțeles cu agentul VOINA și a doua zi m-am prezentat la Siguranță, eu pe agentul VOINA nu l-am găsit acolo. Eu am intrat singur la șeful Siguranței care nu a fost POPESCU. POPESCU a venit mai pe urmă ca șef al Siguranței, el m-a certat și m-a bătut necunoscîndu-mă înainte. Șeful Siguranței de atunci a fost unul care știa ungereste și dacă nu mă înșel se numea PREDA. Cu el am stat de vorbă el m-a angajat și cu el personal am ținut legătura și lui personal i-am dat informații și scrisorile și nu lui VOINA cum am arătat înainte și am primit încă și ceva bani pentru informațiile ce le-am dat. Mă întîlneam cu el tot seara tîrziu pe o cărare lîngă părăiașul care curge în dosul cartierului. În care se găsea și sediul mișcării. Pe acolo noaptea nu treceau oamenii. Din cauza numirii unui alt șef la Siguranță și plecării lui PREDA, un scurt timp înainte de arestarea mea legătura între Siguranță și mine a fost întreruptă. Noul șef al Siguranței POPESCU m-a cunoscut numai în timpul cercetărilor, cînd VOINA a spus despre mine cine sînt și la asta POPESCU a strigat că, e unger, un spion al comuniștilor și a continuat să mă bată încă un timp pînă cînd am început să vorbesc. Așa se explică faptul că deși am fost agent al Siguranței, am fost bătut.

La Siguranța generală unde am fost înaintați, n-am mai fost cercetați căci Siguranța generală avea declarațiile scrise ce le-am dat la Siguranța din Brașov. Eu însă am fost acolo confruntat cu soții SZEKELY în legătură cu KÖBLÖS, de față cu BANCIULESCU sau VLADIMIRESCU inspectorul general al Siguranței de atunci, însă deocamdată nu-mi amintesc ce a fost la această confruntare, după care soții SZEKELY au fost puși în libertate. Am fost depuși la Jilava în închisoarea militară, numai 4 din cei care fusesem arestați la Brașov.

La închisoarea din Jilava s-a format o comisie de cercetare despre purtarea la Siguranță a celor arestați. Comisia a fost condusă de MARCEL PAUKER și făceau parte din comisie TORDAI LAZAR, VALASEK. Eu în fața comisiei nu am arătat totul în mod sincer ce am declarat la Siguranța din Brașov, minimalizând faptele mele trădătoare. Am spus numai ceea ce am dat în declarația scrisă la Siguranță, căutînd să arunc vina pe alții care m-ar fi dat pe mine. Am ascuns cu totul legăturile mele cu Siguranța înainte de arestarea mea. La Jilava am fost cercetat din partea justiției militare de către comisarul raportor PRUTEANU și conform hotărîrii n-am recunoscut nimic din faptele cu care mă acuza maiorul PRUTEANU. După 37 zile de greva foamei am fost pus în libertate la primele zile ale lunii martie 1925. După eliberarea mea nu am reluat legătura cu Siguranța. Procesul nostru s-a început la 25 aprilie 1925. Am fost judecați în stare de libertate și spre sfîrșitul procesului, la 3 iunie 1925 am fugit împreună cu 16 acuzați mai grav, cu perspectivă de a fi condamnați la mai mulți ani închisoare.

Am stat ascuns la sora mea care locuia la Comandău, jud. Trei Scaune, în afară din sat, la pădure, pînă la sfîrșitul lui august 1925, cînd am fost arestat de către jandarmii din Comandău. Fusesem condamnat în contumacie la proces, adică în lipsă la 10 ani închisoare. La postul de jandarmi, am dat o declarație în care am recunoscut cine sînt, că am fugit din proces împreună cu alții și că tot timpul am stat la sora mea. De acolo am fost trimis sub arest la Covasna și apoi la Siguranța din Brașov. Astfel am intrat din nou în contact cu Siguranța la sfîrșitul lunii august 1925. La Siguranța din Brașov m-a luat în primire întîi șeful Siguranței care a început să mă cerceteze în legătură cu fuga mea din proces. Eram într-o stare de demoralizare și la batjocura ce a făcut cu mine asupra situației mele momentan

am izbucnit în plîns, mi-a părut rău că am ascultat sfatul ce-mi dăduse conducerea procesului să fug și eu cu ceilalți și am cerut ajutorul Siguranței să mă scape din închisoare. M-am oferit cu serviciile mele împotriva mișcării comuniste. Am înjurat conducerea Partidului, am învinovățit pe acei conducători care m-au lăsat în voia soartei după fuga mea la care m-au îndemnat, iar ei au fugit, s-au aranjat ca să nu mai ajungă în închisoare și că m-a lăsat și pe mine și pe soția fără ajutor, și am spus că după ce voi scăpa din închisoare voi lupta și mai hotărît împotriva comuniștilor care înșeală pe muncitori. Am avut o atitudine josnică față de Siguranță, că în realitate mișcarea a avut față de mine o atitudine de încredere, ceea ce nu am meritat și mă ajuta după posibilitățile ei și după fuga mea din proces și se pregătea scoaterea mea din țară. Pentru arestarea mea nu mișcarea a fost vinovată, ci eu singur, fiindcă la Comandău jandarmii mă legitimaseră odată înainte de arestare și neștiind cine sînt m-au lăsat liber, iar eu în loc să folosesc acest lucru și să mă refugiez undeva în altă parte, am rămas la Comandău. Am dovedit din nou, că nu eram decît un dușman al clasei muncitoare și al Partidului său, care a rămas în mișcare ca să lovească în spate.

Siguranța a ațîțat această stare de explozie dușmănoasă față de mișcare și a folosit-o pentru a mă lega și mai mult de Siguranță decît eram înainte. Mi s-a acordat un regim de favoare cît am stat la Siguranță. Am fost tratat ca omul legat cu trup și suflet de dușmanii clasei muncitoare.

La această arestare am dat întîi printr-o declarație cum s-a petrecut fuga noastră, cu cine am fugit împreună, unde m-am despărțit de ceilalți, unde am stat.

Am stat de vorbă cu agenții și vorbeam cu ei cum trebuie să urmărească pe comuniști, cum să folosească pe informatori angajînd chiar oameni care nu sînt în mișcare, care poate să se împrietenească cu cel care trebuie urmărit și să-l tragă de limbă, să afle legăturile celui urmărit. În caz de arestare să nu fie arestați tot și să se lase fir pentru a fi urmărită mai de parte mișcarea. Astfel de discuții am avut cu agenții pînă cînd Inspectorul ZAHIU a început să se ocupe personal de mine, punînd capăt pălăvrăgelilor cu agenții care puteau să ajungă în urechea mișcării.

Cu inspectorul am stat de vorbă prin traducător care era agentul ION MUNTEANU. ZAHIU m-a instruit că eu trebuie să rămân în mișcare și că nimeni nu trebuie să știe că eu fac servicii pentru siguranță. A cerut ca să dau un angajament în scris. Mi-a făgăduit că nu va ști nimeni, că Siguranța va aranja scăparea mea în scurt timp din închisoare și va plăti bani pentru serviciile ce voi face Siguranței, că mă va plăti și în timpul cât voi sta în închisoare, în schimb eu să dau Siguranței informații și din închisoare asupra activității celor arestați, asupra legăturilor lor cu cei de afară, în special fire care duc la organe importante ale partidului și spre C.C. al P.C.R. Eu am arătat că în închisoare n-am nevoie de bani, însă să fie ajutată soția cu o mie, două, pînă cînd eu voi ieși din închisoare, dar dînsa nu trebuie să știe de unde primește acest ajutor. ZAHIU mi-a spus că ei pot da bani și pentru soția și pentru mine printr-un om de încredere al meu, cu care să țin legătura între mine și Siguranță, adică între mine și ZAHIU. Am propus pe fratele meu VARGA GAVRIL. A fost chemat VARGA la Siguranță cu care am stat de vorbă și i-am comunicat că eu nu mai vreau să lupt pentru mișcarea comunistă din cauza căreia am fost arestat și că am hotărît să intru în serviciul Siguranței în luptă contra comunismului, pentru a fi scăpat de Siguranță de la condamnarea de zece ani. L-am rugat pe VARGA să mă ajute în această chestie, să fie omul de legătură între mine și Siguranță cît voi sta în închisoare și să primească bani de la Siguranță pentru soția, fără a-i spune ei de unde are banii și să nu spună nimănui despre legătura mea cu Siguranța. El a căzut de acord cu mine să mă ajute în această privință. L-am îndemnat pe VARGA ca tot pentru mine să servească și el Siguranța. Astfel de fapt am recrutat și pe fratele meu VARGA, în slujba Siguranței ca agent informator împotriva mișcării muncitorești. El a fost apoi la ZAHIU și cu ajutorul agentului MUNTEANU, care a fost traducătorul lui fiindcă VARGA tot nu știa romînește, a fost instruit de către ZAHIU fără participarea mea. Fiindcă mă plănsesem siguranței că soția mea este în stare materială grea, că n-are cu ce plăti nici chiria, mi s-a dat 1500 lei pentru soția ca să plătească chiria și să-mi aducă mîncare la Siguranță din acești bani.

La cererea inspectorului ZAHIU, am dat o declarație scrisă în limba maghiară. La început scrisesem ce am vrut eu. ZAHIU

spusese că dacă voi vorbi cuiva despre înțelegerea noastră, voi fi nimicit și eu și familia mea. Scrisesem numai câteva rânduri în care am spus că mă angajez că nu voi spune nimănui despre înțelegerea dintre mine și ZAHIU, despre lupta împotriva comunismului și dacă voi călca angajamentul să fiu nimicit și eu și familia mea. ZAHIU după ce MUNTEANU i-a citit textul nu a fost de acord numai cu atât. Am scris, nu știu exact dacă în continuare, sau o altă declarație dictată de inspectorul ZAHIU, în sensul că mă angajez ca în slujba Siguranței să duc lupta împotriva mișcării comuniste, că mă angajez de bună voie neforțat de nimeni că voi îndeplini toate instrucțiunile inspectorului ZAHIU și despre înțelegerea noastră nu voi spune nimic nimănui. Cam în sensul acesta am dat declarația care mi-a fost dictată de ZAHIU și spun cinstit că nu pot garanta pentru exactitatea conținutului acestei declarații pe care am iscălit-o fără a o reciti măcar.

Fapt este însă, că am dat declarația de angajament și astfel o armă de șantaj în mâna Siguranței împotriva mea și am servit Siguranța ani de-a rândul fără ca Siguranța să aibe nevoie de a folosi această armă, de aceea am și uitat că în anul 1925 m-am angajat în scris ca agent provocator în slujba Siguranței, împotriva mișcării muncitorești.

Menționez că datorită manifestărilor mele împotriva mișcării și datorită regretului ce am exprimat că îmi pare rău că am fugit și nu am rămas la proces așteptând sprijinul Siguranței și mi-am oferit din nou serviciile mele, am fost tratat ca unul care nu este arestat. Ași fi putut evada de la Siguranță ușor. M-a scos în oraș să mă tundă la o frizerie a unei rude ale mele BEER LUDOVIC unde a fost chemată și soția cu care am putut sta de vorbă mult timp. Frizeria se găsea tot în clădirea unde a fost sediul Sindicatelor. La cererea agentului MUNTEANU, l-am rugat pe BEER să permită agentului să stea când dorește în frizeria lui, să spioneze persoanele care intră și ies din sediu. Agenții care mă păzeau noaptea, - câte unul pe o noapte - se culcau lângă mine în pat și dormeau liniștiți. Un agent care a fost angajat nu demult la Siguranță, mi-a propus să evadăm împreună cu el, să fugim în străinătate. Nu numai că l-am refuzat, dar a doua zi l-am denunțat șefului siguranței pe agent, care a fost bătut de șef chiar în fața mea. Așa am dat dovadă că Siguranța poate să aibe încredere în mine. În timpul șederii mele la Siguranța Brașov, cu această ocazie a arestării mele, în discuții cu șeful sau cu Zahiu, fără a fi interogat, am pălăvrăgit despre

odată, am confirmat la Siguranță cine au fost secretarii regionali ai Partidului, pe care-i denunțasem la Brașov în fața lui ZAHIU. Din posturile de 12 secretari cât îmi aduc aminte, au fost ocupate numai 8, pe care-i denunțasem la Brașov și pe care din nou am confirmat la Siguranța Generală. Cât îmi aduc aminte mi s-a arătat cu această ocazie și fotografiile secretarilor regionali ai P.C.R., lipite pe un carton și pe care le-am recunoscut și am confirmat că aceste sînt.

Numele lor: TORDAI, CILIC, KACSO FRANCISC, IVANUS, CLOTAN, MUNTEANU LUCA LASZLO și încă unul al cărui nume nu-mi amintesc, deși îl cunoșteam bine, unul din Oradea Mare care fugise și el din proces și a plecat în străinătate.

Cum am arătat mai sus, cînd am fost înaintat după arestarea mea în august 1925 de la Siguranța din Brașov, la Siguranța generală București, BANCIULESCU știa ce s-a petrecut la siguranța din Brașov și m-a tratat ca atare, agent al Siguranței.

M-a întrebat despre fuga noastră. Am confirmat din nou că fuga a fost organizată de PAUKER împreună cu alții, că ei m-au îndemnat să fug și că îmi pare rău că nu am ascultat Siguranța, că din această cauză sînt acum condamnat la 10 ani. M-a întrebat de "prietenu" meu, de ILES IOSIF.

Eu am spus, că poate că ILES s-a ascuns în satul lui de origină, la părinții săi. BANCIULESCU mi-a promis că nu voi sta mult în închisoare, dar deocamdată trebuie să fiu depus la Jilava, că voi fi recomandat administrației închisorii să se poarte bine cu mine. Că de acum înainte el, BANCIULESCU, va ține legătura și va cere de la mine informațiile ce are nevoie din închisoare. Eu i-am promis lui BANCIULESCU că voi face totul ce mi se cere numai să mă scape cît mai repede din închisoare. Însoțit de un agent care mi-a fost și traducător față de BANCIULESCU am plecat la Jilava cu o mașină mică pusă la dispoziția mea de Siguranță și am fost predat la administrația închisorii recomandat de agent ca om al Siguranței. Agentul mi-a mai spus că el va ține legătura cu mine, mă va vizita din cînd în cînd la închisoare.

La Jilava am fost primit în colectivul deținuților politici și la cercetarea mea în legătură cu arestarea am recunoscut numai atîta, că am dat declarația la Siguranța din Brașov în care am arătat cum am fugit și cu cine.

viața din închisoare, cum am fost organizat, cu ce se ocupă deținuții politici, despre oamenii cu care am stat împreună și alte lucruri din mișcare, calomniind pe conducătorii partidului și mișcarea, ca un dușman al mișcării ce eram. La cererea mea mi s-a acordat vreme de 5 zile să mai stau la Siguranța Brașov, să mă întâlnesc zilnic cu soția la Siguranță, aceste zile cât a durat cercetarea mea și pregătirea actelor de înaintare în justiția militară la București.

Menționez că înainte de a mă angaja la Zahiu, în discuții cu șeful siguranței despre fuga mea din proces, am denunțat pe MARCEL PAUKER, PE TORDAI ca organizatorii dispariției celor 17 acuzați din proces. Recunoscând propaganda mincinoasă a Siguranței, calomniile șefului și agenților împotriva conducătorilor Partidului, că ei ar fi agenți străini plătiți care atrag pe muncitori în acțiuni ilegale și astfel cad victime iar ei conducătorii fug de răspundere, am declarat că voi munci în viitor în mișcare, dar voi denunța pe comuniștii Siguranței.

Asemenea discuții murdare și josnice am dus cu Siguranța. Cu toate că știam ce este Siguranța și știam că tot ce spun ei este calomnie josnică.

Am mai cerut prelungirea șederii mele la Brașov, însă inspectorul mi-a spus, că sînt cerut să fiu înaintat siguranței generale.

La siguranța generală am fost înaintat la subinspectorul general BANCIULESCU, care cum am înțeles, știa deja de angajamentul meu dat lui ZAHIU.

Menționez că am scăpat faptul că în timpul procesului, înainte de fuga noastră, am mai fost chemat la Siguranța generală în fața lui BANCIULESCU, care m-a întrebat de ce am retras la cercetarea Consiliului de Război declarația ce dădusem la Siguranță, cine ne-a învățat ca să retragem declarațiile date la Siguranță. Eu am denunțat pe PAUKER și DOBROGEANU că ei ne-au învățat ca să scăpăm mai ușor la proces. BANCIULESCU mi-a spus că dimpotrivă, din cauza aceasta voi fi condamnat rău și mi-a cerut ca la proces să recunosc totul, așa cum am recunoscut la Siguranță și să spun cine ne-a învățat să retragem declarațiile. Nu vroiam însă să îndeplinesc această cerere a Siguranței de a fi trădător deschis al procesului și alungat ca atare din mișcare, am refuzat cererea lui BANCIULESCU. Cu această ocazie, însă,

Am ascuns în mod necinstit faptul că am luat angajamentul respectiv la Braşov şi sînt un agent al Siguranţei.

Ca atare, cît am stat în închisoarea Jilava din septembrie 1925 pînă în primăvara 1928 am servit Siguranţa şi administraţia închisorii cu diferite informaţii, asupra activităţii colectivului deţinuţilor politici din închisoare şi legăturilor lor cu mişcarea din afară. Din procesul nostru, din cei fugiţi a mai fost arestat ILEŞ IOSIF, BARBU ZAHARESCU, a fost arestat BORIS STEFANOV condamnat şi el la 10 ani în lipsă, membru al C.C. al P.C.R. El a fost ţinut izolat de colectivul deţinuţilor politici sub motiv că fiind ofiţer de rezervă, a fost ţinut între ofiţerii arestaţi din diferite delictе. Eu fiind bine văzut de administraţie am putut intra în legătură cu el, administraţia a închis ochii, ştiind că astfel eu pot culege diferite informaţii pentru Siguranţă despre activitatea lui BORIS STEFANOV şi legăturile lui cu cei din afară. Cam după o lună, două, după şederea mea la Jilava am fost luat la Siguranţa generală. Fusese arestat VILI ROTH, un alt membru al C.C. al PCR, undeva la graniţă, cu paşaport pe alt nume şi nu recunoştea identitatea sa adevărată şi nici Siguranţa nu ştia cine este. După cum am înţeles el încă nu fusese înaintat la Siguranţa generală, fiindcă BARBULESCU mi-a cerut să identific o persoană din mişcare despre care nu mi-a dat decît semnalmentele lui. Eu după semnalmentele date de BANCIULESCU am recunoscut că este vorba de VILI ROTH, membru al C.C. al PCR. Am cerut să văd dacă este cel despre care am gîndit. Mi s-a spus că nu se poate face o confruntare, de aci am dedus că încă nu este adus VILI ROTH la siguranţa generală, dar este posibil şi atunci nu m-am gîndit la acea că dacă mă confruntă cu VILI ROTH se afla cine l-a identificat. Deşi aşi fi avut motiv să refuz identificarea lui VILI ROTH pe faptul că nu mi l-a arătat, l-am identificat numai după semnalmente că este VILI ROTH şi am denunţat că face parte din C.C. al P.C.R. Poate greşesc în această afirmaţie că nu mi s-a dat posibilitatea să-l văd pe VILI ROTH, dar eu în colectivul nostru la Jilava am povestit că este arestat VILI ROTH, că Siguranţa mi-a cerut să-l recunosc dîndu-mi mie numai semnalmentele celui arestat. Am minţit colectivul că deşi eu l-am recunoscut, am refuzat să-l identific pe VILI ROTH, pe care în realitate l-am trădat.

Nu-mi amintesc dacă a fost într-o formă sau alta, ar fi fost arătat mie la Siguranță arestatul VILI ROTH. Cu această ocazie BANCIULESCU s-a mai interesat despre situația deținuților politici de la Jilava și în special de BORIS STEFANOV.

Eu i-am povestit lui BANCIULESCU că BORIS STEFANOV este ținut separat de colectivul deținuților politici, dar eu am legătură cu el. Se ocupă cu cititul și scrie scrisori și articole pentru mișcarea din afară. La întrebarea lui BANCIULESCU, cine îl vizitează pe BORIS STEFANOV, am spus că vine la el fratele său, un prieten al lui un croitor FANICA la care a stat BORIS la București în timpul cât a fost liber, avocații și din mișcare cât îmi aduc aminte, am spus pe DOREANU, care ține legătura cu BORIS venind la el în zilele de vorbitor. Am spus că articolele lui BORIS sînt transmise de ZAHARESCU și strecurate afară prin vorbitor. Am spus deasemenea că scrisorile către mișcare sînt adresate lui SAIN care are legătură cu C.C. al PCR. După înțelegerea ce avusesem cu BANCIULESCU ca să dau informații din închisoare, a venit la mine în calitate de "prieten" agentul care mă condusesse la închisoare, la vorbitor, nu numai ca să primească de la mine informații, dar să observe cine sînt persoanele care vin la vorbitor la deținuții politici.

Nu-mi aduc aminte exact de cîte ori a venit acest agent la vorbitor la mine, însă fiindcă informațiile ce i le-am dat nu aveau mare importanță și în colectiv am început să fiu întrebat cine este acest "prieten" al meu, eram în pericol de a fi descoperit, i-am cerut agentului să nu mai vină la mine la vorbitor și să comunice lui BANCIULESCU acest lucru, adică necesitatea de a întrerupe legăturile de acest fel. Chiar după cât îmi aduc aminte, unul din colectiv mi-a spus, că pe "prietenul" meu l-ar fi văzut el între agenții Siguranței.

După 2-3 luni de la arestarea mea a venit la mine Consiliul de Război și VARGA GAVRIL trimis de Siguranță din Brașov după informațiile ce-i promisesem lui ZAHIU inspectorul Siguranței Brașov.

VARGA mi-a comunicat, că Siguranța prin MUNTEANU care de la el informații despre mișcare și el ce să facă, n-are de unde da și i-a propus lui MUNTEANU ca să fie trimis la mine, că poate de la mine va afla lucruri importante. Eu i-am comunicat lui VARGA că m-am răzgîndit și nu mai vreau să servesc

siguranța și i-am cerut ca să întrerupă și el legătura cu Siguranța. El atunci m-a întrebat, dar ce facem cu banii ce i-ai primit prin mine de la Siguranță. Eu atunci i-am spus lui VARGA, ca să comunice Siguranței din Brașov că eu am legătură cu siguranța generală și acolo dau informațiile mele despre mișcare și nu pot da în altă parte. După această convorbire cu VARGA, eu n-am mai ținut legătura și i-am dat de înțeles lui, că așa fi întrerupt în realitate legăturile mele cu Siguranța, ceea ce în realitate nu s-a produs.

Menționez, că nu sînt sigur de data cînd a început să mă viziteze agentul de siguranță la Jilava. După cît îmi aduc aminte, acesta a început să mă viziteze în 1926, după un timp după ce eu am fost luat la Siguranța generală în legătură cu VILI ROTH. Cînd s-a întrerupt legătura cu agentul am stabilit, ca să ție legătură cu căpitanul - ajutorul comandantului închisorii Maior ARGHIR și eu voi da informații prin acest căpitan, care știa legăturile mele cu siguranța. Ca traducător între mine și căpitanul au fost folosiți niște spioni unguri condamnați, mai ales unul care lucra la cancelarie și era om de încredere al administrației. Despre toate acestea voi da lămuriri mai tîrziu, deoarece nu am reușit încă să restabilesc tot adevărul în această problemă.

Fapt este însă, că deși cu ocazia unei discuții la o ședință a colectivului am fost acuzat în mod deschis de către MARIAN, fost membru în C.C. al PCR și secretar general al C.G.S.U. că sînt agent de Siguranță, nici atunci nu am recunoscut cinstit adevărul și am reușit să înșel colectivul și partidul continuînd de a rămîne în slujba siguranței. Aceasta s-a petrecut tot cam în spre toamna anului 1926.

Am mai avut o întîlnire cu BANCIULESCU în toamna anului 1927. Colectivul nostru se compunea atunci numai din 5 persoane toți din procesul BORIS STEFANOV. Declarasem greva foamei pentru menținerea regimului politic care administrația încerca să-l transforme în regim de drept comun.

Cam în a 18-20-a zi de greva foamei a venit o anchetă în frunte cu un general de la Corpul II de Armată. În această comisie de anchetă a mai fost încă comisarul regal de la Consiliul de Război și BANCIULESCU. După ce au ieșit de la noi, unde

În fața tuturor ne-a respins cererile noastre de a fi garantat un regim politic, am fost chemat eu singur în fața comisiei. BANCIULESCU m-a întrebat de ce facem greva foamei, că avem regim destul de bun și cu greva foamei nu vom obține nimic și mi-a cerut să încetăm greva foamei. Eu i-am promis că voi încerca să obțin încetarea grevei foamei. Eu personal eram împotriva acestei greve a foamei care a fost declarată de către ZAHARESCU fără a se sfătui cu colectivul, atrăgînd după sine tot colectivul. Peste cîteva zile după plecarea anchetei am propus colectivului ca să încetăm greva foamei cu o declarație în care menționăm că, prin încetarea grevei nu înțelegem să renunțăm la regimul ce am avut înainte. Vom lupta mai departe pentru regimul politic. Am propus alte metode de luptă pentru regim. Astfel am îndeplinit dorința Siguranței de a înceta greva foamei în jurul căreia a fost dusă o campanie mare, fiind încadrată în campania care a fost dusă de mișcare în jurul procesului BORIS STEFANOV. Greva foamei a încetat în a 26-a zi, tot colectivul în unanimitate a primit propunerea mea.

În preajma procesului în 1928 fiind la Consiliul de Război pentru studierea dosarului am avut o vizită a unui comisar de Siguranță cu care m-am întîlnit în cabinetul comisarului regal HOTINEANU. Ce discuții am avut, ce a vrut de la mine acest comisar, eu nu am reușit să-mi reamintesc.

Menționez că toată perioada cît am stat în închisoare nu am reușit încă s-o adîncesc și să restabilesc totul despre legăturile mele cu Siguranța și despre faptele mele trădătoare în această perioadă, că voi reveni încă pentru a recunoaște tot adevărul.

Procesul s-a judecat în martie 1928. Am fost achitat și eliberat din închisoare. După eliberarea din închisoare am fost înaintat la siguranța generală unde înainte de a fi trimis la urmă la Brașov, a stat de vorbă cu mine subinspectorul general al siguranței BANCIULESCU.

El mi-a pus tot felul de întrebări în legătură cu activitatea deținuților politici din închisoarea Jilava și legăturile lor cu mișcarea din afară. Am povestit lui BANCIULESCU lucruri, care de altfel erau cunoscute de el, despre activitatea ce o au deținuții în închisoare, felul de organizare al colectivului, despre învățatură, cu ce se ocupă deținuții politici. Am denunțat

însă și unele lucruri despre legăturile ce am avut cu cei din afară, adică tehnica acestor legături, cu lăzi cu fundul dublu în care vin alimente din afară împreună cu ziare, reviste și cărți care nu sînt permise să intre în închisoare și alt material ilegal al mișcării.

Am stabilit cu BANCIULESCU ca să reiau legăturile cu Siguranța din Brașov, cu ZAHIU, îndemnîndu-mă pe mine ca să activez mai departe în mișcarea comunistă și să dau informații Siguranței. Mi-a amintit că am obligație față de Siguranță că ea m-a scăpat din închisoare, că ar putea să mă trimită înapoi la Jilava ca dezertor și să fiu condamnat. Eu i-am promis lui BANCIULESCU că voi lua contact cu Siguranța și voi continua activitatea mea criminală, împotriva mișcării muncitorești. Astfel toată învățătura ce am căpătat în închisoare, toată popularitatea ce mi s-a creiat în mișcare care nu cunoștea adevărul despre mine, nu m-a determinat să încetez activitatea mea ca agent provocator, să mă demasc cinstit în fața mișcării măcar după ce am eșit din închisoare sau măcar să părăsesc mișcarea și să refuz Siguranța. Am rămas de fapt un dușman activ și mai periculos mișcării, după cum se va vedea în activitatea mea mai departe, după ce am ieșit din închisoare.

De la siguranța generală am fost trimis la Siguranța Brașov împreună cu ILES IOSIF, care și el a fost achitat în proces și am fost puși în libertate. Am luat contact cu mișcarea și să activez în Sindicate și în partid fără a avea o funcție, ținînd legătură de partid cu ABRAHAM BERNAT care era secretarul comisiei locale a Sindicatelor Unitare și avea legătură cu C.C. al PCR. Conducea și comitetul de partid la Brașov. Eu am intrat la lucru întîi la un mic meseriaș lăcătuș RÖK, apoi la un atelier de reparat auto la NICHESTI. Nu am fost lăsat însă de către Siguranță mai mult timp în pace. Nu mult după eliberarea mea am fost invitat la Siguranță prin agentul MUNTEANU ION. Nu știam pentru ce sînt chemat, la Siguranță m-am dus cu MUNTEANU și pe drum am căutat să aflu cauza chemării mele invitînd agentul în acest scop la o cîrciumă, la o țuică. Am aflat că proprietărea m-a denunțat la Siguranță că eu ași fi înjurat Națiunea Romîna. Speriat că acum abia ieșit din închisoare se va înscena un proces de jignire sau ultragiarea Națiunii, în mod laș am început să rog agentul să intervie la șeful siguranței să nu asculte

minciunile proprietăresei și să țină cont cîte servicii am făcut siguranței și pot face și în viitor. Am fost condus în fața șefului siguranței căruia i-am explicat că totul este o minciună, că proprietăreasa vrea să ne forțeze să ne mutăm de la dînsa în altă parte.

Cred că toate acestea au fost puse la cale de Siguranță de a aminti obligația mea față de ea. M-a lăsat liber, însă peste cîteva zile am fost invitat de către inspectorul ZAHIU la el acasă. Trimisese după mine într-o seară pe agentul MUNTEANU.

Menționez că datele exacte nu-mi amintesc și din cauza aceasta pot greși în descrierea întîlnirilor mele cu ZAHIU.

La această întîlnire care s-a petrecut aproximativ în luna aprilie, am stat prima dată de vorbă cu ZAHIU după eliberarea mea din închisoare. ZAHIU m-a întrebat ce fac și ce am de gînd să fac în viitor, arătînd că ei m-au scos din închisoare nu pentru ca eu să rămîn lucrător simplu și că trebuie să activez și să mă ridic în mișcare de a putea servi siguranța în lupta contra comunismului. Eu am plîns că am stat prea mult în închisoare, că nu a fost ajutată nici soția, la care ZAHIU a răspuns că ei au dat bani prin VARGA soției, că el mă va ajuta cu bani dacă am nevoie și acum dar să dau relații asupra comunistilor din Brașov. S-a interesat cine conduce mișcarea clandestină din localitate. Am denunțat atunci lui ZAHIU conducerea locală a partidului, pe ABRAHAM BERNAT, pe MELAS, ILES BORBALA și alții, care sînt în comitetul de partid și că am legătură cu acest comitet. Am promis lui ZAHIU că-i voi da informații regulate despre mișcare venind direct la el acasă. Am primit cu ocazia aceasta de la ZAHIU 2000 lei. Inspectorul ZAHIU ațîța orgoliul meu, ambiția mea să ajung în fruntea mișcării din Brașov.

Puțin timp după această întîlnire cu ZAHIU am întîlnit la ABRAHAM BERNAT pe un delegat al Ajutorului Roșu Internațional care mi-a comunicat că în înțelegere cu C.C. al P.C.R. din Viena îmi propune să preiau conducerea M.O.P.R. din România, să organizez această organizație peste capul conducerii vechi care era acuzată că a luat mulți bani ca ajutor și nu dă socoteală cum la folosit ajutorul internațional. Mi-a lăsat și mie dolari pentru scopul de reorganizare a M.O.P.R.-ului și ajutarea deținuților politici și urma ca peste cîteva zile se

întoarce să vadă ce am făcut. Sfătuindu-mă cu ABRAHAM ne-am înțeles să nu încep nimic pînă la reîntoarcerea delegatului, că nu se poate trece peste capul Comitetului Central M.O.P.R.-ului, trebuie stat de vorbă cu el. Cînd s-a întors delegatul MOPR-ului Internațional el a căzut de acord cu propunerea noastră și împreună am plecat la București toți trei unde am ținut o ședință cu MARGULIUS, LOTI FORIS din C.C. al M.O.P.R.-ului, unde am fost propus să fiu eu secretar general al M.O.P.R.-ului, dar un timp să lucrez ca membru în comitet pînă cînd capăt experiență și voi cunoaște cadrele. Inșă după această ședință m-am întîlnit cu STEFAN FORIS tot membru al C.C. al P.C.R. care mi-a propus să nu intru în activitate în C.C. al M.O.P.R.-ului și să nu primesc postul de secretar general al M.O.P.R.-ului că pentru mine ei au de gînd o muncă mai importantă decît MOPR-ul. Am căzut de acord cu FORIS înțelegînd că aceasta este dorința C.C. al PCR al cărui membru era FORIS care conducea munca în țară și avea legătură cu cei de la Viena. Deși el nu mi-a spus încă nimic despre ce însărcinare este vorba, eu am dedus că este vorba de a fi atras în C.C. al P.C.R. Abia am sosit acasă la Brașov, am fost invitat din nou la insp. siguranței ZAHIU. Siguranța se zărise lipsa mea de 3 zile din oraș. M-a întrebat unde am fost. S-a zărisat de un toc rezervor care purtam în buzunarul de sus al hainei mele. Era un Mont Blanc care primisem de la delegatul MOPR-ului Internațional. ZAHIU m-a întrebat de unde am acest toc rezervor atît de scump și în țară nu era răspîndit. Eu atunci am povestit că am fost la București și ce am făcut acolo, trădînd pe delegatul MOPR-ului spunînd că el a plecat dar se va întoarce în țară din Bulgaria unde plecase. Am dat semnalele lui, felul cum este îmbrăcat. ZAHIU mi-a reproșat de ce nu l-am zărisat cînd delegatul era în țară. Am denunțat pe cei cu care ținusem ședința și faptul că nu am primit postul de secretar general al MOPR-ului din cauza propunerii lui FORIS.

ZAHIU n-a fost mulțumit că nu am primit însărcinarea ce-mi oferise delegatul MOPR-ului. Mi-a cerut apoi să-l informez dacă voi primi altă însărcinare înainte de a primi sau a refuza ca să-și spună și el părerea.

În luna iunie 1928, am fost convocat la o ședință de către ABRAHAM BERNAT, la ședința Comitetului de partid, la care

el a expus că se pregătește o conferință de partid care se va ține în străinătate, că el este chemat de către C.C. al P.C.R. să participe la această conferință dar el nu vrea să se ducă ilegal peste graniță. A propus să fie ales un alt delegat care în caz dacă este vorba de trecere ilegală a graniței să fie de acord. Eu la această propunere m-am exprimat: "alegeți-mă pe mine, eu bucuros ași trece granița și ilegal". În felul acesta am fost ales delegat de fapt la Congresul al IV-lea al P.C.R. și nu la conferința de partid. Înainte cu o săptămână de plecare la Congres am plecat eu în locul lui ABRAHAM la București unde am luat legătură cu FORIS și i-am spus de ce plec eu în locul lui ABRAHAM. FORIS a fost bucuros la această schimbare și mi-a vorbit despre existența unui activ de partid (activul Bucureștiului care văzând că cei de la Viena duc o politică oportunistă lichidatoristă vor transformarea conferinței în Congresul al IV-lea al Partidului și propune schimbarea conducerii Partidului înlăturând KOBLES secretarul general al P.C.R. și pe alți membrii al C.C. al P.C.R. El mi-a mai comunicat că afară de ardelenii care sînt alături de KOBLES restul delegaților sînt pentru schimbarea conducerii Partidului. Eu am căzut de acord cu FORIS în privința schimbării conducerii partidului. S-a ținut o ședință pentru organizarea tehnică a plecării delegaților la Congres. Eu am fost însărcinat ca să plec în Ardeal și să adun la București la data fixată pe delegații MATAIS PETRU din Arad, BENKR PAVEL din Tg.Mureș și dacă nu mă înșel încă unul nu știu pe cine din delegații din Ardeal și cu ei împreună să fiu la data fixată la Tighina de unde vom pleca în URSS. S-a hotărît ca să nu se mai întoarcă acasă nimeni care avea asemenea sarcini tehnice. Călcînd această hotărîre, după ce m-am întîlnit cu delegații și le-am fixat întîlnirea cu ei la București, în drum spre București m-am oprit la Brașov și m-am prezentat singur la inspectorul Siguranței ZAHIU și am denunțat "ce mare descoperire am făcut", povestind despre organizarea Congresului Partidului, locul și data întîlnirii mele cu delegații la Congres și că siguranța poate da acum o mare lovitură prinzînd pe toți delegații fie la București, fie la Tighina.

Menționez că inspectorul ZAHIU încă la prima întîlnire după ce am ieșit din închisoare, pentru a mă împinge înainte spre trădarea din ce în ce mai mult a Partidului pe lîngă alte metode de șantaj și de ațîțare împotriva mișcării, promitea că

dacă voi descoperi lucruri de mare importanță, voi primi bani mulți și atunci voi putea să mă retrag din mișcare și din serviciul siguranței. Desigur era minciună că Siguranța nu dădea afară așa de ușor pe cei prinși în ghiarele sale.

Eu cu acest prilej de denunțare a delegaților și pregătirea Congresului nu mai speram că voi fi demascat ca agent provocator, crezând că Siguranța va împiedica Congresul și va aresta pe delegați împreună cu organizatorii Congresului. Am și spus lui ZAHIU că acum am făcut acea descoperire importantă despre care era vorba. ZAHIU însă nu prea vroia să recunoască acest lucru și mi-a spus să vedem cum se va întâmpla la București, ce zice și Siguranța generală. Am stabilit cu el că la ora întâlnirii mele cu delegații, după ce m-am întâlnit cu ei, eu sub motiv oarecare mă voi îndepărta de ei și voi întâlni în apropiere imediată pe agenții siguranței generale la locul fixat de ZAHIU și cu mine la Piața Victoriei colț cu intrarea la șos. Kiseleff și agenții vor aresta pe delegații cu care am avut locul fixat pe șos. Kiseleff. Însă siguranța generală s-a hotărât altfel, avea BANCIULESCU cu totul alt plan cu mine și prin denunțarea Congresului și pe delegați n-am făcut altceva decât m-am legat și mai mult de siguranță. Astfel după ce am întâlnit delegații la București și m-am îndepărtat de ei sub motiv că am nevoie să mă duc la o parte și m-am dus la locul fixat pentru întâlnirea cu agenții, am găsit numai un singur agent care nu m-a mai lăsat să mă întorc la delegați și să dau lor oarecare explicație de plecarea mea și să mai aștepte pînă cînd mă voi întoarce. Am fost condus la BANCIULESCU acasă.

Lui BANCIULESCU i-am expus totul cum s-a pregătit Congresul și întâlnirea la Tighina unde sînt așteptați delegații pentru a fi apoi conduși peste Nistru și am întrebat de ce m-a adus pe mine aici în loc de a fi arestat pe delegații pe care eu i-am părăsit la Sos. Kiseleff și ei acum nu știu ce e cu mine, unde am dispărut, că voi fi bănuțit că i-am trădat, că eu trebuie să mă întorc la ei. BANCIULESCU m-a lămurit atunci că nu se gîndesc la arestarea delegaților, că mă voi întoarce îndată la ei și vom putea merge liniștit unde am pornit să facem congresul.

Eu tot am insistat spunînd că eu nu mai merg la Congres că vreți să ne arestați la graniță pe toți odată. El m-a asigurat că nu și a luat telefonul. Cred că a vorbit cu inspectorul

general al Siguranței și mi-a spus căci au luat măsuri să nu fie arestat nimeni la trecerea la graniță. După aceea s-a interesat de ce vrem să înlăturăm pe KOBLES și cine va fi în locul lui. Eu i-am arătat că KOBLES va fi susținut de ardeleni, că va fi luptă la Congres în privința lui KOBLES și după cât mi-aduc aminte am spus că poate va fi ales FORIS în locul lui KOBLES și probabil că voi fi ales și eu membru al C.C. al P.C.R. că eu mă voi purta în așa fel ca să fiu bine și cu ardelenii și cu ceilalți ca să fiu ales la Congres să am încrederea tuturor. BANCIULESCU a fost de aceeași părere și mi-a cerut ca la întoarcere să informez siguranța despre tot ce s-a petrecut și despre noul comitet ales ceea ce am promis că voi face. În sensul acesta am discutat cu BANCIULESCU după care m-am întors la delegații părăsiți și mi-a fost foarte greu de a înșela pe ei în privința lipsei mele, totuși am reușit să înlătur orice bănueli asupra mea. Așa cum mi-a promis BANCIULESCU am putut trece granița, nu am fost urmărit de nimeni, cel puțin n-am observat nici la Tighina că am fi fost urmăriți de cineva. Siguranța știa că prin mine va fi în mâna lui și noul comitet care va fi ales la Congres. Congresul s-a ținut în Ucraina Sovietică lângă Harcov la un loc de odihnă pe malul Donetului. În afară de delegații români a participat la Congres și reprezentantul Cominternului și din Partidul Comunist (b) din Ucraina, membrii C.C. ai P.C.U.(b) cari supravegheau Congresul. Pe lângă o comisie aleasă de toți delegații care aveau menire de a conduce toate lucrările pregătitoare s-a format și o comisie în frunte cu COSTENCO cu participarea lui FORIS, NICOLSCHI și cu mine, precum și DORI GOLDSTEIN, care de fapt conducea totul și lucra secret, căutând să introducă linia sa atât în sânul comisiei aleasă cât și în delegați. Eu am avut sarcina să mă ocup cu ardelenii și să îi pregătesc pentru răsturnarea vechiului comitet în frunte cu KOBLES.

În această comisie secretă s-a inițiat ca în fruntea partidului să fie ales COSTENCO ca să nu fie chemați toți membrii vechiului comitet care se găseau acum în URSS în special PAUKER și DOBROGEANU, precum și FABIAN, ca să fie astfel asigurată majoritatea pentru răsturnarea C.C. al P.C.R. Aici s-a hotărât cine să fie ales în noua conducere a Partidului, cum am mai arătat inițial era vorba de o conferință de partid.

Aici în comisia lui COSTENCO pregătind astfel terenul începînd cu "Activul Bucureștiului" și toate pregătirile făcute de comisie în frunte cu COSTENCO pînă la excluderea de la participare la Congres a unei părți din conducerea Partidului s-a inițiat ca conferința să fie transformată în Congresul al IV-lea al Partidului, ceea ce a fost apoi hotărît la deschiderea conferinței și aprobat de către delegații Cominternului și al P.C.U.(b). După cît am observat COSTENCO avea legătura și a fost îndrumat de reprezentanții C.C. ai P.C.U.(b). Eu socot că după regulile organizatorice ale Partidului în acest Congres pregătit și ținut așa cum am arătat mai sus, nu a fost normal că am asistat aici la un fracționism în care am participat și eu și că Cominternul n-a cunoscut dedesubturile acestui Congres, fiind dus în eroare de grupul COSTENCO. Încă înainte de deschiderea Congresului am stat de vorbă cu KOBLES care mi-a spus că "dece mergi tu alături de COSTENCO? Nu vezi că aici este vorba de o acțiune a naționaliștilor ucraineni care prin COSTENCO vor să pună mîna pe Partidul nostru ca să-l folosească pentru scopurile lor naționaliste? Deși aveam datoria să spun acest lucru la delegatul Cominternului că era o acuzație gravă la adresa C.C. al P.C.U.(b) am tăcut și nu am spus nimănui acest lucru. În discuția cu KOBLES am recunoscut că nu KAILIC ci eu trădasem la Siguranța Brașov locuința lui desigur am ascuns în ce împrejurări am făcut acest lucru.

Congresul a decurs normal pînă la alegerea noului comitet cînd s-a pus în discuție problema ca KOBLES să fie sau nu ales în noua conducere. Eu nu îndeplinisem sarcina de a pregăti pe ardeleni pentru înlăturarea lui KOBLES care se bucura de mare popularitate în mișcarea din Ardeal. În discuție Congresul s-a rupt în două tabere și a fost prelungit într-o atmosferă nesănătoasă. Această ședință a fost prezidată de mine, care căutînd și simpatia ardelenilor și să nu pierd încrederea nici a grupului COSTENCO-FORIS am luat o atitudine împăciuitoare neprincipială de fapt, am susținut pe KOBLES călcînd hotărîrea ce luasem în comisia lui COSTENCO. Am propus ca KOBLES să fie ales în C.C. al P.C.R. însă să nu se întoarcă în țară ci să rămînă la Moscova reprezentantul nostru la Comintern. Discuția a fost apoi curmată de delegatul Cominternului care a pus la vot dacă noi avem încredere în Comintern. Desigur că s-a votat în unanimitate pentru.

Atunci SMERAL, reprezentantul Cominternului a preluat conducerea ședinței de la mine și a propus închiderea discuției în jurul lui KOBLES și se trece la vot. Majoritatea a votat apoi ca KOBLES să nu fie reales în noua conducere. A fost făcută și o altă propunere, nu-mi aduc aminte din grupul ardelenilor, ca să nu fie ales nimeni din vechea conducere în noul comitet, ce a fost aprobată. Astfel într-o atmosferă încărcată a fost aleasă noua conducere a P.C.R. în care am intrat și eu.

Menționez că prin atitudinea mea la Congres de fapt am urmat ceea ce a dorit Siguranța de a fi ales și să am încrederea noului Comitet și am susținut pe KOBLES pe care cum am înțeles din discuția cu BANCIULESCU, Siguranța nu dorea să fie înlăturat deși nu mi-a propus direct ca să lupt pentru susținerea lui KOBLES.

În comisia lui COSTENCO se hotărîse ca să fiu ales ca delegat la Congresul al 5-lea al Cominternului din partea P.C.R. însă supărați pentru atitudinea mea nu m-a mai propus pe mine ci pe KOBLES pe care tot ei l-au răsturnat din conducerea Partidului.

După Congresul al IV-lea al P.C.R. s-a hotărît ca eu și DORI GOLDSTEIN să ne întoarcem în țară și după o lună de zile dacă totul în liniște adică nu s-a sesizat Siguranța de nimic despre Congres, să începem activitatea și să pregătim primirea și restului din Biroul Politic pentru a putea activa la București. Am stabilit cu DORI GOLDSTEIN că eu mă voi întoarce la Brașov și când crede el să începem munca C.C.-ului să mă cheme printr-o telegramă stabilind conținutul telegramei și locul de întâlnire la București.

M-am întors acasă la Brașov, era la sfârșitul lunii iulie sau la începutul lui august nu pot preciza exact data. După cum a fost stabilit, în mișcare nu am dat nici o dare de seamă asupra Congresului. Am dat însă la Siguranță. Într-o zi am întâlnit pe stradă pe inspectorul ZAHIU care m-a întrebat unde am fost că am lipsit mult din localitate. Nedorind a începe discuția cu el ziua pe stradă am spus că am fost la treerat, la care el mi-a răspuns că noi am auzit că ai plecat în Bucovina pentru reorganizarea partidului. Mi-a propus ca seara să vii la el acasă să stăm de vorbă. Am acceptat această invitație și seara să vii la el acasă să stăm de vorbă. Am acceptat această invitație și seara m-am prezentat la ZAHIU acasă. Acasă la ZAHIU i-am povestit lui că am

fost la Congresul Partidului care s-a ținut în Uniunea Sovietică. Eu am povestit lui ZAHIU iar o domnișoară nu știu cine era lua note care apoi au fost bătute la mașina de scris ca declarația mea pe care am iscălit. În această declarație am expus cine a participat la Congres, cine a fost ales în noul C.C. al P.C.R. împreună cu mine, dând numele adevărat aceluia pe care îl cunoșteam sau numele conspirativ al celor pe care nu-i cunoșteam pe numele adevărat. Am dat din C.C. al P.C.R. în frunte cu COSTENCO, nu-mi aduc aminte sub ce nume care cunoșteam atunci, pe NICOLSCHI, DORI GOLDSTEIN, MATAIS PETRU, GHICOS de la Galați și pe mine. Am dat numele celor participanți la Congres.

Am declarat că granița am trecut-o lângă Tighina că au venit doi oameni din URSS care ne-a condus și la semnalizarea lor a fost trimisă barca din partea sovietică, am trecut cu ea Nistrul. Am povestit cum a fost înlăturat KOBLES și vechiul comitet. Am dat și locul unde s-a ținut Congresul în URSS. Am declarat că eu cu DORI GOLDSTEIN vom începe activitatea noului comitet, că aștept numai telegrama de la el dând lui ZAHIU conținutul ce trebuie să aibă telegrama care va înștiința plecarea mea la București. Astfel am dat în mîna Siguranței tot Congresul și noul comitet central al P.C.R. ZAHIU mi-a promis că nu se va face nici o arestare ca să nu provoace descoperirea mea ca agent provocator.

Ceva mai tîrziu, pe la sfîrșitul lunii august 1928, a sosit telegrama de la DORI GOLDSTEIN care a fost sezisată de Siguranța din Brașov și am fost chemat din nou la ZAHIU. Cu ZAHIU care sezisase Siguranța Generală am stabilit o legătură, adică a fost fixată întîlnire cu un agent de la Siguranța Generală, pe o stradă nu departe de sediul Siguranței Generale la București, care urma să mă conducă la BANCIULESCU. De asemenea, am promis lui ZAHIU că voi ține în legătură și cu el venind din cînd în cînd la Brașov pentru a da informații despre activitatea mea și a C.C. al P.C.R. Neavînd bani cu ce să las ceva soției am luat de la ZAHIU o mie de lei. La București, după ce m-am întîlnit cu DORI GOLDSTEIN și am stabilit cu el legăturile chiar în aceeași zi seara, am întîlnit pe agentul și am fost condus la BANCIULESCU. După ce am informat și pe BANCIULESCU despre congres și i-am arătat că acum încep activitatea cu DORI GOLDSTEIN pînă la sosirea și restului de membrii din Biroul Politic

al C.C. al P.C.R. Am discutat cu BANCIULESCU asupra creierii unei legături permanente între mine și Siguranță să nu fiu nevoit să viu personal la Siguranță sau la el acasă care ar fi periculos. Deasemenea, despre problema ce anume informații să dau și cum voi primi instrucțiuni în diferite probleme ale mișcării, cum trebuie să mă port ca să nu fiu descoperit de mișcare.

Menționez că prin faptul că am dat Ia Siguranță Congresul și C.C. al P.C.R. n-am lovit numai în clasa muncitoare și în partidul ei, dar am trădat și Uniunea Sovietică. Am dat arma în mîna dușmanilor ei, document de dovadă împotriva URSS pentru "amestecul" ei în treburile altor țări.

1.- Oamenii sovietici au călcat înarmați teritoriul Romîniei cu ajutorul Pichetului de graniță sovietic.

2.- Am permis ca în teritoriul său să se adune cetățeni străini și să se ție un congres adică o acțiune politică împotriva guvernului oficial al Romîniei cu ajutorul URSS.

3.- Participarea la aceste acțiuni a oamenilor sovietici Toate acestea ce le-am dat la Siguranță față de ZAHIU și BANCIULESCU sînt fapte dușmănoase deși nu numai față de mișcarea muncitorească din țară dar a fost lovitură și împotriva URSS și a mișcării muncitorești internațională dată de mine.

Tot cu scopul de a păstra ascuns activitatea mea criminală - la care am avut tot timpul mare grijă, împotriva mișcării, după cît mi-aduc aminte nu am dat exact locul de trecerea graniței și nici locul de unde s-a ținut congresul. M-am gîndit că dacă va fi arestat cineva din delegați să nu afle de la Siguranță că deja ar fi dat cineva din participanți locul congresului și mișcarea, se începe căutarea provocatorului. Chiar auzisem de la ABRAHAM BERNAT cum că MATAIS PETRU a fost arestat la Arad după întoarcerea de la Congres. Am intervenit la ZAHIU tot din cauza temei de a nu fi bănuț de mișcare, ca MATAIS să fie pus în libertate. Am vorbit mai înainte despre șantajul cu care m-a forțat Siguranța de a activa împotriva mișcării muncitorești. Fără îndoială a folosit în mai multe rînduri și șantajul cînd eu încercam să rezist sau manifestam dorința de a înceta activitatea mea contrarevoluționară ca agent provocator.

Insă în problema congresului n-a existat nici un fel de șantaj, singur m-am dus la ZAHIU și încă în împrejurarea care caracterizează cu ce dușmănie loveam în P.C.R. Era noapte, sosind cu trenul și cu trenul următor trebuia să plec neapărat la

București pentru a întâmpina pe delegați. la Siguranță nu era decât MUNTEANU, agentul de serviciu, căruia i-am cerut să anunțe pe inspectorul că am ceva foarte urgent de comunicat. MUNTEANU n-a vrut să tulbure pe inspectorul ZAHIU așa de târziu. Eu atunci am spus lui MUNTEANU că este un interes de stat și am obligat am ordonat lui MUNTEANU să-l scoale și din pat pe ZAHIU. De altfel încă la prima întâlnire cu ZAHIU după ieșirea mea din închisoare la el acasă făcând planul de activitatea mea ca agent provocator la Brașov, ZAHIU mi-a pus la dispoziția mea pe agentul MUNTEANU care era obligat de a îndeplini directivele mele în legătură cu urmărirea nu numai a comuniștilor din Brașov dar și a elementelor din mișcare care vin în contact cu cei din Brașov. Am scos astfel pe ZAHIU din pat și am denunțat organizarea congresului. Iar după Congres, la simpla invitare a lui acasă, m-am prezentat ca un musafir la cină. Am mâncat, am băut împreună cu unul din călăii muncitorilor, uitând victimele acestor călăi și victimele care din cauza mea zac în închisori.

Am spus mai sus că ar fi fost prezentă o oarecare domnișoară care lua note și apoi le bătea la mașină tot ce am declarat lui ZAHIU. Acest lucru nu este adevărat. Este imaginația acestei minimalizări de care am manifestat în tot cursul anchetei neputînd înfrînge complet nici pînă acum după atîta suferință morală, orgoliul meu personal mic burghez care m-a împiedicat să mă concentrez și să adîncesc mai mult problemele activității mele dușmănoase clasei muncitoare și Partidului său. Am minimalizat în întreaga mea viață faptele mele pînă cînd am minimalizat aproape complet.

Nu eram la ZAHIU decât noi doi cînd am denunțat Congresul. ZAHIU avea grijă să nu știe nimeni despre convorbirea noastră nu numai din punct de vedere să nu fiu eu pus în pericol de demascare dar din punct de vedere al importanței documentului ce l-am dat în mîna Siguranței prin declarația mea. Nu mi-a permis nici să scriu în ungurește ca să nu fi folosit traducător. Astfel a luat el note corectînd greșelile mele de limba română și apoi după dictatul lui am scris eu personal în limba română declarația mea despre Congres.

Reiau problema începerii activității mele ca agent provocator odată cu începerea activității mele în C.C. al P.C.R.

ca membru în B.P. al acestuia. După ce am mai dat unele lămuriri asupra Congresului Partidului am discutat cu BANCIULESCU subinspector general, problema legăturilor mai departe cu Siguranța și felul cum trebuie să activez în mișcare ca să nu fiu descoperit. BANCIULESCU mi-a propus ca să iau legătura cu un comisar al Siguranței, om de încredere al lui, prin care voi putea da informații și să primesc directivele atât în ceea ce privește informațiile cât și îndeplinirea sarcinilor fixate de Siguranța Generală. Mi-a dat numele și adresa comisarului cu care trebuia să iau legătura. Agentul de legătură locuia în str. Sfinții Apostoli între nr. 5-15.

Nu-mi aduc aminte exact iar numele agentului nu sînt sigur în afirmația mea era GHEORGHESCU. Luînd legătura cu agentul la el acasă, din cauză că în curte au mai locuit și alte persoane și vizitele mele la locuința agentului nu putea să rămîna secrete, puteam să fiu recunoscut de cineva din locatari sau de persoanele care vin la acest agent. Am stabilit întîlnirile noastre prin străzi ascunse nefrecventate de oameni din mișcare și căutam să organizez întîlnirile noastre și în casă la cineva. Prin acest agent cu care am menținut legătura pînă la sfîrșitul lui decembrie 1928, am dat siguranței o serie de informații importante care loveau mișcarea muncitorească în problemele cele mai importante. Prin el am transmis la Siguranță toate documentele de partid, tot materialul ilegal ce a fost editat de C.C. al P.C.R. Dintre acest material menționez rezoluțiile luate de Congresul al IV-lea al PCR, circulațiile C.C. către organizațiile de partid, diferite hotărîri ale C.C.P.C.R. ca: în legătură cu creierea organizațiilor de masă a naționalităților asuprite: Madosz în Ardeal, Uniunea Tăranilor Revoluționari din Basarabia, D.R.O. în Dobrogea, denunțînd și pe persoanele care se ocupă cu aceste organizații. Am informat Siguranța asupra discuțiilor ce am avut cu un reprezentant al D.R.O. din străinătate în legătura problemei de cine să fie conduse organizațiile D.R.O.-ului din Dobrogea. D.R.O. avea organizația și în Bulgaria, iar pînă atunci întreaga organizație era condusă de Partidul Comunist Bulgar. C.C. al P.C.R. a cerut ca partea din Dobrogea care făcea parte din teritoriul Romîniei să fie condusă de P.C.R. și să fie realizată colaborarea între cele două partide în această privință.

Am mai dat un alt document secret al P.C.R. de mare importanță. Documentul scos de B.P. al C.C. P.C.R. asupra organizării mișcării comuniste în armată și am denunțat pe tinerii din U.T.C. care trebuia să se ocupe cu această problemă, pe KELEMAN și POPESCU din Iași după cât mi-aduc aminte. Prin aceasta am dat o altă lovitură mișcării înlesnind Siguranței să zădărnicească munca Partidului în armată.

Pentru a zădărnici acțiunile de masă organizate de Partid am denunțat înaintea Siguranței sala unde urma să fie întrunirea și vorbitorii pe care i-a numit C.C. să ia cuvântul la adunare sau meeting. Siguranța lua măsuri de presiune asupra proprietarilor de săli, să dea înapoi avansul primit de la mișcare și să nu mai închirieze sale pentru mișcare sau ocupa sala cu forța armată împiedicând adunarea masei muncitoare, în sală. C.C. a hotărât să fie organizate meetinguri pe stradă în fața sălii dacă sala era ocupată de armată sau să fie organizate întruniri și demonstrații în diferite locuri care nu erau cunoscute de dinainte, adică să nu fie publicate locul de întrunire. Am zădărnicit multe asemenea întruniri și demonstrații care au provocat și multe arestări și descoperirea cadrelor active și persecutarea lor de către Siguranță, prin faptul că am anunțat Siguranța asupra locului de unde trebuia să pornească demonstrația, pe oratorii sau organizatorii acestor acțiuni.

Activitatea mea în C.C. și în mișcare era reflecția legăturilor mele cu Siguranța Generală. Oricât n-ași fi fost pregătit din punct de vedere teoretic, o adevărată linie consecvent revoluționară nu puteam să am atîta timp cât eram legat de Siguranță. Activitatea mea în mișcare era supusă intereselor Siguranței și intereselor mele personale, de a nu fi descoperit și azvîrlit din mișcare ca agent provocator. Astfel ca să-mi crească popularitatea în mișcare și să mă bucur de încrederea C.C. am dus "lupta" împotriva oportunismului de dreapta, pînă la oportunism sectarist de stînga care lovea în mișcarea muncitoarească, lovea în cadrele sale. Am "luptat" pentru ridicarea elementelor muncitorești în fruntea organizațiilor partidului și nici aici nu am ales elemente cele mai potrivite ca apoi să denunț la Siguranță.

Așa am denunțat pe CANER care era secretarul org. de partid din București, cu ocazia cînd trebuia să-l întîlnesc să-i

predau lui materialul de partid. Întîlnisem pe agentul cu ceva mai înainte cu servieta mea plină cu material și am spus lui că trebuie să predau acest material lui CANER. Agentul mi-a luat servieta cu material și m-a împiedicat să întîlnesc pe CANER cerînd locul de întîlnire ca să meargă în locul meu Siguranța. Astfel eu nu am ieșit la întîlnire și Siguranța l-a arestat pe CANER. Pentru a înșela Partidul am motivat neeșirea mea la întîlnire că plouă și nu puteam să le predau lui CANER materialul în ploaie. De asemenea am înșelat vigilenta C.C.-ului asupra dispariției materialului cu servieta mea, mințind că am fost urmărit de Siguranță și am aruncat servieta într-o oiște și am reușit să scap de urmărire. La fiecare întîlnire cu el care au fost destul de dese agentul făcea cu mine un fel de interogare să nu scape nimic întreba ce făceam în fiecare zi, unde am fost, cu cine am avut legături, ce ședințe, ce acțiuni am pregătit, etc. și nota ce a avut nevoie Siguranța. M-a pus cîteodată în situația grea în fața Partidului cu pretențiunile sale. Așa de exemplu a fost cu ocazia unui proces al MOPR-ului din Cluj, care a avut loc în noiembrie-decembrie 1928 și în care au fost implicați și FORIS STEFAN și HAIA LIFSIT din București. Deși s-a hotărît ca să fie organizat un proces mare politic cu o campanie puternică, totuși la început a fost o hotărîre ca FORIS și HAIA LIFSIT să nu se prezinte la proces. Cînd am informat despre această hotărîre pe agentul, el mi-a cerut ca să obțin cu orice preț prezentarea la proces a celor două persoane. Am îndeplinit și această sarcină mîrșavă dată de Siguranță. În ultimul moment înainte de deschiderea procesului sub pretextul că procesul are o mare importanță politică, primul proces al MOPR-ului și la Cluj nu sînt elemente care la proces să poată duce linia politică cerută de importanța procesului în toată campaniei pentru amnestie, etc., am obținut hotărîrea B.P. al C.C. ca cele două persoane să se prezinte la proces. Această ticăloșie săvîrșită de mine în slujba Siguranței a avut un rezultat tragic, care a costat viața unei luptătoare cinstită pentru clasa muncitoare HAIA LIFSIT. Ca agent provocator, dușman al partidului și al clasei muncitoare am fost părtaș în toate crimele Siguranței împotriva clasei muncitoare, apasă greu conștiința mea. Am denunțat Siguranței și persoanele care au fost trimise de către mișcare pentru conducerea procesului în frunte cu LOTI FORIS, însă datorită campaniei și protestului mișcării, siguranța n-a putut

împiedica munca acestor persoane în organizarea și conducerea procesului.

Am introdus și am folosit ca loc de întâlnire la locuința unei persoane din mișcare pe agentul Siguranței înșelând aceste persoane PAUL MOSCOVICI avocat că este vorba de un om ilegal de mare importanță din C.C. al P.C.R. și numai eu am legătura cu el și am cerut să nu spună nimănui nici din mișcare despre întâlnirile acestea acasă la el. Aici două lucruri de subliniat: Una mîrșăvie de a introduce un agent la o persoană din mișcare înșelînd-o că este vorba de întâlniri cinstită în interesul mișcării și a doua nu mi-am pus niciodată cum a primit agentul ca loc de întâlnire casa unei persoane care locuia nu departe de el în aceeaș stradă și care chiar printr-o întîmplare putea să afle calitatea sa de comisar de Siguranță. MOSCOVICI nu avea situația bună în mișcare, eu am căutat să-i lămuresc situația lui în mișcare, deși în mod cinstit a trebuit să fiu mai atent față de el cînd agentul a primit să se întîlnească cu el la casa unui vecin al său. MOSCOVICI se interesa foarte mult să afle de la mine cine este persoana aceasta atît de mare în mișcare și pe urmă am mai observat că el a început să înțeleagă că întîlnirea mea la el acasă cu o persoană "din mișcare" nu este curată. Cred că dacă MOSCOVICI nu m-a demascat se datorește faptului că el singur a fost un informator al Siguranței. Nu-mi aduc aminte ce informații mai importante am dat Siguranței în perioada de la începutul activității mele în C.C. pînă la 23 decembrie 1928, afară de cele arătate, cînd Siguranța a înscenat arestarea mea. În dimineața de 23 decembrie cînd am pornit de acasă la o întîlnire cu DORI GOLDSTEIN, am observat că sînt urmărit de doi agenți de siguranță care m-au ajuns la vreo 300 metri de la locuința mea și care m-au poftit să merg cu ei la Siguranță, că sînt chemat de subinspectorul general BANCIULESCU. Pentru a duce în eroare mișcarea, Siguranța a pus doi agenți în casă la mine care au stat pînă a doua zi dimineața și a ridicat o persoană care apoi a fost eliberată, care a fost trimisă la mine de către DORI GOLDSTEIN să afle de ce n-am eșit la întîlnire nu cumva sînt arestat. Astfel a aflat mișcarea despre "arestarea mea și prezența agenților la mine acasă la care fapt a mobilizat pe COSTA FORU președintele Ligii pentru apărarea drepturilor omului să vie la fața locului să le găsească pe agenți și Liga

să înceapă o acampanie împotriva "arestării" mele și împotriva Siguranței.

Toate acestea a provocat Siguranța pentru a întări poziția mea în partid, a ridica popularitatea mea și a întări încrederea mișcării, al C.C.P.C.R. în mine, ca să pot duce mai departe acțiunea mea criminală împotriva mișcării ca agent provocator. BANCIULESCU probabil a înțeles gafa făcută de agent prin faptul că nu m-a lăsat să mă întâlnesc cu CANER și nu a luat materialul ce trebuia să-l predau organizației locale precum și cu arestarea lui CANER cu această ocazie care se întâmplase cu câteva zile înainte de "arestarea" mea. A doua cauză pentru care am fost condus la Siguranță, era faptul că în fruntea Siguranței Generale a fost numit VINTILA IONESCU, care cum am înțeles a vrut să cundască personal elementele provocatoare mai importante în serviciul Siguranței care activează în mișcare.

Am fost introdus întâi la BANCIULESCU care avea în fața sa rezoluția Congresului al IV-lea al P.C.R. care citind din rezoluție pasage m-a întrebat de unele probleme subliniate de el. M-a întrebat cine a scris rezoluția, unde a fost tipărită și în general cum sînt trimise materialele scoase de partid, pentru provincie. Am trădat cu această ocazie că rezoluția a fost scrisă de COSTENCO, că s-a tipărit în URSS la Tiraspol și că alt material ce s-a tipărit acolo a intrat în țară pe aceiaș cale la care am trecut noi care am fost la Congres. Că materialul s-a trimis la provincie prin curieri. Am trădat că COSTENCO pleacă în străinătate cu pașaport dînd numele sub care avea pașaportul. Am trădat de asemenea schimbările ce s-au produs în C.C. al P.C.R. prin lărgirea lui cu PAUKER MARCEL și DOBROGEANU GHEREA care s-au întors în țară. La întrebarea lui BANCIULESCU unde ține C.C. ședințele, să dau case conspirative de întâlnire, am dat numai o casă care se găsea într-o stradă în cartierul străzilor Uranus și Izvor neputînd da nici strada nici numărul exact unde ținusem o ședință și unde locuia DOBROGEANU GHEREA care după un timp a și fost arestat în casa aceea și eliberat apoi în urma amnestiei. Cu această ocazie am stat de vorbă de două ori cu VINTILA IONESCU introdus la el de către BANCIULESCU. Prima dată singur apoi împreună cu BANCIULESCU. Prima dată dintr-o neînțelegere n-a eșit nimic din întâlnirea

mea cu VINTILA IONESCU adică BANCIULESCU mi-a atras atenția să fiu atent ce vorbesc cu "șeful cel mare" că de el depinde soarta mea, să fiu liber sau arestat, eu nu am vorbit pe placul lui VINTILA IONESCU, manifestam dorința de retragere din mișcare și plecarea mea în străinătate. Abia după ce BANCIULESCU aflând cum am vorbit cu VINTILA IONESCU și mi-a arătat ce "prostie" am făcut, am cerut să mă introducă din nou la V.IONESCU și să lămurească situația mea ca agent al Siguranței și în fața lui V.IONESCU. Am fost introdus la V.IONESCU de către BANCIULESCU și apoi s-a lămurit bine situația mea ticăloasă de agent provocator. VINTILA IONESCU după ce BANCIULESCU a arătat de când și ce servicii am adus Siguranței chiar fără să iau recompensă în bani, a dispus ca să fiu încadrat cu ștate de salariu și să-mi plătească câte 2000 lei lunar retroactiv pentru 8 luni. Am iscălit o chitanță care a rămas la BANCIULESCU pentru 1.600 lei, bani care apoi i-am primit la plecarea mea de la Siguranță. Cît n-ași fi fost eu deștept dar am avut și naivitatea prostescă înțelegînd că m-a încadrat ca un agent oarecare la Siguranță și la mișcare nu va trebui să mă întorc, dar apoi m-a lămurit BANCIULESCU că misiunea mea ca agent este tocmai de a activa în mișcare și servesc mai departe Siguranței, plătit de un salariu care puteam să câștig ca simplu muncitor în fabrică, și eu am primit această situație înjositoare și ticăloasă. Am primit bani câteodată și înainte de la Siguranță pentru trădările mele dar mai mult cînd eram strîmătorat materialicește. Am mîncat și am băut la masă cu călăii muncitorilor. Am fost tratat cu cafea neagră ca un musafir și la Siguranța Generală de acești călăi. Unde era la mine conștiința de clasă? Ce conștiință am avut eu? Nici măcar conștiința unui om demn de calitatea sa de om. Stiam cine este Siguranța, știam în cine lovesc trădînd mișcarea muncitorească. Am avut conștiința de slugă robul stăpînului său care se simte măgulit în orgoliul său că stăpînul stă de vorbă cu el și este gata să facă orice ticăloșie pentru ca să fie bine cu stăpînul.

Cu VINTILA IONESCU cît mi-aduc aminte n-am stat mult de vorbă ci cu BANCIULESCU cu care am stabilit legătura pentru viitor. Am arătat lui BANCIULESCU că nu pot lucra cu agentul cu care am avut legătură care era să mă compromită în fața mișcării, să-mi dea un alt om. S-a stabilit că pot trimite rapoarte sau material de partid și prin poștă la: Siguranța Generală

pentru N.C. că această corespondență cu inițialele N.C. nu este desfăcută de nimeni la Siguranță, ajunge direct în mîna lui VINTILA IONESCU.

Încă în fața lui VINTILA IONESCU s-a discutat cu participarea lui BANCIULESCU și alte probleme atît cu caracter informativ cît și în legătură cu activitatea mea în viitor împotriva mișcării. S-a discutat procesul din Cluj care era spre sfîrșit, urma să se dea sentința. La întrebarea lor am dat despre oamenii din proces calitatea lor în mișcare și importanța lor pentru mișcare, înlesnind astfel Siguranța condamnarea mai grea a acestor persoane. Cu rîsete și pălăvrăgeli, cu "gluma" m-a întrebat cît să primească unii cît alții după gravitatea lor în mișcare și eu răspundeam pronunțînd ani de zile închisoare pentru persoanele importante în mișcare. Nu știu exact dacă aci sau încă înainte de invitarea mea la Siguranță am dat informații asupra organizării canalului de trecere a comuniștilor bulgari de la noi în Bulgaria și din Bulgaria în România și de aci mai departe în străinătate și în acest scop au venit în țară oameni din Bulgaria pentru a organiza împreună cu mișcarea de aci această legătură între mișcarea din România și Bulgaria. Eu am mai arătat Siguranței în ce pericol am fost pus, adică în pericol de a fi demascată de mișcare din cauza arestării lui CANER și dispariția materialului. Am cerut ca, CANER să fie pus în libertate. Cît îmi aduc aminte bine totuși MOSCOVICI AUREL nu numai că bănuia să omul cu care mă întîlneam la el acasă nu era un om al mișcării ci un agent al Siguranței, dar eu am recunoscut lui MOSCOVICI că am avut legături cu Siguranța dar am rupt acum această legătură cu agentul. L-am rugat să nu spună la nimeni și eu în schimb voi aranja situația lui față de mișcare unde și el era bănuie că ar avea legături cu Siguranța. Acest lucru l-am expus lui VINTILA IONESCU și BANCIULESCU și am cerut ca ei să găsească o formă prin care să asigure trecerea lui MOSCOVICI. Ei nu mi-au spus că MOSCOVICI este om al Siguranței, dar mi-au promis că vor vedea ce este de făcut și m-au criticat de ce am recunoscut legătura mea cu Siguranța față de MOSCOVICI. Am dat și o declarație la Siguranța Generală în scris în care am spus că eu am activat în B.M.T. Blocul Muncitoresc Tărănesc și banii ce s-au găsit asupra mea sînt strînși de mine pentru gazeta Blocului. Înainte și

În această muncă am lucrat împreună cu CANER. Această declarație acceptată de V. IONESCU și BANCIULESCU era făcută pentru a fi dată lui CANER o eșire că a lucrat și el cu mine nu la mișcarea ilegală ci la mișcare legală și astfel să fie pus în libertate precum și pentru mine de a vedea cu ce justifică față de mișcare punerea mea în libertate sau dacă Siguranța va fi forțată pentru a nu fi descoperit să-mi însceneze un proces, să am acoperire prin declarația dată la Siguranță că eu aș fi lucrat la mișcarea legală și nu la mișcarea ilegală. În felul acesta manevram în acord cu Siguranța pentru a înșela Partidul.

Pentru activitatea mea în viitor împotriva Partidului am propus eu lui VINTILA IONESCU și BANCIULESCU ca să introduc în mișcare diferite elemente oportuniste, dubioase care să abată mișcarea de la linia sa revoluționară și am cerut să-mi dea și elemente provocatoare ale Siguranței pentru ca să le introduc și să le promovez în mișcare. Ei desigur n-au avut nimic contra însă nici n-am avut interes ca să-mi descopere față de mine pe alți agenți provocatori sau informatori ai Siguranței. Totuși cât mi-aduc aminte știind de la mine că eu am și sarcina organizatorică a Partidului în special în Ardeal mi-a pronunțat numele lui PETAN de la Sibiu, pe care îl cunoșteam. Așa planuri făceam împreună cu conducătorii Siguranței Generale de a lovi în mișcarea revoluționară și am introdus în practică. Fără îndoială și Siguranța a împins oamenii ei, mai ales din București, ca să mă înconjoare cu lingușiri, cu pălăvrăgeli să mă popularizeze, să-mi câștige încrederea mea cu "oamenii mei" care susțin linia mea în mișcare și cu ajutorul meu să fie ridicați în mișcare și să ducă munca lor distructivă în sânul mișcării.

Înainte de a fi eliberat de la Siguranță am întrebat pe BANCIULESCU cu cine voi avea legătură și depune rapoartele cu agent, el mi-a răspuns că deocamdată să trimit în formă de scrisori la adresa N.C. Siguranța Generală și că ei mă vor găsi când vor avea nevoie de mine. Mi s-a dat lucrurile mele și servieta cu banii Siguranței pe care eu n-am vrut să le iau și i-am spus agentului că aș dori să-i las servieta cu cadoului lui V. IONESCU. Am fost condus la Gară unde la sediul Poliției Gării așteptam trenul spre Brașov. A venit un agent de la Siguranță cu servieta mea și mi-a comunicat că inspectorul general este foarte supărat că n-are nevoie de servieta mea și mi-a dat

servieta cu bani înăuntru. Agenții mi-au scos biletul de tren și apoi la plecarea trenului cu mine s-au retras iar eu am plecat singur la Brașov. A doua zi dimineața la Brașov am luat contact cu mișcarea cu ILES BORBALA care m-a legat cu BEGHER ALADAR un fracționist al lui KOBLES, care sosise în țară și pe care fără a avea dreptul a face lucrul acesta, l-am însărcinat să înceapă să lucreze în mișcare la Brașov pînă cînd se va hotărî unde să fie repartizat în muncă. După masă m-a căutat agentul MUNTEANU care m-a găsit la cumnatul meu și mi-a comunicat că seara să mă prezint la inspectorul Siguranței la Brașov la ZAHIU. M-am prezentat la ZAHIU acasă. După ce am pălăvrăgit cu ZAHIU despre ce a fost la Siguranță și am denunțat sosirea lui BERGHER în localitate, i-am comunicat că eu mă întorc la București și să reiau contactul cu C.C. al P.C.R. În noaptea aceea am și plecat la București și din nou am înșelat mișcarea ascunzînd tot ceea ce a fost la Siguranța Generală, am recunoscut numai că am dat o declarație cum că eu aș lucra în C.C. al B.M.T. și că mi s-a confiscat 1600 lei despre care am spus în declarație că sînt banii gazetei Blocului. S-a hotărît ca în viitor să nu mai dea nimeni declarație la Siguranță în nici un fel. Am aruncat băneli asupra altor persoane în legătură cu "arestarea" mea și în legătură cu rezoluția Congresului, de asemenea în legătură cu Siguranța știa că eu sînt membru în C.C. precum și că Siguranța știe și despre alții din C.C. al P.C.R. A propus măsuri pentru descoperirea provocatorului în altă parte nu în mine și astfel am reușit din nou să scap de demascarea ca agent provocator. Am început în scurt timp să trimit informații la Siguranța Generală la adresa N.C. prin poștă ca apoi să preiau legătura cu un alt agent de Siguranță. Această problemă a legăturii din nou prin alt agent, o voi lămuri mai tîrziu.

După eliberarea mea de la Siguranța Generală m-am legalizat cu domiciliul la Brașov și lucram semilegal la București, unde aveam și locuință ilegală.

Pe lîngă activitatea mea în B.P. am avut însărcinare de a introduce linia Partidului în organizații de masă, în sindicate și în B.M.T., mai plecam și în provincie cu diferite sarcini organizatorice ale Partidului. Am dat informații Siguranței fie prin scrisori fie prin agentul de legătură cu acelaș caracter ca și înainte și am trimis și material și documente de partid pînă la sfîrșitul lunii februarie 1929, cînd din ordinul

Parchetului din București am fost ridicat la Brașov și înaintat la București la Siguranța Generală.

Mișcarea era într-o campanie de pregătire a alegerilor comunale și s-a pregătit o adunare la Sala Constructorilor din Bd. Regina Maria București, unde era să fie citit un document politic al Partidului care demasca guvernul național țărănesc și trasa linia partidului în lupta pe linia Congresului al IV-lea al P.C.R. și în acelaș timp să fie lansați și popularizați candidații Blocului. Eu informasem Siguranța înainte prin agentul de legătură despre candidații principali ai Blocului, despre întrunirea care trebuia să aibe loc și în dimineața întrunirii am predat agentului documentul care trebuia să-l duc la adunare și să-l predau secretarului general al B.M.T. ALEXANDRU MIHAILEANU. Eu vroiam să predau agentului numai copia documentului care reușisem să fac, însă el mi-a luat pe amîndouă exemplare comunicînd mie că probabil întrunirea va fi împiedicată și vor fi și arestări încît nu va fi nevoie de document la adunare. Am înțeles cu agentul că eu voi duce la întrunire și dacă voi vedea acolo agenți ai Siguranței voi ști că întrunirea va fi dizolvată și vor fi și arestări, dacă nu atunci ne vom întîlni din nou ca să iau înapoi documentul care trebuia să fie citit la încheierea adunării. Intrînd în sală am văzut că sînt agenții Siguranței și atunci eu am predat o hîrtie oarecare la unele persoane care le-am cunoscut din mișcare, cerînd să o păstreze pînă cînd eu voi lua de la el și în caz dacă se întîmplă ceva s-o arunce. Eu nedorind ca să fiu arestat am părăsit sala și am văzut că alergera poliția și armata către sala adunării, deci eram acuma sigur de dizolvarea adunării și hîrtia mea va fi aruncată deci nu va fi descoperită dispariția documentului. Am părăsit Bucureștiul, am plecat acasă la Brașov de unde am fost ridicat de Siguranță a doua zi în urma ordinului Parchetului Tribunalului Ilfov și am fost înaintat la Siguranța Generală București.

Menționez că agentul căruia predasem documentul era tot acela cu care am avut legătură de la început la București. Cînd am fost eliberat de la Siguranța Generală în decembrie 1928, stabilisem cu BANCIULESCU că un timp să întrerupem legătura pînă ce voi vedea dacă sînt bănuît de mișcare sau nu. Am spus lui BANCIULESCU că eu voi lua contact cu mișcarea întîi la Brașov să văd care este situația mea și voi comunica

lui ZAHIU dacă sînt sau nu descoperit sau dacă voi observa ceva bănueli și numai dacă nu este nimic mă voi prezenta la C.C. al P.C.R. și tot prin ZAHIU voi informa Siguranța dacă totul e în regulă sau sînt demascat ca agent provocator.

Nici n-am așteptat măcar să treacă o lună de zile și nu știu exact dacă prin ZAHIU sau prin scrisoare am anunțat Siguranța că am reușit să duc în eroare C.C. și am restabilit legătura cu Siguranța cu agentul GHEORGHIESCU. De asemenea menționez că eu din conducătorii siguranței personal nu cunoșteam decît pe BANCIULESCU. Nu cunoșteam nici pe VINTILA IONESCU nici pe PARIZIANU, directorul general al Siguranței, de aceea poate să am confuzie în privința "șefului cel mare" la care mă introdusesse BANCIULESCU fără a mi se spune numele și cu care am stat de vorbă cu ocazia invitării mele la Siguranța generală în decembrie 1928.

După ce am fost înaintat la Siguranța generală de la Brașov în legătură cu întrunirea de la Sala Constructorilor din București, am stat de vorbă cu BANCIULESCU care mi-a comunicat despre ce este vorba că noi la Sala constructorilor am fi săvîrșit un "des majeste" adică o insultare a regelui și că Tribunalul Ilfov mă urmărește, ei, adică Siguranța n-au nimic cu mine cu data aceasta. Asta am discutat cu BANCIULESCU în fața a mai multor agenți. Nu-mi aduc aminte dacă am discutat și alte lucruri cu BANCIULESCU cu această ocazie dar dacă nu mă înșel atunci mi s-a dat pentru viitoare legătură pe un alt agent pe care eu atunci l-am cunoscut. Am fost înaintat la Parchetul Ilfov unde am fost confruntat cu o fată servitoare de la Sala Constructorilor să mă recunoască dacă eu am dat ordin ei să-l scoată portretul regelui cu cuvinte de insulte la adresa acestuia. Fata nu m-a recunoscut ca atare. Am fost confruntat cu un agent de la Siguranța Generală anume CONSTANTINESCU, care susținea că eu ași fi dat jos portretul regelui. Am fost depus la Văcărești unde am găsit persoanele arestate la adunare care declarase greva foamei. Erau AL.MIHAILLEANU, C.TRANDAFIRESCU și ANGHEL PETRESCU. Am intrat și eu în greva foamei pentru eliberarea noastră. La închisoarea Văcărești am fost vizitat de agentul nou de legătură pe care eu după cît îmi amintesc îl numeam VICTOR, care a cerut în numele lui BANCIULESCU să încetez greva foamei, doar este vorba de o lună de reținere pînă la alegerea comunală. Eu am convins prin agent pe BANCIULESCU

că eu trebuie să fac greva foamei cu ceilalți, altfel voi fi demascată de mișcare că iar sînt în situație grea și din cauza documentului care l-am predat Siguranței și am continuat greva foamei pînă la 17 zile cînd am fost puși toți în libertate, în martie 1929, cu circa 3 săptămîni înainte de Congresul Sindicatelor Unitare la Timișoara.

Încă înainte de arestarea mea C.C. al P.C.R. hotărîse convocarea Congresului S.U. la Timișoara și m-a desemnat ca viitorul secretar general al C.G.S.U. Acest lucru comunicasem lui ZAHIU la Siguranța din Brașov, care nu era încîntat de trecerea mea la munca sindicală, dar eu i-am asigurat că voi rămîne și membru al C.C. al P.C.R. și voi informa Siguranța despre activitatea C.C.-ului. Am fost însărcinat de către C.C. ca pe linie de partid să răspund în fruntea unei comisii pentru organizarea și conducerea Congresului S.U. În comisie făceau parte afară de mine MATAIS PETRU membru al C.C. PCR și IMRE ALADAR fost secretar general al C.G.S.U. Primind un mandat de la C.G.S.U. în drum spre Timișoara am luat legătură cu Sindicatele Unitare din Brașov, apoi la Tg.Mureș. La Brașov înainte de adunarea sindicală care trebuia să aleagă delegații, agentul de siguranță ION MUNTEANU mi-a comunicat că după adunare să trec neapărat la inspectorul ZAHIU. Prezentîndu-mă la ZAHIU după adunare, el mi-a cerut ca la Timișoara să iau contact cu Siguranța, cu un comisar de siguranță care lucra la Inspectoratul Regional al Siguranței, Timișoara, cu însărcinarea de urmărire a mișcării comunistă și să predau acestuia lista tuturor comuniștilor activiști în S.U. care să participe la Congres. Mi-a promis și 2000 lei pentru această ticăloșie pe care am promis lui ZAHIU că voi căuta să întocmesc o așa listă și o voi preda Siguranței.

Conform promisiunii mele dată lui ZAHIU am luat legătură cu Siguranța din Timișoara cu comisarul respectiv, stabilind cu el întîlnirile pentru a preda materialul promis. Sub pretextul că la congres este necesar să fie organizată fracțiunea comunistă am cerut de la delegații comuniști pe care îi cunoșteam din diferite localități să-mi dea numele comuniștilor delegați din localitatea respectivă. Din biletele care am primit de la șefii delegați comuniști din diferite localități, am întocmit o listă acasă la locuința mea. Lista întocmită de mine

și biletele care însă nu le copiasem le-am predat comisarului de Siguranță care trimisese după mine un agent la locuința mea. Astfel am dat Siguranței de fapt nu numai o serie de comuniști activiști sindicali dar și firul din diferite localități prin care Siguranța putea să ajungă la organizația ilegală a partidului. La întâlnirile care am mai avut cu comisarul Siguranței din Timișoara, la cererea acestuia am mai dat și numele din conducerea Partidului din Timișoara care nu erau pe lista comuniștilor dată de mine pe OBRAT, SIMIAN TEREZIA și alții, precum și numele unui curier timișorean care lucra la aparatul tehnic al C.C. P.C.R., MOLNAR.

După congresul S.U. cu ocazia baricadării noastre în câminul muncitoresc refuzând să predăm coșciugul lui FONAGHI pe care vroiam să-l înmormântăm cu o demonstrație de masă, FONAGHI murise în închisoare și corpul lui neînsuflețit într-un coșciug plombat fusese transferat la Timișoara pentru a fi înmormântat acolo. Am fost arestat împreună cu majoritatea C.G.S.U. nou ales care rămăsesem în Timișoara pentru înmormântarea lui FONAGHI. Cum s-a petrecut Congresul și baricadarea noastră sînt cunoscute.

La poliție unde am fost escortat sub bătaie am recunoscut că sînt membru al C.C. P.C.R., că am venit ca delegat la Congresul din Brașov, că se interesează la inspectorul ZAHIU de la Siguranța Brașov care mă cunoaște cine sînt. Cu o parte din cei arestați am fost depuși la închisoarea din Timișoara de unde după o grevă a foamei de lo zile, la 1 mai 1929 am fost puși în libertate împreună cu mai mulți comuniști și membrii ai CGSU și au rămas reținute elementele din mișcare din localitate și altele cunoscute ca oportuniști din mișcare. Eu această problemă nu am discutat cu Siguranța dar cred că au fost puși și alți comuniști și membrii ai CGSU pentru a putea să fiu și eu pus în libertate fără ca să fiu bănuit de mișcare și punerea mea în libertate cu alți comuniști a fost folosită și ca diversivă pentru a provoca spargere sindicală care s-a și produs apoi la Timișoara.

În timpul Congresului din Timișoara am mai dus și alte acțiuni împotriva mișcării și anume acțiune fracționistă stînd

de vorbă cu BERGHER care era exclus din mișcare ca element fracționist și dușman al partidului, bănuind la Timișoara că ar avea legături și cu Siguranța. Am informat pe BERGHER despre activitatea C.C.-ului, despre neînțelegeri în sînul ei și am încercat ca să-l conving ca să lase lupta lui fracționistă, să aranjeze situația lui de partid ca această conducere nu va rămîne mult timp în fruntea Partidului și atunci și el poate fi ridicat în conducerea Partidului. Aceasta a fost din partea mea o acțiune de fapt fracționistă dușmănoasă Partidului, înarmînd pe un alt dușman cu material împotriva conducerii Partidului.

La întoarcerea mea spre București m-am oprit la Deva unde am intrat în legătură cu cismarul POPOVICI cu toate că mi s-a atras atențiunea de către persoanele din mișcare care nici n-au vrut să stea cu mine de vorbă că mă găzduesc la un provocator ce era cismarul POPOVICI. Despre această problemă voi mai reveni.

După Congresul din Timișoara, după ce m-am întors la București și am reluat legătura cu C.C. și am început activitatea în C.G.S.U. am reluat și legăturile mele cu Siguranța prin agentul VICTOR, dînd prin acesta informații despre mișcare, despre activitatea mea la București, legăturile mele cu partidul și în provincie, denunțînd oamenii cu care m-am întîlnit în mișcare, din care din cauza activității mele vaste în mișcare și multilaterale, nu-mi este cu putință să aleg precis ce anume am dat și ce nu. Am umblat în acest timp în Oradea, Arad, Timișoara, Deva, Sibiu, etc. am avut întîlniri cu organe de partid și căutam ca să informez Siguranța în așa fel ca să nu pot fi descoperit de mișcare ca agent provocator și de aceea nu am dat totul ceea ce am știut din mișcare.

Pe agentul VICTOR pe lîngă întîlniri pe străzi, îl introduceam chiar la locuința mea care se găsea în cartierul Dorobanți Floreasca și am ținut cu el legătură pînă cînd la sfîrșitul lunii iulie a fost compromis și această legătură prin faptul că el a arătat undeva o fotografie a mea care o dăruisem lui și cineva din persoanele prezente a răspîndit șvonul că a văzut fotografia mea la un agent de siguranță și a început să-mi fie pusă întrebarea de unde are agentul fotografia mea.

Cam în iunie 1929, s-a judecat procesul de "rebeliune" cu ocazia înmormîntării lui FONAGHI. Linia mișcării era să fie prezenți toți acuzații și să facă un proces politic de apărarea

S.U. care după Congres au fost dizolvate. Eu m-am dus la Timișoara unde am întâlnit pe comisarul de Siguranță cu care am avut legătura în timpul Congresului care mi-a comunicat că din București a primit instrucțiuni ca eu să părăsesc procesul că va fi aranjat ca să fiu dijuns din proces, nu voi fi condamnat în lipsă. Eu am plecat chiar din sala tribunalului, îndeplinind ordinul Siguranței cu o împrejurare scandaloasă. Dacă îmi aduc aminte bine în timpul când striga numele acuzaților eu m-am pus la o parte nu am răspuns la timp și Tribunalul m-a declarat lipsă și m-a dijuns din proces cu tot protestul avocaților care au declarat că eu sînt prezent.

La sfîrșitul lui iulie am fost însărcinat de C.C. al PCR să mă duc în Valea Jiului în vederea organizării acțiunii în legătură cu 1 august, declarat ziua internațională de luptă împotriva pregătirii războiului imperialist împotriva URSS. În ziua plecării întâlnisem pe agentul VICTOR și i-am comunicat că mă duc în Valea Jiului. Seara aceeași zi am fost întâmpinat de un agent pe calea Griviței după ce am scos biletul de tren și m-a condus la Siguranța Generală la BANCIULESCU, care s-a interesat de ce mă duc la Valea Jiului. Eu am primit instrucțiuni de la BANCIULESCU ca acolo la Petroșani să intru în legătură cu șeful Siguranței și să-l informez de toate acțiunile ce se vor hotărî, ca Siguranța să poată lua măsuri de a împiedica acțiunile mișcării care avea sarcina de a organiza cu ocazia lui 1 August la Valea Jiului. Mi-a dat o adresă a unei prăvălii de încălțăminte BERENDI ori BERCU, eu nu-mi aduc aminte exact care era în apropierea Siguranței din Petroșani și prin patronul acestei prăvălii să-l chem pe șeful Siguranței pe care îmi spunea BANCIULESCU că îl cunoaște să țin legătura cu el, informînd despre activitatea mea în Valea Jiului.

Așa m-am înțeles cu BANCIULESCU, m-am întâlnit cu șeful siguranței din Petroșani la prăvălia lui BERCU. Cît mi-aduc aminte, șeful Siguranței era fostul agent de legătură comisarul GHEORGHIESCU. Cu el am stabilit ca să-mi dea un om al Siguranței care activează în mișcare și care să fie cu mine în tot timpul și să informeze șeful siguranței despre toate acțiunile ce se vor pregăti. De asemenea, am stabilit că voi organiza o ședință cu activiștii de partid din Valea Jiului și astfel agentul provocator care va lua parte la această ședință va putea identifica pentru siguranță pe activiștii din mișcarea muncitorească din

Valea Jiului. Am dat șefului de siguranță numele unora din conducerea mișcării din Valea Jiului în frunte cu STIBER ION cu care țineam legătura și la cine m-am stabilit cu locuința. Nu-mi aduc aminte cum s-a lipit de mine agentul provocator ca însoțitor în ce fel ca să nu știe legăturile mele cu Siguranța. Fapt este că, conform cum am stabilit cu șeful Siguranței am organizat ședința activului, unde am discutat organizarea acțiunii pentru 1 August și a pregătirii luptelor economice pe linia mișcării sindicale. S-au dat rapoarte ce s-au făcut în vederea lui 1 August în Petroșani, Vulcan, în diferite mine, astfel agentul provocator știa ce s-a pregătit în întreprinderile miniere și Siguranța a luat măsuri pentru a împiedica acțiunile pe ziua de 1 August, fiind informat. Din Lupeni au fost doi muncitori care au expus că la ei nu se poate face nimic din cauza sindicatului galben în frunte cu un agent provocator MUNTEANU care ținea sub influența sa masele și că mișcarea revoluționară nici pe linie de partid nici sindicală nu este organizată. Că MUNTEANU a lansat o lozincă provocatoare pentru ziua de 1 august "ca să iasă muncitorii la o acțiune de a omorî pe toți burghezii". Eu în această ședință am dezvoltat linia mișcării S.U. în vederea luptelor muncitorilor și am lansat ideea că minierii au posibilitate bună de a desfășura lupta lor prin grevă în care va ocupa și uzina electrică și să forțeze pe patroni să rezolve revendicările muncitorilor și prin oprirea uzinei care va fi o amenințare pentru inundarea minelor precum și împiedicarea intrării în mine a spărgătorilor de grevă. Pentru a cuceri sindicatul și a izola MUNTEANU am pus problema să fie lansate lozincile S.U. revendicările concrete ale minierilor și să facă propuneri pentru organizarea grevei, chiar în comitetul sindicatului din care făcea parte unul din delegația din Lupeni. Am stabilit cu cei doi muncitori din Lupeni ca să mai vedem după 1 august să mai informeze ce este acolo, ce s-a făcut pe ziua de 1 august ce au făcut ei pentru lansarea lozincilor S.U. și pregătirea luptei economice. Pe ziua de 3 august a trebuit să mă întâlnesc din nou cu muncitorii din Lupeni, însă eu și încă câteva persoane din mișcare am plecat în excursie în munți, iar pe provocatorul l-am lăsat să întâmpine pe cei din Lupeni și să stea de vorbă cu ei pînă la întoarcerea noastră. Noi am întârziat, muncitorii din Lupeni au fost și au povestit provocatorului că

acolo e gata să izbucnească greva și comitetul sindical cât și MUNTEANU chiar sînt de acord cu greva. Muncitorii din Lupeni m-au așteptat pînă la ora 8 seara, însă apoi au plecat văzînd că eu întîrzii n-a mai putut să mă aștepte că trebuia să plece cu ultimul tren acasă. Eu am mai vrut să rămîn să iau contact cu cei din Lupeni să văd ce este acolo și să opresc dacă pot greva pe care socoteam că MUNTEANU a însușit-o cu scopul de a nu se rupe de muncitori și să facă vreo provocatie în timpul grevei. Însă noaptea m-a sculat cineva trimis de șeful siguranței că mă caută un curier din București. Am eșit pe stradă unde am fost întîmpinat de șeful siguranței foarte supărat, care foarte supărat fiind deja informat de la provocator despre pericolul de grevă în Lupeni mi-a spus că el a crezut că eu sînt un om cins-tit, însă eu am pregătit greva la Lupeni și a cerut ca imediat să părăsesc Valea Jiului că dacă dimineața mă mai găsește acolo mă arestează și mă trimite la București. Mi s-a mai comunicat să mă prezint la Siguranța Generală imediat ce voi sosi la București. Eu m-am supus ordinului siguranței și am plecat din Valea Jiului înșelînd pe cei din conducere din mișcare de acolo că sînt chemat de urgență la București de către C.C. al P.C.R. Am lăsat lor sarcina de a lua legătură cu cei din Lupeni și dacă izbucnește greva să organizeze solidaritate pe restul Valea Jiului.

Pînă cînd am sosit la București evenimentele de la Lupeni se produsese greva și reprimarea sîngeroasă de către guvernul național țărănesc Vaida-Mironescu.

Eu de la gară m-am dus direct la Siguranța Generală și de fapt acolo am aflat cînd BANCIULESCU mi-a arătat ziarul, ce s-a petrecut la Lupeni. Ziarele anunțau evenimentul la Lupeni că acțiune a comunistilor în frunte cu MUNTEANU. Eu am recunoscut lui BANCIULESCU că nu este așa cum scriu ziarele și că eu am instigat greva dar am spus că eu am înștiințat Siguranța despre toată activitatea mea în Valea Jiului. Am fost introdus de către BANCIULESCU la VINTILA IONESCU unde a mai venit cineva de la Ministerul de Interne așa am înțeles din purtarea șefilor de siguranță față de acesta și mi s-a spus cine este. Mi s-a cerut să recunosc că eu am instigat această grevă și ce anume vină asupra Internaționalei Comuniste să dau în acest sens o declarație.

Eu am ezitat un timp însă pe urmă am făcut și această mîrșăvie și am dat o declarație așa cum a fost cerută de Siguranță și omul de la guvern pe care nu știam cine este și care mi-a promis că nu va ști nimeni și nu se va întreprinde nici o acțiune împotriva mea din cauza instigării la greva în Valea Jiului.

Am mai spus că la mine acasă este un material "Impreor" ziarul Int.Comuniste din care se vede activitatea Cominternului pentru organizarea grevelor în toate țările. M-a trimis acasă să aduc acest ziar la Siguranță, ceea ce am îndeplinit astfel am săvîrșit și o trădare împotriva Int.Comuniste, dînd o declarație prin care am recunoscut, adică am acuzat I.C. pentru greva de la Lupeni.

După ce am dat această declarație am discutat cu BANCIULESCU și despre legăturile mele cu Siguranța fiind în legătură cu VICTOR era compromis. Am cerut ca să nu am legătură direct cu agenți de siguranță ci prin intermediar prin cineva care nu este nici în mișcare nici nu face parte din aparatul siguranței, prin care voi da informații în scris și la nevoie siguranța mă va găsi de a-mi da instrucțiuni. Eu propusesem pe IULIU SEKELY un prieten al meu. BANCIULESCU era de acord să încercăm o astfel de legătură - dacă voi putea realiza. Dacă s-a realizat și cum s-a realizat această legătură cu SZEKELY IULIU mai trebuie să restabilesc în amintirea mea adevărul.

Spre sfîrșitul lui septembrie am mai fost invitat - scos din tramvai de un agent - la Siguranța Generală unde am iscălit o declarație pregătită înainte de siguranță, în care prin iscălitura mea am confirmat lista membrilor din C.C. al P.C.R. pe care eu denunșasem în diferite ocazii fără a da declarația în scris. Iar în octombrie am fost ridicat din nou la Piața Bisericii Udrican și dus la siguranța generală la BANCIULESCU, care mi-a pus în vedere că S.U. sînt dizolvate și activitatea mea cu C.G.S.U. este ilegală. S-a găsit asupra mea atunci și o serie de material al C.G.S.U. în special instrucțiuni către S.U. unele chiar iscălite de mine ca secretar general al C.G.S.U. Siguranța avea ordin ca să împiedice activitatea legală a G.C.S.U.-lui și pe mine să mă trimită la urmă. Cu această ocazie cînd BANCIULESCU s-a interesat ce se mai petrece în C.C. al P.C.R. eu am spus că sînt certuri între PAUKER și BARBU, s-a împărțit C.C.

în două tabere și trebuie să fie lăsați în pace că distrug ei singuri Partidul Comunist. Am expus lui BANCIULESCU că s-a hotărât în C.C.PCR să plec împreună cu DORI GOLDSTEIN și GANEV la Moscova pentru a da raport Cominternului în legătură cu activitatea C.C. al PCR și eu nu știu ce să fac dacă să mă duc sau nu, să nu se întâmple ceva cu mine în legătură cu situația mea ca agent al Siguranței, să nu pățesc ca KOBLES care este arestat la Moscova. BANCIULESCU mi-a spus că în chestia aceasta el nu poate da nici un sfat să întrebăm pe superiorii lui. M-a dus la VINTILA IONESCU care m-a întrebat dacă există în C.C. vreo bănuială împotriva mea, eu i-am răspuns că nu, dar totuși am teamă. Am stabilit împreună ca să merg la Moscova să nu spun și să nu recunosc în nici un caz legătura mea cu Siguranța și să nu vorbesc nici despre certurile din C.C. al P.C.R. Să primesc toate criticile ce se vor face eventual la Moscova asupra activității mele. M-a întrebat ce atitudine am eu în C.C., cu cine sînt eu, cu BARBU sau cu PAUKER. Eu am arătat lor că eu nu trebuie să mă aliez la nici unul, să nu pierde încrederea nici unuia din C.C., să rămîn în încrederea C.C.-ului, indiferent care va învinge în lupta lor pentru șefia Partidului numai astfel pot rămîne în C.C. indiferent cine va fi în frunte și să păstrez situația mea să nu fiu descoperit sau bănuit. BANCIULESCU și VINTILA IONESCU au fost de acord cu părerea mea de a mă comporta astfel în lupta fracționistă începută deja atunci în sînul C.C. al P.C.R. În legătură cu activitatea mea în C.G.S.U. m-a întrebat ce voi face fiindcă acum mă trimite la urmă și C.G.S.U. nu va putea să activeze. Eu am răspuns că eu mă voi întoarce la București și voi continua activitatea C.G.S.U.-ului în ilegalitate și voi informa Siguranța despre activitatea C.G.S.U.-ului. Așa am și făcut, după ce am fost trimis la urmă prin poliția Capitalei m-am întors la București iar la sfîrșitul lui Octombrie 1929 am plecat la Moscova împreună cu DORI GOLDSTEIN care era șeful delegației și GANEV. De la Moscova m-am întors în primele zile ale lunii ianuarie 1930.

După ce m-am întors de la Moscova nu am preluat imediat legătura cu Siguranța. M-a găsit însă Siguranța și cam la sfîrșitul lui ianuarie 1930 am fost ridicat de la locuința mea și dus la Siguranță. Nu-mi aduc aminte cît și ce am povestit lui BANCIULESCU și VINTILA IONESCU despre ceea ce am făcut la Moscova, însă cu această ocazie am indicat mai precis unde este locul de trecere a Nistrului și despre "iafca" de întîlnire cu oamenii sovietici care ne-au condus și spre URSS și înapoi. Am arătat că la

marginea unui sat nu departe de malul Nistrului o casă unde locuiește o bătrână rusoaică cu fata ei, acestea sînt gazda pentru cei din mișcare care trec Nistrul. S-a stabilit să preiau legătura care am avut-o cu MAGDO și să continui a da informații Siguranței. Această legătură cît mi-aduc aminte a fost stabilită înainte de plecarea mea la Moscova. Nu pot preciza atunci cînd am vorbit la Siguranță despre plecarea mea la Moscova sau cu ceva mai înainte am fost încă odată chemat la Siguranță cu care ocazie am denunțat și o parte din tehnica C.G.S.U. cum scoțeam ziarul de la tipografie și cum le răsplineam cu ajutorul unei mașini taxi, care aveam în proprietatea lui ENGEL și am dat numele șoferului care lucra la Tehnica G.G.S.U. și umbla cu această mașină. A fost discutată atunci cu BANCIULESCU și legătura mea cu siguranța care era întreruptă un scurt timp. Mi s-a propus să iau contact cu unul LUCACI pe care îmi spunea BANCIULESCU că poate că ași cunoaște. S-a fixat o întîlnire cu acest LUCACI, la strada Părintele Lucaci București, cu parolă. Mi s-au dat instrucțiuni ca să nu spun lui LUCACI nici numele meu adevărat nici că sînt în mișcare nici calitatea mea. Să predau lui rapoartele mele către Siguranță în plic și aceste rapoarte să cuprindă informații asupra activității mele, legăturile cu mișcarea atît în București cît și în provincie, despre lucruri importante ce se petrec în sînul C.C. al P.C.R., despre hotărîrile lui și să le trimit siguranței și materialul ce scoate partidul și C.G.S.U. Mi s-a spus că voi putea cere și bani de la LUCACI care ar putea să-mi dea la cererea mea pînă la 2-3 mii lei imediat, iar dacă am nevoie mai mulți bani să anunț pe LUCACI care peste o zi două va avea dispoziția de a da banii ceruți. Așa cum a fost stabilit am găsit pe LUCACI și am început legătura cu el și a trimite siguranței informații. După scurt timp în urmă m-am întors de la Moscova și am preluat legătura cu LUCACI, interesîndu-mă de la el dacă nu știe vreo locuință pentru mine, el mi-a propus că dacă aprobă cel care l-a însărcinat de a ține legătura cu mine, la el, la părinții lui ași putea locui, au o cameră de închiriat. S-a aranjat în felul acesta mutarea mea la părinții lui LUCACI, la str. Porumbaru nr. 71. Numai atunci am aflat că LUCACI este MAGDO ION. El nu mi-a spus că este un agent deschis al Siguranței ci că lucrează la o firmă ca contabil șef.

Cu MAGDO am menținut legăturile tot anul 1930 și prin el am luat la început ocazional cînd am avut nevoie cîte o mie lei, apoi aceasta a devenit regulat lunar luam cîte o mie lei ca un fel de cotizație a unui simpatizant al mișcării. Credeam într-adevăr că MAGDO este un funcționar și un agent oficial al Siguranței. Eu nu l-am recunoscut pe MAGDO că l-ași fi mai întîlnit undeva înainte de a intra în legătură cu el și pînă la înlăturarea mea din C.C. al P.C.R. nu am spus lui MAGDO nici numele nici calitatea mea în mișcarea muncitorească. M-a cunoscut sub numele de BARABAS LASZLO. Cu timpul i-am spus lui MAGDO că eu sînt în mișcarea muncitorească fără a spune și calitatea mea. Prin MAGDO trimeteam cam lunar cîte un raport Siguranței, cu conținutul așa cum mi s-a cerut de către BANCIULESCU. De exemplu, am fost trimis de partid la începutul primăverii anului 1930 în campania electorală la Bucovina. Am anunțat Siguranța că eu plec la Cernăuți pentru depunerea listelor de deputați ai B.M.T. la Cernăuți deși mă mutasem la un avocat burghez Siguranța m-a găsit și a venit la mine un comisar de siguranță care mi-a cerut să spun cine depune listele Blocului M.T., la ce oră la președintele comisiei electorale. Am dat comisarului ceea ce a cerut și astfel a fost împiedicată depunerea listei B.M.T. într-o localitate cu multe șanse de a eși alegerea cu succes. După ce m-am întors la București am dat iar raport la Siguranță în care am arătat că am împiedicat depunerea listei B.M.T. la Cernăuți și am denunțat pe cei din mișcare cu care luasem legătura la Cernăuți. Așa rapoarte dădeam Siguranței despre activitatea mea și în alte localități și despre legăturile mele cu organizațiile de partid și activitatea C.C. al P.C.R. Imi este imposibil a stabili exact ce am dat și ce nu dar în special rapoartele mele erau legate de activitatea mea personală în mișcare. După cît îmi amintesc era cam prin luna iulie cînd a apărut în ziarul "Inainte" articolul grupului fracționist Lucsimin în care făceam și eu parte, articol care denunța grupul fracționist BARBU, acuzînd că el a spart partidul și cu acest articol a început lupta fracționistă deschisă în P.C.R. Am fost invitat la Siguranță în fața lui BANCIULESCU, V.IONESCU care m-au întîmpinat foarte supărați de ce nu am informat Siguranța că în P.C.R. este o așa situație și că ei n-au știut de apariția articolului înainte. M-au cercetat acum despre situația în C.C.

P.C.R. care grup are șansa de a avea majoritatea partidului și cu care grupă fac parte eu, pe care grupă o susține Siguranța. Și ce va face grupul nostru acolo unde BARBU va avea organizația de partid cu el. Eu am arătat că majoritatea partidului, tinerețului, adică U.T.C. și C.G.S.U. este în partea noastră, noi vom exclude pe BARBU și partizanii lui din partid, că vom crea alte comitete și organizația de partid unde Barbu ar avea majoritatea. Am cerut siguranței(organizației) să sprijine grupul Luximin că eu voi informa siguranța despre desfășurarea luptei și pe cei care susțin pe BARBU. S-a stabilit că în această situație nu este satisfăcător legătura cu MAGDO prin care Siguranța nu poate să-mi dea instrucțiuni. S-a fixat o altă legătură cu care să am când este nevoie de legătură pentru a primi instrucțiuni în vederea luptei fracționiste. S-a stabilit întâlnire cu parolă cu un agent al Siguranței pe o stradă paralelă cu strada Porumbaru. Cu agentul acesta ne-am recunoscut că el locuia tot cu chirie la acelaș proprietar ca și mine. Cât a durat lupta fracționistă am ținut legătura cu acest agent informând despre situația din P.C.R. și tot prin el am primit pe baza cererii mele prin MAGDO 10.000 lei pentru susținerea grupului fracționist Luximin, RUDOLF. Prin MAGDO mai trimeteam rapoarte cu denunțuri la Siguranță, despre legăturile mele care am avut în provincie în timpul luptei fracționiste arătând cine este cu BARBU și cine cu Luximini. Am denunțat astfel grupul comunist de la Poștă, un grup de bulgari funcționari la Poștă în frunte cu VOICU DACIU, care era acum secretar al comitetului Bucureștiului, adică comitetul local al Partidului. Cu agentul celălalt m-am întâlnit de câteva ori, informându-l verbal și el mi-a aprobat acțiunile care am făcut pentru a crea comitete paralele și introducerea în partid a diferitelor elemente dușmănoase partidului. Cât îmi aduc aminte tot prin acest agent am anunțat apoi intervențiile survenite din partea Cominternului pentru lichidarea luptei fracționiste și eșirea mea din C.C. al P.C.R., denunțând pe cei care au rămas în secretariatul creat pentru lichidarea luptei fracționiste, pe PANESCU din partea grupului Luximin și pe PIRVULESCU CONSTANTIN, care a rămas din grupul BARBU la acest Secretariat în frunte cu un străin, om al Cominternului. În felul acesta am arătat lășitatea mea, dușmănia împotriva mișcării nemai ținând cont de nimic când în mîna siguranței și organul nou care avea menirea de a

repara ceea ce am stricat noi prin lupta fracționistă și în special eu ca agent provocator în perioada atât de importantă în desfășurarea luptei de clasă la noi în acea perioadă. Continuând mai departe legătura cu Siguranța am denunțat și prezența unui delegat al Cominternului în țară, care venise pentru a ne ajuta la organizarea și trimiterea unei delegații sindicale la Congresul al V-lea al Cominternului și la o întâlnire cu el și cu PATRASCANU înainte de a pleca la întâlnire am comunicat lui MAGDO că mă duc la o întâlnire cu un străin. Astfel el a putut lua măsuri pentru arestarea delegatului Cominternului de către siguranță, iar bănuiala am aruncat-o asupra lui PATRASCANU că el ar fi fost urmărit de Siguranță. Am fost propus ca să merg la școală leninistă, dar am refuzat în mod demagogic că eu cu asemenea situație, înlăturat și din C.C. al P.C.R. și din conducerea C.G.S.U. vreau să mă reabilitez la munca de jos.

În realitate am avut teama de a merge la Moscova să nu fiu cercetat la școală în mod serios și demascat ca dușman al partidului, agent provocator. Am rămas în slujba Siguranței mai departe, chiar la plecarea mea la munca de jos la cererea Siguranței care prin MAGDO cunoștea situația mea, am recomandat lui IMRE ALADAR pe MAGDO ca un simpatizant prieten al meu care pot folosi în mișcare. Nu era vorba numai de a introduce pe MAGDO în mișcare fiindcă IMRE ALADAR era și urmașul meu în C.G.S.U. și legătura mea cu noul C.C. al P.C.R. și astfel am dat un fir siguranței către C.G.S.U. și C.C. al P.C.R. crezând că acum înainte voi fi lăsat în pace de către siguranță că nefiind în C.C. al PCR nu va avea nevoie de mine și asta va fi ultimul meu serviciu dat siguranței.

Realitatea și faptele mele pe urmă se dovedesc însă alta.

Am plecat la Buhuși cu știrea Siguranței și am promis lui MAGDO că, de câte ori voi veni la București, voi căuta pe el și îi voi da informații asupra legăturilor mele cu Centrul. Astfel în scurtă activitatea mea la Buhuși, Bacău, Piatra Neamț, la începutul anului 1931, fiind chemat la o conferință sindicală la București după conferință am întâlnit pe MAGDO și am povestit lui că am fost la o conferință și am denunțat întâlnirea mea cu un membru al C.C. PCR SAVA AVERBUR.

Loveam mereu acolo unde este cel mai simțitor pentru mișcare, spre capul ei de conducere. Mișcarea crezând că auto-critica mea este sinceră în legătură cu lupta fracționistă, fiind

dusă în eroare de mine în privința activității mele ca agent provocator un oportunist laș care încerca să meargă în două luntre deci un dușman periculos mișcării, m-a ridicat din nou în mișcare, încredințând mie organizarea Regionalei Moldova a Partidului. Am fost ales secretar regional al regionalei P.C.R. Moldova. Comitetul Central a primit cu neîncredere alegerea mea și s-a frământat mult pînă cînd am fost confirmat ca secretar al regionalei Moldova. A trebuit să vii la București pentru rezolvarea acestei probleme. Eram fără bani, fără locuință, tocmai datorită neîncrederii întemeiată a P.C.R. în mine. Am adresat din nou agentului MAGDO de două ori cît am stat la București, cerînd de la el cîte o mie lei, informînd în acelaș timp situația grea ce am în Partid, în legătură cu munca mea nouă din cauza neîncrederii C.C.-ului în mine.

Menționez că tot în urma instrucțiunii primită de la Siguranță în timpul luptei fracționiste am introdus în mișcare o serie de elemente dubioase chiar provocatoare. Pe cînd denunțam la Siguranță elementele cinstite care erau în grupul lui BARBU, ca: VOICU, DACIU, am pus în fruntea comitetului de București a P.C.R. pe TABOI care fusese exclus din partid, bănuit ca provocator. Am obținut de la grupul Luximin reabilitatea lui. Am introdus în mișcare pe un prieten al lui MAGDO, care era de fapt un agent al Siguranței. Am creiat un comitet regional paralel cu comitetul regional din Arad, din elemente dubioase, provocatoare în frunte cu ULICI, VASUTA, am recunoscut grupul fracționist al lui BERGHER care fusese exclus din Partid, punînd în fruntea organizației paralele din Timișoara pe BERGHER care era cunoscut acum că are legătură cu Siguranța din localitate. Au fost atrași în partid toți fără nici un control, care susțineau grupul fracționist Luximin. Am introdus lupta fracționistă în sindicate din care cauză unele sindicate s-au rupt de la C.G.S.U., am pus presa sindicală la dispoziția grupului Luximin. Aceste acțiuni de distrugere a partidului sînt tot rezultatul legăturilor mele cu siguranța.

Avînd situația grea în partid după lupta fracționistă și văzînd neîncrederea C.C.-ului în mine, nici atunci n-am căutat, n-am analizat acțiunile mele criminale împotriva partidului, ci încă mă simțeam jignit, lovit în orgoliul meu că C.C. s-ar purta cu mine nejust. Luam bani "ajutor" de la Siguranță și puneam întrebarea fără nici o rușine lui IACOBVICI, membru

în C.C. PCR cu care mă întâlneam pentru aranjarea situației regionale și a mea "dar ce crimă am făcut eu la urma urmei că nu pot fi confirmat secretar regional al P.C.R." că un IACOBOVICI pe care "eu" l-am ridicat, "eu" l-am trimis la școala leninistă își bate joc de mine. Dar eu l-am trădat și pe el și pe alții încă atunci când a fost pus în fruntea organizației București, ca secretar. Cu asemenea autoiubire cu subiectivizare cu sentimentalism în fața persoanei mele mă ertam pe sine pentru "concesiunile" făcute dușmanului clasei muncitoare și nu vedeam în mine dușmanul care lovea fără cruțare, fără socoteală în mișcarea muncitorească, prin faptele sale de agent provocator.

Am activat la Iași ca secretar regional până la 8 iulie 1931, când am fost arestat împreună cu ERZA LEIBOVICI, DOLCU KATI de la Botoșani, IACOB de la Bacău și ELIZA..... de la Iași. Până la arestarea mea, la Iași nu am avut nici o legătură cu siguranța. Pe când însă unii din arestați ca mine erau bătuți la siguranță, eu discutam, polemizam și glumeam cu inspectorul siguranței MACELARU. Nu aveam nici acum o atitudine și nici nu puteam avea atitudinea unui revoluționar consecvent și chiar în timpul când făceam propagandă reciprocă cu MACELARU, Siguranța Generală din București se interesa de mine și MACELARU răspindea că va face cercetări legale cu mine. Nu am recunoscut nimic lui MACELARU despre activitatea mea și legăturile mele cu cei arestați. La arestare m-am opus pe stradă făcând scandal, însă nu era sinceră această purtare. Era tot în interesul meu personal de a nu pierde încrederea mișcării și a nu da motive de condamnarea mea. Am dat o declarație în care am refuzat de a da relații asupra activității mele. Totuși în discuțiile, adică pălăvrăgelele cu care eram acum obișnuit fără a socoti cu cine vorbesc am spus lui MACELARU că ați lucrat prost la arestarea noastră, că ați fi putut găsi și material și un om mai important ca mine, un membru al C.C. PCR care a fost aici în localitate, dar acum ați întârziat. Prin aceasta de fapt am confirmat activitatea mea și legăturile mele cu Partidul și am îndrumat Siguranța Iași de a continua acțiunile sale pentru a găsi material la alte persoane din mișcare, precum era și confirmarea de fapt că întâlnirea mea cu ceilalți, afară de ELISABETA..... la grădina Bîrnovschi nu era întâmplătoare. La închisoare am fost vizitat de un agent al lui MACELARU care cerea în numele acestuia să dau

informații. La început am refuzat dar totuși l-am întrebat ce vrea dl. inspector de la mine, că eu nu sînt informatorul lui. Agentul cerea ca să-i dau parola și ziua, ora, cînd cineva de la Iași se duce la București, pentru a prelua legătura cu Centrul. Eu gîndindu-mă la foleasele ce pot trage de aci, că probabil după arestarea noastră deja atîta timp iafca la București pentru regionala Iași o fi fost schimbată, am făcut acest "serviciu" lui MACELARU dînd iafca la București. De asemenea la întrebarea agentului unde ar fi dispărut NACHMAN LEIBOVICI din Iași, am spus că probabil la muncă la Centru. După 4 luni de arestare preventiv am fost puși toți în libertate pînă la proces, iar eu care am fost urmărit și de Tribunalul Brașov pentru niște material sindical găsit asupra mea de Siguranța Generală cu ocazia trimiterii mele la urmă în toamna 1929, am fost escortat de poliția Iași la tribunalul Brașov, care m-a pus la fel în libertate pînă la proces.

După eliberarea mea din închiisoarea Iași, C.C. m-a trimis la Turnu Severin cu o însărcinare de a reorganiza mișcarea acolo, iar peste o lună m-a rechemat la București și mi s-a acordat un concediu de o lună, ca apoi să încep munca din nou la București. În timpul concediului meu Siguranța Brașov mi-a făcut o percheziție și s-a ridicat de la mine niște cărți și reviste în limba maghiară care le adusesem de la Moscova. A fost un pretext al Siguranței de a prelua legătura cu mine, să se intereseze de situația mea în mișcare. ZAHIU, inspectorul din Brașov în urma desființării Inspectoratului din această localitate se pregătea să plece cît îmi aduc aminte la Cluj să preia inspectoratul acolo. M-a întrebat unde am mai fost, ce am în perspectivă de a activa în mișcare. Am spus că după ce am fost scos de la C.C. am lucrat în diferite locuri în mișcarea sindicală pînă ce am plecat la Iași, unde am fost arestați. Au luat o revistă care s-a găsit acasă la mine și din obiceiul prost de lăudăroșenie i-am arătat ce scrie FEHER MARIA scriitoare maghiară despre mine, cum am fost "schingiuit" de Siguranța Brașov, rîzînd împreună cu ei cum am, înșelat eu toată lumea cu acest articol legende despre mine, pentru a mă populariza și de a acoperi adevărata mea față de agent provocator. MUNTEANU care traducea inspectorului a atras atențiunea și asupra faptului că se scrie că eu ași fi fost în Armata Roșie Maghiară. Eu care întotdeauna exageram din slugărnicia cu banda de dușmani față de comunism, am răspuns "de unde? nu

este adevărat, eu am fost și atunci în Ungaria dușman al comunismului, am servit în armata secuiască și am tras în comuniști la Mate-Salca pînă ce s-a înroșit țeava mitralierei". Acest lucru însă tot așa este o legendă, ca și aceea că eu ași fi servit în Armata Roșie Maghiară.

ZAHIU mi-a spus că el pleacă și mi-a cerut ca să scriu lui la Cluj sau dacă viu la Cluj să-l caut la Inspectoratul regional. Am promis și acest lucru lui ZAHIU, dar eu de atunci pe ZAHIU nu l-am mai văzut și nici nu am ținut cu el nici un fel de corespondență.

Cam în luna februarie 1932 am fost chemat la București și din însărcinarea C.C. al P.C.R. am intrat în Secretariatul C.G.S.U. condus pe atunci de către MOSCU KOHN (GHEORGHE STOICA).

După scurt timp a căzut o casă conspirativă a C.G.S.U.-ului unde s-au instalat agenții siguranței pentru a aresta pe cei care vor intra în casa aceea. Eu a trebuit să mă întîlnesc cu MOSCU KOHN în casă dar am fost arestat de agenții siguranței, cum am intrat în casă și am fost condus la Siguranța Generală în fața lui BANCIULESCU. Dela el am aflat că este arestat și MOSCU KOHN tot în casa de întîlnire a C.G.S.U. M-a întrebat că ce e cu casa aceea și cine este MOSCU KOHN, adică ce calitate are în mișcare și că el era cunoscut de Siguranță ca comunist. Eu am spus lui BANCIULESCU că voi spune totul în condițiuni ca și MOSCU KOHN împreună cu mine să fie pus în libertate. Nici nu se putea altfel ca eu să fiu pus în libertate și el să rămînă arestat, de aceea BANCIULESCU mi-a promis eliberarea noastră. Am recunoscut atunci că casa este o casă de întîlnire a C.G.S.U. că MOSCU KOHN lucrează împreună cu mine în C.G.S.U., că abia am început să lucrăm și nu cunosc încă nimic din activitatea C.G.S.U.-ului, cu partidul n-am legătură. Am discutat cu BANCIULESCU restabilirea legăturilor cu Siguranța și felul în care să informez Siguranța despre activitatea mea și alte informații despre mișcare. Am înțeles cu BANCIULESCU ca să preiau legătura cu MAGDO și prin el voi da informații Siguranței, însă eu am propus ca să nu mai dau informații în scris, ci numai verbal și să nu mă întîlnesc cu MAGDO decît foarte rar. Il voi instrui pe MAGDO cum și unde mă va găsi și cum să fiu urmărit ca să nu se ajungă la descoperirea altor persoane din mișcare fără a putea fi bănuț eu ca provocator. Așa plan mîrșav am

Cu Siguranța n-am mai avut alt contact pînă la arestarea mea în 1933. Aflasem că BANCIULESCU a ieșit la pensie, mă simțeam liber de obligația față de Siguranță, alte legături n-am mai căutat. Desigur prin faptul că multe întâlniri chiar după ce credeam că sînt liber de obligație și că n-ași mai fi urmărit, am dat în cartierele mărginașe lacurilor, de fapt am servit Siguranța. Am ținut și ședințe pe malul lacului Băneasa, pe un teren de golf închis însă eram bine cu paznicul care mă lăsa înăuntru și mă credeam în siguranță. Abia am aflat cu ocazia arestării mele că Siguranța ne văzuse la o ședință a Comitetului de acțiune C.F.R. care am ținut-o pe acest teren de golf. Un agent cînd m-a văzut arestat la Siguranța Generală în anul 1933, striga, ei ăsta este pescarul și m-a întrebat: "ții minte, erați la o ședință mai multe persoane și un țăran care s-a interesat dacă n-ați văzut niște vite pe acolo". "Țăranul" era agentul de siguranță. Așa deghizat ne urmărea Siguranța și desigur cu rezultat. Eu credeam că siguranța mai ales după ieșirea lui BANCIULESCU la pensie mi-a pierdut urma și nu sînt urmărit, nu știe că activez la București, am și umblat mult în provincie în anul 1932 și felul în care am fost implicat în procesul ceferiștilor în ordonanța definitivă reeșea parcă tot așa că acolo scrie că ași fi locuit la Cluj și Oradea cu sfera de activitate Timișoara. N-am analizat pînă acum acest lucru. N-a fost arestat nici MOSCU KOHN și membrii C.C. cu care am avut legături pe linie de partid SEVA AVERBUCH, A. SEMOVICI, GOLDBERGER, nici n-au fost implicați în procesul ceferiștilor, n-au fost arestați nici atunci cînd au fost arestări pe noaptea de 15 februarie sau după 16 februarie 1933.

Totuși în proces am fost implicat și eu și MOSCU KOHN și condamnați în lipsă la 20 ani muncă silnică. După evenimentele de la Grivița trebuia să plec în străinătate însă am cedat lui MOSCU KOHN plecarea care era bolnav și eu am rămas, nu cu plăcere. Nu m-am așteptat la nici o scutire de la Siguranță, așteptam arestarea mea cum mă va găsi Siguranța. Astăzi analizînd acest lucru desigur văd altfel. Siguranța avea planurile sale cu mine iar eu eram hotărît de a nu mai continua ce am făcut pînă atunci. Însă nu am făcut ceea ce trebuia să fac de a scăpa de siguranță, demascîndu-mă în fața mișcării și astfel nu am putut scăpa de a mai face serviciul Siguranței.

După condamnarea mea în lipsă la 20 ani, Siguranța m-a descoperit repede. Pe ziua de 29 august 1933 am fost arestat la locuința mea pe str. Impăcării București, și dus la Siguranța Generală unde m-a luat în primire comisarul șef al Siguranței, TURCU. Am fost băgat în celula siguranței singur și nu am fost scos la cercetări câteva zile. Probabil TURCU cerceta dosarul meu înainte de a mă scoate la interogatoriu. Eu cât am stat singur în celulă m-am frământat mult. Iată am servit Siguranța atîta timp ca să fiu răsplătit cu închisoare, am trădat mișcarea și sînt condamnat pentru ea pentru activitate "revoluționară".

Așa am stat 4-5 zile, cînd într-o seară am fost dus la biroul lui TURCU. El m-a tratat așa cum eram acum obișnuit cu BANCIULESCU, cu ZAHIU, cu vorbe dulci și apoi cafeluță, intrare în discuții, polemici politice și adresate la orgoliul personal în loc de bătăi și schingiuri cum sînt tratați adevărații și cinstiții luptători. TURCU nu mi-a făcut în tot timpul cât am stat acolo vreo aluzie măcar că ar ști faptul că am fost în slujba Siguranței. Eu însă m-am lăsat atras fără nici o rezistență la discuții cu TURCU despre diferite probleme economice, politice, apoi am primit și cafea neagră așa cum eram obișnuit acum ca să fiu tratat de siguranță. Mi-a arătat dosarul meu spunînd că ai activitate bogată în mișcarea comunistă. Eu am răspuns că eu am activat mai mult în sindicatele muncitorești și nu în P.C.R. El m-a rugat ca să explic lui care este deosebirea între sindicate și partidul, de fapt spunea el sînt aceleași mișcare comunistă. Am ținut lui TURCU o lecție despre mișcarea sindicală, despre autonomia sindicală, democrația muncitorească în sindicate, că în sindicate nu sînt numai comuniști, ci dimpotrivă majoritatea nu sînt membrii ai P.C.R. Apoi cum sînt constituite organizatoric ce organe sînt, care e organul superior, tot îl interesa pe TURCU așa pentru "educația" sa cum mi-a spus, ca apoi să mă întrebe dar cine conduce C.G.S.U. Am recunoscut că eu am fost secretar al C.G.S.U.-ului. Dar mai cine sînt membrii la care am răspuns că ajunge mai mult nu spun, că nu era vorba de persoane și așa v-am spus prea mult. M-a rugat să spun numai un singur lucru încă și anume cine este tehnica care scoate material instrucțiuni manifeste, etc. Încă înainte de arestarea mea era hotărît să fie schimbat fratele meu care se ocupa cu tipărirea materialului printr-un multiplicator "Gestetner" credeam de ce să nu spun fără a spune numele pînă cînd va găsi Siguranța de mult nu va lucra el la tipărirea

materialului. Am mai mulți frați după mamă și nu poartă numele LUCA. Am spus lui TURCU că un frate al meu lucrează la tipărirea materialului C.G.S.U. Am refuzat a da numele lui. În felul acesta am intrat de a face "concesii" și lui TURCU pentru "cafeluța" pentru tratament "uman" ca să mai cedez ceva și anume cum se poate ajunge la o asemenea tipografie adică la descoperirea sa. Este simplu, urmăriți librăriile, cine cumpără multă hîrtie și pentru ce scopuri. Așa cîte ceva în discuții prietenești pînă cînd TURCU a venit cu propunerea de a intra eu în serviciul siguranței. A început să mă "prelucreze" în această privință pe mine care cunoșteam din nefericirea mea toate metodele lor de a corupe persoanele din mișcarea muncitorească. Nu am protestat nu i-am respins stăruința lui TURCU de a mă convinge. Am spus lui că nu numai că nu vreau dar dacă ași vrea nu se poate că eu nu pot avea încredere în spusele lui și el nu poate avea încredere în mine. Am intrat astfel în discuții cu TURCU, punînd și eu fel de fel de întrebări, iar el răspundea că nu vei fi descoperit, că avem noi de grijă de asta, că și alții mai mari ca mata sînt în serviciul nostru și nu știe nimeni, spunînd pe nume PAUKER MARCEL, că nu trebuie să dai totul, numai un fir pe care noi îl urmărim, nu facem arestări imediat, poți să te duci în străinătate, se poate și să întrerupem legăturile pentru un timp ca să nu fi descoperit de mișcare, etc. Am spus lui TURCU, e bine, presupunem că ași admite propunerea lui, ce cîștig eu din toate acestea, sînt condamnat la 20 ani muncă silnică, trădez mișcarea și fac și închisoare, dacă voi fi achitat voi fi bănuț și chiar demascat ca trădător, nici nu se poate să fie redusă pedeapsa mea la un an doi și nu-mi convine să fac ani de închisoare și trădător să fiu, deci nu este posibil de a primi propunerea lui, oricîți bani și alte lucruri mi s-ar da după cum promitea TURCU. El atunci mi-a propus că dacă primesc propunerea lui el mă face scăpat, înlesnește fuga mea, adică mă eliberează și el va intra cîteva luni în închisoare cu zgomot că este vinovat pentru scăparea mea și astfel nu voi fi bănuț de mișcare că ași fi intrat în serviciul siguranței și după un timp vom relua legăturile. Astfel am discutat în cîteva seri că mă scotea la el numai seara pentru o oră, două. Făceam de fapt teatru cu TURCU, aveam și eu experiență poate nu mai puțin ca TURCU în privința metodelor Siguranței de a lucra ca provocator, din proprie experiență. A fost băgat în celulă cu mine un tînăr arestat

cum spunea el bănuie de spionaj și de două luni este arestat. Nu știam dacă este adevărat ce spunea el, dacă nu era un agent dar eu am spus lui cine sînt și am povestit toate încercările lui TURCU de a mă face agent dar eu refuz de a trăda mișcarea muncitorească. Credeam că dacă este agent, atunci va spune lui TURCU și voi fi lăsat în pace și înaintat Consiliului de Război. În tot acest timp aproape două săptămîni cît am stat la Siguranță, TURCU nu a făcut nici o aluzie că ar ști faptul că eu am fost în slujba Siguranței.

Intr-o seară am spus lui TURCU să-mi dea un vorbitor cu soția să mă sfătuesc cu dînsa și apoi voi da răspuns definitiv. Mi s-a acordat acest vorbitor cu soția care a fost chemată la Siguranță și am spus ei că mi se propune să intru în serviciul Siguranței ca agent provocator și să fug cu ajutorul siguranței. Ea însă nu vrea să fac acest lucru și astăzi dau răspuns lui TURCU da un refuz categoric după care probabil voi fi bănuie și schingiuit la Siguranță. De aceea dacă vezi că nici acum nu voi fi înaintat Consiliului de Război comunică mișcării toate aceste lucruri. Soția era și ea de acord să nu primesc propunerea lui TURCU orice s-ar întîmpla.

După acest vorbitor am fost chemat din nou la TURCU, care aștepta acum aproape sigur că eu voi primi propunerea lui.

Era acolo și fata lui TURCU, o fată de 16-17 ani. La întrebarea lui TURCU despre hotărîrea mea, am declarat cu gest teatral că eu sînt de vreo 15 ani în mișcarea muncitorească, nu am trădat pe tovarășii mei de luptă, cum credeți că ași putea face acum acest lucru, prefer să intru în închisoare, nu primesc propunerea dv. TURCU s-a supărat și mi-a răspuns că ai să putrezești în închisoare, vom avea noi grijă de aceasta. A doua zi am fost înaintat la Consiliul de Război, fără a mai întîlni pe TURCU, fără a da vreo declarație. La Consiliul de Război m-a vizitat SRAER, avocatul mișcării și mi-a cerut în numele C.C. PCR să-i comunic lui totul ce s-a petrecut la Siguranță. Eu am povestit lui SRAER toate încercările lui TURCU de a mă face agent provocator, în amănunt și că eu am refuzat categoric acest lucru. De asemenea, am spus lui SRAER ca să fie comunicat C.G.S.U-ului că fratele meu ANTON TOTH să fie schimbat neapărat că el a umblat la mine acasă și este în pericol de a fi arestat, ne spunînd adevărul că eu l-am trădat fără a da numele lui că lucrează la tipărirea materialului C.G.S.U-ului.

De asemenea nu am spus lui SRAER nici despre lecțiile ce am ținut lui TURCU, care era de fapt tot trădare din partea mea la Siguranță. Eu am socotit atunci că purtarea mea la Siguranță față de TURCU, ținând cont că am fost înainte agent provocator în mulți ani, este purtarea bună și cu aceasta am și rupt definitiv de a mai servi Siguranța.

Nu am analizat însă mai adânc ce ar fi fost dacă în locul lui TURCU, BANCIULESCU sau dacă TURCU ar fi încercat cu șantajul demascării mele ca agent provocator dacă nu vreau să continui a mai servi Siguranța. Eram hotărât însă că folosind această condamnare să încetez calitatea mea de provocator, însă nu pe calea justă partinică ci pe calea oportunistă, neținând cont că am lăsat arma împotriva mea în mână Siguranței care poate să mă șantajeze atâta timp cât eu rămân nesincer în fața mișcării și nu desvălui tot adevărul despre faptele mele criminale săvârșite împotriva mișcării în slujba Siguranței.

La închisoarea militară Jilava nu am fost cercetat de vreo comisie de partid despre purtarea mea la Siguranță. Numai așa am povestit în fața membrilor de încredere ai Partidului în frunte cu GHEORGHIU DEJ, cum a vrut să intre TURCU pentru "scăparea" mea în închisoare, că a încercat ca să mă facă agent al Siguranței și ce metode folosește Siguranța pentru a corupe persoanele mișcării. Mă bucuram de prea mare încredere a deținuților politici și prea sus în mișcare ca să gândească la cercetarea mea. Nu am spus lor nici despre partea negativă a purtării mele la Siguranță, nici despre ce mi-a spus TURCU că M. PAUKER este un provocator, fiindcă nici nu credeam acest lucru. Rejudecarea procesului meu a durat 5 ani, am fost în mai multe rînduri judecat, rejudecat pînă cînd am rămas condamnat la 5 ani și 6 luni temniță grea.

Am stat împreună cu ceferiștii condamnați la Jilava, împreună cu ei am fost transferat la Văcărești, cred că dintr-o greșeală că eu nu făceam parte la procesul lor care urma să fie rejudecat la Craiova, iar al meu la Consiliul de Război București deci pînă la rejudecarea mea trebuia să fiu ținut la Jilava. Nu-mi aduc aminte exact cînd s-a

întîmplat, însă un fapt din care puteam să înțeleg că socoteala mea de a fi lăsat în pace de Siguranță în urma refuzului meu de a primi propunerea lui TURCU, a fost greșit. Era pe la primele luni ale anului 1934 cînd a venit la mine la Văcărești un agent al Siguranței sau însuși subdirectorul închisorii DIMITRIU pe care îl consideram că este un agent al Siguranței, mi-a cerut o informație în numele lui BANCIULESCU, ceea ce a fost un șantaj asupra mea și care îmi amintea că Siguranța, deși BANCIULESCU era la pensie, nu m-a uitat și voi putea fi încă șantajat de ea. Am îndeplinit dorința Siguranței care apoi a fost folosită de DIMITRIU de a mă șantaja și a mă face omul administrației închisorii. Nu am reușit să-mi amintesc despre ce informație era vorba și cui am dat, cine era agentul, mi se pare numai că era vorba de identificarea lui CAROL WEXLER arestat de Siguranță. De aceea încă trebuie să mă gîndesc dacă este adevărat sau nu afirmația mea.

Omul administrației însă nu am devenit, nici la Văcărești și nici în alte închisori, unde am mai fost transferat în multe ori în interesul judecării procesului meu în legătură cu Grivița și alte procese intentate împotriva mea.

Menționez că după vreo 3 luni am mai fost scos de la Jilava la Prefectura poliției Capitalei. Cu toate insistențele mele ca ANTON TOTH să fie schimbat de la tehnica C.G.S.U. el a rămas acolo și după 3 luni de cînd eram eu la Jilava el a fost arestat de poliție. După cît știu, el a fost găsit de poliție din întîmplare din cauză că neputînd plăti chiria proprietarul a chemat poliția pentru a-l evacua, însă dacă analizez și această problemă probabil că siguranța l-a identificat și a aranjat arestarea lui de către poliție ca să nu se afle adevărul că eu am dat pe el la Siguranță. Stiind că eu nu sînt demascat de către mișcare, Siguranța n-a renunțat la ideea de a mai folosi pe mine în viitor și avea grijă să nu fiu descoperit de mișcare. Am fost confruntat cu fratele meu în fața comisarului șef al poliției ANANIU. ANTON TOTH recunoscuse că eu i-am dat lui această însărcinare și poliția vroia să mă implice și în procesul intentat grupului căzut împreună cu fratele meu. La confruntare au asistat mai multe persoane,

neobișnuit în asemenea cazuri parcă era vorba de o expoziție. La confruntare eu am tăcut, n-am răspuns nimic la întrebarea lui ANANIU care mi-a spus că tăcerea mea îl o consideră confirmarea spuselor lui A.TOTH. Eu am răspuns, considerați cum veți crede, eu n-am recunoscut nimic. La întrebarea lui ANANIU dacă n-am frică de bătaie am răspuns că de la copilăria mea și pînă acum am fost bătut atîta, că, cu o bătaie mai mult sau mai puțin nu-mi pasă. Am fost retrimis la Jilava, nu am fost implicat în procesul lui TOTH care a fost condamnat la 3 ani închisoare.

Mi s-a comunicat de către avocații mișcării că procurorul n-a vrut să mă implice în acest proces, fiindcă eu și așa sînt condamnat la 20 ani și voi lua asupra mea totul ca să scap mai ușor pe ceilalți.

A doua zi după întoarcerea mea la Jilava, mi s-a arătat un ziar care scria cu mare titlu că VASILE LUCA nu trădează pe tovarășii săi. Felul cum am fost scos de la Jilava și dus înapoi de un camion de jandarmi și agenți "expoziția" aceea la confruntare și apariția articolului din ziar, analizînd astăzi cred că n-a fost ceva normal oricît de mare personaj și om periculos pentru statul burghezo-moșieresc n-ași fi fost eu. Socot că făcea parte din planurile viitoare ale Siguranței care prin aceasta vroia să mă popularizeze să întărească încrederea mișcării față de mine. Nimeni nu s-a gîndit atunci la așa ceva și nici eu care nu am mai vrut să fiu unealta siguranței. Credeam că este rezultatul campaniei ce se ducea de mișcare pentru eliberarea mea.

Însăși felul cum am fost implicat în procesul ceferiștilor, cum a fost compusă acuzația împotriva mea, cîteva rînduri fără acuzație concretă, fără a fi fost legat cu alții în organizarea grevei de la Grivița, arată pe o parte că pentru scopurile mele ca agent al Siguranței nu se putea să nu fi fost eu implicat în proces, pe de altă parte judecarea mea separată de alți acuzați și acuzația în ordonanța definitivă a fost făcută cu scopul de a avea posibilitate Siguranța să mă scoată fără a mă compromite în mișcare ci dimpotrivă cu popularitate și mai mare și cu încredere sporită a mișcării în mine. Toată acuzația era astfel compusă: V.LUCA este membru al CC PCR - ce era fals - face parte din comitetul de acțiune C.F.R. din partea C.C. P.C.R. face parte din C.G.S.U. locuște la Cluj

și Orădea Mare, cu sfera de activitate Timișoara. Numai câteva rînduri chiar încurcate parcă Siguranța n-ar fi știut rolul și legăturile ce am avut în pregătirea și organizarea evenimentelor din februarie 1933. De aceea, nimeni nu s-a mirat cînd la prima judecare, după arestarea mea Consiliul de Război și-a declarat competența și a hotărît ca procesul meu să fie trimis în fața tribunalului civil să vadă dacă este cazul de a fi trimis în general la judecată. Normal ar fi fost să fiu pus în libertate. Inșă în mod nelegal comisarul regal a făcut recurs, care a fost primit, iar eu am fost reținut în închisoare în mod nelegal de la declinarea competenței pînă la rejudecarea din nou a procesului, în 1935, tot de Consiliul de Război București și am fost condamnat la 10 ani. La această judecare a procesului meu a fost TURCU ca martor al acuzării.

Din partea mișcării a fost însărcinat av. SRAER, care a angajat niște avocați burghezi, tot în numele mișcării, a împiedicat să se facă un proces politic, am mers pe linia apărării juridice și cum mi s-a comunicat avocata LISETA GHEORGHIU trebuia să primesc numai 2-3 ani că este aranjat totul cu Consiliul de Război. Apoi după proces și condamnarea mea s-a răspîndit că am primit 10 ani în loc de 2-3 ani cît trebuia să mi se dea, datorită intervenției Siguranței Generale prin TURCU. Acelaș lucru s-a întîmplat la Brașov unde știam de la avocatul MANER că s-a plătit bani ca să fie mult redusă pedeapsa la rejudecarea din nou a procesului după ce cîștigasem recursul, dar tot din cauza intervenției lui TURCU am fost condamnat la 8 ani și chiar după ce în urma faptului că s-a schimbat articolul pe baza căruia am fost dat în judecată în Cod Penal cu un articol nou, favorabil pentru procesul meu pe baza căruia articol în situația mea juridică nu puteam să primesc mai mult decît 3 ani, deci condamnarea la 8 ani era nelegal și pe baza aceasta a fost primit recursul meu pe motiv de neaplicarea justă a pedepsei pe baza Codului penal, din nou absolut nelegal am primit 8 ani. Abia după 5 ani de luptă juridică de tărăgăneli și hărțueli de la un consiliu de război la altul, am rămas condamnat definitiv la 5 ani și 6 luni.

Astfel nimeni nu putea vedea altfel decît lupta Siguranței de a obține condamnarea cît mai mare și a mișcării care prin campanie și intervenție bănească a reușit reducerea pedepsei la 5 ani și 6 luni, care după legea nouă care s-a aplicat

era aproape de două ori mai mare decât cele care trebuia să primesc pe baza legii. Intre timp am mai primit un an închisoare din procesul din Iași și 3 luni din procesul de la Tribunalul Brașov, care tot a fost contopit la 5 ani și 6 luni, care am executat-o. Este adevărat că dacă siguranța vroia, puteam să fi rămas condamnat la 10 ani chiar în ciuda legii însă ea avea planul ei, datorită faptului că eu am rămas nedescoperit de mișcare iar singur nu am venit sincer în fața partidului nici în închisoare să recunosc legăturile mele cu siguranța și să lichidez astfel aceste legături cu ajutorul mișcării. Asta însă ar fi însemnat alungarea mea din mișcare ca trădător, ieșirea mea din închisoare, pe baza art.6 ca denunțător sau să rămân și condamnat din răzbunarea siguranței și alungat din colectiv. N-am fost hotărât să fac nici una nici alta nici să rup cu Siguranța nici cu mișcarea și astfel am rămas de fapt în mîna Siguranței în lagărul dușmanului și făceam și închisoare și multe ori în condițiuni mai rele decât ceilalți deținuți politici.

O altă problemă care trebuie să o lămuresc este încercarea de evadare din închisoarea Jilava în anul 1935. Eu împreună cu TEHARI GEORGESCU, COLEV și MARCOVICI eram izolați de restul colectivului deținuților politici într-o cazemată toți patru. Din inițiativa lui MARCOVICI a fost pregătită evadarea noastră, însă din cauza neatenției lui MARCOVICI care stătea la pază cînd eu tăiam cu un fierăstrău de fier grațiile geamului, am fost văzut de electricianul închisorii care a trecut pe acolo. Pînă cînd el s-a întors și a raportat administrației, eu am astupat cu pîine preparată de dinainte tăetura care era aproape completă așa că nu se mai vedea nimic. Era seară, a venit garda, s-a uitat la gratii, s-au dublat posturile și noi așteptam că dimineața vor începe cercetările și ne pregăteam la carceră și la bătaie însă nu s-a întîmplat nimic. Am fost lăsați în pace în aceeași cazemată, numai garda a fost schimbată. Se poate pune și aici întrebarea de ce nu a luat administrația nici o măsură împotriva noastră? Din cauza menajării mele sau a lui MARCOVICI organizatorul evadării, care a fost pe urmă descoperit că și el a fost un agent provocator.

Administrația Jilavei mai ales ajutorul comandantului închisorii maiorul CONSTANTINESCU, a avut față de mine și grupul nostru o atitudine cu totul alta decât față de restul colectivului cu care era mereu în conflict. Era o bestie de fapt care după plecarea noastră de la Jilava reușise să introducă un regim de drept comun pentru deținuții politici, pune pe ei la cărarea murdăriei din closete, băți, carceră, etc. Atitudinea prietenească față de mine se datorește faptului că a avut probabil instrucțiuni de la Siguranță atât pentru izolarea grupului nostru de restul colectivului, cât și în privința tratamentului precum și faptului că eu în special discutam cu el și spuneam lui că eu am activat numai în mișcarea sindicală. Am avut o atitudine oportunistă de a cuceri simpatia lui față de mine și a grupului nostru cu care spunea el că se poate sta de vorbă omenește dar pe ceilalți îi înjura.

Astfel, cât am stat în închisoare cu Siguranța nu am avut legătură decât odată la Văcărești unde un timp oarecare am avut relații nejuste față de subdirectorul DIMITRIU căruia i-am dat anumite informații, poate asupra unor chestiuni mărunte din colectiv, eu nu-mi aduc aminte ce și astfel am fost omul și al administrației în acest moment. Am stat 2 ani și la Doftana, unde purtarea mea ce am avut-o este cunoscută de mișcare. Menționez numai că în martie 1936, când administrația a dezlănțuit un nou val de teroare împotriva deținuților politici, comitetul colectivului și a organizației de partid fără a consulta celula de partid a hotărât să capituleze și a și anunțat administrația despre această capitulare numai ca să le fie permis lor să se sfătuiască cu mine care nu de mult sosisem la Doftana și nu eram în conducerea colectivului. Era în toiul bătăilor în acțiunea administrației împotriva deținuților politici care rezistau iar comitetul a hotărât capitularea. Am fost nevoit să iau măsuri urgente pentru a împiedica această trădare și astfel am adresat celulei de partid și am înlăturat conducerea pe baza hotărârii celulei ceea ce a fost considerat de unele persoane de răspundere ca acțiuni fracționiste, recunoscând însă că acțiunea comitetului era trădare și înlăturarea lui era justă dar forma ar fi fost nejustă. Eu socoteam că atunci când este de a opri o trădare nu se justifică forma cu care a fost împiedicată trădarea. Desigur toată lupta mea în colectiv și în fruntea lui, oricât de just a fost, atâta timp cât nu am lămurit mișcarea despre legăturile mele cu Siguranța nu se poate socoti o luptă cinstită și acțiuni de acoperire

a activității contrarevoluționare a unui agent provocator, care se ridica în mișcare fără a avea acest drept se ridica prin înșelarea mișcării.

Menționez aci că dacă siguranța nu s-a demascată în urma "refuzului" meu de a mai continua a fi agent provocator, se datorește faptului că prin nedemascarea mea proprie în fața mișcării dovedește că "refuzul" meu la comisarul TURCU nu era hotărâtor și că Siguranța a înțeles acest lucru și că eu n-am renunțat definitiv de a folosi Siguranța în condițiuni grele pentru apărarea pieii mele cu ajutorul siguranței, lovind din nou în mișcarea muncitorească. Analizînd mai adînc discuțiile mele cu TURCU trebuie să recunosc că în fond am lăsat lui să înțeleagă și am și spus că eu încă mă voi gîndi asupra propunerii sale. În timpul discuțiilor în multe rînduri am fost în atitudine de aprobare, mă șovăiam, iar reveneam și el a putut trage multe foloase prin faptul că eu criticînd unele propuneri în metodele sale de urmărirea mișcării comuniste, ca agent provocator în momentele cînd eram gata să primesc propunerea lui, am dat de fapt indicații prețioase Siguranței pentru a urmări și a lovi în P.C.R.

Am fost eliberat din închisoare la 4 aprilie 1939 și înaintat la siguranța generală pentru a fi pus în libertate la București. Ce se gîndea siguranța despre mine, o dovedește faptul că după 5 ani și 7 luni de închisoare, comisarul șef TAFLARU care m-a întîmpinat după două-trei vorbe a și propus ca să intru în slujba siguranței. M-a tratat și el cu cafea neagră, prietenește, iar eu ieșind din Doftana am primit cafea, am stat de vorbă și în loc ca să tai pe TAFLARU așa cum trebuia am spus numai așa să mă lase în pace măcar să ajung acasă. El insista și spunea că vrea să fie prieten cu mine, are să-mi scrie acasă la adresa mea, că eu nu pot împiedica să nu-mi scrie, la care răspundeam speriat rugîndu-l să nu-mi scrie, să nu mă compromită, să mă lase în pace să mă duc acasă și să-mi văd de treburile mele. După ce mi-a dat drumul tot mai promitea că-mi va scrie la mine acasă și să ne mai întîlnim cu el. După eliberarea mea, peste un timp l-am întîlnit întîmplător la Centrul orașului; m-a oprit și tot insista ca să fim "prieteni" să ne întîlnim și că el va scrie mie acasă. Eu n-am avut putere de a-l goni datorită situației mele nelichidate așa cum trebuia față de siguranță. L-am rugat iar să mă lase în pace și să nu-mi scrie că nu vreau să am legătură cu el. Era un șantaj asupra

mea. Eu i-am povestit lui FORIS și BELA BRAINER "obrăznicia" lui TAFLARU față de mine, că TAFLARU are intenția ca să mă compromită față de mișcare, vrea să-mi scrie cărți poștale acasă, ca să am descoperirea să nu fiu bănuit la asemenea încercări ale lui TAFLARU de a scri acasă. TAFLARU nu mi-a scris, n-avea interes de a face acest lucru, el avea răbdare de a mă prinde altă dată.

Fiind ales în C.C. al P.C.R. încă în timpul cât am stat în închisoare, am luat legătură cu BELA BRAINER și FORIS și am început activitatea în secretariatul C.C. al P.C.R.

Am rămas în viața particulară cu domiciliul legal și pentru a acoperi activitatea mea ilegală am intrat la lucru la un simpatizant lăcătuș de construcție AVRAMESCU, care avea un atelier mic. FORIS tot trăia legal cu el mă întâlneam deschis la el acasă sau la mătușa lui care avea un fel de birt unde veneau la masă mai mult numai persoanele legale din mișcare. Eu am activat în C.C. al P.C.R. exact un an. În acest timp n-am avut nici o legătură cu Siguranța, pînă la arestarea mea din nou la 4 aprilie la granița U.R.S.S. împreună cu ZIGHELBOIM și RUSNAC. Eram trimiși de către C.C. al P.C.R. în delegație condusă de mine la Moscova pentru a prelua legătură cu cominternul, care fusese întreruptă.

Am căzut la graniță la un punct de trecere pe uscat în Bucovina lîngă un sat nu departe de Cotmeni, din cauză că, călăuza un tînăr dat de mișcarea din Bucovina, ne-a înșelat și ne-a părăsit înainte de a trece granița spunîndu-ne în față de niște cărări că asta este granița și dincolo de cărări este teritoriul sovietic. Am fost de fapt încă pe teritoriul român de vreo 200 metri de la graniță. Noi ne-am rătăcit, nu ne-am întîlnit cu nimeni, ajunsesem la granița adevărată unde venea o patrulă, credeam că sînt sovietici și am adresat lor. Ei au strigat stai, am înțeles cine sînt am fugit înapoi, neînțelegînd acum unde sîntem, ce graniță, nu ne-a urmărit decît a tras un foc în aer. Crezînd că sîntem pe teritoriul sovietic am rămas pe loc așteptînd dimineața. Cînd am văzut venind noi soldați romîni. Eu am avut un plic cu raportul către Comintern care am reușit să-l arunc jos neobservat de soldați și am acoperit cu noroi. Am fost escortați în sat unde am fost percheziționați de comandantul companiei, dar nu s-a găsit nimic asupra noastră.

Pe baza propunerii mele încă de a ajunge soldații la noi am stabilit că am vrut să trecem granița eu cu ZIGHELBOIM din cauză că eram șomeri, că ne cunoșteam din București, că eu am ieșit din închisoare și din cauză că am fost condamnat ca comunist nu primesc lucru nicăieri. Pe RUSNAC am întâlnit cu călăuzul nostru la gara Cernăuți. Vroiam să trecem granița, să lucrăm în URSS dar pe urmă ne-am răzgândit să nu fim prinși și ne-am întors și la întoarcere de la graniță am fost găsiți de soldați, noi veneam către sat, ceea ce a confirmat și soldații. Asta am susținut toți trei tot timpul cercetărilor și la Cernăuți și la Siguranța generală București.

La Cernăuți am fost cercetați la divizia de armată, bătuți bine toți trei și apoi depuși la închisoarea militară și dați în judecată pentru încercare de trecere a graniței. Cu mișcarea am reușit să reluăm legătura care a anunțat și Bucureștiul.

FORIS a trimis la noi pe SRAER ca să ia informații cum s-a întâmplat căderea și dacă am reușit să distrug materialul ce s-a făcut cu el. Eu am povestit totul lui SRAER și despre plicul care am acoperit cu noroi. Fiind ceruți de siguranța generală am fost transferați de siguranța Cernăuți la București unde am ajuns iar în fața lui TAFLARU. Toate acestea s-au întâmplat după căderea tehnicei C.C. cu tipografia în frunte cu conducătorul tehnic MILER și soția sa.

TAFLARU știa totul despre mine și desigur n-a crezut povestirea mea de ce am vrut să trec granița și să plec în URSS. A luat dosarul lui MILLER și mi-a arătat că MILLER a recunoscut totul și despre mine că am lucrat în C.C. PCR că numele meu conspirativ este CRISTEA, ce salariu am avut și avea lista întregului C.C. cu nume conspirative și adevărate. Stia și ce muncă îndeplineam eu în C.C. Cerea de la mine să confirm declarația lui MILLER și să recunosc activitatea mea clandestină în C.C. al P.C.R. Eu am încercat să neg că aș fi eu CRISTEA, spuneam lui TAFLARU că abia am ieșit din închisoare și acum iar vreți să mă băgați nevinovat. Am arătat că am lucrat ca lăcătuș la AVRAMESCU și am mai câștigat și procente din vânzarea de către soția mea a obiectelor lucrate în închisoare. Era caraghios pentru TAFLARU afirmația mea când el avea în mână declarația lui MILLER și a soției sale rîdea de mine și făcea aluzii că dacă vrea el poate să mă trimeată în închisoare și pot primi 10 ani, dar el nu va face acest lucru

din omenie, etc. El însă nu mai vrea să deschidă din nou problema că dosarul este închis, MILLER a fost înaintat justiției. Ai avut noroc că te-am găsit în timpul cercetărilor că te-ași fi arestat și erai acum alături de MILLER în închisoare. Fapt este însă că în momentul căderii lui MILLER eu eram la București, cu domiciliul legal și aflînd de la FORIS care trecuse în ilegalitate că MILLER este cercetat nu m-am mai dus acasă, dar cum am aflat mai tîrziu de la soție, Siguranța nici nu m-a căutat acasă. Dacă eram mai vigilent puteam să înțeleg că nu era vorba aci numai de interesul lui TAFLARU de a avea pe mine ca agent al lui, ci în dosul "bunei voințe" a lui de a nu mă băga în căderea lui MILLER acoperea pe altcineva. Cu această ocazie nici n-a mai propus mie ca să fiu în slujba Siguranței, decît doar să mai lămuresc unele probleme care nu este clare pentru el din dosarul lui MILLER.

Dacă ași fi fost cercetat atunci a fost foarte greu pentru mine a da răspuns mișcării cum explic faptul că eram arestat, Siguranța știa de la MILLER că am activat în C.C. și totuși nu am fost implicat în procesul lui MILLER. TAFLARU știa însă că implicarea mea în procesul lui MILLER chiar dacă eu eram curat în fața mișcării adică dacă n-ași fi fost agent de siguranță, ar fi fost periculos pentru un alt agent ce avea Siguranța și care stătea în fruntea Partidului. TEOHARI GEORGESCU spunea că arestarea mea la graniță a fost organizată de Siguranță din cauză că TAFLARU avea teamă că dacă eu voi ajunge la Moscova voi fi eu numit ca conducător principal al Partidului și nu FORIS care-l avea ca agent provocator în mîină și nu vroia să-l aibe mai departe în fruntea Partidului.

Intrebare:

Dacă corespunde adevărul ce ai declarat d-ta (în sensul că ați arătat totul) cu privire la legăturile ce ai avut cu Siguranța din anul 1932 încoace?

Răspuns:

Stiu, sînt conștient că n-am reușit să arăt totul în declarația mea de pînă acum despre legăturile mele cu Siguranța, nici în perioada la care se referă întrebarea. N-am adîncit destul problemele, n-am reușit să-mi amintesc bine toate așa cum s-au petrecut. Voi stărui acum ca să completez declarația mea și a arăta lucrurile așa cum sînt ele.

N-am arătat de exemplu că neliniștit din cauză că MAGDO pe care îl instruisem ca să mă caute în jurul lacurilor Floreasca n-a mai venit și astfel ca să nu fiu tras la răspundere de Siguranță m-am dus singur să-l caut pe BANCIULESCU la Siguranța Generală să-l întreb ce este. Atunci am aflat de la polițistul care stătea la poartă că BANCIULESCU nu mai este la Siguranță și n-am mai intrat. Asta a fost încă în 1932, în toamnă, dacă nu mă înșel de dată.

Nu este exact faptul că în timpul cât am stat arestat la Siguranța Generală și cercetat de TURCU, ultimul cuvânt al meu ar fi fost un categoric refuz de a primi propunerea lui TURCU de a "deveni" agent provocator ci la stăruința lui ca să mă mai gîndesc am răspuns înainte de plecare la Consiliul de Război, am spus lui TURCU că voi vedea încă și dacă mă voi hotărî voi comunica lui prin soția mea. Aceasta am făcut-o cu scopul de a nu fi tratat prost în închisoare și la proces să nu fiu apăsător de Siguranță. Conștiința mea am lăsat mereu să fie înfrîntă de interesul meschin personal de autoconservare chiar atunci cînd eram frămîntat și aveam gîndul de a nu continua activitatea criminală împotriva mișcării.

Purtarea mea în închisoarea Văcărești înainte de condamnarea mea la 10 ani în a doua judecată față de subdirectorul DIMITRIU căruia i-am dat anumite informații ce anume acum nici nu-mi pot reaminti, servea pentru Siguranță semne că încă voi putea fi folosit de ea.

La Jilava, atitudinea mea față de maiorul CONSTANTINESCU ajutorul comandantului închisorii despre care am arătat în declarația mea în fața căruia arătam mereu că eu nu sînt un pericolos comunist ci un sindicalist, căutam simpatia dușmanului ca în rapoartele lui care făcea către Consiliul de Război, să mă arate favorabil care poate influența procesul meu. Desaprobam față de el - indiferent dacă socoteam just sau nejust - unele acțiuni ale colectivului deținuților politici la Jilava și promiteam lui intervenția mea pentru a liniști colectivul, care spuneam că n-are experiența închisorii, nu știe cum să se poarte și provoacă administrația din această cauză. Am promis lui CONSTANTINESCU care a închis ochii adică a înlesnit să iau contact cu colectivul de care noi patru am fost izolați, că eu voi învăța pe cei tineri de la colectiv care

trebuie să fie purtarea lor în închisoare. Deci de fapt tot pentru interes personal în fața dușmanului am desolidarizat cu colectivul ceea ce un luptător revoluționar cinstit nu face chiar cum am arătat socotește just sau nejust acțiunile tovarășilor săi. Am și căutat să conving colectivul deținuților politici că acțiuni nu se face numai ca să fim permanent în luptă cu administrația numai de dragul luptei, că noi nu trebuie să provocăm administrația sau pe lângă faptul că ea îndeplinește ordinele primite de sus și nu provocăm și ură personală a persoanelor administrației împotriva noastră, ca apoi ele să îndeplinească ordinele de sus apăsate și de ura lor personală.

Asemenea teorie oportunistă am dezvoltat față de colectiv și căutam aplanarea conflictelor "provocate" de ei din "lipsă de experiență" a persoanelor care nu făcuse până acum închisoare prin intervenția personală a maiorului CONSTANTINESCU, cu care eram în relații bune. În dosul acestei teorii și atitudinii se ascundea dorul meu personal de a nu fi nevoit să intru în conflict cu administrația, din solidaritate cu colectivul, deoarece fățiș nu puteam să mă desolidarizez cu acțiunile colectivului fără a fi declarat trădător.

La proces când am fost condamnat la 10 ani, la deschiderea procesului am avut un penibil incident. Eu promisem de la SRAER avocata LISETA GHEORGHIU, ca să ascult pe dânsa că ea conduce procesul și să nu facem proces politic. Fără a fi anunțat eu înainte în timpul ședinței a apărut avocatul VITMAN ca apărătorul meu în proces. LISETA GHEORGHIU a început să protesteze și spunea că dacă rămîne VITMAN ea se va retrage ca apărătoarea mea. După o discuție, adică polemici între VITMAN și L.GHEORGHIU, în care VITMAN pretindea că eu recunosc pe el ca apărător până ce Consiliul de Război a adresat mie, dacă eu recunosc pe VITMAN apărătorul meu ca avocat. Era vădit că la mijloc era o provocare antisemită a LISETEI GHEORGHIU și Consiliul de Război a înțeles că VITMAN trebuie să fie de la mișcare trimis ca apărător și m-a pus la încercare. Eu deși înțelegeam stăruința lui VITMAN că el este de la mișcare l-am refuzat acoperindu-mă față de mișcare adică față de colectivul din închisoare care s-a interesat de procesul meu, cu instrucțiunile primite de la SRAER.

Credeam în cuvintele LISETEI GHEORGHIU care pe urmă a trecut la Garda de Fier, că voi primi numai 2-3 ani. N-am făcut nici proces politic, nici n-am scăpat pielea prin atitudinea mea pînă la proces și am fost condamnat la 10 ani.

Judecînd din punct de vedere obiectiv participarea mea activ în demascarea provocatorului VURBRAND în 1934 la Văcărești, participarea mea activă și multe ori în fruntea acțiunilor în închisoarea Jilava, Văcărești, Doftana și toată activitatea mea politică în închisori, erau cu scopul de a înșela mișcarea, a acoperi fața mea adevărată. Indiferent pe ce considerente subiective, nu am fost sincer și cinstit față de mișcare, cum m-a popularizat, m-a ridicat necunoscînd adevărul despre mine, legăturile mele cu Siguranța. N-am dreptul de a revendica activitatea "pozitivă" ca o activitate revoluționară consecventă a unui luptător cinstit.

Eu nu știu, nu cunosc împrejurările în care am fost ales la o conferință de partid ca membru al CC PCR împreună cu Gh. GHEORGHIU DEJ încă în timpul cît am stat în închisoare. Nu am discutat cu nimeni acest lucru niciodată dar am ajuns din nou membru C.C. primul rînd din cauză că am înșelat mișcarea nerecunoscînd nici în închisoare că am fost de fapt un oportunist laș, trădător al mișcării, agent de siguranță. Cît am stat în mișcare, am fost de mai multe ori transferat la alte închisori, fie pentru judecarea procesului meu, fie ca martor în procesul CFR-iștilor la Craiova. În general n-am fost nicăieri reținut mai mult decît era necesar pentru interesul proceselor, afară de închisoarea din Brașov unde mi s-a acordat șederea mea acolo pînă la repararea danturei mele. Am fost acolo mai mult timp la sfîrșitul anului 1937, am avut relații bune cu administrația, dar trădări cît îmi aduc aminte n-am făcut împotriva colectivului. Pălăvrăgeam cu directorul închisorii care mă scotea singur la plimbare și plimbîndu-se cu mine în văzul tuturor.

Mai menționez faptul că la Galați, înainte de a începe procesul meu care nu se mai judeca în fond ci numai pentru aplicarea legală a pedepsei în mod neobișnuit, am fost chemat la președintele Consiliului de Război care discuta cu mine dacă voi primi atît cît am executat să nu mai fac recurs.

Am promis președintelui acest lucru. Executasem deja 5 ani preventiv care a fost socotit și mi s-a aplicat 5 ani și 6 luni închisoare. Așa că la toate datele la judecarea procesului meu am urmărit numai de scăparea mea mai ușoară și relații bune unde era posibil, cu administrația tot cu scopul intereselor personale.

Pînă acum la anchetă după ce am reușit să reconstituesc în parte faptele mele ca agent provocator eram sigur că de la începutul anului 1932 n-am mai avut alte legături cu Siguranța decît cu ocazia arestărilor mele în 1933 și 1940 și că ași fi avut la aceste arestări purtarea relativ mai bună, ținînd cont ce am făcut înainte. Nu adînceam serios nici perioada 1932-1933 și nici activitatea mea în 1939-1940. Am trecut ușor minimalizînd faptele mele împotriva mișcării muncitorești. Am spus în declarația mea că n-am avut nici o legătură cu Siguranța după eliberarea mea din închisoare în 1939 pînă la arestarea mea în 1940. Aceasta este inexact. Siguranța nu m-a lăsat așa de ușor din mîna sa iar eu m-am lăsat șantajat de ea. Eram mai ticălos decît credeam eu despre mine cînd în timpul anchetei am început să mă analizez pe mine însăși. Stiu acum sigur că înainte de 3-4 luni de arestarea mea în 4 aprilie 1940, am luat contact cu Siguranța. Nu am reușit să reamintesc în ce împrejurare, cu cine de la Siguranță am luat legătură și ce am trădat. Această legătură nu a fost cu TAFLARU ci cu altcineva mai mare decît el în funcție la Siguranță.

Asupra acestei probleme voi reveni cînd voi reuși să restabilesc tot adevărul cum s-a întîmplat.

Mai sînt probleme care cere să fie lămurite de mine din anul 1939-1940 care însă în momentul de față nu sînt în stare să fac, nereușind de a restabili în tot complexul lor.

În discuția ce am avut cu TAFLARU în timpul arestării mele nu este exact ce am afirmat că TAFLARU n-ar fi stăruit de a mă convinge ca să fiu "prieteni" cu el, așa vorbea el, îmi amintesc că și lui TURCU i-am făcut servicii. Pe urma urmei am făcut și lui TAFLARU că după ce voi ieși din închisoare în legătură cu încercarea trecerii graniței în mod clandestin voi fi "prieteni" și cu el. În forma că ași fi auzit de la BELA BRAINER care nu mai era în viață am răspuns la întrebarea lui relativ la unele persoane care figurau pe lista C.C.

al P.C.R. numai cu nume conspirative identificînd pe nume adevărate, pe IOSCA de exemplu am spus că este BROITMANN (CHISINEVSCHI) și alte lucruri care nu pot preciza. TAFLARU mi-a cerut să fac o declarație în scris despre activitatea mea și a C.C.PCR, să confirm în scris ce am spus, ceea ce am refuzat. În general din anul 1932 refuzam de a da documente cu iscăliturile mele în mîna Siguranței cu scopul de a fi mai greu descoperirea mea ca agent de către mișcare. Mă gîndeam că dacă Siguranța ar folosi numele meu pentru a determina pe cei arestați să vorbească eu voi putea nega și să ascund mai departe rolul meu trădător al mișcării. Era prudența agent provocatorului.

La întoarcerea spre Cernăuți ca consecință a purtării mele n-am mai fost legați, am intrat și la restaurant și am mîncat împreună cu agentul care ne însoțea. La Cernăuți am fost condamnați la 8 luni închisoare toți trei și depuși la închisoarea Cernăuți. Eram acum în al doilea război mondial cu perspectiva de extindere și cu perspective revoluționare care vedeam. URSS eliberase Ucraina apuseană și se zvonea în Bucovina că în curînd va fi eliberată și Basarabia și Bucovina. De aceea făceam totul să rămînem la închisoarea Cernăuți și dacă nu se va produce eliberarea acestor teritorii pînă la executarea pedepsei să fim eliberați din poarta închisorii fără a fi trimiși la Siguranță pentru a putea intra în ilegalitate și să mă ascund față de Siguranță.

• De aceea n-am intrat în mod deschis în colectivul mare al deținuților politici, arătînd și directorului închisorii RACOICI că noi nu sîntem condamnați pentru activitate politică. Deși a fost ordin de la Direcția generală a închisorilor ca deținuții politici să fie transferați în alte închisori, am plătit directorului 8000 lei ca să mai fie întreținuți la Cernăuți și noi 3 și colectivul. Este adevărat că prin intervenția mea la cererea direcției am cedat ca un membru al colectivului un tîmplar de meserie să fie transferat la altă închisoare dinlăuntrul țării, l-am jertfit pentru ca restul să rămînă netransferati. Astfel am fost toți eliberați din închisoare de către Armata Sovietică în iunie 1940 cu ocazia eliberării Bucovinei de Nord și a Basarabiei de către URSS.

După eliberarea mea din închisoare la 4 aprilie 1939, la primul contact ce am avut cu Siguranța prin atitudinea mea față de comisarul șef TAFLARU, la Siguranța Generală unde am fost înaintat pentru a fi pus în libertate, am dat dovadă că nici atunci n-am părăsit drumul dușmănos pe care am mers înainte împotriva mișcării muncitorești. M-am lăsat tratat cu cafea neagră, am intrat în discuții prietenești cu TAFLARU, am pălăvrăgit cu el despre viața din închisoare cum trăiesc cei din Doftana, care de fapt era o atitudine slugarnică nedemnă și trădătoare față de cei deținuți politic pe care abia îi părăsisem. TAFLARU desigur știa cu cine are deaface când fără multe vorbe mi-a propus ca să fim "prieteni" adică să intru în legătură și cu el ca agent provocator. Nu am respins categoric nici propunerea lui cum n-am respins cafea sau pălăvrăgeli prietenești cu el care a încredințat pe TAFLARU că Siguranța va putea conta și pe viitor pe serviciile mele.

Am dat prima lovitură mișcării după eliberarea mea însăși prin faptul că am acceptat de a intra în C.C. al P.C.R. fără ca să lămuresc situația mea și în mod cinstit să fiu sincer față de mișcare și față de conștiința mea însăși, să recunosc că am fost dușman prin faptele mele ca agent provocator și să primesc toate și consecințele faptelor mele. Am rămas în lagărul dușmanilor clasei muncitoare. Am intrat în contact cu mișcarea de a trăda mai departe. Nu m-am lăsat de a fi demascat nici de Siguranță prin a respinge categoric de a continua actele mele dușmănoase față de clasa muncitoare. Astfel după câțiva timp întâlnindu-mă pe stradă cu TAFLARU care m-a oprit făcând din nou propunerea de a intra în legătură cu el promițând că va începe să-mi scrie acasă am intrat la târguială cu el cerînd să nu scrie, să nu mă compromită față de mișcare. Rezultatul târgului a fost că am trădat pe BELA BRAINER și FORIS, care conduceau mișcarea comunistă, cu care intrasem în legătură. Prin faptul că am continuat activitatea în mișcare și în C.C. al P.C.R. avînd o serie de legături cu persoanele din mișcare fie cu persoanele care trăiau legal fie legături ilegale iar eu am rămas cu domiciliul legal, am creiat Siguranței condițiuni cele mai favorabile pentru a urmări mișcarea prin mine și să descopere activitatea persoanelor cu care am avut legătură.

Siguranța făcea mari eforturi de a descoperi tehnica și tipografia ilegală ale C.C.-ului care era foarte bine organizată și păzite de către BELA BRAINER. C.C. al P.C.R. scotea foarte mult material broșuri, manifeste și "Scînteia" ani de-a rândul fără ca Siguranța să fi putut descoperi tipografie clandestină.

Pînă acum nu s-a știut în mișcare adevărul asupra căderii tehnicii și a tipografiei, C.C.-ului în martie 1940. Această cădere apasă toată conștiința mea. Cu cîteva luni înainte de această cădere l-am întîlnit pe Calea Floreasca pe comisarul șef al siguranței, TURCU, care locuia pe o stradă din spatele Calei Floreasca. La rugămintea lui l-am condus pînă acasă și am intrat la el. Stînd de vorbă cu el am spus că lucrez într-un atelier, am recunoscut că am legătură și cu mișcarea dar am intenția de a mă retrage din mișcare. El mi-a cerut să ajut Siguranța să fac ultimul serviciu pentru ca să spun unde se găsește tipografia Partidului. Mi-a promis că asta va fi ultimul, că Siguranța nu mă descopere față de mișcare și mă va lăsa în pace să fac de doresc în viitor, că acest serviciu cere de la mine însăși directorul general al siguranței PARIZIANU. Eu am arătat lui TURCU că nu cunosc unde este tipografia însă cunosc o persoană pe MARTA MILLER care are legătură cu tehnica C.C.-ului și prin urmărirea ei s-ar putea ajunge la descoperirea tipografiei. Am descris lui TURCU cum arată femeia, cum este îmbrăcată, adică am dat semnalmente ei. TURCU m-a întrebat cum ar putea să vadă el personal această femeie. Eu am promis că voi stabili întîlnirea cu MARTA pe străzile în cartierul lui TURCU și o voi plimba și în fața casei lui dimineața de vreme și astfel el va putea s-o vadă prin geam. Așa am și făcut trăgînd în cursa Siguranței astfel pe o persoană care avea legătură și cunoștea pe toți membrii C.C.-ului, toate casele clandestine, iar bărbatul ei conducea tipografia C.C.-ului. Această lovitură dată de mine P.C.R.-ului a dus la căderea tehnicii partidului și a tipografiei. Această trădare se agravează prin faptul că s-a petrecut în condițiunile începutului celui de al doilea război mondial în fascizarea rapidă a țării și a războiului antisovietic.

Menționez că am pus greșit persoane de la Siguranță nu era TURCU ci BANCIULESCU care era atunci pensionar, care cunoștea tot trecutul meu ca agent provocator. Nu TURCU ci BANCIULESCU locuia acolo unde am arătat că ar fi locuit TURCU.

Datorită faptului că eu singur nu aveam fața curată, purtare cinstită în mișcare nu puteam să am vigilența revoluționară față de persoanele cu care lucram. Deși știam că MARGULIUS a fost exclus din Partid în 1929 bănuind ca provocator și care se găsea din nou în partid pe linia MOPR-ului, luasem legătură cu soția lui și apoi și cu el fără a avea o atitudine mai atentă față de această familie, pălăvrăgeam cu ea și ceream lui MARGULIUS să-mi găsească un meseriaș simpatizant la care voi putea lucra când în când ca angajat pentru a ascunde adică a acoperi față de Siguranță activitatea mea în C.C. PCR. Astfel Siguranța a putut afla și prin acest provocator că eu am intrat în C.C. P.C.R.

Față de STEFAN FORIS am avut încredere deplină în el deși cunoșteam purtarea sa trădătoare la Doftana. El și DORI GOLDSTEIN au dus colectivul deținuților politici să capituleze în fața administrației în 1934. Știam că în 1938 deși ELENA BALOGH a recunoscut la arestarea ei, a lui FORIS și a lui POPESCU PUTURI, toată activitatea lor ilegală. Totuși au fost puși în libertate de Siguranță. La întrebarea mea cum se aplică acest lucru FORIS mi-a răspuns că Siguranța era în luptă cu gardiștii de fier, cu legionarii, comuniștii, la fel deci, convenea Siguranței ca momentan să îi lase în pace pe comuniști.

Ar fi fost clar pentru oricare comunist cu experiență cât de cât, ca să înțeleagă din răspunsul lui FORIS că acest om nu poate să fie cinstit și ar fi trebuit să fie cercetat. Dar eu care am avut atîta experiență și în mișcare și cunoșteam metodele Siguranței prin legătură proprie cu Siguranța, m-am mulțumit cu răspunsul dat de FORIS, n-am sesizat mișcarea cerînd cercetarea lui FORIS și a lui POPESCU PUTURI. Înainte de căderea tehnicei și a tipografiei C.C.-ului de la o zi la alta fără a fi pus în discuție la C.C., FORIS mi-a comunicat că el a trecut în ilegalitate, că a aflat că Siguranța a fost la el acasă și l-a căutat. Nu m-am întrebat de unde a aflat el acest lucru. Dacă Siguranța vroia să-l aresteze pe FORIS putea s-o facă, că FORIS trăia legal. Nu m-am sesizat, nu am pus în fața

C.C.-ului nici acest fapt, deși era datoră mea indiferent dacă FORIS a fost sau nu provocator în realitate. Eu, care continuam să trădez mișcarea sînt vinovat și de faptul că FORIS n-a fost descoperit mai devreme fiind eu singur nesincer față de mișcare am acoperit și pe alții.

Soția mea lucra în MOPR, se ocupa cu primirea și desfacerea obiectelor lucrate de deținuții politici din închisori. Ea nu cunoștea natura "prieteniei" mele față de MAGDO ION, pe care soția mea îl cunoștea încă atunci cînd am locuit la părinții lui. Soția mea atrăsese și pe MAGDO încă în timpul cînd eu eram în închisoare, la munca MOPR-ului pentru desfacerea obiectelor deținuților politici. Astfel MAGDO ION agent de Siguranță era pătruns în mișcare, iar eu după ce am aflat acest lucru de la soție nu am luat nici o măsură pentru îndepărtarea lui MAGDO din mișcare, doar atît am spus soției ca să nu vorbească cu MAGDO despre activitatea mea în mișcare.

Eu am afirmat în declarația mea că n-ași fi discutat cu nimeni cum am fost ales eu în C.C. al P.C.R. Menționez că nu este exact acest lucru. În 1939-1940, pînă la eliberarea Basarabiei și a Bucovinei de Nord de către URSS, a activat un grup fracționist împotriva CC PCR în frunte cu inginerul SCHOR, care avea organizația în Basarabia și Bucovina, scoțea manifeste împotriva CC PCR pe care îl acuza că ar duce o politică oportunistă de susținerea F.R.N.-ului și a dictaturii regale. CC considera pe SCHOR că este un fracționist troțkist și combătea grupul lui SCHOR împreună cu el ca o grupare troțkistă antipartinică. C.C. m-a trimis pe mine în Basarabia pentru a reorganiza Partidul în această regiune. La Chișinău am stat de vorbă cu ZINA BRANCU care nu de mult ieșise din închisoare. Am avut cu dînsa o discuție aprinsă în legătură cu linia C.C. PCR pe care dînsa o combătea iar eu am căutat s-o conving că n-are dreptate și am cerut ei să intre în activitate. Cît mi-aduc aminte ZINA BRANCU n-a vrut să activeze sub conducerea C.C.-ului, susținînd că C.C. de atunci ar fi fost ales prin falsificarea voturilor de către FORIS și BELA BRAINEȘ ceea ce eu n-am crezut că ar fi putut să se întîmple. C.C. a însărcinat pe VAISMAN cu reorganizarea mișcării în Basarabia și apoi în Bucovina. VAISMAN se întorsese din Spania unde participase în războiul civil. Eu nu cunoșteam pe VAISMAN pînă atunci, am fost cu el și în armata sovietică, am activat împreună mult timp pe front.

În anul 1951 am aflat că a fost arestat în URSS. Nu știu cu ce este acuzat.

Am arătat că C.C. PCR considera pe inginerul SCHOR ca fracționist troțkist și că ar fi fost finanțat de Siguranță în acțiunile sale împotriva partidului. Pe de altă parte însă Siguranța căuta pe SCHOR și cât mi-aduc aminte chiar promitea premii pentru prinderea lui.

Eu când am fost la BANCIULESCU acasă în conversația cu el am observat ce mare interes are Siguranța pentru a pune capăt activității lui SCHOR în Basarabia și Bucovina. BANCIULESCU cu care trebuie să recunosc am dus o conversație ca între doi prieteni care nu s-au văzut de mult și întâlnindu-se povestesc și-și amintesc diferite lucruri se interesa de mișcarea de acum care cunoștea el din activitatea sa, oameni din mișcare bineînțeles ce face cutare unde este cutare, etc. Si eu răspundeam. Deși ca pensionar el arăta dorul de a ști mai departe ce se petrece în mișcare. După ce am dat în mână lui tehnica C.C. și vorbeam despre intenția mea de a mă retrage din mișcare, în conversație el a și uitat că vorbise că Siguranța nu va cere de la mine nimic în viitor ci a început să mă îndemne ca să continui activitatea mea să ne mai întâlnim și să mai povestesc și lui, apoi atât ambiția mea de a deveni conducătorul partidului și în relații bune cu siguranța cu ajutorul ei. Eu am promis lui că voi activa și voi ține legătură cu el. Eu de fapt nu numai că n-am avut intenția de a părăsi mișcarea dar dimpotrivă aveam ambiția și pretenția de a deveni prim secretar al C.C. PCR. Acest scop urmăream încă atunci când am ieșit din închisoare, politicește eram mult mai ridicat ca înainte, luam atitudine critică față de linia dusă de FORIS în mișcare, veneam cu o serie de propuneri de reorganizare a mișcării și contam să mă evidențiez, să mă popularizez în relația mea cu foarte multe persoane activiste în mișcare, că eu aduc un avânt nou "revoluționar" din închisoare.

De fapt însă nu numai că nu am rupt legătura cu Siguranța dar trădasem deja pe BELA BRAINER lui TAFLARU și am intrat în legătură din nou cu BANCIULESCU. Nu pot preciza dacă această întâlnire cu BANCIULESCU a fost înainte sau după moartea lui BELA BRAINER, s-a petrecut însă cu 3-4 luni înainte de arestarea mea la granița URSS.

Scopul deplasării mele în Basarabia pe lângă sarcinile primite de la C.C. era și să aflu mai mult despre SCHOR, de legăturile sale ca apoi să denunț Siguranței. Ca să mai vizitez pe BANCIULESCU la el acasă era periculos pentru mine de a nu fi observat de cineva și să fiu descoperit.

BANCIULESCU a propus ca să folosim din nou pe MAGDO ION că prin el ași putea trimite lui informații despre mișcare. Sub pretextul că cumpără obiecte lucrate de deținuții politici în închisoare ca simpatizant care se ocupă și cu desfacerea obiectelor, am introdus pe MAGDO la MONI SCHOR care locuia pe str. Antim și care se ocupa și ea cu desfacerea obiectelor împreună cu soția mea. Acolo am întâlnit pe MAGDO și prin el am început să trimit informații lui BANCIULESCU. Am înșelat vigilența și am abuzat de buna credință a unei persoane din mișcare MONI SCHOR care nu știa cine este omul pe care l-am introdus la dînsa. Dacă înainte am oprit pe soție să vorbească despre activitatea mea în mișcare față de MAGDO, apoi mai târziu am luat eu singur legătură cu el, vechiul meu agent de legătură cu Siguranța. Trebuie însă să mi amintesc și să precizez ce anume informații am dat prin MAGDO în perioada de scurt timp cît am avut legătură cu el.

La începutul anului 1940, am luat legătură cu TEOHARI GEORGESCU care se eliberase din închisoare. FORIS mi-a vorbit despre TEOHARI că ar fi avut ceva cu mișcarea, nu știu că nu am discutat mai mult această problemă, dar a fost hotărît că deocamdată TEOHARI să fie pus la munca de jos în comitetul local al partidului din București. M-am întâlnit pe el cît îmi amintesc pe str. Monetăriei și de acolo el m-a introdus la fratele său care locuia în apropiere. El m-a avertizat că fratele său nu este în mișcare, că a fost funcționar la poliție dar și-a dat demisia, nu mai lucrează acolo și că în fața lui să nu vorbim nimic despre mișcare. Eu cînd am intrat la fratele lui TEOHARI GEORGESCU și l-am văzut m-a trecut un fior pe spinare că în fratele său mi s-a părut că am întâlnit pe agentul care am avut în anul 1928, ca agent de legătură între mine și BANCIULESCU. Nu eram sigur dacă este el agentul acela sau numai semăna leit cu el. Nici el nu arăta că m-ar fi recunoscut pe mine. Nu știam ce să fac să-l întreb cînd vom avea posibilitate dacă este și el agentul și dacă TEOHARI știe ceva de

• legătura noastră de dinainte. Eram în micare încurcătură. Imi este greu să afirm precis dacă a fost el sau nu agentul, dacă pe urmă urmei l-am întrebat sau nu, atît pare o întîmplare extraordinară că fratele lui TEOHARI GEORGESCU agent de Siguranță, agent de legătură al provocatorului VASILE LUCA. Fratele lui TEOHARI a fost funcționar la F.N.D. unde eram eu secretar după război, dar atunci era cu totul schimbat, gras, un om tăcut care nu mi-a mai adus aminte nimic din trecut. Imi recomandase TEOHARI, a lucrat ca intendent dar s-a încurcat cu socotelile și am fost nevoit să-l concediez. Eu eu TEOHARI GEORGESCU îl cunoșteam din mișcarea sindicală din 1929, nu am activat împreună niciodată în mișcarea ilegală decît în 1940 un scurt timp așa că nu știu nimic din trecutul său.

În perioada dintre 1939-1940, a murit unul după altul doi membrii ai C.C. P.C.R. Aceasta a fost mult comentată în mișcare și mulți membrii puneau la îndoială dacă a fost aceste întîmplări de moarte a doi membrii ai C.C. de boală naturală. De aceea socot necesar să spun ce știu eu despre aceste cazuri.

BELA BRAINER încă mai mult timp suferea [redacted] pînă ce C.C. a hotărît internarea lui în sanatoriu. Cu aceasta s-a ocupat STEFAN FORIS și de la el am aflat că BELA BRAINER [redacted] este în pericol de moarte.

[redacted]

Fac o mențiune în legătură cu persoana cu care luasem contact după întîlnirea și convorbirea cu BANCIULESCU. În discuția cu BANCIULESCU eu nu am spus calitatea mea în mișcare, ci am mai arătat, am vorbit de intenția de a mă retrage cu totul din mișcare. Cînd am scris în declarația mea că am luat legătură cu MAGDO ION și l-am introdus la MONI SCHOR, scriam cu mare îndoială acest lucru, nu eram sigur dacă a fost el sau altcineva de la Siguranță. M-a frămîntat această problemă după ce am iscălit că ași fi luat legătură din nou cu Siguranța prin MAGDO IOAN și am constatat că iau am greșit și cu toată

stăruința mea de a reconstitui tot adevărul despre activitatea mea dușmănoasă clasei muncitoare constat că n-am reușit cu totul și astfel am făcut o serie de afirmații neadevărate în declarația mea. Trec prin mari chinuri sufletești din această cauză că nu pot fi considerat altfel decât că n-ași fi sincer în recunoașterea a tot răul ce am pricinuit mișcării muncitorești. Eu din îndemnul lui BANCIULESCU am luat legătură și am întâlnit pe MONI SCHOR, nu pe MAGDO ci pe TAFLARU căruia tot nu i-am spus calitatea mea în mișcare. El a cerut de la mine să aflu diferite lucruri din mișcare prin cunoștințele mele și în special s-a interesat de mișcarea din Basarabia și Bucovina. Eu i-am spus că pentru acest lucru trebuie să mă deplasez în aceste regiuni și numai acolo voi putea culege informații despre mișcarea de acolo. Am și luat de la el 2000 lei bani de deplasare iar în C.C. am propus ca să fiu trimis în aceste regiuni ceea ce s-a aprobat. Astfel de fapt am plecat în Basarabia trimis de siguranță, am fost și în Bucovina iar după ce m-am întors l-am întâlnit din nou pe TAFLARU și l-am informat despre deplasarea mea dând câteva persoane din mișcare cu care m-am întâlnit acolo care au legături cu mișcarea, ca: LINA BRANCU, HAIA GRUNBERG și alte persoane din Chișinău, Hotin și Cernăuți și în legătură cu grupul fracționist al lui SCHOR ce a putut afla despre el în această deplasare. Nu pot preciza nici acum dacă am mai dat și ce anume pentru TAFLARU în cele câteva întâlniri ce am avut cu el pînă la arestarea mea la granița URSS.

Înainte de arestarea mea am scris o broșurică în legătură cu războiul și sarcinile mișcării sindicale precum și în ceea ce privește caracterizarea celui de al doilea război mondial. La Comintern însă am fost criticați că, caracterizarea războiului a fost justă însă părăsirea, adică renunțarea de a folosi încă activitatea în cadrul breslelor cu posibilități legale este prea devreme și creierea grupurilor sindicale în întreprinderi duce la sectarism, că masele importante muncitoare se găsesc în bresle și deci de a nu se izola de ele trebuie dusă activitate acolo și organizate luptele economice chiar prin bresle.

Mai menționez din activitatea mea ca agent provocator din perioada 1932, 1940, că în toamna anului 1932, am avut o întrevvedere la Cluj cu inspectorul regional al Siguranței ZAHIU din proprie inițiativă, căutînd pe el la Inspectoratul siguranței la Cluj, cu care ocazie am denunțat oamenii din mișcarea din localitate cu care am activat pe linie sindicală. Pe linie de partid am denunțat lui ZAHIU pe ENCEL MANITIU.

De asemenea, am recunoscut adică am denunțat lui ZAHIU persoanele din C.G.M. cu care am activat la București.

Din perioada 1939-1940 mai menționez readucerea lui PATRASCANU în mișcare care fusese demascată de C.C. că are atitudine antipartinică fracționistă față de C.C. PCR. El a recunoscut față de mine greșelile sale în urma cărora el a fost încadrat în partid și în mișcare, după propunerea mea. Mi-aduc aminte despre TEOHARI GEORGESCU că după ce se eliberase din închisoare el refuza un timp să activeze în mișcare și din cauza aceasta a fost reîncadrat la munca de jos.

În completarea ce am făcut cu privire la activitatea mea în perioada 1939-1940 pînă la arestarea mea, am arătat că am avut legătură cu Siguranța, nu numai cu ocazia arestării și am servit-o cu diferite informații despre mișcarea muncitorească pînă la arestarea mea. Arestarea delegației s-a întîmplat așa cum am arătat înainte din vina călăuzului care ne-a mințit și ne-a părăsit înainte de a trece adică de a ajunge la graniță. Este adevărat că la cercetările la Siguranță de către TAFLARU am spus la întrebarea lui de ce m-am întors de la graniță, am răspuns că am avut teamă că în URSS aș putea să fiu descoperit că am servit Siguranța împotriva mișcării. În realitate eu am vrut să trec cu delegația în URSS și n-am nici o vină în căderea la graniță. Trecerea graniței a fost organizată de VAISMAN care a fost secretarul regional în Bucovina. Deși că tot anul cît am fost liber nu am ținut legătură cu SRAER fiindcă eram supărat pe el din cauză că a neglijat conștopirea condamnării mele la Iași cu cea de la procesul ceferiștilor și aveam oarecare neîncredere în el, nici el nu căuta legătură cu mine, totuși el a apărut la Cernăuți trimis de FORIS ca să organizeze apărarea noastră în fața Consiliului de Război și să se informeze C.C. prin el asupra căderii noastre. Eu am povestit lui SRAER totul cum s-a întîmplat și ce am avut asupra noastră, precum și unde am aruncat plicul cu

raportul C.C. către Comintern. Eu nu am aflat niciodată dacă pliful ar fi fost găsit de Siguranță.

SRAER a mai fost la mine și m-a vizitat la închisoarea Cernăuți și cu el am vorbit ca să facă intervenția ca după terminarea pedepsei să fim eliberați fără a fi trimiși la Siguranță. De asemenea ea să aranjeze cu Direcția închisorii ca să fiu reținut acolo la Cernăuți pînă la terminarea pedepsei. Eu am avut intenția de a nu mă reîntoarce în țară dacă reușeam să trec granița în URSS, deci cînd ne-a întrebat în închisoare dacă vrem să ne retragem și să rămînem cetățeni romîni sau rămînem și devenim cetățeni sovietici, nu am șovăit nici o clipă, nu am avut teama că voi fi sau nu demascat în URSS, nu m-am gîndit la acest lucru. Dimpotrivă eu socoteam că rămînerea mea în URSS este scăparea mea și din închisoare și de Siguranță care folosea lașitatea mea de a deveni sincer în fața mișcării și a mă demasca singura cale justă ce puteam face și nu mă lăsa de sub șantajul ei. Eu nici nu puteam să fiu pus în libertate după expirarea pedepsei la Cernăuți fără a fi deschis un alt proces împotriva mea de către Siguranță, chiar fără voia ei, deoarece mișcarea știa acum că familia MILLER a declarat și pe mine ca membru în C.C. PCR și punerea mea în libertate ar fi însemnat și demascarea mea. Si așa este de mirat cum n-am fost bănuți de mișcare nu numai eu dar și restul membrilor din C.C. de ce nu am fost băgați și condamnați în lipsă în procesul lui MILLER. Era vădit că Siguranța prin aceasta acoperea pe cineva. Eu eram în pericol mare de a fi demascat și pentru Siguranță lăsarea mea la Cernăuți era o soluție potrivită mai ales dacă avea și pe altcineva de acoperit din C.C.

Lăsînd la o parte ce gînduri am avut eu altă cale nu aveam decît împreună cu toți deținuții să rămînem în URSS altfel însăși faptul că dacă m-ași fi retras și eu refuzînd să rămîne în URSS atrăgea după sine demascarea mea. Odată cu devenirea mea cetățean sovietic s-a încetat și legăturile mele cu Siguranța, am arătat ce-mi aduc aminte totul din această perioadă, nu am ascuns în mod conștient nimic.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez liber și nesilit de nimeni.

17 ianuarie 1953.

ss/Vasile Luca

făcut cu BANCIULESCU ca să nu fiu descoperit de mișcare pentru a înșela vigilența Partidului. Nu știa, nu se întreba MOSCU cum se explică punerea noastră în libertate.

După ce am fost pus în libertate am căutat pe MAGDO, care desigur a primit instrucțiuni în consecință de la BANCIULESCU. L-am instruit pe MAGDO în felul următor: Eu fiind un pescar pasionat umblu la pescuit în timpul meu liber prin lacul Floreasca unde se găsea un mare teren viran, lacurile în jurul Bucureștiului nu erau încă asanate și el să mă caute acolo că în oraș este periculos să ne mai întâlnim. Acolo când va vedea că sînt singur putem să stăm de vorbă. Afară de aceasta el plimbîndu-se pe acolo ar putea vedea cu cine mă întîlnesc eu, că unele întîlniri ziua le voi stabili acolo cu persoanele din mișcare și el sau alți agenți ai Siguranței vor putea urmări aceste persoane și să afle cine sînt fără a fi trădat eu, sau prin urmărire să descopere și alte legături. Eu voi căuta ca să stabilesc întîlnirile mele pe cartierele în apropierea lacurilor Floreasca, Herăstrău și astfel Siguranța urmărind aceste cartiere mă pot urmări pe mine sau alte persoane cu care eu mă întîlnesc acolo.

Eu cu MAGDO nu m-am mai întîlnit în oraș, pe șos. Frimu de două trei ori și verbal i-am dat unele informații despre activitatea mea sindicală care nu prea interesa Siguranța și despre unele persoane care mai fac parte din C.G.S.U. După aceasta am spus lui MAGDO ca să mă caute în jurul lacului Floreasca cînd are de comunicat ceva sau să ceară ceva de la mine. Eu pe MAGDO nu l-am mai văzut, nu m-a căutat sau nu m-a găsit, că eu umblînd după pescuit mă băgam în tufiș sau plecam departe spre Băneasa la pescuit. Nici pe alți agenți n-am observat că mă urmăresc la pescuit. Inșă am stabilit multe întîlniri cu persoane din mișcare dimineața de vreme sau seara în cartierele în jurul lacurilor și astfel Siguranța avea posibilitatea de a descoperi și a urmări legăturile mele cu mișcarea. Locuința mea era pe strada Floreasca și avea eșire printr-o înfundătură și spre calea Dobanților. Nu observam dacă ar fi fost urmărită locuința mea unde mă vizita în mai multe rînduri și MOSCU KOHN și GHEORGHIU DEJ, care trăiau legal la București. GHEORGHIU DEJ președintele comitetului de acțiune și membru în C.G.S.U. de multe ori venea și mă găsea la pescuit, plecam cu el prin terenul viran și stăteam de vorbă singuri, fiindcă nu vedeam pe nimeni în jurul nostru.

111

D E C L A R A T I E
=====

Subsemnatul VASILE LUCA, născut la 8 iunie 1898 în comuna Catalina, regiunea Stalin, fiul lui Anton Luca și al Ameliei, de profesie lăcătuș, căsătorit, stagiul militar satisfăcut, cu ultimul domiciliu în București, str. Naum Romniceanu nr. 22, declar următoarele:

În completarea declarației mele din 17 ianuarie 1953, mai fac o serie de completări și precizări.

În 1924 după ce intrasem în legătură cu Siguranța ca agent menționez faptul că, cu ocazia denunțării lui FEHER MARIA, ca să nu fiu bănuit eu, la Mediași am fost ridicat și eu, KAILIC și FEHER MARIA la locuința lui KAILIC, apoi pus în libertate interzicînd verbal de către Siguranța Mediași de a mai veni acolo. Acest lucru a fost aranjat de șeful Siguranței din Brașov cu care am avut legătură, PREDĂ ZAMFIR.

În legătură cu arestarea mea în decembrie 1924, cu ocazia acțiunii partidului cu manifestele "Jos robia economică politică națională", completez cu următoarele:

În seara zilei cînd terminasem transportarea manifestelor și am predat pentru persoanele din mișcare din Brașov pentru ca în noaptea aceea să fie împrăștiate, eșind dela locuința lui SZÉKELY l-am întîlnit în fața porții pe agentul de Siguranță VOINA. Pornind împreună spre casă, pe drum am povestit lui despre împrăștierea manifestelor care va avea loc în noaptea aceea în oraș și am dat și persoanele care fac parte la această acțiune. Pentru a nu fi bănuit eu ca denunțator am dat și alte persoane care erau cunoscute în mișcare și de Siguranță, care nu făceau parte din acțiune. Astfel în mișcare s-a crezut că Siguranța a arestat o serie de persoane și cu bătaie a descoperit prin declarațiile lor pe cei care au făcut parte la împrăștierea manifestelor.

De asemenea am dat lui VOINA un tren spre regiunea cu care merge un transport de manifeste. Era un alt tren nu acela cu care mergeau tinerii cu un coș de manifeste totuși au fost găsiți și arestați din cauză că nu au îndeplinit exact instrucțiunile date de mine și astfel am putut arunca vina asupra lor.

După ce am fost arestat și eu la Siguranța Brașov în timpul când eram bătut de șeful siguranței și de un comisar venit din altă parte - șeful era un om nou care venise în locul lui PREDĂ ZAMFIR - eu am adresat lui VOINA și am cerut ca să raporteze inspectorului să mă scoată din mîna șefului care mă bate degeaba doar eu am denunțat acțiunea înainte. Astfel s-a produs intervenția lui ZAHIU care a preluat cercetările și lui am dat toate informațiile despre organizarea acțiunii, despre structura organizatorică a partidului și despre membrii C.C.-ului și secretarul regional, etc. arătat în declarația mea, începînd în seara aceea și apoi în continuare a doua zi când am dat și locuința lui KOBLES. Nu am reușit să-mi reamintesc însă ce a fost la Siguranța Generală unde am fost confruntat cu SZEKELY și soția sa în urma căruia ei au fost puși în libertate.

Eu așteptam să fiu și eu pus în libertate după promisiunea lui ZAHIU, ceea ce ar fi însemnat desigur și demascarea mea încă atunci. Siguranța însă știa ce face văzînd că eu am ascuns în fața mișcării faptul că eu am avut deja legătură cu Siguranța înainte de arestarea mea.

Pentru a nu fi demascat am urmat linia mișcării, am retras declarația dată la Siguranță, am intrat în greva foamei pentru a fi pus în libertate. Mă socoteam înșelat de Siguranță, atît mai mult că am fost lăsat ultimul din cei care au făcut greva foamei pînă la capăt pînă ce am fost pus în libertate. Am urmat și la proces linia mișcării și știam că voi fi condamnat că în ordonanța definitivă am fost în mod special apăsat. Toate acestea însă au mers după placul Siguranței. În timpul procesului în luna mai 1925 am fost invitat la Siguranța Generală. În declarația mea anterioară am afirmat că BANCIULESCU mi-ar fi propus că la proces să recunosc totul pe care eu n-am îndeplinit. Corectez acum această afirmație nu corespunde realității. BANCIULESCU mi-a spus că voi fi condamnat și dacă vreau să scap este o singură cale aceea de a părăsi procesul înainte de sentință și după proces după ce am intrat în legătură cu mișcarea să mă prezint la Siguranță și să lucrez ca agent provocator. Eu singur să fug din proces nu am vrut și nu m-am gîndit de a urma sfatul Siguranței, însă când a fost propus de mișcare să fug și eu cu cele 16 persoane am primit bucuros dar m-am gîndit oare toți acei au fost preveniți de siguranță, o fi avînd și eu legătură cu Siguranța?.

Am făcut însă o mare greșală că n-am cerut ca mișcarea să organizeze, adică să-mi fixeze locul unde voi putea fi adăpostit pînă la trecerea graniței sau să hotărască ce să fac și am spus că eu am unde să mă ascund pînă ce mișcarea va lua legătură cu mine și astfel a căzut în mîna Siguranței.

Cînd am fost arestat la Comandău (regiunea Stalin) în august 1925, și înaintat la Brașov la Siguranță, acolo eu am declarat că eu am avut intenția de a mă prezenta singur la Siguranță așa cum îmi dăduse sfatul BANCIULESCU. Am și spus la Siguranță lui ZAHIU că eu am fugit după sfatul Siguranței generale însă el mi-a răspuns că trebuia să mă prezint și să nu aștept pînă ce am fost arestat.

Ca complectare mai declar că la Brașov, cu ocazia arestării mele în 1925 cînd am plîns că în ce hal am ajuns și înjuram mișcarea pe nedrept că m-a părăsit și soția a rămas fără ajutor, că n-are cu ce plăti chiria încă înainte de a intra cu ZAHIU în discuție despre angajamentul meu la Siguranță, cu cuvinte de compătimitate că și noi sîntem oameni și înțelegem că avem datoria de a ajuta o femeie necăjită, asta nu te angajează cu nimic, mi-a oferit 1.500 lei pentru chiria soției și 1.500 de a-mi aduce mîncare.

Eu am acceptat și banii aceștia au fost trimiși soției prin agentul MUNTEANU, VARGA a fost chemat la Siguranță numai atunci cînd eu m-am angajat la ZAHIU care mi-a propus că afară de ajutorarea soției care pot face și prin MUNTEANU mai vor să dea bani pentru mine și dacă nu vreau să primesc prin soție să dau prin cineva din rude sau un om de încredere al meu, care va fi și om de legătură între mine și Siguranță cît voi sta în închisoare. Așa că înainte de plecarea mea la Siguranța Generală VARGA a primit alți bani 1500 lei pentru soție, iar eu 500 lei de la ZAHIU. Soția a fost prevenită de mine ce am făcut pentru a scăpa din închisoare și am înțeles cu ea ca să-mi scrie mereu că ea nu este ajutată de mișcare și trăiește greu. Asta cu scopul de a combate orice bănueli că dînsa ar primi bani de undeva și trăiește fără griji și să cad eu cu bănuiala în fața mișcării.

Complectez perioada cît am stat în închisoarea Jilava 1925-1928 afară de cele arătate pînă acum, odată încă de a intra în pregătirea evadării noastre întrebasesm pe spionul HARGHITAI dacă ei n-au intenția de evadare că dacă se gîndesc la așa ceva

să facem împreună că este păcat ca așa un om ca BORIS STEFANOF să stea ani de zile în închisoare. Astfel administrația putea să afle de la HARGHITAI că noi ne gândim la evadare. Eu cu administrația n-am discutat despre evadare și căpitanului i-am dat informații mărunte neînsemnate, pînă ce căpitanul a plecat de la Jilava.

În 1928 luna decembrie cînd am fost la Siguranță am fost prezentat și lui PARIZIANU care a fost directorul general al Siguranței care a stat de vorbă cu mine numai cîteva minute și care era informat de legăturile ce am avut cu Siguranța și vroia să mă cunoască personal. Mi-a mai adus aminte că înainte de a părăsi Siguranța în discuție cu BANCIULESCU despre legăturile în viitor, hotărîsem ca să nu începem legătura decît după ce sînt sigur că mișcarea nu mă bănuiește despre trădarea mea la Siguranță. BANCIULESCU mi-a propus că dacă totul a trecut bine și mișcarea nu m-a descoperit, să iau legătură cu SANDU LIBLICH și de la el Siguranța va afla că totul e în regulă. Adică această luare de contact cu SANDU LIBLICH a fost semnalul de la mine către Siguranță că putem relua legăturile, deci nu prin scrisori sau prin ZAHIU cum am arătat în mod greșit în declarația mea anterioară. Astfel am înțeles că și SANDU LIBLICH care nu era activ în mișcare era informator al Siguranței. Peste 2-3 săptămîni am luat legătură cu SANDU LIBLICH fără a spune lui desigur despre legătura mea cu Siguranța și l-am rugat să primească la adresa lui pentru partid reviste și jurnale din străinătate, ceea ce el a aprobat și am și primit un timp la adresa lui aceste reviste și jurnale. Eu m-am gândit așa că Siguranța nu controlează poșta lui LIBLICH fiindcă el este informatorul Siguranței și astfel e o adresă bună unde vom putea primi acest material din străinătate.

Nu știu dacă SANDU LIBLICH a înțeles sau a aflat de la Siguranță că și eu am avut legătură cu ea, dar de la el Siguranța a aflat că eu am intrat - conform înțelegerii cu BANCIULESCU - în contact cu SANDU LIBLICH, ceea ce a însemnat că nu am fost descoperit de mișcare ca agent provocator.

Spre sfîrșitul lunii ianuarie sau începutul lui februarie eu am mai fost invitat la Siguranță și cu această ocazie mi s-a dat ca agent de legătură pe VICTOR, deci cu GEORGESCU nu am avut legătură decît pînă la sfîrșitul lui decembrie 1928. Cu această ocazie dacă-mi aduc bine aminte am dat lui BANCIULESCU informații despre elementele comuniste din B.M.T. cu care am avut legătură

în vederea alegerilor comunale, precum și despre elementele din conducerea locală a partidului. S-a discutat și în legătură cu greva foamei din închisori iar eu am spus că n-au pentru ce să facă greva că au regim destul de bun și am promis că voi interveni pentru încetarea grevelor de foame, ceea ce am și făcut. Fiind vorba ca să fie grevă de o zi în semn de solidaritate cu greva foamei a celor din Cluj pentru aplicarea amnestiei și pentru cei care sînt în recurs de judecată am dat pe baza aceasta directive M.O.P.R.-ului să anunțe pe cei din celelalte închisori să înceteze greva foamei.

Astfel în legătură cu arestările de la sala constructorilor menționez că nu cu GEORGESCU ci cu agentul VICTOR am avut legătură și lui i-am predat documentul partidului despre alegeri. Cît îmi aduc aminte cu agentul VICTOR m-am întîlnit apoi și la SANDU LIBLICH spunîndu-i acestuia că VICTOR este de la tineret și prin el trimit instrucțiuni către secretarul general al tineretului comunist care este un om în ilegalitate cu nume ilegal de N. CONSTANTINESCU.

Din pălăvrăgelile mele cu SANDU LIBLICH Siguranța a putut afla și de la el diferite lucruri din mișcarea muncitorească.

În problema legăturii mele cu șeful siguranței din Valea Jiului în preajma grevei de la Lupeni, mai completez următoarele:

Eu luasem cu mine în Valea Jiului și pe cismarul POPOVICI pe care cu toate că am fost prevenit de GOMBO că POPOVICI ar fi un provocator, îl băgasem în comitetul partidului în Deva. După ce am luat legătură - la prăvălie - adică la locuința care se găsea tot acolo unde era și prăvălia de încălțăminte a lui BERENI - cu șeful siguranței am stabilit cu el că voi trimite pe POPOVICI la BERENI cu parola și cu informații despre activitatea mea în Valea Jiului, spunînd lui POPOVICI că aceste informații sînt pentru C.C. al P.C.R. care va fi transmise de la prăvălia BERENI la București. În felul acesta a ajuns prin POPOVICI informații la Siguranță fără ca POPOVICI să știe că eu trimit aceste informații nu la C.C. ci șefului siguranței. Cît mi-aduc aminte parola a fost așa că POPOVICI cerea de la BERENI comandă de încălțăminte din atelierul său pentru prăvălia lui BERENI.

După greva de la Lupeni am dus în eroare C.C. P.C.R. despre adevăr și am aruncat vina asupra provocatorului MUNTEANU care ar fi forțat greva foamei prin oamenii lui, cu scopul de a provoca

represiuni ca apoi să fie întărite măsurile guvernului împotriva mișcării sindicale unitare. Acest lucru a fost înlesnit de CLOTAN care sosise în Valea Jiului și a oprit extinderea grevei prin solidaritatea restului muncitorimii cu greva de la Lupeni sub pretext că dece au mers muncitorii de la Lupeni cu provocatorul MUNTEANU, că muncitorii din Lupeni nu sînt cu mișcarea revoluționară. De asemenea, el a raportat C.C. P.C.R. că greva a fost forțată de MUNTEANU cu oamenii lui ocupînd uzina electrică, au obligat să iasă la grevă toți muncitorii din mine, că majoritatea muncitorilor nici n-a vrut să facă greva. Din vina mea și a lui CLOTAN a eșit aprecierea greșită oportunistă a C.C. P.C.R. de atunci asupra evenimentelor de la Lupeni. Acoperirea mea a fost înlesnită și de faptul că în fruntea P.C.R. au fost în C.C. elemente fracționiste sectariste rupte de clasa muncitoare.

După ce la Siguranța generală am dat declarația mea în legătură cu Lupenii, am discutat cu BANCIULESCU și legăturile noastre pentru viitor. Eu propusesem ca să nu mai am legătură direct cu agenți ai Siguranței care poate să mă compromită față de mișcare și am propus pe un prieten al meu pe IULIU SZEKELY. Cu înțelegerea cu BANCIULESCU am legat pe SZEKELY cu un om al Siguranței prin parola stabilită cu BANCIULESCU și astfel am încercat să trimit rapoarte în scris la Siguranță prin mijlocirea lui SZEKELY. Lui SZEKELY i-am spus că este vorba de niște afaceri comerciale cu cineva cu care eu nu doresc să am relații personale. Această legătură n-a funcționat mult din cauză că SZEKELY care intrase în legătură cu agentul Siguranței era un om bețiv și neglijent, a pierdut repede legătura și mi-a adus înapoi scrisorile mele către Siguranță spunînd că omul de "afacere" al meu n-a eșit la întîlnire. Din cauza aceasta întrerupsese legătura între mine și Siguranță pînă cînd s-a restabilit prin MAGDO ION despre care am vorbit în declarația mea, dar nu am putut restabili dacă aceasta a fost înainte de plecarea mea la Moscova sau după ce m-am întors de acolo. Restul problemelor cît am putut restabili cum s-au petrecut, ce legături am avut cu Siguranța am arătat în declarația mea anterioară. Mă frămîntă încă toate problemele dacă am spus totul ceea ce am făcut rău, lovind în partid și în mișcarea muncitorească și dacă am redat exact lucrurile.

Mai precizez că după întâlnirea cu BANCIULESCU în 1940, am luat legătură nu cu TAFLARU ci cu TURCU care avea însărcinare specială de a combate mișcarea comunistă în Basarabia și Bucovina. Eu nu am recunoscut că activez în mișcare deci nu pot da informații despre mișcarea din aceste teritorii de care s-a interesat TURCU decât prin deplasarea mea acolo unde voi putea întâlni cu cunoscuți din mișcare și culege informații pentru Siguranță de natura cerută de TURCU.

Aceasta îmi este declarația proprie pe care o dau, susțin și semnez, liber și nesilit de nimeni.

ss/Vasile Luca

19 ianuarie 1953.

9 iunie 1953 121

Declarația a fost dată în fața noastră.

MAIOR DE SECURITATE
ss/I.Vasilescu și a

LT. DE SECURITATE
ss/Piesz Simion

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul VASILE LUCA născut la 8 iunie 1898 în comuna Catalina-Trei Scaune, de profesie lăcătuș, căsătorit, cu ultimul domiciliu în București, str. Naum Romniceanu nr. 22.

Declar următoarele:

În activitatea mea criminală dusă împotriva clasei muncitoare ca agent provocator al Siguranței, între organele cu care am avut legătură făcea parte și comisarul șef TURCU NICOLAE. Cu fostul comisar șef TURCU NICOLAE am intrat în legătură prima dată cu ocazia arestării mele în luna august 1933, care s-a produs în urma condamnării mele în lipsă la 20 ani muncă silnică, pentru participarea mea la grevele C.F.R.-iștilor din februarie 1933. Cu această ocazie fiind adus la Siguranța Generală București, am fost anchetat de fostul comisar șef al Siguranței TURCU NICOLAE. Acesta în timpul anchetei a încercat să mă convingă să intru în legătură cu el ca agent provocator al Siguranței promițând punerea mea în libertate. Cu această ocazie eu am refuzat propunerea lui TURCU NICOLAE, însă am dat unele relații asupra mișcării muncitorești și i-am promis acestuia că dacă mă voi răzgîndi și voi accepta propunerea lui voi comunica prin soția mea ROZA.

La rejudecarea procesului meu fostul comisar șef TURCU NICOLAE a apărut ca martor al acuzării. Am fost condamnat definitiv la 5 ani și 6 luni închisoare, ceea ce am executat la diferite închisori, iar în anul 1939 luna aprilie am fost pus în libertate de la Siguranța Generală de către fostul comisar șef al siguranței TAFLARU ION, care încercase și el să mă recruteze în slujba siguranței. Cu propunerea aceasta a mai venit încă odată cu ocazia unei întâlniri întâmplătoare care a avut loc între mine și TAFLARU ION cam în luna iulie 1939 în centrul orașului București, dar eu am refuzat și de data aceasta propunerea lui de a intra în legătură cu el ca agent provocator al Siguranței.

./.

În toamna anului 1939, întâlnindu-mă pe calea Floreasca București, cu BANCIULESCU TEODOR, fost inspector al Siguranței cu care am avut și înainte legătură ca agent provocator al Siguranței, la propunerea acestuia am acceptat ca prin fostul agent de legătură între mine și BANCIULESCU, să mai dau unele informații asupra mișcării muncitorești, așa cum am arătat în declarațiile mele anterioare. Această legătură cu BANCIULESCU TEODOR n-a durat mult, deoarece tot în toamna anului 1939 am fost recrutat ca agent provocator al Siguranței de către fostul comisar șef al siguranței TURCU NICOLAE. Această recrutare s-a făcut în felul următor:

Mergînd pe Bd. Ferdinand am fost întâmpinat de un agent al Siguranței și condus la o mașină care se oprise în apropiere. În mașină se găsea TURCU NICOLAE împreună cu VINTILA IONESCU, fost inspector general al Siguranței, care cunoștea trecutul meu ca agent provocator. Eu nu am recunoscut că fac parte din mișcare însă totuși am acceptat ca să fiu informator al Siguranței. De la TURCU NICOLAE cu care am intrat în legătură am primit misiunea de a pleca în Basarabia și a culege diferite informații asupra mișcării de acolo. După ce am îndeplinit această misiune, la întîlnirile mele ce am avut cu TURCU NICOLAE am mai dat unele informații asupra mișcării muncitorești și despre unele persoane care fac parte din mișcare. Pe TURCU NICOLAE îl interesa în special tehnica C.C. al P.C.R. și tipografia sa. În discuțiile ce am avut cu TURCU NICOLAE, am ajuns la concluzia că numai prin descoperirea conducătorului tehnicii sau unuia din tipografii care lucrează la tipografia C.C. P.C.R. s-ar putea ajunge la căderea tipografiei și că TEOHARI GEORGESCU ar fi cel mai indicat ca să dea unul din tipografi fiindcă el cunoaște pe tipografi comuniști și a avut însărcinarea de a căuta tipografi pentru înlocuirea celor care lucra pînă atunci. Între mine și TURCU NICOLAE s-a stabilit ca agent de legătură agentul care mă întâmpinase atunci cînd am fost luat în mașină și dus afară din oraș.

De asemenea, cum am mai arătat în declarațiile mele anterioare s-a organizat o ședință între mine, TEOHARI GEORGESCU pe care eu, după însărcinarea primită de la TURCU NICOLAE trebuia să-l conving să intre și el ca agent provocator al Siguranței - și TURCU NICOLAE.

Această ședință a avut loc cred că în una din casele arătate de mine numai că eu nu sînt sigur dacă a fost la această ședință TURCU personal sau agentul cu care am avut eu legătură, adică intermediarul între mine și TURCU. La această ședință atît eu cît și TEOHARI GEORGESCU ne-am angajat de a ajuta Siguranța la descoperirea tipografiei și a îndeplini alte însărcinări de provocare. Eu am luat asupra mea de a trimite Siguranței diferite materiale de partid (hotărîri, rezoluții, etc.), iar TEOHARI GEORGESCU să dea relații asupra persoanelor din mișcare. După această ședință eu am dat siguranței unele materiale pînă la arestarea mea în 4 aprilie 1940.

Am să arăt mai detaliat discuțiile ce au avut loc între mine, VINTILA IONESCU și TURCU NICOLAE, cu ocazia ridicării mele în mașină și deplasarea în afară din oraș. Eu la început am crezut că sînt arestat și voi fi dus la Siguranță, iar cînd am ieșit afară din oraș m-am gîndit că vor să mă omoare și să mă arunce undeva. Am și exprimat lor temerea mea, la care ei au căutat să mă liniștească, că nu este vorba nici de arestarea și nici de omorîrea mea, ci ei doresc ca eu care am mai fost în serviciul Siguranței ca agent provocator, să fiu și mai departe. Eu însă nu am crezut în vorbele lor pînă la reîntoarcere în București și negam faptul că eu aș activa în mișcare. Totuși la insistarea lor am acceptat la urma urmei să intru în legătură cu TURCU NICOLAE ca informatorul Siguranței. În timpul discuțiilor lor ei tot mă numea "TOMA" neîncrezător și TURCU mi-a amintit că tot din cauză că n-am avut încredere în cuvîntul lui, cu ocazia arestării mele în anul 1933, am fost condamnat la ani de pușcărie și ei dacă ar vrea ar putea să mă bage din nou în închisoare sau să facă orice cu mine. La propunerea lui VINTILA IONESCU mi-a dat numele conspirativ de "TOMA". Întîlnirile le-am avut apoi cu TURCU NICOLAE în 2-3 ori prin străzile la capătul Bd. Ferdinand, apoi la locuința lui MONI SCHON pe str. Antim București.

În cazul cînd ancheta nu ar lămuri complet cele declarate de mine, părerea mea este că unele contradicții ar putea fi complet eliminate pe bază de confruntare cu persoanele în cauză.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez de bună voie, nesilit de nimeni.

9 iunie 1953

ss/Vasile Luca

40005

C. E. VAJILE LUCH

condamnat. M. S. V.

1236

~~Quin~~

8

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

-Dir.Reg.Ploiesti-

Nr. 3007 din 25.01.1951

124
STRICT SECRET

C A T R E

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Raportăm, că urmare aprobării dată de conducerea Ministerului, în ziua de 14 ianuarie a.c., s-a acordat vorvitor detinutului C.R. LUCA VASILE cu mama sa la sediul Regiunii noastre.

Convorbirea între cei doi a avut loc în limba magheară. La început mama detinutului LUCA VASILE l-a informat pe acesta despre probleme familiare cu privire la rudele sale apropiate. L-a întrebat apoi că ce a făcut de este ținut atât de mult arestat cu care ocazie a afirmat ; " eu stiu cine t-ea trădat dar nu este voie să vorbesc, cînd tu înainte lucrai pentru comunism unii din ei te-au trădat". În continuare l-a informat că GABOR a scăpat și acum lucrează la Tg.Mureș.

La toate aceste afirmatii făcute de mama sa, detinutul LUCA VASILE nu a răspuns nimic verbal făcînd numai semne în mod afirmativ. Continuînd discuțiile despre situația din familie, mama detinutului a început să-l informeze despre unele probleme nepermise.

Astfel, a spus că ruda pe care o avea la Buda-Pesta și care mai înainte îi chema să meargă la ea a fost executată. În continuare l-a întrebat " cînd ai fost judecat și ai fost în fața Tribunalului ce t-ea determinat să vorbești atât de mult și să ei toate problemele asupra ta, GABOR a rămas uimit". Nici la această întrebare detinutul LUCA VASILE n-a răspuns nimic.

Continuînd discuțiile i-a spus că toată lumea din comună îl iubeste, că el a făcut numai bine.

Mentionăm că deși l-a începutul vorbitorului li sa atras atenția asupra problemelor ce au voie să discute și am intervenit în timpul discuțiilor, ei au continuat cu discuții nepermise ceace a făcut să luăm măsuri pentru întreruperea vorbitorului.

SEFUL DIR.REGIONALE
COLONEL,

STRUL MAURICIU

Referat

135/125

Din interceptarea convorbirii avut între deținutul Luca Vanle și mama sa în ziua de 14.1.96 rezultă următoarele:

Convorbirea avut loc în limba maghiară.

Convorbirea a început cu informarea despre acasă, adică ce mai face frații lui deținutul Luca nepotii și rudele apropiate.

În cadrul convorbirii mama sa întrebată ce ai făcut, că este atât de mult arestat, el nu a răspuns nimic. În continuare mama sa spune ce ai făcut că acestia te ține atât de mult arestat.

Tot în cursul convorbirii mama sa spune că eu știu că cine te a trădat dar nu este voie să vorbești. (Cuvintele mamei au fost următoarele: Când tu înainte lucrai pentru comunisti unii din ei te a trădat.)

În continuare mama sa informează că Gabriel a săpat și acum lucrează la Tingu Mureș. La toate aceste discuții deținutul Luca nu a răspuns nimic nu mai dădea cu capul în mod aprobator.

Continuând convorbirile despre situația de acasă bătrâna iar sa deviat de problema permisă de discutat iar a început să spună că ruda pe care aveți la Budapesta și care

mai înainte ne chema să mergem[?] la
la ei acum a fost executat.

O altă problemă pe care a ridicat băt-
rîna a fost acela că fiind el a fost judecat
și a fost în fața tribunalului ce a determi-
nat să vorbească atît de mult și să
ia toate ~~problemele~~ problemele asupra lui.

Așa cum zicea mama sa și Gabor care
era prezent la proces arămas nimic și
numai putea să râdă și a strigat la Tine
(adică la Luca) că ce dracu faci și ia-i teste
pe Tine.

Mama sa întreba cînd vii acasă? fă și
tu un raport și să vii acasă, că toate comu-
na te iubesc și nimeni nu spune nimic rău
despre Tine, numai lucrurile bune pentru că tu
erai un om bun și un făcător rău nimeni.

La încheierea convorbirii mama sa
spune că era mai bine dată rîmîncei
acolo unde a fost că atunci nu se întâmpla
cu Tine nimic.

Got Faldo Luboré

M.A.D. REGIUNEA PLOESTI
GRUP "K" RM. SARAT.
OPT. NITA IOAN
Agent "VISTEANU ION"
Loc de munca
09 mai 1960.-

NOTA INFORMATIVA
=====

din 08 mai 1960.-

Sursa informează,

127
4
B3

În ziua de 6 mai 1960, detinutul C.R. VASILE LUCĂ de la celula 38, nevînd țigări injură prin cameră, refuzînd să mai lucreze. La orele 15 cînd i s-a scos gînela, i-a cerut sergentului maior HARBUZ NEAGU-supraveghetor principal, o țigare și i-a promis că-i va da o masea de aur de 10 grame dacă-i va da un pachet de țigări "Mărășești". Sergentul maior Harbuz a raportat sursei care era ofiter de serviciu, în acest din urmă a raportat comandantului.-

Comandantul a trimis în oraș să-i cumpere 200 țigări naționale. Pe la orele 17,30, ofiterul de serviciu s-a dus la detinut, intrînd în celulă cu țigara aprinsă, iar detinutul a spus că mai bine îi dă și lui o țigare că-i face poftă. Atunci ofiterul de serviciu l-a întrebă, ce-i dă în schimb. Detinutul a spus că - aur și i-a întins un pachet de țigări întrebîndu-l unde are aurul. El a spus că-l are în atelier. Ofiterul de serviciu nu a mai discutat nimic, ci i-a dat țigările pe bază de bon semnat, plecînd din celulă.-

În urmă detinutul a spus că are masea de aur care i-a căzut și trebuie s-o predea la b-g-j.-

VISTEANU ION

Sarcini trasate,

- să fie urmărit în continuare, să vadă atitudinea și comportarea lui pe care o are în celulă. De asemenea să se stabilească dacă detinutul continuă să fie legătură cu alți detinuți.-

Măsuri, se va face verificare amănunțită în atelierul de tâmplărie unde lucrează, pentru a vedea dacă are aur.-

OPT. NITA IOAN

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Serviciul /D/

3355/04/08/58

[Handwritten signature]

5

Nr. 00 880 983

Data 02 08. 1958

STRICT SECRET
Exemplar Nr..
S.C. 141

Către ,
REGIUNEA M.A.I. - PLOESTI
- Problema "D" -

Vă trimitem alăturat un dosar
cu material informativ, compus din 120
file, privind pe deținutul c.r. VASILE LUCA
încarcerat în penitenciarul Rm. Sărat. -

Materialul va fi ținut în evidența
Grupei "D" din acel obiectiv și se va rapor
ta periodic (trimestrial) Serviciului "D"
asupra comportării acestuia pe timpul de-
tenției .-

Ministerul Afacerilor Interne
SERVICIULUI,
Sec. de Sec.
[Handwritten signature]
Mihail Vasile

2 ex.
red. DGH
sm/RS

Notă.

129 8
~~129~~

Pînă cînd informez stăruie de spirit și sinceritate
cu la poartă cauzăm. 4. și precizăm următoarele:
Nu primim rîndul și spursu e o trîie rînd raport
oare greutatea muncii rîndu învero cu titlu de
cauză, e o el nu e fost un dușman al
poporului și dușmanii rîndu oare cu cauză
toare astăzi și nu se stie pînă cînd istoria
lucii nu se do pînă furi.

Abia departe el spursu. Nu anul
1951 a dat furi pentru lucrări și Trănicu —
execuții de M. F. A. în cadrul anului și nu
seu execuții acesti lucrări detorito Generalului
Russeau care era ajunșul lui Fu..... Red.....
aest Russeau și ocupa cu lucrările. C. 4 spursu e o
el nu e putut controla, dar materialele și au
fost cu fost întru bînătate pentru intertransport
nu seu făcut lucrările și erau furi pe plan.
și intrato e o fost atunci robotat? El!

Deocumă, în anul 1950 sau 51
cînd Zoritchii e fost Ministrul petroliului;
pentru e a rîndu în unu cu doctorele ind.
petrolifere, din cauza e o fost cauzea lui
Sobietice și a simut planul aprobat incușat
în rîndu de Lisulni, se luată trîie mîndu în
aest rînd? Nu. Atunci spursu, el e robotat?

Deocumă, spursu e o altu
muri unei aduce cauză de el, e o el a fost
a cele care e muncă și furi unu și greșeli mult
unei unei e o el lu; greșeli care —
duciau la pînă furi întreg poporul —
și spursu e o în anul 1948. G.L. D....

afând sub-oltrui p. Neuron și Făigot
edico a functi rai. Au fost descoperiti de
c. 4 cand vroiau sa canduce ~~to~~ dupa
planul Neron, spunand Neuron și Făigot
co Gl D..... lia dat a cel ordi. Atunci
accii s au fost deti afre, edico intocmiti dela
cauolucro. Si spune c. 4 co nu ia ploent lui
Gl..... D..... a cel lucem. Si spune c. numoi el a
fot binobot... Et in inchieri spune co Dria
co fie dus acola unde sunt inchiri prieteni:
lui, Jacobs Luvicere și Coiburi. Co ei oheco
el or fi la un loc cu celi orotati, or dobechi
ei multi și or intorec tatul p. dor, or orote
ei core cu fot aeli edeboneti robotari.
Tot timpul este foti robotat
cu flbu core spune co este prietene lui
Y..... chi..... Si intrabo cum! Co el a
descoperit co flbu a fot un spien, core lucra
și cu ambocata sobietico și cu Engleji...
C. Y..... chi..... nu stie de a cel lucem
el spune co stie, dar nu re beneficiu.

Severus Lucu.

6-01-... 956

—

6.12.1955
Lt. Maj. Hahamu
" Cucu "
3.12.1955

NOTA INFORMATIVA
=====

In continuarea celor redade in trecut prezintez urmatoarele :

Din discutiile ce au avut loc intre mine si C.4. in afara de ceea ce am aratat pina in prezent, el este foarte revoltat intr-o oarecare directie si anume:

Afirmatiile lui sînt indreptate tot timpul contra lui _____ ca el a fost primul care tot timpul il acuza si ii baga in aparatul _____ fel si fel de elemente oportuniste si sioniste ca sa poata pe urma _____ sa-si faca jocul cu el.-

C.4. spune ca _____ s-a dus la el si i-a recomandat pe _____ ca un bun ziarist ca un om cinstit si cind colo, era un simplu spion pentru ambasada din Palestina.-

La ancheta lui C.4. si acest lucru a vrut sa i se bage in acuzații pe motivul ca C.4. ar fi avut legaturi cu el in strainatate, apoi C.4. a spus in fata anchetatorilor ca _____ i l-a recomandat si atunci s-a mușamalizat imediat fara sa se mai puna vreo intrebare in acest sens prin faptul ca a vazut ca _____ era vinovat si se intreaba C.4.6.: Nu cumva _____ a stiut ce element este _____ si ce urmareste.?

Spune C.4. ca acest lucru s-a stiut dar a vrut ca C.4. sa fie subminat si corupt. C.4. afirma ca el personal a recomandat pe _____ la _____ ca om bun si de incredere si l-a bagat ca sa lucreze la _____, apoi _____ cind s-a vazut acolo spune C.4. a inceput sa submineze in fata _____ pe C.4. si _____. Mai departe in continuarea discutiilor spune ca el stia sigur ca impotriva lui a fost pornit un grup organizat. Nu ca i se aduce acuzații de _____ s-au ca a fost in slujba _____. In slujba _____ a fost ca familia lui nu era ajutata afara de _____ care se ocupau cu ajutorul _____ si atunci el s-a hotarit ca sa _____ dea _____ ca sa scape din inchisoare pentru ca el suferea dar alții care astazi sînt la _____ nu aveau nevoie de el ca suferea . -

Mai departe in discutii arata de ce acei care au fost tot in slujba _____ astazi sînt la _____ fara sa fie mișcați si se intreaba el : Pentru ce lupta acei, pentru _____ ? Niciodata nu au sa fie dupa cum sînt crezuți de alții si arata ca _____ venit din Germania cu ce scop a venit el in țara _____ ca a fost un hitlerist si astazi este _____. Oare nu se stie acest lucru ? Fratele lui _____ fost un sionist si mama lui o hitlerista veniti amindoi din Germania in 1944 s-au luat de baza ca oameni cinstiti ?
./.

14 continuarea celor redactate în trecut, ~~prezente~~ în
 prezent:
 Din discuțiile ce au avut loc între mine și C. 4.
 și în afară de ceea ce am notat până în prezent,
 el este foarte robust întru oarecăr direcții și acțiuni:
 Afirmativul lui: sunt îndreptate tot timpul către
 lui J..... Chiș..... spunând că el a fost primul
 care tot timpul îl acuză și îi boga în aspectul financiar
 și tot de elemente oportuniste și răsăriți ca
 să poată și urma Chiș..... răsăriți facei focul.
 Și spun C. 4. că J..... Chiș..... va duce la el
 și în recomandă și Agamii ca un bun prieten
 ca un am căștit și când cele aceluia un
 simplu și pieu pentru o bună dată din politica =
 la aceluia lui C. 4 și acest lucru spun că a
 fost tot în țară în aceluia, pe motivul că
 C. 4 și fi elut legăturii cu el în străinătate. Apoi
 ca și un și spun în țară aceluia și în
 J..... Chiș..... îl recomandă și atunci va
 merge emoliat imediat fără să mai pună o
 întrebare în acest sens, prin faptul că a fost cu
 Chiș..... nu din cauza. Și în înțelesul C. 4 sau
 nu cum-be Chiș..... a stăut și element este
 Agamii și ei urmași. Spun C. 4. că acest
 lucru se stăut, dar a fost cu C. 4 și fie -
 subînțeles și corupt. C. 4. afirmă că el
 personal a recomandat pe Chiș..... la sovietici
 ca un bun și de încredere. și le bogat ca
 să lucreze la războiul sovietic. Apoi Chiș.....
 când va fost acolo spun C. 4. a început
 să subînțeles în țară sovieticilor pe C. 4 și în țară

Moai de portu în continuare discutăm spun
că el și sigur că împătrito lui a fost pentru
un grup organizat. Nu că în aduce beneficii de
rolului sau că a fost în slujba siguranței. În
slujba siguranței a fost că familia lui
nu era spulțurată afară de economiei sau în
ocupare cu spulțurarea și atunci el re-
hotărât că să dă informații ca să scape
din închisoare, pentru că el suferă iar alți
cei ostofi sunt la conducere nu abia neba
de el că suferă în chin. Moai de portu în
discuții orate. De ce aici care a fost Tat
în slujba siguranței ostofi sunt la conducere.
fără să fie unisecți și se intricată el. Pentru
ce luptă aici pentru cauza comunistă? Viciodată
nu că să fie după cum sunt creștii de alți.
și orate: Vorăchii venit din Germania cu el
scapă a venit în țară, că a fost un Hitlerist și
ostofi este membru în C. C. și P. M. R. sau nu
și și acest lucru? Frații lui Em... Prod...
fost un nașist și Mama lui a Hitleristă
~~venită~~ venită. amândoi din Germania în 1944
sau luost de lași ca oameni spulțurati?
Apoi Doricem Ministru tubotă mântului, fost
agent și siguranței și energia la siguranță și
de că ori abia neba de el, ostofi este ministru
De ce nu se beful octibitalio lui din trecut =
în închisere. C. 4 spun că este elemente viciodată
nu vor luptă pentru cauza comunistă și acest lucru
se va manifesta acorom eand și de abia
timpul.

Scuz. Cuen. 29. 11. 955.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
PENITENCIARUL VACAREȘTI
- Biroul "D" -

4.11.1955
Lt. Maj. Hahamu
" Cucu "
31.10.1955

135
175
42

N O T A
=====

În discuțiile cu consemn 4 au reieșit:

El a sperat că poate se va da vreun decret și pentru el, dar nu are nicio speranță, că a văzut că nu este nimic cu el, că asupra lui sînt toți îndreptați, care să mai fie cu vreun gând la el.-

Și spune că sigur că toți, că pînă la venirea în partid a lui Em..... Bod..... nu a fost arestat și cum a venit el l-a arestat pe el și pe Ana.-

El stătea foarte bine, adică consemn 4 cu SUSAIKOVA șeful comisiei de control sovietic cu care se cunoștea din Uniunea Sovietică.-

Și acesta odată i-a spus lui Consemn 4 "Vezi că ce a intrat Em..... Bod..... în partid are să te aresteze și pe tine și pe Ana, fapt care s-a și întîmplat că Em..... Bod..... a stat bine cu Ghe... .. D..... și au hotărît arestarea lor, prin faptul că consemn 4 stia că Bod..... a fost în slujba siguranței la Biroul 2 al armatei ca să nu se audă neplăceri s-a hotărît să-i aresteze. În ziua de 31.X.a.c. a fost la el anchetatorii lui și spune că acestia au venit la el ca să-l provoace, nu să-l asculte la cele ce vrea el, ci ei îl acuză că el a condamnat pe ALBU de geaba.-

Nu este de geaba spune el, că Generalul Pintilie stie că ALBU a fost agentul siguranței și ALBU spune că el lucrează și astăzi pe 2 direcții, care sînt nu a spus ..-

" CUCU "

Notă.

Din discuțiile cu cursantii 4. cu nume 136
El a sperat că poate să dea drumul de cer și
pentru el, dar nu are nici o speranță, că o boală
cu nu este curabilă cu el.

Cu o cură lui sunt tați îndreptăți, care să
mai fie cu bun gând la el.

Si spune că sigur că tați, că până la feminie
în portul a lui Eu - Bad - nu a fost oare
și cum a venit el la oare pe el și pe sua -

El stătea foarte bine, adică cursantii 4 cu
surzătorii și cu comisiile de control sovietice
cu care se cunoștea din A. Sovietice.

Si acesta odată în spurs lui cursantii 4.

Șefii ei se a intrat Eu - Bad - în portul de
și la oare și pe sine și pe sua. Fapt care
și întâmplat. Cu Eu - Bad - a stat
bine cu Gl. D. - și au fost oare oare

lor, prin faptul că cursantii 4 stă cu Bad -
a fost în stăruie riguroasă. la Biroul 2.

el oare, ca să nu se audă neplăcerea
re Hotărât săi oare. Nu fino de 31. X. o.e
a fost la el oare lui.

Si spune că oare cu venit la el ca să
probeze, nu să oare la el și oare el.
cu ei il oare cu el a oare pe Albu
de oare.

Su este de oare spurs el, că Generalul sovietic
stă cu Albu a fost oare sovietic.
Si Albu spurs el că lucrurile și oare și oare
care sunt nu a spurs.

Cu nume 31. X. 1955.

137
~~123~~

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
PENITENCIARUL VACARESTI
- Biroul "D"

Nr. 00 666 /

19. 10. 1955

Către,

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL " D "

Vă înaintăm alăturat o notă
informativă privind pe " C.4. " și
două adrese primite dela D.P.L.C. și
care privesc tot pe susnumitul deținut .-

SEFUL BIROULUI
Lt. Maj.,

Hahamu Avram

122-138

N O T A
=====

In continuarea notelor anterioare si pe marginea discutiilor pe care le-am avut cu "C.4." in-
formez urmatoarele:

In primul rînd el vroia să provoace un nou proces datorită că ședința de judecată nu a fost secretă ci publică așa cum s-a întîmplat. In șe-
dință secretă el ar fi vrut să arate și unele greșeli din partea celor care l-au provocat de l-au împins în situația prezentă, în ședință publică nu a putut că el s-a gîndit că se creia o atmosferă în ..partid.... și apoi în ...PAPP... Nu s-a gîndit să aibă așa soartă că altfel nu lua tot pe seama lui.-

Toate provocările ce i s-au adus se da-
torește lui IOSIF CHISINEVSKI . pentru că IOSIF CHISINEVSKI a băgat oameni în aparatul FINANCIER care erau suspectați, ca aceștia să saboteze munca lui. Pen-
tru ce IOSIF CHISINEVSKI a dat lui IACOB carnet de partid fals, ca să poată sta în aparatul FINANCIER? să saboteze munca lui "C.4".-

CHISINEVSKI afirmă că tot timpul atenția lui CHISINEVSKI a fost îndreptată asupra lui, spune că deseori a văzut că IOSIF CHISINEVSKI ședea numai pe lîngă TOV. GHEORGHIU DEJ ..introducîndu-i intrigi contra lui "C.4" spunînd că el vroia să-i ia locul lui GHEORGHIU DEJ.....-

Dece cît el a fost arestat, GHEORGHIU DEJ a fost și ridicat în funcție ? El spune că pe motivul că GHEORGHIU DEJ a făcut ce i-au spus intrigan-
ții. Vrea să știe dece la judecarea lui s-a adus ca martor acozator pe acel..... ALBU..... care a fost băgat de "C.4" în închisoare ? pe motivul că este omul lui IOSIF CHISINEVSKI ? -

"C.4" spune că în timpul cînd el era încă MINISTRU..... asimțit că acel ALBU..... și ALBU..... ar fi cu trei idei, adică lucrează și cu SOVIETICI..... și cu ROMANI..... și cu ENGLEZI..... apoi și cu.....
El a pus pe cineva să urmărească pe acel..... ALBU..... să vadă ce-i cu el, fapt adevărat l-a descoperit că este un excroc.-

"C.4" atunci l-a dat în ancheta lui General DINTILTE..... care era ajutorul lui..... TEOHARI..... spunîndu-i "C.4" să-i comunice și lui rezultatul. Rezultatul pe care i l-a comunicat Generalul DINTILTE..... a fost că ALBU..... este spion. Situația a fost mușamalizată fără să fie sancționat.-

121 139

Cui se datoreste acest fapt ? lui ^{TOV. IOSIF} CHISI NEUSCHI că a urgentat arestarea lui ^{TEOHARI} si să poată pune el pumnul în gură lui ^{TOV. RINTULE} să nu fie sancționat ^{ALBU}

" C.4." spune că toate ~~vor~~ iesi la capăt. In tot timpul " C.4." nu este împăcat asupra ^{salotejului} ce-l acuză, datorită trecutului pe care l-a avut el la bază cu ^{scurta} altfel, interese el pe dos totul, dar ce l-a făcut de și-a asumat răspunderea, s-a știut vinovat cu trecutul.-

Si la trecut nu este vinovat numai el ci si ^{TOV. EMIL BORNARHU} care a fost ^{informatul scurtei} ^{la dir. L. P. Armatei} este omul care îl chema si dădea relații în legătură cu

La verificarea care i s-a făcut a recunoscut că a avut legătură cu de ce astăzi este ținut sub aripa lui ? Nu vrea să-i spună numele dar spune că știe el cine este.-

Dece a căutat să-l pună pe C.4. în legătură cu ^{acel} care era un, ? ca să fie descoperit C.4 cu ceva în ne-regulă si să poată fi înlăturat ? Niciodată nu vor fi ascunse de el cele ce sînt scrise pe pieptul lui.-

A fost un om care a fugit din țară în Spania, din Spania în Franța si a căzut prizonier la nemți, de ce a fost eliberat din lagătul fascist mai înainte de 1944 ? sub ce scop ? astăzi totuși este în.....

Da, el recunoaste foarte bine că a..... - Dar a..... prin faptul că el era închis si o parte de care erau afară trebuia să ajute si pe soția lui. Acestia nu au dat niciun ajutor familiei lui.- Atunci s-a gândit să ca să scape.-

In anul 1928 s-a ținut la când trebuia să ia parte si C.4.- El a la toate problemele căci el a fost trimis de acolo, dar C4 a prin faptul că el a crezut că a fost alcătuit de triț-chiști nu de comuniști.-

Arestarea lui și scoaterea din muncă a fost adică în afară a - In prevede că atunci când un este scos din sau așa cum a fost el arestat se pune la și ce decide

Nu așa cum l-a pe el prin

Acela ce a făcut acest lucru își va trage consecințele.-

120/140

Pe timpul cînd el a fost la
a fost chemat odată de tov..... si întrebat
ce este cu cum se poartă ? El i-a
răspuns că bine se poartă fără să-l mai întrebe ceva.
Atunci C.4. și-a dat cu ideia că tot
..... a fost la tov..... și a
spus ceva despre eăci
a fost un timp un intrigant si va fi, apoi își revine
la si spune că el crede că ea ar
fi.....- Dar spune că și
a avut o oarecare vină. De ce a lăsat ca părinții ei
să și ea să rămînă în
..... - Ca părinții ei ajunși în
..... să fie folosiți de Americani pentru unele
informații ? De unde stie el acest lucru - spune că
Americani au spus la radio.-

După ce părinții lui
au plecat după un timp oarecare un frate al ei a venit
din si a stat la ea.-

Lui C.4. îi dă de bănuț pentru ce a
venit fratele ei la ea si pentru ce a plecat înapoi,
spune că sigur pentru informații. - Așa că el crede că
..... nu ar fi fost cînstită într-o oa-
recare direcție. In încheere spune C.4. că
..... este subminată si va merge pînă ce vor fi
descoperiți adevărații care greșesc si au greșit.-

Acestea sînt discuțiile lui.-

" C U C U "

13.10.1955

Noto In Journalo.

In continuatione notul anterioru si per uorigina
discutiator per eoru hanc adut eu eorum 4. Per orate
uromotore:

In primis raud et bria ro probocur un nou proces.
Detonito rediutei de judicatu nu a fost uultumit
et a erui rediute secretu, nu publicu ore cum sa
intemptat.

In rediuta secretu et or fi but ro orate si uultu gure.
dun portie etor eoru lau probocur, de lau rupius in
situatio prefentu, in rediute publicu nu a putut, co et
ro gaudit eoci se eria a etuas feru in partid r'apoi
in papor. Nu sa gaudit ro orate ore orate co orate
nu luoc ter si r'icenu hi —

Tocti probocurite eria adus se detonitu lu 4.
Chi.....

Pentru er. J..... Chi..... a ligat orenui in oportue
financior eoru uen suspectati, ea ro roborate munca
lui? Pentru er. Y..... Chi..... a dat lui ~~Albu~~

Yacob, ornet de partid fact; ea ro factu ste in
oportue financior ro roborate munca lui eorum
4? A firmu co ter timpul etutia lui Chi.....

a fost indreptate orupra lui. Spus co des-ori a
roput co J..... Chi..... redie munca per languo
Gh..... D..... introducandu-i intrigi centro lui

eorum 4. Spunand co a certa bria ro ia
henc lui Gh..... D.....

De er cat et a fost orstat Gh..... D..... a fost si
ridicat in functie? Et spus co per matibul cu
Gh..... D..... a fost eria spus intrigantii —

Tria ro orate de er la judicario lui, sa adus ea
uontor ceufator per acot Albu eoru a fost ligat
de eorum 4 in iucturore? Per matibul cu
erit eoru lui Chi.....

Eorum 4 spus co in timpul cand et era
inco ministru a r'icuit co acot Albu or

A fost un caz a fugit din Toró în Spania
din Spania în Franța și a fost prizonier la
Neuilly. De ce a fost eliberat din lagărul fascișt
mei înscris de 1944, sub ce scop? Astăzi Toró
este în conducere.

Da, el nu poate fi fost bine că a trădat unii
la siguranță. Dar a trădat prin faptul că el era
închis și a fost de comuniști care erau afor
trădare și a fost și pe rețea lui, a cerut mie nu
a eu dar mie în ajutor familiei lui: Atunci
se găsește și trădare, ce și scop.

În anul 1928 se țineau la Moscova un congres
când trebuia să se poarte și cursurile.

El a trădat la siguranță toate problemele Congresului
când el a fost în via de siguranță acolo, din C-4
a trădat congresul prin faptul că el a cerut că
congresul a fost organizat de Troșkiști nu de
comuniști:

Artașiu lui și secolul din muncă a fost
anti-constituțional, adică în afară constituției
În constituția prevedea că atunci când un
ministru este scos din muncă sau ora
cum a fost el ordonat, se pune la discuție în
parlament și se decide parlamentul. Nu ora
cum la ordonat pe el prin obuz de putere
Acela ce a făcut acest lucru în fața
congresului.

Pe timpul când el a fost la conducere a fost
cunoscut obuzul de Toró. Stalin și înțeles că
era în G. D. U. cum se poartă. El ia
răspuns că fiind se poartă, fără să mi se
coba. Atunci C-4 și el dar eu ideea că
Chi... a fost la Toró Stalin și a spus că da

or fi cu trei ideii. Adică luvioză și cu Sobrietate
și cu Românișii și cu englezii.

El a spus pe cineva că unu-nicăci pe acel Albă și
fado și cu el, fapt adăugat la descoperit că este
un eroe.

Cauzele și atunci la dot în ancheta lui General
Pictile care era apăsător lui Teohari, spunându-i
Cauzele și rai comunicării rezultată —
Rezultatul pe care il-a comunicat Generalul Pictile
a fost că Albă este ofițer. Situația a fost
mult mai complicată, fără să fie rațională =

Cui se datorată acest fapt lui D... Chi... că a
urcutat anterior lui Teohari și să poată pune el
pumnul în gură lui Pictile și nu să fie rațional
Albă: C... și spune că Teohari era la capăt —

Nu ține timpul C... și nu este implicat asupra notelor
est acuză. Detonate treptat pe care la abut el la
fado, cu siguranță, altfel înțelegerea totuși pe dos
dar și la făcut de via aruncat răspunderea, și
fapt binobal cu Teohari =

Și la Teohari nu este binobal numai el și
Em... Rod... a fost informația sigură
la Biserica 2 și omul. Este cum este și tema
siguranță și de și și doctria rețetă în legătură
cu unii corio portidului Comunist.

La beneficiile care înseamnă făcut a reamorseat că
a abut legătură cu siguranță, și este și este
unul și un? Este timut sub oripa lui D... Chi...
Nu vrie să spună numai, dar spune că și el
Chi... și este.

De ce Chi... a căutat să spună pe C... în legătură
cu acel Abertuh care era un ofițer? La să fie
descoperit cauza și la este în neașteptare
și fapt și înțelegere. Niciodată nu dor fi
ocurenți de el și sunt scris pe pieptul lui.

despre G.L. &
Căci chi tot timpul a fost un intrigant
și se fi
Apoi în război la SUA și spurs, că el crede
că ia să se libere. Dar spurs că și SUA a
obținut o mare câștig. Deci a lăsat ca poziția
ei să plece în Palestina și ia să rămână
în țară la noi. Ca poziția ei spurs în Palestina
să fie folosită de Americani pentru unele informații.
De unde știe el acest lucru. Spurs că Americanii
au spus la radio.

După ce poziția lui A. P. au plecat după un
timp mare, un frate al ei a venit din
Palestina în țară și a stat la ea
și C-4 și doct. bisericii, pentru ce a venit fratele
ei la ea și pentru ce a plecat în afară?
Spurs că sigur pentru informații. Ară că
el crede că SUA nu se fi fost înșelată
într-o mare direcție
În încheiere spurs C-4 că esențial
este subînțeles și se merge până se dovede
și descoperiți, odată bisericii care gândește și au
găsit.

Acesta sunt discuțiile lui

Cucu. 13 - N. 953

Nota de formulă nr. 145

Ca un adăug la notă anterioară la legătura cu cauză nr. 4. aret unei discentii ce are stat loc într unu nr. et, deri au fost foarte scurte. Cauza e și ea juriu vati moi unu dor se ține și nu ire agrorafe simonatie lui ora spus et: Dintre toate cele notate de unu în notă anterioară, faptul cel mai important despre care eu nu este multă unit oră Juriu Chiriuetski; e acest am spus et or fi primul deșman al lui nr. în prezent nr. în trecut. Ci Chiriuetski a căutat în ace probleme și l. în care nr. pot provoca pentru ea și se fie în l. t. unu din partide. Multă simonie lui moi cauză nr. în cauză ea ire Juriu et et nu a putut și spus toate greșelile și simoniat de alți; spus et nr. Chiriuetski are greșeli de ce nu eu fost descoperite, și spus et în anul 1945 pe când cauză nr. era cu F. N. D. ut. in Chiriuetski era eu simoniat. Cauza nr. 4. în aforatul lui de conducere, etia unu oră cauză etonien etren. eu nume de Albu a cet Albu a fost g. rit de cauză nr. 4. când seria nr. etia unu nr. despre partide. cauză nr. 4. în se cauză nr. 4. în simoniat în simoniat parte totu. Cauza nr. 4. nu a fost de acord eu cet am nr. a intervenit la Ministeru Justiției pentru al țoga în juronie. și are se intemplet. La un moment dat spus cauză nr. 4. a venit la et Chiriuetski nr. la intubat et de ce a țoga pe cet am

in jurisdicție? Ce are el cauză aceluși am? Afirma
cauză 4 ia spus că este vocațională în acest
am: După care Chiriacovski la rugămintea
și se ducă să intervie cauză 4 și să fie
peș în libertate acest am. Cauza 4 spune
că nu a fost de acord cu Chiriacovski; dar
văzând că a învins foarte mult și
dus cauză 4 și la per din nou liber =
Dar ce activitate a dus acest am moș -
depoziție nu știu: Atunci Chiriacovski a cum
activitate și o ducă acest af. pentru
ce îl sporește în legătură cu el =
De ce nu se descoperă acest lucru? Am
vădit în notele autorilor în legătură cu
Hraibul, cu etichetarea și discutați cauză 4.
Si reșor moș elor în anul 1949. a sporește
în țară un oarecare etichetare cu numele de
Averbukh. Acest am a fost recomandat
de către Chiriacovski lui cauză 4.
pentru a sta de vorbă cu el în problema
particulară; spunându-i lui cauză 4
că acest am este foarte ciurbit și că
vino să lucreze în ambarcațiunile sovietice
în București: Cauza 4 a statut de
vorbă cu acest am. Dar cauză 4 spune că
la un moment dat acest Averbukh a dispărut
din București: Si într-un timp cauză 4
nu știu pentru ce a mers în Ypres unde
acela se întărit cu acest Averbukh și s-au
cunoscut în că moș fiu ca 2 prieteni
stănd de vorbă în anumite probleme: Spune
cauză 4 că ia vădit că fost cu ocaz
am, că în discuțiile lor Averbukh ia
spus că socialismul nu se poate face fără
Englezi și fără americani.

Astăzi e un război. Spune că nu a mai
stă în el de vorbă; prin faptul că în
caz este scopul lui și pentru că a fost
la București, a fost numit în sprijin
scopurile portului. Într-un timp
spune că e un război și după ce el a venit din
Groot în București. Și vede pe cetățeni
Averbuh. Că vine în București din nou
și lucrează la Ambroada și în ziua
București. Acesta spune că a fost un spion
fapt că are ocazia lui în afară de
cuncto, că el și stă și scopurile
acest an. Și nu a fost divulgat. Et spione
că nu a stă doar Chiriacovski. Că a fost
omul necunoscut de el nu ia cunoaște
scopurile celui Averbuh? De ce nu a fost
și Chiriacovski înțeles? Sau sau
nume al lui. Mai departe și spune că
a stă multe de orători din nou la
și spune, că nu are loc în considerarea
Tregari conchizi supra notii

Lucr., 3. VIII, 953

Noti.

148

Nu cumentul de foto fac servicii
 pe Aniso N. A. J. Spital pentru Recursi =
 acolo sau un detinut care face curatenie
 pe toti si cumita celor. Detinutii se
 numesti Dumitru Ghe. detinut de D. C.
 fac unu ea de pletau la carti spital =,
 Nu fine de 2. August. o. e. una putut
 foto ei el este creat pentru problema de
 re foto, puru in rosiune lui de procuror
 din Reient Vidale. Et spus ei la stat unu
 discutii cu acet procuror din cauza ei procuror
 traci in concubinaj cu sotia lui. Detinut
 Dumitru Ilio spus el. ei curati tot fine
 acelu procuror. Toate favorizate pe care lina fine
 acet procuror cu a parte de creati, care cu foto
 puru liberi, esti bani a priuit procuror de la
 ei, eiue ia dat bani procurorului, esti bani
 ia dat, probe facte de ea veni care curati
 acesti probleme. De unu probleme rosiune
 in demne festi tie, cu curati si rosiune lui
 Dumitru Ilio, spus el. si parte de relati
 cu date cu crete. Cu de est fel ieu ofines
 Detinuti ro nu vor fier ei el de Giaba ei
 unu cu nu se parte fac ran est de unu
 Detinut unu raspuns ei nu est muni
 querit de est date cu crete, rind cu ro
 fie des copent acet procuror. Et in foto unu
 a spus ei il va divulga cand el re va
 libera din inchisoare. Ei ii est de spus
 acelu procuror este a foto. Anali foto
 neti si etemati detinuti. pentru de crete, ei
 foput se parte des copent unu detinut. = Cuen = P. 8. 955

Notă.

149

Mentionez. că în unele ~~note~~ ^{note} autorilor
 au orîta că la camera 62. spital a
 fost detinut Popescu Traian. iar la 61.
 a fost femeia Vais Noia, care nu a avut
 nici descoperiri precise exacte. Femeia au
 orîta a avut legătură de prietenie foarte strînsă
 cu Popescu Traian: Femeia a fost mai
 strînsă în unele probleme, prin faptul că
 nu are det. toate detale lui popescu. Într-un
 la faptul pur în prietenia ei. Dar Popescu Traian
 este tînăr dintr-o familie în care ia fost un
 det. și ia trecut și unele războaie ca femeia
 săle trecute unde ia se așază. =
 După plecarea din camera 62. alui Popescu
 Dumitru George care rămînea în camera un
 am care își căpătase încredere în mine. Nici
 spus. că popescu a fost un om de încredere că
 ore de refuz de a urma femeii cu care a
 simț legătură prin f. d. Că el ia fost un
 aceluși femeii și de a care dăci și cunoaște ia
 unde mergea și împreună cu alții =
 Spunându-mi femeii. că numai ocazional
 nu a fost descoperită și în refuz și în
 un cunoaște recunoscătoare acest lucru =
 Dumitru George: una spus că am de încredere
 că femeia are tot detale pe Popescu, unde
 el va suferi în încredere. nu este afirm.
 că femeia Vais Noia și despre care
 care, despre care ia vorbit Popescu Traian: și
 e războaie în trecut Popescu ei în unele direcții.
 finalizată
 nota preluată J. Cucu. 3-8-955.

Notă Teoretică

A supra discutăm pe scurt întru unii
 conștinși. Discuțiile nu au fost atât
 de profunde și bazele ei ori nu au fost
 spuse ori se ține după cum spune și
 în tot timpul de viața profesorilor
 amuzant problemă. Et de se gânduri și nu
 știu cum va fi situația cu el, de nu în
 nicio direcție în urma memoriei aduce
 de el este posibil. Sau gh. Deși nu
 este greșit a întâmpina ca și cum
 la răsărit în urma de răspunde. Et de
 este o remarcă auctoarea și în
 daea și a fost durmarea, fortitudinal
 de fapt în practică este spus de el. Dar
 nu în Anu Peuker regiunea se
 unii. Așa după cum a fost
 omenii politici. A. spune și nu
 acord și se distinge obiectiv - de
 ora cum voriau alții. Nu a fost
 problema. Nu a fost durmarea
 a fost fabrică de tractoare. În
 sunt obiectiv la conducere
 și August în America se face
 tractoare - de și nu aici sunt
 în ziua și cum conducătorii
 spune și în rândurile lor
 este subiectiv regiunea și
 greșit, este în momentul de
 descoperiri. Nici și mi se
 nu se va descoperi. Tăburi
 revoluționari și revoluție
 într-un fel. Este revoluție?
 Trebuie să se facă revoluție.
 dau în 2 sisteme. Capitalism și
 Trebuie să învingă unul din
 atunci vor fi descoperiri și
 obiectiv.

Cor et Vates, e in mamentul de foto
si Vates e el este dusmanul. Fie se
spune altii. Et spune e sefont emuore e
reli firi a ficut el. Et spune e regiunt
de ortof ora emu se emu feto este in foto
succurri de d. x distinge firi in chironi.
Ato nu este recdu cor ora emu se procedigo.
este greit.

Sumef.

Quen.

14-07-1955

Notă la formulă

1956 28

Am continuarea notelor anterioare
in fața erupției obișnuitei cauzate de...
După întoarcerea mea din concediu am venit
și am căutat să continui discuțiile cu...
Din cele discutate nu am avut noutăți cu
niciunul din cei doi...
Dacă două probleme sunt schimbate și
cum: Afirmați că un acuzator și un
chiar mai contra lui a fost și Jozef. Chiriac
spunând că multe greșeli în creșterea acest
și pe baza ce lăsa să fie împiedicat să
și facă activități afara din țară.

Am de parte și spune că istoria lui nu a
fost făcută legal pe material cu istoria lui
Trebuie din jur de forțament, pentru că ora
prețede constituției. Dar spune că a făcut
acest lucru etc. Def. prin abuz de putere și a
căutat constituția în ficțiune.

Pe de altă parte el este îngăduitor că nu a primit
niciun rezultat în urma memoriului pe
care la abia lăsa Constituției Central: și spune
că memoriul lui a mers la o mână care a
fost contra lui: mai eu știu că el în
memoria a oricui se este put și ce nu este și
spune că nu a căutat la cei ce au căutat =
Pe acest merit nu dau locuri unor la cele
scrite de el: Mătrina din zilele lui Voșniț =
afond. Cu lăsa înțeles ce ore de ofțicioși: și
îmi spune, că nu are și el lângă el un om
de încredere și știe la urmă și este făc
și de protocol: Protocolul că el mai are unele
probleme și și este știu să spună: Cu un căutat
să aduc la adevărul tuturor nu am reușit până
în prezent. Am de parte voi reamora.

Cu eu: 5-7-1955

Nota

C/153

În ziua de 18. V/1955 fiind de sev. cin la spital pe
aripa pe la orile 12 a venit Tot. dăstare (Administrat.
ratarul) Spit. în timp ce use împertam pâinia
eu am împertite la manual cor cap. Scărbol la
J.B.C. când dăstare a intrat pe via eu tocmai
terminasem de împerti pâinia și veniam să închi-
d. usa eram pe la al deilic giani cor dăstare intră în-
dăstare piciorilor pe use și în por fortet, eu am făcut
măm săre oprirea cor dăstare nu a avut ci mai
mult a intit pomul și trecând pe lângă Com. 59
putem au inta și giescându-mi cor pia țării put
nu are miei opri, doare la am făcut dăstare de
eu a intrat așa a început să mi spună eu am
tot foarte ridicat că eu să sorbere miei puțină
măm sta miei bine, apoi a mers la Com. 67. la de-
tănta Maria - - - și se bôgt eu capul lipit de
grosi și o întrebam septă și seria vor când eu
măm opreșit să aud ce o întrebă el a pu-
măna și a ceperit verisul eu măna să nu
săd eu și a început să mi în af să în-
trube, apoi o ple est și cor mia zis că
eu doare. Brian să miei fac sev. eil
oici să sorbere miei puțin și să stau
la usă aforă să opreșe pe ei cor vor
să intre 18. V/1955 Caracter

Popescu Jan)
Vintilo Junitu }
11
DC

17-96/1955

Notă. Informații

1630
Din seara de 17. Iunie 1955 pe la ora 21.00 am prins
pe detinuta de la Camera 61. cecănuind în perete
unde tot adată și vorbea: dar nu am putut
să înțeleg ce vorbea și să văd unde îi răsp-
-undea detinutul. Popescu Trăian de la Camera
62. și când mă așezam detinuta adată și
început să facă fețe și să exprima cu căvâ-
-ntul. Cei Domnului Cap, și vârti, eu mam.
făcut că nici nu am văzut și nici nu am
zis nimica unde îmi spune că eu data de
18-06 nu mai mănuiețu până ce nu vine
Archetatorul ei pentru că are să-i spună
arumite. problema, și a spus că noi să
amutăm. și nu vrea să vorbească cu nim-
-eni, ca dinul. unități decât cu Archetatorul
ei pe care o stăchetează ea înca să nu
vină. nimeni la ea că nici nu vrea să
stea de vorbă,
Ea după ce am prinsă ea mi spus și lui
T-ov. care este cu mine. la C. 59. și când
sa dus. la detinută îl întrebă. detinuta
ori vo. spus Domnului Cap. ce va. unde
T-ov. ea răspus, nu vrea spus nimic.
unde îi spune, a fost. T-ov. Cap. și ma-
găsit în celula asta și poate. sau fin-
-chipt. că cecănuind în perete, dar eu
îmi făcăm necesitățile.

Peltic

Nota.

Dupa discentile purtate in detinuta Maria ----- din cam. 67.
 ea ca spio totul ei tot ca nu este asara dar ea stie kata care o duc omeni sa
 la noi in tara sub regimul de azi (comunist) caei toti bunatatii si duc la noi
 ca noi rabdam, finea ea cumoste cum ar trebui sa fie un aderent
 comunist finea ea studiat teoria si istoria lui Lenin cum trebuie sa fie
 aplicat comunismul, nu eu seop de a domina intreaga lume ei de a lara pe
 fi care popor liber ca nimeni nu sa in deo un ralarul care sa pota traia sau
 face fata neisilor familiare si sa aida tot ei si este necesar, ca locuinta, mob
 ila si altile, dar la noi chiar si in alta parte sai de capul nimeniilor cum traeste lo
 cuinta nu hranu suficient nu si ca si altile greutati.
 pentru ca rusi daca au sajut felu cum Lenin ia sa optice un aderent comunist, atun
 ca nu curu sa afle ei neta es dat o traba intajacanta de a munit fara sa stie nimeni
 ni, apoi aramas Stalin care o inelput sa dirizeze el si sa optice comunismul de azi, ca
 un aderent comunism si care la optice in tara lui este titu din Igorlavia finea
 el sazand bramburiala si hotile care se faciau in rusia neta placut si sa retro la el
 in tara si a luerot singur direct, finea in felu cum Iordan rusi un reputia fac
 in Igorlavia pentru ca sarbi sunt omeni hotaroti si chace lui si eoda lui
 Tito la moea pentru ca nu sunt es ronuani prosti, finea sa se lare condusi de
 alti, apoi Stalin sazand acest lueru a luerot rol pinda pe Tito sal in pusta dar cand u
 rma sa fie chemet la Moreca Tito s'jidano a publicat mai in mai in art. de g
 re fapta lui Tito si atunci Tito aujind dirigu ea nu sa moidus, atunci s'jidano a f
 ort in pusest pentru acest fapt.
 Mia spus ca astia a lueru pentru ca astia optice sa raba care lueru ea si oia in pusest
 toti astia lueru in optice, apoi a spus ca ea are niste frate in rusia prizoneri cae n
 unt condamnati a celo pentru ca si oia nu au luerot sa se tria ca neta in tute dilzic sa
 lupte, ca unul din astia a lueru a lueru a lueru si au spus, atunci cand sau predat la dau rusi
 si rusoicile eu ho cand si Iordan si legiciau ca noi sa optice din zi in zi sa lueru
 sa ne sa pati ca sa lueru predat a lueru mergiti a lueru sa stati eu burta gata ca si
 noi, pentru ca toti bunatatii mergi in alta parte dela noi, si ca un aderent com
 nism si cum trebuie sa optice el sa optice Vorzibol dar treptat fara rol a lueru neta
 daca el asta astia in mediat el in pusest sau in aristia, caei astia metode de lueru
 lueru optice ei eu aei care sa sa ridice si ar Iria sa lueru un dem drept.
 Ca la noi in tara a fost unul Mihailianu care a spus ca el nu este de acord ca un
 aderent comunist sa fie lueru (optice) de masina la seara atunci in mediat
 lau arestat si in pusest, si patras camu la fel a fost un bun comunist care
 tot la fel a spus si de asta lau in pusest, pentru ca a lueru astia care sunt la cond
 uere sunt mai rana ca baeri si patroni coreerau in mai in pusest pentru ca nu
 mai eu maximi de dupa ei ba nu este una ei 2-3 masini ca li finea de le
 tremura comia pe ei dar de ei li finea nu au sa seop.
 Apoi Varile Luca, Anu Poukar si Teohar Georgiu care au fost aderenti com
 nisti si au lueru dreptate si au tinut eu nimeni si tarani si ca au lueru
 optice si au fost arestati si au nimit si a lueru daca au sajut ca sa sa facea de
 ptate gata cae in pusest pe toti, astia optice in comunismul lor, asta neta camu
 este bramburiala si o bata de joc, cand au in tute bata de unde stie optice
 toti spus ca ea lueru neta in neta eu Maniu, si a celo asta tot felu de
 spisi si toti lueru si neta lueru era eu ele la pusest, si ca ea eu Maniu
 a dat a lueru ea armata nostra sa bata pe rusi neta pama la neta cor
 dinu direct sa nu mai tinea dor autanereu nu sa sa

multumit ei a pus să treacă și dincolo de mîstre fîran el al-
draenului că nuia fost dentul atîta de asta la un și în pusest, că
era pîra ne rîtul, și că of. nuntî erau civilizate că nu lei
era la nimeni fîcă să era nooptia pe străzi cînd era nuntî
dar cînd au sîlit rîni și draen se tîmian să era pe strada
pentru că ea sîria odole pe strada dela serb'ciu și un of. rus
blot ea nu pore a pus mîna pe ea cîu forta rîi ea inelu cîos
cari sîl avio în mîna că era gata rîi rupă și digitul atî-
nei ca ea dot impicior în intestinale și la trîntit jo și apoi ea a
luto la fugă, alfel sîrupia digitul și luo inelu eas, fîcă astia
nunt mai rîi ea bîrbori.

Spunîndu că pe benni a nuntilor se gîria de tote cao acum nîmie
unde sunt tote bunnile nostre of. nule Serg. ca spuntîni la trînt
te în Phina, Coreia și în Rusia de asta nu se mai ajungî la.
nîi nîmie pentru că ei ne sa nouă ei mai bun ca ei
ne da în schîmb arpăcos, unde este farolia, carnia, pestile cao
altă dotă se strica nîmîni nul mai emungos cao acum oduse
de postă căte un pic de peste, dar nîi nîmie se sa rezolva sî-
tîmîrînd domule Serg. mult nu mai este fîcă nîi nîmî
ros și pore sîd dar pîna atîncei tîbue să acum puțin rîb-
dare și să nu se speriem of. nule. Serg.

Apoi ma rugat forte mult să nu emla să vorbesc cu
cînda rîi să opun la cînda pentru că la mîndele cîi nî-
nt un om rîios și forte cum se cade și cîtîd lîer-
nîi așo cum sunt (pentru că eu gîciam ca colatote)
și cîi acîste lîeruri nu lîopus la nîmîni pîna acum
de cîit la un singur esp. cînd era în coloni că și alora
cum se cade și nu sa auzit vorba de la el așo că pîră să
nîci dela mine nu se sa auzi, ca dela esp. Searlot pentru
cîi a disentat cîda cu el și nu pus pentru că nîiazis
anchetatorul, dar acum amine ca pus cîda ca sa sîda olac
opunio apoi sa lîmînt eu el cî nîi mai sa pîne nîci
un cuvînt, și așo și eu mine dăcă sîi pîne la
cînda de acînt lîeruri atîncei sîie cu cînda disen-
tot și vo. sîi și ca e să facă, și sîde eu cîne ~~est~~
~~est~~ eu se fel de om a tot de vorba, pentru că
ei nîi este fîcă cîci la ea este tot una.

17. vi / 1955

Toi cîre

Peta

Din discentiile partate cu detinutii pas-
 le Luca din camera 59, marea scrisă cu J. J.
 loc titlu al Jor. Ministeru Jor. General Haeor
 Hae si canda intrat la dănsul în cam. n-
 uia stă de vorbă de cât deo 4 minute și n-
 icimur se pria uita la dănsul pareă n-ici n-
 lar fi cumozent, ci a uital că luerau în p-
 umă si că de multe ori îl în dătan amuit
 luerau așa spumă deți, apoi a pus că probabel
 că amue tria să se parda că ci de ota midea de să
 fie reos la murea sau la aer afara, sau ofigă-
 nodind prezidu că e l. (deți P. Luxo) trăeste cu
 speranta că se va întore alt fil luerau și la reo-
 pa, dar dănsul n-ici nu gândește de așa eva că ste
 luerau si amă fertile populare, că murea China cu o
 populatie de 700 milioane dar cele lante
 gata și că de gaba se gândește altă că el nu gând-
 este așa eva, sau li este frică de ini aproba să fe-
 reos după cum a cerut răpune corpești adă-
 nul că dăca la spumă de intra si acci care sunt
 si notati si care au făcut asimina a fapt, si
 ma intubet dăca în că nu sa ajuns cager-
 moia occidenta să se n-ici cumă cu ota, car-
 cu cum sa spus că nu pria ma ocup cu ci-
 titul si nu sunt la curent cu sturilă dănsul
 sau dănsul azis că este sigur că se va ini una cu ota
 co: cesa 16-17/1953

Petr.

1-156

Dim discutile purtate cu deti. ~~1-156~~
mă spus cum la orestat că a venit și la
lucst/ de acora cu măsura și la ~~1-156~~
il duce la o gospodarie agricolo ca dire-
ctor și cănd eolo la, dus la interie ca orest-
at și ca astia fac cercetările fără cap ca fi-
repe am ototid luni de zile în cercetări și
ca de neke omul trebuie să șie ca el, lu-
cu care la fel se întăplot și cu el ca a treb-
uit să spună (șie) ca ei numai săl seita-
de acolo pentru asta spus ca a făcut ototio-
nura resoluti nu este asta, ca ei acuma afa-
cut cerire la la Minister (prezidiu) săi apube
pentru a arata cum stau lucrurile și ex-
ca risilitatea, car dacă nu-le aproba
dănsul nu vria să nuoi trăcașă în-
oeste conditi, de este ferit răcul Tada-
numeri, numai singur într camera
la murea nu este seos, pentru ca el a
solicitat și în cerire să fie seos la mu-
neă indiferent la ce mureă ca ei el pet-
ote știe săle face. 11-27/955.

Toi este

Petra

Tov
Hoham

157

Pe ziua de 9. v. 1955 fiind de se-
 rvicei detinuta Moria - - - din
 camera 61. ma intrebati sa i sp
 un eum il cheama pe Sa. H. Hoj.
 Ha-hommu, zicand unu ok. mule
 Sery. nu la suparoti eum il cheam
 a pe H. Hoj. asta si eu ce se ocupa
 eu eam raspuns ca stiu ca face
 of. de serviciu dar eum il cheama nu
 pot sti ca eu acum sunt venit nou
 aici si mul eumose, apoi am intre
 bat de ce intrioba, car ex. mia raspu-
 ns ca il eumose finor al oba eum
 searba de cand eam la erectori sila
 Mistia, mul pot suferi, ca nu ati sajut
 ca a rosit cand ma sajut, dala
 inu zicia eua vedeti eu face om
 pentru ca am vorbit eu eua cate
 daniel. Cap. Seartot. si cred ca el ma sp
 us lui H. Hoj. cor darsul ma spus
 la anchetatoz nul mule - -

cor amchetatorul mia jis
ca sa bog desiamoi co nu
mia caru port bine pe aici; ei
sorbere unib lucruri core mi
trebuie, si asa ca spera si este
convinsa ca eu sunt un om seri-
os si cum se cade si nu are sa-
re anda dela mine ca dela cap.
Scarlet, ca dor abia asti apta
sa scope cineva cura caei
olansul ori spune la of. de
serviciu, ca apoi de ne suferit
si asta (esp. Scarlet) are sa i
ridice astika suo statur
pentru asta.

11-11/95

Tricere

date Informativ

330
1050

Notă și 7 Junie 1955 pe la ora 10 a înțeles să
se apite 4 delo C, 58. și să spună
nu mai am ce face sar nu am parte mea
adus a Brosura mică ce cred eu să citese
a stămână la o carte. de asta eu fura
să nu am alta ocupatie. asta nu îns-
eamnă decât hătaie de joc. pus și sim-
phu eu nu am să mai mănâc să
termin. odato eu veata asta, unde mai
sunt și nerimovat. aceasta condamnare pe
care mea data nu este justă nu a
fost. Legea încalea nu mă împuse
să termin. odato eu veata asta cu man
soturat tot izolat am să înclunese
am făcut de (cinci) săptămâni un
Memoriu la prezidiu și nici acuma
nu mea venit nici un rezultat
eu eu data de azi nu mai mănâc.
Nu stiti când a posire când a printii
a întra cușe izolat eu toate coi doi
măncare eu nu mănâc și mare
Tot așa am să fac și eu, dacă nu
are sămi dea și mia să fin seos la
dar să mă plimbi, și să am și eu
varuiter eu familia de efara

Paula

Nota Informațională

159
30

Astăzi 7 Iunie 1955 pe la ora 9³⁰ a spus de la
de la Camera 61 că ce tot îi închid geamurile
parea nu ar cumva să vorbesc
Eu am tăcut și nu am spus nimic.
unde a mai spus, când m-am venit în mijloc
într-o zi dacă nu am să lovesc pe unul din
eu stă. dar săle mele cobor, lasă cum mă
țin în pe noi închizi lasă cum să le arăt
eu și la închisoare să nu credea că nu are
să le vină și la rândul, ai noștri au fost
proști căci când au fost ai la închizi erau
protejați alt fel, nu ca noi cum își hotără
cum vor de noi, eu nu doresc nici regimul
care a fost și nici pe asta care este, eu vreau
să fie un adevărat regim de Români nu să ne
conducă pe noi alte nație. fiindcă la conducere
sunt și Ruși - Unguri - Iudeni tot ce vrei numai
Români nu va fi la conducerea țării noastre, eu
vreau ca țara noastră să fie condusă de un
adevărat Român, și să nu fie condusă de alte
nație în țara noastră. și dacă ne tin închizi să
ne dea mâncare bună să nu ne dea nouă să
mâncăm. Arpeas Rusese să mâncăm, eu din
partea mea lam donat arpeasul lui Stalin
mare decât săl mâncăne el nu noi;

Pălt

Noto Informativo

Astăzi 2 June 1955, pe la ora 20 când mă vocea detinut
de la camera 61 se hucura fiindcă mă cunoșcut și când a
fost prima dată aici la noi unde a început să mi spună
ce a petrecut decând a fost plecat de aici și a spus: 37
D-om eu am crezut când am plecat de aici am gândit că mă
duce la Ghencia de unde m-au luat, dar ceam potit am
fost să mă-omor am fost până acum numai în corcetari
la Marmizon și am fost bolito și schingiuță ca trus.
Hristos fiindcă au desoperit pe alți (samini) spionii pe-
care eu nu leam spus și acuma sunt banlavo și m-au
adus aici: am fost să-mă-omor când m-au scos de ocdi
am dat cu capul și cu pumnii într-un geam, și eu leam spus
ceci decuma degeabia mai trăere am să cant să mi fac seama
singura. D-om să-fivăzut ce ceartă am avut cu anchetatori
leam spus de ce Români lea dat Atonoma-Maghearo la Unguri
dece să nu fie a Români fiindcă este a noastră, fiindcă oculu a
fost Capitala Română: și leam mai spus la Anchetatori! Da?
Cămi place de Tito că este un adevărat comunist în țara lui
nu schagă nimeni peste țara lui și este stăpân pe țara lui
și nu este condus de alți? Dar vă rog d-om să nu mă spu-
neti la cineva, fiindcă când vom vorbi parca am vorbit
pe cineva cunoscut. Si a mai spus, D-om de aici numai dus la
Sighișoara de m-au confumat eu unii care au fost prinși
prin Munți. Si eu am întrehat doar dimneta ești recunoscut
și mea spus că leam cunoscut, dar cănt cam vorbit am rōm-
as trāsmită miei nu mă-astepțam. Si ear am întrehato, dar
cum au fost prinși: unde mea spus, uite eu vă spun dar
vă rog să nu mă spuneti d-om căl. huy și pe ala la cyră țorog.
Mea spus un Cap. de Militie cum ea prins a fost armata pură
din 10-10-metri am de om și au fost încerenți și nu a mai
putut peunde să eșo și sau predat ei de-bună voie.
Leam mai spus la d-om Anchetatori de ce nu stă fidanii în Palist-
ina și vin tot în România. Da mia implace să fie Nation-
-alistă în țara mea eu nu iubesc miei Comosismul miei
Legionarii, fiindcă în 1941 Legionarii sau dus la Filava și au
împuseat în celule 75 Generali Români care erau închisi nu
a fost just ce au făcut Legionarii împuseau acumini nevino-
-voti și împuseau și pe fidanii miei asta nu au făcut Bine
-Trahice. sai trimes în țara lor la Palistina nu săi împuse
și să fistat în țara lor nu la noi în România. Si mai
spus! că, lasă acuma stam mei în pușcării dar are săle-vine
și lor Rândul să stea și ei la pușcării destul, dar maree că
totuși săi miei schimbă decând a murit țara de Stalin
fiindcă țara...

A-mai spus, „Dar mănăchii să fie după cum a spus Lenin
cămăniim încremenit să fie cu doctrina lui Lenin era
o-adevărată dreptate. Era omul plătit după muncă și
capacitatea lui.” „Dumnezeu nu vrea Egalitate nici
cu Germania eu vreau decât atât să fim conduși de un
adevărat Român nu să fim conduși de alți în țara noastră
Eu le-am mai spus la D-om Arhiepiscopului ce să fac eu
dacă așa suntem noi din strămoși noștri.” „fince
Strămoși mei au fost țez pe Reata de Unguri și nici
eu mi pot săi înghit.”

A-mai spus, cu toate că sunt în Puscărie Mama mea
tot stie demine pe unde sunt eu:

A-mai spus că dacă nu va fi tratată și îngrijită medicată
cum trebuie, pe unde am fost eu mare bătuț dar acum
Bătuț în Medicie dacă nu mă va îngrijii cum trebuie: sau
chem pe D-om Colonel fince mă cunoștea eu cu D-om
Colonel. din-afară dor te rog să nu mă spuneti la
cineva că îl cunosc pe D-om Colonel. fince nu vreau să
stie nimeni nul cunosc decât este militar și îl
cunosc decât era civil, fince înainte era muncitor
a avut atelier sau el lui proprie

A-mai spus că ce mai am a fost Titular eu a avut
deptate când aspus e să facem pretenie cu Iulian S.
dar nu a avut Reșea Carol. și să certat atunci Titular
cu Reșea Carol. și aplecat din țară scărbit, ala a fost un
adevărat Român pentru țara noastră, fince Reși nu au
fost oameni ca să intereseze de țara noastră și au fost
pentru interesele lor.

A-mai spus că e mai bine în puscărie decât afară
dealea că nu mai vede ce este pentru că dacă as fi
peși și fince mi pot să sufer nedreptățile și
dar cu toate că stăm în puscărie noi tot stăm ce
este pe afară,

În camin asta unde stăm eu a fost și Ilie Jozacel
mai mare Tărăniș dar a fost Botron și a murit
prin puscărie noi tot stăm ca a murit cu toate
că stăm închiși. A-mai spus că comunisti când erau
arestați în regimul trecut cerea măr care Buno și erau pe
-atragi mai primeau și pachete de acasă ceea și Carlitor
dar noi suntem condamnați cu Carol, așa că nu dot am de puscărie
și suntem închiși cu Hapana și cu...

3
nici unul primese să îl mănânce așa, au fost în protej-
-ați de noi, atunci dacă știam așa, atunci noi și luca
săi fin-puscat, chear mam și certot pentru
fast pe chestea mănări
a mai spus, că măsura la (am) adată să le dea
vair și lor săi și în vorbitor cu familia am plecat
pe așasa) am de închișoare și nu am văzut
cu pe alina de loc. dacă nu are să-mea-probe
vorbitor eu am să caut să evadez de-acelu unde
mă va duce. dacă nu am să trec așa prin sărmă
ca o melumă nici mam sărmănit că sunt ratle
- dar acumă să mă fac bine și sămi dea sănotatea
înrap și să plec de aici, dar mai am de stat fincă
nu sa terminat anchetajer mial nici acumă,

Pulfo

Notă Informativă

Art. 4.06/955 pe la ora 4:15
ce am dat mesaj. am put
să fac programul. und am
opserat cam ce vroia să facă detin-
-utul. Popescu Tădean dela C. 62
somi închiă partea de geam despre
C. 61. si să uite pe parte ai lantă a
geamului ca, să vadă prin geam
pe detinuta dela C. 61.

La care eu opserând mișcarea man
dus si cam desfăcut geamurile de
tot si am trecut dincolo spre
C. 63. unde nu mă opserose. si
In timp când venea detinuta dela
programam la mi prins pe sus.
numitul eu capul printre drugi
ca să vadă pe persoana dela C. 61
si când a văzut că la mi prins so
facut că se ține cu mâna de cap
și îl înțel și aveți spunându-mi
căl. deare capul.

Si cam spus, te deare capul
sau suferi de gmecherie. si se
face de multe ori că doarme si
cântă prin san ca să l. crede din
C. 61. cântând pre făcându-se că
doarme. (Paltim)

Notă Informativă

Astăzi 5-96/955 pe la ora 20 a început
4 de la camera 89. Sămi spună că astăzi
toată ziua ea fost foarte rău, mi a
crize și dureri de cap și de inimă deam
gândit că crăp și nu a venit la mine
nici un d-r. Să mă vadă dacă nu vine
Doctorita la mine, nu mi vine nimeni
și nu a fost de 3 săptămâni la mine
și când mă dau durerile de inimă la
mine nu vine nici un sanitar. Fincă
pe mine nu trebuie să mă vadă
nimieri, și să mă vadă nimeni
mătră mea parcă nu știe toată lumea
ca sunt aici, așa, așa, am ajuns
eu de răde și curcile de mine.
Eu nu as avea așa mari crize dacă
nu as fi așa Badyocerit și luat în
răs, eu cartea aștept de 3 file sămi aducă
carte și mi mea adus nici azi, a venit
astăzi ofiterul de serviciu și nici nu am
putut săi vorbească de plâns așa mă
înceam în gât și numai Bălhoțean
asa. Eu nu știu ce e cu mine eu cred
că are să mă dea în paralizie, sau am
să înelunese, fince mam săturat
stând așa izolat și singur în camera nu
mă împuscă adată să termin adată eu
veata asta că tare mam săturat stând
asa izolat ca la cuscă, nuni de și mia
să mă plimb și eu a oră două pe aforă
la aer, degeaba scriu eu și cez fince
e totul zădărnice. nuni de nici

un rezultat, și mimi de și mii un
medicament ca să pot și eu să mai
dorm sau de cap. sau ceva ca să mi
calmeze și mii inimii, mimi de
nime ca să eu ceva ca să mi calmeze
și mii nervi, mea mai spus că cu
cartea ești pus Barba și lui ești pus
dorbă ca mii hărberit,
și a gemut foarte înaptea și a
fost foarte agitat așa supărat.
spunând că vine să zbere așa cât îl
vă ține gura dor dețuși se mii apitine,

Paltis

Notă Informativă

164

Astăzi 4-Iunie 1955 pe la ora 16. a început să se treacă
reținuta de la Comitetul C. și să se spună:
D. om. om. să se facă curăși vreo stabilizare cu Bani
finea au auzit că se scumpit prețurile la marfuri
pe peată și să facă curăși inflamație de la omni
eu. au făcut și au ascultat!!
Si mi-a spus că știe de stabilizarea din luna August
1947. și de stabilizarea din I Ianuarie 1952 și acum
am curăși așa o presimțire că se va face o altă
stabilizare. Bănească sau am visat eu,
Si spunându-mi ce credinți da că noi suntem închiși
mi nu știu nimic. dar noi știm că tot știm ce
se petrece afară, ce credinți că noi nu știm ce se cere
în informația București la I Ianuarie 1952 noi tot știm,
D. om. când am văzut pe Inchețatorul asta mic. așa mea
venit rân finea îl cunos de la Alislea a fost edată
în anchetă pe acelu și afăcea pe prozavul chior avrnt
să mă hata, și ce a venit să vadă lei cum stau închiși.
dar ce cred. Domni Inchețatori ce are să se scasta eu
cova de la mine. mare decât să am se săi prinde
și să descopere ei, ce cred că unde ea prins pe artia
acum, dar am să văd dacă are săi mei prinde și
de aici încelu, pei leam spus eu la Inchețatori acum
mă cunosc tot și știu ei căci eu mine nu le merge
și nu a seot la capăt eu mine.
A mai spus că cunoaste o acoreștia mai hinc ca noi și
măi cedu așa legată cu cătuse de mâini și cu
Cehelari în ochi, parca nu știam unde erau adu
și cunosc pe toți docturi din Spitalu, ota și decand
lucrare aici nici nu pot săi sufar pe v. r. d'astalis și
pe Sahormian. finea că sunt fadani dacă ar avea
a putere. eaș unge eu Bențina pe tot și leaș de foc
de laolaltă.

Astăzi 5-06/1955, pe la ora. 20³⁰ a mai spus vedim de la
C. 61. că a visat un vis. parca să fie pe apă și avea
pâine albă; poate visul meu să va izbândi poate ma
va judeca și nu va duce la Tribunal și va vedea
pe. Ilamă) finea știe și ea de mine. că sunt curăși în
anchetă. am trimis eu răspus pe cineva și știe.
(Paltin)

am arat că în ziua de 2-06/1955 pe la ora 14 ce
dădusem drumul la toată camera la program
afară ce fără să mă așeze intrând în (camera
62) unde am cecănit foarte în parte unde
definita mea răspus) după asta Bat de 2 ori în
solu și mi răspunde carisi la fel după aia am
esit din camera ce fără să mă așeze și mi
eam spus nimic) am vrut să încerc dacă se
ocupă de ce făcut remne prin cecănituri prin parte
unde se aude foarte bine mai cecănită prin solu
parte și ca legături foarte ușor

P. A.

Pota

$\frac{c}{1}$

165₄₁

În ziua de 6-vii/453 fiind de serviciu
la spital pe ariză a venit pl. Hârșu
(ranitoru) pentru a da ceva medica
mente la un det. boler dela co-
merso 62, la intrare eu l-am oprit
pentru că la com. 59. erau dischiaz
giamurile, el a stat de am în chis
giamurile apoi mi-a zis, ? - e zici
tu că eu nu știu cine este acolo în
veia com. atunci eu l-am în tre-
tat de unde știe. cor dăurul mi-a p-
r că la dăur pe ziua de 4-vii/455 când
a fost de serviciu, atunci eu com spus
bine că știe, cor dăurul a în caput rōmā
intube ce dăur. eu ael det. din com. 59.
si doea nă intrică ceva de pe afara în lig-
etura eu guvern sau eu portiolul, eu es-
rōpam că nu dăur nime. 7-ii/455

toicere

Nota

c
1

~~166~~
166

F. insul de servit en pe oripai la spital
na de 6. vi / 1955 dupa discentile pur
de tinuta **Maria** ----- din com 61.
am seput sa spun ca ea are nees pe co-
nductatori de azi finea se lasa dusi de
mas de alti, de evrei si mai eu siama de
noi finea ne ea tote er noi suforim de
tote si ei de froer ce sunt nici nu opre-
ata ce se pebe ce finea astis sunt noi
noi ca totari, barbari cand in noia
liam si ne luam tote asa sunt si ast-
ia dor nu opsiaria sau oemo nu noi
am in astro ca sunt prinsii de nos, dar lasa
ca nu noi este mult si se va termino si
eu astia, si ca nici neuritotia noastra nu
erle asa de diste pi finea sunt frieopi ca ei
la adineria ei aici a au volub cu cotusi
la uniam si ligata la ochi, apoi dovea de o
fume are friea atota dor ca ind sa veni al-
ti noi riosi si perli ei, cand a fost resona la
de eu nu curgia apa si a sis ca ofifacut rusi
dre conductara si unia si apa tot la ei, si m-
oi intraba ce parere aueti d. nulu scrip, cor cu am
zis ca se pote si asta tot si oprobam ce lo
si finea, apoi mia spus cum e organizat pe
tote detinutii cand era la mistio

să nu mai monșionez apă, spun-
d-le la colă că ei doresc mai mult
că apă se în bolă dere de stăruie
peci nu au vrut să mai mănoie
tote este sojile, și că ea dăea ar trio
ari când ar vădea dor nu trio pentru
că și apă de virginea să sepe, și că art-
ia de azi creștina lumina ne învolum și
o bagă la pușorie că ei ea a țant multe
loru nici corte nu știe și ero avinți
fără răstie pentru ce asta este obreptă
de azi core o face Guvernul și portolul lo-
amendi în marea și, și că sunt otota
de prosti nici exercitările nu știe să
face duriaza lumii anii în trei pent-
ru că nu pricepe fiindcă a bagat tot
mărloni fără corte fără experență în
măi de răspundere core pe boi m-
are de ce face lei frică și de umbră
lor, apoi a înțeles să mă căme și pe mi-
ne că liti de tral cum vă chinuți cor alți
trăiesc ca ei mai mare chiaburi și morieri
de alta otota că ei ea ponit pe aci lanti și leau
lucet la cul ostia de acum și că Jov. 5%. Dejest
cel mai mare boion cor trăesti de je spineria la tot
7. VII/955. Stoicescu

167

43

N O T A

Informează că în cursul luni mai am avut unele discuții cu Vasile Luca prin faptul că am făcut serviciul de supraveghetor la camera unde este reținut .-

Discuțiile au fost următoarele :
Asupra afirmațiilor făcute de el asupra acuzării aduse în fața anchetatorilor, el arată că : 1. este acuzat fără nici o vină ; 2 . de ce nu a fost arestat și Petru Groza că a avut o vină mare, nu ca a lui un lucru de nimic .-

Atunci eu l-am întrebat: dar ce abateri a avut Petru Groza el îmi răspunde când .. Groza era Președ. Consil. Ministr. afirmă că atunci când luase ființă regimul democrat spune că era la conducere și Generalul Rădescu ..

Si atunci .. Rădescu împreună cu Petru Groza s-a gândit să dea o sumă de bani lui Auznit ca să meargă în străinătate să aducă în țara noastră o fabrică montată de care se simțea nevoie.- Eu îl întreb: ce este acest .. Auznit el răspunde a fost un mare moșier .- Mai departe, l-am întrebat , dar Auznit a mai venit în țară, el spune : " Nu " ! .S-a dus cu banii în America unde și-a făcut proprietăți .- Si îl întreb mai departe : dar cum, Groza a știut că nu mai vine înapoi , el îmi răspunde : a știut , nu a știut, dar el i-a dat drumul cu banii, pe el de ce nu l-a sancționat nimeni, numai Luca este vinovat și am încheiat discuțiile .-

Semnează :

" Cucu "

2 iunie 1955

Notă

44

~~168~~

Ma formez eu în Cursul Sucei. Măi am
alut unele discuții cu Verile tuca, prin
septembrie eu făcând serviciul de supraveghere
la camera unde este reținut. Discuțiile au
fost următoarele: Auziu afirmații lor făcute
de el asupra acușării aduse în fața cunctatorilor.
El credea că: 1. este acuzat fără nicio vină;
2. De ce nu a fost arestat și Petru Groza
eu a alut o vină mare nu ea a lui un lucru
de nimic. Atunci eu l-am întrebat. Dar ce
abateri a alut Petru Groza? El mi-a răspuns.
Când Groza era Președintele Consiliului
de Nicuș, a afirmat că atunci când luaseră
ființă regimul democratic spune el că
era la conducere și Generalul Răducanu =
și atunci Răducanu împreună cu Petru Groza
seu gândit să o ia de sumă de bani
lui Auznit că să îi organize în străinătate
să o ducă în țara noastră și să fie mentori
de care să simțim nevoia. Tu îl întrebi. Cine
este acesta Auznit? El răspunde că este un
mare moșier. Măi deporta sau întrebat. Dar
Auznit a mai venit în țară? El spune
nu! Se dusese cu banii în America unde
să fie proprietate. Și îl întrebi mai deporta
Da cum Groza a știut că nu mai vine
mai? El mi-a răspuns că știut că nu a
știut, dar el ie dă o sumă cu banii pe
el de ce nu le reacționează nimănui =
Numai tuca este vinovat = și eu măcar
discuțiile =
Sunt eu 3 zile astăzi

11/69

N O T A

Informez că în cursul luni mai am avut unele discuții cu Discuțiile au avut următorul cuprins :

El a început să-mi spună de felul cum este protejată în regimul actual un deținut și afirmă mai departe, mai ales că eu am avut o muncă de răspundere, el știe că dreptul fiecărui deținut este cu drept la aer, corespondență cu familia, vorbitor cu familia, întrucât el nu beneficiază de aceste drepturi, vede foarte simplu și poate spune că aceste metode sînt numai concepții burgheze, nu concepții socialiste.-

Mai departe el arată, că nu știe ce este cu el, de ce este ținut fără să fie văzut de nimeni, de ce nu are dreptul să-l vadă toată lumea, adică cei arestați, atît și cadrele militare.-

După aceea el afirmă că el știe pentru ce? ..ca să nu știe poporul cum este ținut în pușcărie.- Ca, nu află unde este ținut el.- Că el își închipue că așa cum ar sta de vorbă cu mine, am stat și eu cu altcineva și aceștia la rîndul lor vor transmite la alții mai departe, adică prin anumite discuții în afară.-

Arată el, că nu se ferește de nimeni, că mi-a spus mie și la altul spune, la origicine ar fi.-

Alte discuții arătate în note anterioare, au fost că în anul 1951 a mers în Valea Jiului unde a ținut un discurs în fața minerilor, - spunîndu-le că li se va mări salariile.- Atunci cînd a venit la București, a vrut să mărească salariul, pe de altă parte a fost oprit de în frunte cu și i-a dat ordin să nu dea bani că nu se poate ca după doi ani de plan de muncă să fie mărit salariul.- El atunci nu a dat bani.- El atunci revine și spune, în primul rînd a fost vinovat că a făgăduit, și al doilea că l-a oprit să nu dea bani.-

Precizez deasemeni:

In nota atătată despre în legătură cu el spune că a fost judecat cu patimă de președintele că acest judecase și pe tot la ..-

Mai ales, spune el, că mai înainte cînd era la avea unele elemente în aparatul care aveau abateri văzute de el, el, adică îi dădea afară din muncă și îi trimitea în justiție și pentru ca aceștia să fie urmăriți de felul cum vor fi pedepsiți, îi dădea lui un salariu în plus ca să-și dea mai bine interesul pentru a aplica justiția cu patimă la cei ce îi trimitea el în justiție.-

Precizează deasemeni :

Că spune el , că acușările lui (adaos la nota anterioară) s-au adus mai mult din partea adjunctului său- Că acesta a făcut o serie de probleme greșite, de care el nu avea cunoștință, iar pe de altă parte spune , ancheta, că el a știut.- Mai departe spune că în nenumbrate rînduri mergea să se plimbe undeva cu însoțitorul său , cu un Lt.Maj. de - Acest fotografia Ministerul Armatei , sub ce scop nu știe el, dar despre acest lucru știa și Lt.Maj. însoțitorul lui și nu aducea la cunoștință, că poate el aducea la cunoștință - Spune că acest lucru nu l-a știut , dar acușările i s-au adus .-

Precizez mai departe, adaos la nota anterioară , că în unele povești pe care le-a spus în legătură cu viața lui , pe unde a umblat.- Spune că a fost în Egipt și acolo a luat legătura cu un comunist și a căutat să-l lămurească care este scopul Partidului Comunist;și tot el arată că la un moment dat un oarecare cetățean vine la el și-l roagă ca să fie recomandat de la din București, că el vrea să lucreze cu , spune că nu l-a cunoscut cine este, dar a venit în București, a mers la a vorbit , iar l-a întrebat dacă-l știe cine este, răspunde că nu .- El a spus că nu răspunde, iar mai târziu afirmă că acesta a fost un spion, care a vrut să-l spioneze .- și pentru asta a fost sancționat .-

Precizez mai departe :

Adaos la nota anterioară, în legătură cu și el spune că aceștia nu au fost atît de vinovați , prin faptul că nu aveau așa legături directe cu ei în muncă .- Dar , arată el , că prin faptul că cu au căutat să-l apere pe în unele probleme atunci cînd i se aduceau acușări.- El le-a spus: " ați căutat voi să mă apărați, dar aveți să vedeți că și voi aveți să fiți scoși din muncă și chiar așa s-a întîmplat că i-a arestat și pe ei pe motivul că toți ... au fost în legătură cu despre care se vorbea în

Tot afirmă că ar fi avut o greșală că odată a avut niște bijuterii și diamante de aur pe care le confiscase și a vrut să-i dea și lui el nu a primit și a spus să le predea la Bancă, iar nu le-a mai predat și le-a însușit .- Si de acest fapt a fost acuzat că a primit și el .-

Precizez :

Adaos la nota anterioară , că spune că nu știe unde și ce o fi cu lucrurile lui de acasă, cine le o fi luat. Eu am răspuns că trebuie să aibă cineva grija lor, după care răspunde nu are nimeni grije, că chiar servieta mea am văzut-o în mîna la anchetatorul care a venit aici la mine, adică în cameră la spital .- Mai departe spune , așease compromite de astăzi, se mîndrește cu bunul altuia.-

Precizez :

Adaos la nota anterioară;..... spune că sabotajul în domeniul construcției, nu a fost făcut de el, prin faptul că el nu este vinovat, spune el , că nu a dat bani,nu a dat .-

40
10/10

Pe motivul că proiectele pentru lucrări veneau de la
....., trebuiau analizate de comisie, în frunte cu
..... și pe urmă semnate de
..... - și apoi trebuia să dea bani.-

A fost saboteori, că l-a făcut că
nu i-a dat atunci, când a vrut el, nu a dat, că nu a văzut
semnat.-

Precizez deasemeni, adaos la nota anterioară.

..... vorbește că construcția nu s-a
putut face după plan, pe motivul că erau la
cameni fără pricepere, care demontau fabricile din București și le
trimiteau în Moldova, că acolo era nevoie de acea fabrică, sigur,
afirmă el, și în București era nevoie, mai departe fabrica era
dusă acolo, de acolo înapoi și bani se cheltuia, cine trebuia să
numere acești bani, nu pentru că nu mai
dădea alți bani, a fost -

Pentru care semnez :

" Cucu "

2 iunie 1955

dar nota el co, prin faptul ca teotori ca
sua au contat rol spre pe Luca
multe probleme atunci cand in pda cu
acu firi. El tie spus. Ati contat voi ro
mo oforati, dar atei ro vede fi co si voi
atei ro fi si scoti din mune. si chier
asa se intimplat, co ia orestat si
pe ei pe motivul co tai tai au fost
in legatura cu vobotarie olepu care se
vor fie in documentul de fortid. Tat Luca
afirmo co Teotori or fi atut o grupolo
co odoto a atut miqta bi futuri si dicuente
de cur ~~si~~ pe care la confiscare si a avut
sai die si tai Luca. el nu a primit si
ia spus ro te judic la Banca, iar
Teotori nu tie mai pudet si tie mure!
Si de acest fapt a fost ocupat co a primit si
el.

Precizari

Adars la nota anterioara - Co spune Luca
co nu tie unde si ce a fi cu Lucrezia
lui de acoru, cine la a fi luota. Tu iam
raspuns co, te fue ro si ta cine grifa lor.
Dupi care raspunde nu are nimeni grife.
Co chier restituta unia sau vafuta in manea
la au chetotomul care a venit aici la mine -
odico in camera la spital. Noi de parti spue.
ora se compromite securitate de est
si mandre cu bunul ataria e

Precizări

Adesea la uitate anterioare luca spune că
se făcuse în domeniul construcției și a
fost făcut de el, prin faptul că el nu era
vina tot. A. spune el că nu a dat bani, nu
a dat. Pe motivul că proiectele pentru lucrări
veniau de la Comitetul Sovietic. Trebuia
să se fi făcut de comisie. în fața cu Birou
Construcției și se urmărește de
Comitetul de Miniștri al R. P. R. și
apoi luca trebuia să dea bani. A fost
debet, că la făcut Birou Construcției
că nu a dat bani atunci când a avut
el. nu a dat că nu a văzut venut.

Precizări deosebite

Adesea la uitate anterioare. Luca vorbete
că construcția nu se putea face după
plan, pe motivul că erau la conducere
oameni fără experiență. erau din fabricile
din București și din Moldova, că acolo era nevoie
de acie fabrică, rigur afirmă el și în București
era nevoie, Mai de toate fabrica era din
oțel de oțel înșel și bani se cheltuiau
cine trebuia să numere acțiunile
luce. Pentru că nu au dat bani
bani a fost debetul construcției.
Pentru că sunt. Căci 2. 6-955.

cu înfățișarea ornată, sub ce seaf nu stie
el. dar despre acest lucru stia și
însoțitorul lui și mi aducie la
eș postu el aducie la cumotii
Spune că acest lucru nu a răst dor
a eu firi la i van odus =

Precizez mai departe

Adesea la note anterioare, Co în multe părți
se era lă spus în legătură cu viața lui
se unde a umblat. Si spune că a fost în
Egipt: și acolo a avut legătură cu una
comuniat și a căutat să luminaze core și
scopul partidului Comunist. Si tot el
că la un moment are - core vine un eton
la el și îl roagă să se fie recomandat
de Tuce la ambasada Sovietică din București
că el vrie să lucreze cu ambasada Sovietică
Tuce spune că nu la cumotii cine este.
Dar a venit în București a merge la ambasada
a lui bit. Tot ambasada la întrebat că îl
stie cine este, răspunde de el. El a spus
că nu răspunde. Tot mai târziu afirmă
lucru că acesta a fost un spion care a
vut să fie și spionaj. Si pentru asta
a fost Tuce lachi anet.

Precizez mai departe

Adesea la note anterioare, în legătură
cu Ana Pauker și Teodor Gheorghiu, el
spune că acesta nu are fost atât de
vigoros, prin faptul că nu stia ora
legătură directă cu ei în muncă

Notă

124

Da pentru că în cursul lunii noiembrie
 unele disidențe în Vorile Tucea. Disidențele au
 avut următorul cuprins. El a înțeles că mi
 sprints de felul cum este prezent în regimul
 actual un detinut și afirmă mai departe, mai
 ales în ce am avut a trimite de răspundere =
 El știe că după ficcăm detinut este cu
 drept la aer, confundență cu familia = vorbitor
 cu familia, înțelegând el un beneficiar
 de această drepturi, vede foarte simplu și
 poate spune că această metodă sunt minime
 concepții burgheze, nu concepții socialiste.
 Mai departe el ordo că nu știe ce este cu
 el. De ce este trimis fără să fie voșut
 de mine, de ce nu are dreptul să-l vadă
 Teste lumina, adică cei creștini, stă în condiții
 militare. După aceea el afirmă că, știe el
 pentru ce este cu nu știe pentru cum este
 trimis Vorile Tucea. După părerea, se pare
 nu află unde este trimis el. Că el și
 închipue că oare cum a stat de vorbă cu mine,
 a stat și eu alt-cineva și a cerșit la rândul
 lor. Va transmite la alți mei de față, adică prin
 omniile disidențe măfără. Acolo el că nu se ferise
 de mine și via spus mie și la altul spune
 la ori-cine or fi.

Alte disidențe orotate ^{note anterioare} sau fost.

Că în anul 1951 G. Deza a venit în Valia Fului
 unde a trimis un discurs în fața minerilor
 spunându-le că li se va ușa soloriul stumer
 când G. Deza venit la București. Vorile Tucea
 a avut să menționeze soloriul. Pe de altă parte
 a fost apărut de caminarea de planificarea în

frunți cu Niron Constantin și ia odată
pe un die bani, e un se poartă e după
2 ani de pleu de muncă și fie
colorant. El stău un odată bani
reține și spune, în primul rând a fost
Ghe. Dej e a fugădui, și odată Niron Constantin
e la oprit și un die bani =

51

Precizări deosebite:
În nota orătată despre Președintele Voivodiei
în legătură cu Lucea. El spune e a fost
Judecătura pe patimă de Președintele Voivodiei
e acest Voivodiei Judecătura și se întoarce
tot la moarte. Mai ales, spune el e mai înainte
când Lucea era la finanțe alia unele elemente
în aforșul financiar, care alina obștii
și fute de el. el: adică Lucea și dădă a foră
din muncă și în trimetie în Justiție. și pentru
ce aceștia și fie amoniti de pleu cum
va fi pe de priet: Vorite Lucea ia odată lui Voivodiei
un salariu în plus, ce și și dia mai
bine interesul pentru a aplica Justiție cu
patimă, la cei e și trimetie el în Justiție

Precizări deosebite:
E spune el e ocazională (și Ladour la nota
anterioară) sau adus mai mult din portie
Adunăturii sau Jacob. e aceste a fost
o serie de probleme grave de care el nu este
convins, iar pe de altă parte spune arecheta
e el a stău. Mai de parte spune e Jacob.
în numeroși rânduri merge unde se plimbă
cu în raționament sau un lot de securitate
Acum Jacob, fotografia Toste Curvile

- 2 -

116

N O T A

asupra stării de spirit a lui consemn" 4"

La camera unde este reținut, am făcut serviciu în ziua de 13 mai a.c. Am început serviciul dela orele 8 dimineața pînă la orele 20 seara.-

Despre felul lui cum arată nu mai am ce adăoga pe lîngă notele anterioare, prin faptul că este mai bine cu inima, de felul cum arată el dorește să facă antrenament.-

Discuția ce a avut loc între mine și el este următoarele:

In primul rînd el așteaptă cu nerăbdare rezultatul pe care l-a făcut la *Sh. Def* vroia să vadă dacă *Sh. Def* se mai gîndește la el, că el i-a fost *Pui. Def* un învățător asupra multor probleme, spunînd că *Sh. Def* nu avea experiență de conducere și îl învăța pe el cum să procedeze și unde să nu greșească.-

Din momentul ce l-am văzut pe consemn" 4" și pînă astăzi, l-am putut cumpăra asupra părerilor lui.-

El în primul rînd vroia să stea cu mai mulți militari de vorbă și să spună toate problemele care nu sînt juste și au fost aduse lui spre acuzare.- Că el speră că cu acei ce a stat el de vorbă vor merge afară și va divulga mai departe la alte persoane, spunînd că el este arestat și nu este vinovat că *poporul* să știe de felul cum el este pedepsit de *partid* pe lîngă munca pe care o știe *poporul* că a făcut-o el și nu ceiace sînt astăzi la *conducere* -

Mai departe spune el, că în momentul cînd el a fost scos din *partid* și nu era arestat, *Sh. Def* avea legături cu el prin telefon, i-a comunicat *Def* lui să fie pe pace, să fie liniștit, că nu se va întîmpla nimic.-

Atunci el i-a spus lui *Def* ca să aibă și el grije de el să nu fie nimicit de alții.- Si acum el vede că *Def* nu se mai gîndește la el. După cum am văzut cu el, un moment oarecare acuză și spune faptele altora și după puțin timp își revine și spune că el tot *comunist* moare nu vrea să fie pe mîna dușmanului.-

El spune că într-adevăr a avut unele lipsuri și el, dar a fost provocat numai de *Ana Pauker* că venea la el ziua și îl trimitea pe el la *Ambasada Sovietică* ca să spună că nu merge bine treburile în *partid* - Cu *Sh. Def* și să fie numită ea *Def* în locul lui *Def*. Der spune că el nu s-a dus la *Ambasada Sovietică* ca să facă acest lucru.- Mai departe, el dorește să i se dea hîrtie să arate prin scris toate greșelile constatate și știute de el din partea altora și astăzi sînt la *conducerea țării* și se mîndresc că el a fost prîst și nu a știut cum să conducă.- Dacă el ar fi vrut, spune, că ar fi răsturnat *regimul* de mult.- Dar în momentul de față el așteaptă ca atunci cînd cei dela *conducerea partidului* vor fi demascați atunci va veni și rîndul lui ca să vorbească și să arate că nu a fost vina lui și a celor care *conduc* astăzi.-

Numai atunci el va putea spune totul ce știe el, că pînă acuma nu i s-a dat voie ca să spue mai mult nimic decît numai în legătură cu acuzațiile aduse de *partid* - dar de acum

incolo spune el oricare ar mai veni să-l întrebe anumite pro-
bleme nu mai recunoaște nimic .- El vede sigur că *she def*.....
..... s-a lăsat influențat de alții și nu se mai gîndește
la el că este pedepsit de răufăcători.- Si am încheiat .-

Semnează :

" Cucu"

13 mai 1955

(The following text is mirrored bleed-through from the reverse side of the page and is largely illegible due to its orientation and the quality of the scan.)

2 ex.
sm/RS

Notă

[Handwritten signature]

Acumpe stări de spirit alii ^{caușam} și
 se camere unde este reținut cum făcut
 serviciu în fine de 13 Noi. o. e. am. După
 serviciu dăla orel și obținut în fine
 la orel 20 și 30. După felul lui
 cum ordo nu mai cum se adăuga
 se lângă rețea exterioară, prin faptul
 că ordo mai fine ca unii de felul
 cum ordo. el dărește și face autentic.
 Discuțiile ei au avut loc între unii și el,
 ordo unimodale: În primul rând el
 ordo în aerofore rezultată pe care la
 făcut la Gh. Def. în el și ordo de
 Gh. Def. și mai gândește la el. că el ia
 fost lui Def. un în viziune, asupra unora probleme
 spunând că Gh. Def. nu are experiență de
 condusere și el înțeleg pe el cum să procedez
 și unde să nu gândească: Din momentele
 de când lăsa viziune se caușam și face
 ordo; lăsa faptul cum face asupra jenerale
 lui! El în primul rând viziune și dărește cum
 mai multă în viziune de vorbă și și spun
 toate problemele, care nu sunt juste și
 iau fost aduce lui spre ocupare. Că el speră
 că en acei e a stat el de vorbă vor merge
 a face și va dărește mai departe la el
 persoane, spunând că el este ordo și
 nu este în viziune ca poporul și dărește de
 felul cum el este fedepni de putere se
 lângă pune se care a dărește poporul ca făcut el

si nu era si sunt ostii la conducere —
 Noi de parte spune el ca in momentul cand
 el a fost ocaz din partea sa nu era orestat
 Gl. Def. alia legaturii cu el prin tele fon.
 si ia comunicat Def lui si fie se pare ca
 fie limitat cu nu se va intampla nimic
 Atunci el ia spus lui Def ca ro si be
 si el grize de el ro nu fie nimic
 de obti. Si cum el vede ca Def nu se
 uoi ginde se la el. Dupa cum eu rojut
 eu el un moment vorbesc acuzo si spune.
 faptul obtoro si dupa putrin timp iri cutius
 si spune ca el tot comunicat moore nu prie
 si fie se maie durmendum. El spune.
 ca intre-doi a chat untele lipuri si el. Dor
 a fost provocat musci de Jue Rouer. Ca
 Rusia la el Jue si il trimetie se el la
 am forada Sovietico ca ro spune ca nu merge
 fine treburi in partide cu Gl. Def si ro fie
 munito ia in locul lui Def. Dor spune ca
 el nu se dur la am forada Sovietico =
 ca ro Jue acert lucem. Noi de parte el
 doru ro ire dia Hortie ro or te priu reni
 Teo gre hie constatate si stiate del el din
 partia otora si ostii sunt la Conducere
 tari si se manchese, ca el a fost prot
 nu a stiat cum ro conduce. Dado el or
 si vut, spune ca sa si roturnat regimul de
 mult. Da in momentul de foto el ostie
 ca atunci cand eu din conducere pedidului
 sa si demoreati, atunci va veni si roindul lui
 ca ro Vorbiroo si ro oroto ca nu a fost
 Viva lui. si aceta cam conduce ostii

Numori atunci et va putia spune
 stia et. Co pame acura nu ire
 ce re serie si ro spene mo mult mune
 decet muni in legatp cu ocupati le adura
 de partid. Dor de acura in es lo spene et ori-
 cine or mo veni sot in trebe cumite probem
 nu mo reu cooru unerie. Et vede si gur
 co qte. Def ro lo rat in plument de olbi si
 nu re mo gauderit le et co este pedepnit
 de sau fo color. si am in etriet.

Scunio fo

Quem.

13 Noi 1955

Nota Informativă

Prot. nr. 27 din 27 mai 1955 - pe la ora 12:30
Exprimat delinquentul Popescu Vasile
de la Comuna 62 cu următoarele
curvinte: si

- ~~com. m. m.~~ s. o. t. u. r. o. t. d. e. (7) (septim) Anii

decând fac pusecările. parca mersă-
focut dar așa de o femeie, si pe urma
ass. mai pute rezista săi m. i. fac.
si pe celalti 13 anii de aci t. r. e. d. e. l.

- Si lam intrebat? dar suntati condem-
nat?

unde mi raspunde? c. o. m. m. i. a. i. 20 anii.

Si lam intrebat dar pentru ce esti
condemnat?

Unde mi spune? am facut politica
Legionara. am fost organizator
si l. i. n. t. r. e. b. , p. a. i. a. t. i. f. o. c. u. t. c. e. r. a. n. a. j. .

si mi spune, ma ducea pe la familiile
Legionarilor care erau arestati si le

strangea ajutarea: si tinea legatură
cu acei din inchizori si le ducea Haine

pentru îmbrăcat si alimente pentru
ei, si lam intrebat p. a. i. e. u. m.

puteai să te legatura cu eu acei
arestati, si mi spune c. o. a. v. e. a. s. i. d.

cautării lui cu care tinea legatură
Paltin

Nota Informativă

Amplas stări de spirit alii Căpitani
 Ciulei. Căpitani Ciulei este venit de la Colonia
 Militari în funcționare Vocești, cu funcția
 de Responsabil cu pregătirea de luptă a cadetilor
 militari și de instruire și concurs de antrenament cu poze
 și regimul și funcționare. Și nu pot să
 din informații căpitani Ciulei este rechi în
 ornat, este dus ca capit de timp în ornat din
 trecut, acest căpitani nu are pregătire de un militari
 de tip nou în momentul de față. În primul rând
 cu intră efectivul cadetilor din corp. Sergentii
 cu intră efectivul cadetilor din corp. Ofițerii
 și comandorii prin înțelegere, la inferiori
 în numărul rândurilor nu le răspunde la solicitări.
 De la Venetia lui în funcționare este căpitani
 nu se știu tot atribuțiile lui față de cadre
 cu nimic. La câmpul de instrucție când
 cadetii au pregătire militari, Căpitani Ciulei este
 izolat la sport, față de ceilalți Ofițeri, fiind
 ca vreun ofițer și fie aprofundează el prin via
 metadă a lui, decât timut la o mare distanță =
 Guțușca din zile din luna Aprilie la programul
 de pregătire Militari, din cauza timpului nefavorabil la
 câmp, a fost program de concurs, prin eșec
 regulamentele. Atunci fie care cadru militari
 trebuie să se aibă este un eșec pentru noi.
 Sigur că una forțată sau altă dată, numai
 un număr de 4 Tăvori noi încadrați de 2
 zile, veniți din fabrici, timari utruștii nu
 alinae ca să nu se știu. La inspecție pe
 care a făcută Căpitani Ciulei cu fost
 găsiți fiind ca să, atunci timarii au rămas
 timari și nu alinae ca să, Căpitani Ciulei
 nu cadrează lor. Dar eu voi să este mai
 podobitelor, cine va educa ei? Atunci timarii
 nu au răspuns nimic, răspund felul

de prezentă al² Căpitaniului, iar după terminarea
programului, sau la cererea de a fi înscris
efectiv în unitate, ca căpitane Ciula, care
poate din omnia de tip nou, spanoul hăru
în cauză ca și au făcut stăruie în unitate
în cauză și stăruie în Căpitaniului, care
este revocarea foto de cadru și este mare
diferență între Căpitanele orizontale și foto de
un ofițer dintr-o unitate în termen —
Întreg efectivul unității și ofițeri, asupra
orororilor propuneri cu caracter unitar în
foto Căpitaniului Ciula este respinsă prin
tenuta de reședință, în cel ce se va adresa
nu mai poate vorbi niciun cuvânt —
Mășina de 20. v. 1955 a avut la Trăgăria
cu arma ș. b. pe polițistul de la aeroportul
de avioane Chitila. Pe polițist și în afara
polițistului stăruie în Căpitaniului a
fost brutală foto de toate cadrele și ofițerilor
prezenti acolo. Trăgăria a fost cadavrul de
Căpitane. Cadrele unității care Trăgăria la
trăgăria din mers cu arma au fost forțate să
trăgărie mai repede, în timpul Trăgăriei și polițistul
pentru unelți greșeli pe care au avut la răsturnare
din cauza îndemnatului, pe care îl făcea Căpitane
au fost, reședință și luându-le arma din mână
cu forță în mod brutal, făcând ca pe polițist
să se producă accidente. De exemplu. Plut.
Numele Gheorghe din camp III a fost reședință
pe polițist și ira luată arma din mână de
căpitane, la fel. Serg. Maf. Nitu Gheorghe din
camp III a fost reședință în polițist și ira
Trăgăria arma din mână, la fel la post. Puștin
Jau, a fost reședință pe polițist ira luată arma
din mână și dat afară din polițist prin forțat
ca el Trăgăria și ochii stăruie un fel și încheie
ochii stăruie și se dușul —

un număr foarte mic nu au îndeplinit
Trageria, referindu-se la întoarcerea din polițienesc
ce nu au putut îndeplini din cauza căsătoriei
ce erau forțați să treacă mai repede = de fel
pe polițienesc a fost în forță prin activitatea căsătoriei
Ști. Genia Jan. comand. plut. Trăneș, Ști. Dogaru
Căpitan. comand. plut. exterior camp. III. o. Ști. Apostol
Nicolae. răspundeabil cu o motora: Nu au eufonie
cești căsătorii în momentul de față prin prețurile
pe care o are, lucrând prin propria lui inițiativă
prin faptul că nicușu ofiter în pastă și ei o
mică. Comisia în nicușu revizuire de activitate
gândindu-se că sunt respinși și îl privește
cu frică. Toată discuția în cadrul legăturii
este purtată în grupuri despre statură din cauza
pe care o are căsătorii Ciulei foto de cadru. în
rândurile de 20 apr 21 a. lunii curente în unele
discuții pe care li-am avut cu Serg. Voicu Căpitan
din camp. III a. Vorbia și el relatează la prezența
căsătoriei pe care o are și spune venind
Voicu că este căsătoriat Ciulei din cauza că
este brutol, că este membru de partid și nu
este tras la răspundere de nimeni și are o
gândire că este limitată. În fug efectul spus
ce ei sunt oameni foarte tineri în etate -
înaintate și sunt veniți cu plăcere să facă
serviciu, dar în schimb prezența căsătoriei
și vede că la un ofiter din o unitate timpului trecut.
Trageria eufonie asupra noii spirituale a celui
cât și de ce se poate face o discuție în nota și
fi o ca cadru din unitate, care este pomenirea fiecei
supra căsătorii =

Severinoș - Cucu

21. V. 1955

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Penitenciarul Văcărești
Biroul "D"

Nr. 00385 /

21.05.1955

59

NOTA - S I N T E Z E

Privind starea de spirit a deținutului C.R. C.4 în perioada de 1 mai - 15 mai 1955.-

Din încadrarea informativă a deținutului C.R. C.4 a reeșit că dintre cei 3 informatori, numai informatorul "CUCU" a reușit să câștige încrederea acestuia și să ducă discuții permanente cu el.-

Astfel, sursa "CUCU" ne informează că deținutul C.4 a stat de vorbă cu el și printre altele că a făcut un memoriu conducerii partidului și așteaptă în mod special să vadă ce răspuns va primi de la tov. Gh. Dej căruia îi adresează memoriu afirmându-i că tov. Ghe. Dej a fost elevul lui și el l-a ridicat în postul de secretar general.-

Este foarte frământat de rezultatele acestui memoriu și așteaptă cu nerăbdare să vadă ce hotărâri vor fi luate în urma acestui fapt.-

Din discuțiile pe care le duce cu informatorul "CUCU" reese că deținutul C.4 caută să influențeze pe acei cu care stă de vorbă, adică plontoanele abătându-le că el nu este vinovat pentru care fapte a fost arestat și mereu arată informatorilor ca acestia să se ducă și să discute cu sejorul - că el este arestat și că nu este vinovat de faptele ce i se atribuie, crezând că nu se cunoaște pedeapsa pe care a primit-o.-

Deasemeni i-a confiat informatorului "CUCU" unele fapte probabil pentru a-l impresiona pe acest informator. Astfel în acest sens i-a spus că în momentul când el a fost scos din munca de partid și încă nu era arestat, în Gh. Dej avea legături cu el prin telefon și-i comunica să fie liniștit că nu se va întâmpla nimic cu el, rugându-l cu această ocazie pe tov. Ghe. Dej să aibe grijă de el ca să nu fie nimic de alții.-

76/189
60

- 2 -

In continuare C.4 a afirmat că el a avut unele lipsuri dar de aceste lipsuri el a fost provocat numai de Ana Paules că venea la el acasă și îl trimitea la ambasada Sovietică ca să spună că treburile nu merg bine cu tov. Ghe. Sej și să fie numită ea în locul Ghe. Sej însă afirmă el că nu s-a dus la ambasada Sovietică ca să facă acest lucru, susținând că dorește să i se dea hîrtie ca să arate prin scris ce cunoaște despre activitatea altora și ce ar interesa partidul să cunoască.

In această perioadă de timp așa după cum am menționat și în sinteza anterioară trece printr-o stare nervoasă extrem de acută, mereu caută prilej de a arăta nemulțumirea sa față de regimul ce i se acordă în penitenciar și în aceste clipe începe să aducă injurii conducătorilor partidului și guvernului nostru.-

In ziua de 10 mai 1955 din discuțiile purtate cu informatorul "CUCU" i-a spus că el nu este de acord cu cei care sunt arestați și ținuți mai mult de cît 24 ore în anchetă și că aceasta este o încălcare a legilor țării. Printre altele deținutul C.4 i-a spus că el știe și cunoaște sigur un om care a fost informatorul siguranței pe timpul burgheziei și astăzi este M. Vintu. Fiind întrebat despre cine este vorba el a răspuns că nu are niciun interes să-l mai spună.-

In ziua de 7 mai a.c. avînd o discuție cu informatorul nostru "CUCU" i-a spus că în trecut fiind președintele sindicatului și prins de siguranță în timpul anchetei i s-a promis că dacă va pune la dispoziția lor anumite probleme pe care îi interesează, îl va pune liber și astfel a dat organelor de siguranță toate mișcările partidului recunoscînd că asta este pata pe care o are el pe conștiință.-

Mereu se manifestă nemulțumit de faptul că nu are dreptul la corespondență cu familia afirmînd că acum pușcăria este mult mai grea decît pe timpul burgheziei.-

Intr-o altă zi a afirmat sursei noastre că el a băgat în coșerete elemente burgheze, afirmînd "și ce dacă am făcut asta, ce este o crimă", aducînd totodată injurii calomnioase partidului nostru.-

A mai afirmat că vrea să se sinucidă dacă nu i se rezolvă situația lui și că cere hîrtie să facă un memoriu detaliat c.c. P.M.R. unde să arate o serie de probleme ce ar fi interesante.-

SEF. BIR. "D",

Lt. Maj.

Hahamu Avram

185

NOTA

Informez că în ziua de 19 mai a.c., am făcut serviciul de supraveghetor la camera unde este reținut consemn "4". -Durata timpului în serviciu a fost de la orele 8 dimineața la orele 20 seara. - Prezența lui ca stare de spirit este foarte normală, adică s-a întărit foarte bine. - spunând că nu mai are nici o durere în cap, decît fără răbdare el așteaptă rezultatul memoriului pe care l-a făcut el către

Asupra simpatiei pe care a dovedit-o el în mine în continuare se afundă în discuții, discuții asupra acuzărilor aduse lui în activitatea serviciului lui, care aceste acuzări au fost aduse în fața lui atunci cînd a găsit că el este vinovatul. -

Si spune că toate acuzările lui se trag de pe spatele altor persoane care au vrut ca să se folosească de el. -

In anul 1949 - 1950 s-a întocmit un plan de lucru pe doi ani, el a fost nevcit, adică forțat de alții să deschidă fără ca planul să fie venit de la și a dat bani la și la ca să se execute lucrări pentru că el spune că nu a avut voie ca să controleze lucrările ce trebuiau să se facă. -

Lucrările nu s-au făcut și banii au rămas în buzunarele lor. -

Nu el, spune, a fost vinovat aici, tot el spune că și au fost acuzați fără vină din cauză că l-au pe el, că nu este acuzat și atunci și ei au fost acuzați, zicîndu-le că au făcut cu el. -

El spune că a văzut el mai de mult că el și cu sînt subminați mai demult de alții din pe motivul că el cu avea experiență sovietică, de felul cum să desfășoare munca de și nu aproba ce spuneau ceilalți din din cauză că el nu vedea bine problemele așa cum ei vroiau. -

El vroia, spune el, să le fi dat bani la toți după poftele lor și atunci cine era vinovatul tot el, consemn "4". -

Dar dacă nu le-a dat tot el a căzut victimă. - Mai departe spune că el personal a mers la și i-a spus ca el să fie scos din și dat la o muncă de prin faptul că el vede c. cineva merge la și-i spunea că treburile în nu merg bine din cauza lui consemn "4". - Si așa de secret a fost față de el că nu a vrut să-i dea niciodată nici un rezultat, zice că și-a uitat despre toate greșelile ce le-a făcut în și el le-a luat asupra lui și mult a muncit pînă ce a îndreptat ceiace stricase. -

..... spune el, că nu se mai gîndește la el în momentul de față sau că el nu a vrut să spună la toate anchetele greșelile lui prin faptul că el a fost de bună credință și a luat totul asupra lui. - gîndindu-se că dacă s-ar fi luat el la luptă cu s-ar fi bucurat imperialiștii și burghezii. -

El știe sigur, afirmă el , că toate cele puse în sarcina lui de suferință se trag numai din partea acesta spune că a fost primul dușman al lui care l-a încurcat mereu asupra

In nenumărate rânduri spune consemn"4" a criticat activitatea lui pentru că nu era văzută bine de el și era un om care nu suferea critica și pe de altă parte a căutat să se răzbune pe el , fiind în legătură cu știe sigur că contra lui a fost un grup organizat dintre

..... și....., prin faptul că ei au fost cu toții și se cunoșteau mai bine asupra prieteniei dintre ei.- Pentru că el a văzut că imediat după arestarea lui, grupul celor patru a ridicat pe în muncă, ca

In continuare afirmă el, că va aștepta izbînda ca să vadă la ce rezultat va ieși , că el speră că la există un dușman al de care se folosesc dușmanii din afara țării .-

Se așteaptă el că și la rezultatul pe care trebuie să-l primească la memoriul lui adresat lui nu va avea nici un succes, situația lui spre schimbare, pe motivul că ce a scris lui nu merge direct acolo unde trebuie , ci trece prin mâinile dușmanilor lui și știe sigur că va fi contra lui .-

Mai departe spune el, că acum unde se găsește în momentul de față de la spital a fost vizitat de un cu care a făcut el închisoare la Dortana.- Când a apărut în fața lui , s-a făcut că nu-l cunoaște, și a apărut ca un mare în fața lui și l-a văzut așa de el pe încît nu a putut să-i spună nimic asupra situației lui .-

El spune că nu poate suferi pe nimeni care vine la el să-l ancheteze , cînd el știe cine au fost și acuma au ajuns oameni mari și ei .-

Tot el spune, oare s-a gîndit împreună cu grupul lui organizat cînd au scris după care săfie el judecat la

Si la instanța de judecată cînd a fost judecat și el, pe cine au folosit ei ca președinte al Tribunalului , pe care mai înainte îi dăduse consemn"4" un salariu în plus ca să urmărească acest pe acei care îi demasca consemn" 4 " în activitatea lo dușmănoasă față de popor și erau trimiși în judecată de consemn " 4" și judecați de sigur că el este ferm convins că și a avut ceva contra lui.-

Președintele nu trebuia să-l fi judecat pe el, că sigur că acesta s-a mîndit că el a judecat pe și astăzi judecă pe cu alte cuvinte nu s-a mai ținut seama de toată activitatea lui pe care a dus-o în ca o pîrghie importantă . Că de nu era el și s-ar fi prăbușit regimul de mult și nu realiza succesele cu care se mîndresc astăzi alții care au ajuns cu burțile mari și nu vor să mai știe de el .-

Si am încheiat .

Semnează
" Cucu"

Notă.

Mi s-a spus că în ziua de 19 Noi. a. c., am
fost silit să mă supraviețuiesc la camera
unde este reținut centenar. 4. După
timpului în serviciu a fost de la cel 8.
obținută la cel 20 mare. Prezentă lui
ce stă de opini, este foarte norocos.
edice se întorsit foarte bine, opinia e
nu mai are nimic durere în corp. —
Deci face să văd și să văd refuzul
memoriului pe care l-a făcut și că
secret. General al. P. M. R. A supra mișcării
pe care a doborât și în viața, în continuare
și a fundă în discuții, discuții supra —
acuzările aduse lui în activitatea serviciului
lui, care acuze au fost aduse în
faptă lui atunci când portul a găsit că el
era vinovat. Si spune că toate acuzațiile
lui se trag de pe spatele altor persoane, care
au vrut să se facă mai mari decât el. În anul
1949 n. 50 se întocmiseră un plan de
lucru pe care, și a fost metot, edice fost
de alții și dechido funcționează și se
plănușă și se făcuse de la comitetul de Mișcări
și a dat lui la Ministerul Apărării și
la Ministerul de Interne, ce se execută
lucrări, pentru că el spune că nu a avut
rol în controlul lucrărilor și tubercule
și se face. Lucrările nu erau făcute
și erau în război în fața lui.
Nu el spune a fost vinovat aici. Tot el
spune că toată lumea are un fost
acuzat și făcând din cauza că l-au
epurată și el nu era acuzat și

et tunc si ei au fost o cu fati, si candula
eo au fost in foina torionul cu st. st.
opus eo a fost el mai de mult eo
cu Ave mult subiecti mai de mult de
alii din partid, si uatituit eo el cu Ave alie
experiencia solicties de felul cum so re des foina
musea de partid si mult a proba ei spumie ei. lalt
din partid. din ceufo eo el nu vedio fine
problemet ore cum ei vrie: Ei vrie opus el
ro. le si det beui la fati dupa postile lor
si stulei eius era revolutat tot el caperum. 4.
Dor de eo nu lie det, tot el a cofat victimo. Noi
depozi opus eo el personel a unso la Gte. Def
si is opus eo el ro fie seos din partid si
det la a museo de fos, prin fatul eo el reols
eo eiurea mesgie la Gte. Def. si si spumie
eo Treburile in partid nu mesgie fine din ceufo
lui ceu rum. 4. si ore ob merit a fost Def.
fate de el, eo nu a fut rei die niciodato
nicium refaltet, fier eo re uitor Gte. Def. Despre
toti qualite ei lie ficut in partid si el la
luost ompra lui si mult a unso pamo ei a
indreptat ei. eo Def. rthicore. Def opus el
eo nu re mei gaudet la el in momentul de
fate, sau eo el nu a fut ro spumie la tot
cuelat qualite lui Gte. Def. Prin fatul eo ei
a fost de fimo credinta si a luost tot ompra
lui, gaudindur, eo de eo rar si luost el
la lupte cu Gte. Def. rar si fu curat, imperid
si fanghii. El stie sigur a finua el eo
fate eolo jure in roreine lui de refriuta
re Troy numoi din politie lui Nison C. timora
acesio opus eo a fost prinul durmen of
lui cor la in curat tot unum ompra
finentori. In numu oate rauduri spumie
ceurum. 4. a eritiet acti. tatie lui Nison
Ceu stentiaesen, putna eo nu era vo fato

fiind de el. Si Mircea Constantinescu era
un om corect nu s-ar fi criticat
pe de alta parte a cunoscutilor sa si nu s-ar fi
el, fiind in legatura cu G. Def. Def. ~~Def.~~ ~~Def.~~
rigur este contra lui a fost un grup
organizat. dintr-un G. Def. Chitu Stoica -
Mircea Constantinescu si G. Def. Apollon, prin
apartina ei sau fost cu tati referindu-se
la cumestienii mei buni, ori pe prietenii ei
dintr-un ei: Pentru ca el a fost este imediat
dupa orestorie lui. Grupul celor 4. a ridicat
pe G. Def. in munca sa. Pentru el. Comitet
de Ministri: In acest moment afirmam el.
ca va este pe izbanda sa va vede la el -
rezultat va fi, ca el este la conducerea
tari exista un durman si populii de care
se folosesc durmanii din a fara tari -
se vede el este si la rezultatul pe care trebuie
sa primim ca la memoria lui adresat lui
G. Def., nu va este niciun necesar: situatia
lui spre retribuire, pe motivul ca el a
venit lui nu merge direct a celei unde trebuie
ei tute prin urmasii durmanii lui -
si este rigur este la si contra lui. Noi
de parte spune el este acum unde se gaseste
in momentul de fata la spital a fost vizitat
de un General, cu care a fost el in discutii la
Doftana - Cand a fost Generalul in fata lui
se face este nul durmanii si a fost este
un mare moier in fata lui, si la fost ora
de ingineri si pe General incepe sa se putet
si spune nimic, ori pe situatia lui -
El spune este nu poate sa fie si nimic cu
vine la el si este un tute, cand el este
el cu fost si acum cu a fost omenii mei
si ei.

157
Tot el spus, care Gb. Def. se găsește în
primă cu grupul lui organizat când a fost
serio documentul de forță, după care se făc
el judecat la moarte. Si la instanța de judecată
când a fost judecat el, pe el cu ajutorul ei ca
pune diute și trifurcului. Si Voitinotiei care mai
înainte îi dăduse cauzele. un rol în
plus ca și urmărirea acest Voitinotiei
și aici care îi dăduse cauzele. Si în
activitatea lui din urmă făcând de for
și întru Trime, în judecată de cauzele. Si
și judecată de Voitinotiei, rigur ei el este
fără cauză ca și Voitinotiei a avut ca
cauze lui. Pute diute Voitinotiei nu trebuie
și si judecat pe el. Ca rigur ei a cer
re mândrit ei el a judecat pe Anonim
și orșii, judecă pe comunisti! cu alt
cutare nu se mai trimite nimeni de test
activității lui și care a durat în forță ca o
fără în importanță. Ca de nu era el ca An
ser și produsit regiune de mult nu volita
succesul, ca care se mândrește orșii alții care
cu a fură cu burile mari și nu vor să
mai stie de el. Si au încheiat.

Severino Cănu
20. Mai 1953

7190

66

N O T A

asupra stării de spirit a lui consemn "4"

Eu personal am făcut serviciul de supraveghetor la camera unde este el reținut.- Serviciul l-am început în ziua de 11 mai orele 20 seara și până în ziua de 12 mai, orele 8 dimineața .-

Prezența lui este în stare foarte bună. Spune că se simte foarte bine cu sănătatea și ar dori să fie scos undeva la muncă ca să fie și el statului de un folos .-

Discuțiile între mine și el nu au continuat amănunțite din motivul că a avut carte pentru cetit și atunci când nu mai are carte pentru cetit, are poftă de vorbă,- ca să spună tot cuprinsul zilelor lui .-

El se afundă la discuții mai mult atunci când nu prea este preocupat și mai mult atunci îl frământă nervii și începe să-și verse focul pe care îl are în piept față de cei ce au rămas la^{conducere}.....în urma lui, spunând că cei ce i-au luat locul s-au ridicat numai pe spatele lui, pe el l-au băgat în pușcărie, iar ei i-au luat locul pe motivul că ei să se mîndrească cu realizările făcute de el, zicînd că ei au realizat ceiace folosește poporul muncitor în momentul de față și am încheiat discuțiile.-

Semnează :

" Cucu "

15 mai 1955

2 ex.
sm/RS

Nota.

6991

Ampra stori de spiritului
Cu personal au făcut serviciul de supraveghere
la camera unde este și reținut. Serviciul
lucru început în ziua de 11 Noi oct. 20 și ora
și până în ziua de 12 Noi oct. 8 dimineață.
Prezentă lui este în starea foarte bună, spirit
ei și simțurile foarte bune cu simțurile
și de stori și fie scos undeva la muncă
ca să meargă și el și stăruie de un
folos. Discuțiile întru unii și el nu
cu eentimost amănunțite din motivul
ei a avut carte pentru ei și atunci
când nu are carte pentru ei, nu poate de
Noi, ca să spună tot ce priuorul și alor lui.
El se așază la discuțiile moi mult
atunci când nu pricepe este preocupat și mai
mult atunci îl înmăntă mult și începe să
și vorbească pe care îl are în piept și
de ei - și cu răsună la conducere în urma
lui, spunând ei ei. și iau luost locul sau
ridicând murei pe spatele lui, și el la sfârșit
în funcționie iar ei iau luost locul, și
motivul ca ei să se mândrească cu
realizările făcute de el. și când ei ei
cu realizat ei ei. și folosește pentru muncă
în momentul de față și au încheiat discuția

Semnefo

Deu.

12 Noi 1955

CF 192

N O T A

asupra stării de spirit și asupra discuțiilor
ce au avut loc cu consemnⁿ 4" la camera unde el
este reținut .

Serviciul l-am făcut în ziua de 14 mai a.c., orele
20 seara, până în ziua de 15 , orele 8 dimineața .-

Prezența lui arată mulțumită, prin faptul că se
simte bine cu sănătatea .-

Discuțiile fiind pe timpul nopții, nu am avut
timpul prin faptul că nu-l pot provoca la discuții decât numai
dacă el începe .-

Dorințele , așteaptă ca să i se facă vreo dreptate
în urma memoriului adresat la *She. Def*.....prin
care spune că dacă *Def*..... își va aminti că el
a fost elevul lui *Luca*.....și va recunoaște că
Luca..... l-a ridicat în postul în care se găsește
astăzi, poate îi va face și lui dreptate .-

Am încheiat discuțiile -

Semnează :

" Cucu"

15 mai 1955

Notă.

67193

Acțiunea stărilor de spirit: și conștient
discuții lor ce au avut loc cu conștient
la comuna unde el este reședință: scrierile
sunt făcute în ziua de 14 Mai a. e. unde 20
rișă până în ziua de 15 unde polițienii
Președintele lui ordo multă unitate prin
faptul că se simțea bine cu conștientia =
Discuțiile fiind pe timpul nopții nu au
avut timpul, prin faptul că nu s-a putut
la discuții, deși erau doi și în afară =
Ornatele obținute ce vor fi făcute în deplin
în urma memoriului adresat la Gl. Dej.
Prin care spune că doi Dej își va
aminti că el a fost elevul lui Luca
și la reamintirea că Luca și la ridicat
în fața în care se găsea oști și, fapt
și va face și lui deplin = am înțeles
Discuțiile.

Severin

Acu.

15 Mai 1955

60194

N O T A

asupra stării de spirit a lui consemn " 4" .

Am făcut serviciul de supraveghetor la camera de reținere unde este consemn " 4" .-Serviciul l-am făcut în ziua de 10 mai dela orele 8 dimineața la orele 20 seara .-

Prezența lui este foarte veselă , spunînd că se simte bine cu sănătatea .-In continuare vrea să i se dea cărți să citească .-

Din discuțiile ce le-am avut cu el, spune că în Constituția nouă a R.P.R., este prevăzut ca un om să nu fie ținut în anchetă decît 24 ore,dar Constituția este călcată în picioare de alții, de care nu li se vede vina lor .- Că el știe sigur că sînt persoane care calcă legile, nu pune în aplicare așa cum sînt și merg bine, sunt la..... *conducere*..... - Iar pe el că a făcut totul după lege a fost arestat, spune el, că el știe și cunoaște sigur un om care a fost informatorul siguranței pe timpul regimului burghez și astăzi este *ministru*.....

Atunci eu interesant l-am întrebat, ce *ministru*.....
.....el îmi răspunde că nu are nici un interes să-l mai spună

Am văzut că tot mai are unăde cunoștințe dar nu vrea să le spună .-

Mai departe spune, dacă el ar fi fost un om contra legilor, regimul era răsturnat de mult, nu mai ajungea pînă astăzi.-

Semnează :
" Cucu"

10 mai 1955

Notă

6195

Ampra stori de spirit obii caureu -4.
Am făcut testicim de suprotector la
caurea de delinere, unde vți caureu. 4.
Opriștii meu sunt în fine de 10 Noi de la
rele 8 diuși uși la vite 20 vora. După
lui vti vora, opunând eș și nimeni fiu
eu vti vti: În caureu vti și în die
citi și citi vti: Din discuții le e li au
stat eu el. opus. Că în caureu vti nouă a R.P.R.
vti puse și eu și nu și vti și vti
vti vti de 24 ore, dar caureu vti vti
în piciore de obii, de eș nu li vti vti
lar. Că el vti vti eș vti piciore eș
eș vti vti nu piciore în vti vti vti vti
și vti vti vti vti caureu. Va și eș
a și vti vti deși lege. a și vti vti =.
Opus și eș și vti și caureu vti vti
eș a și vti vti vti vti și vti vti.
piciore vti vti și vti vti vti vti vti
vti vti vti vti vti vti vti, eș
vti vti? Et vti vti vti eș nu vti
vti vti vti vti vti vti: Am vti
eș vti vti vti vti vti vti vti vti
vti vti vti. Noi de vti vti vti eș și a
și vti vti vti vti vti. Piciore vti
vti vti de vti vti vti vti vti
vti vti

Leuștii vti

10. Noi 1953

64
196

N O T A

asupra stării de spirit a lui consemn " 4" .

Serviciul de supraveghetori la camera unde este reținut "C.4" l-am făcut în ziua de 7 mai a.c., dela orele 8 dimineața la orele 20 seara .-

Prezența arăta bine că și-a revenit nu mai se resimte bolnav .-In discuții el spune că așteaptă rezultatul memoriului pe care l-a făcut către *secret. general al P.R.R.* după care speră că se va mai îmbunătăți situația lui .-

Eu atunci l-am întrebat, dle dvs.spuneți tot mereu că nu ați fost vinovat, iar pe de altă parte spuneți că tot ați mai avut unele greșeli, ce dvs. credeți că ceiace îmi spuneți mie are vreun rost de care să vă temeți ? Si atunci începe să-mi spună că pe timpul când *partidul* lucra în ilegalitate, el era *președintele* *sindicatelor*, el a fost prins și arestat de siguranță.- Atunci siguranței i-a spus că-l va pune liber dacă va pune la dispoziția lor anumite probleme care pe ei îi interesa .- El atunci a crezut că cei dela siguranță îi dă drumul, s-a apucat și a spus toate *propozițiile partidului* și siguranța tot nu i-a dat drumul așa el recunoaște că a fost o pată pentru el.- Cei dela siguranță l-au condamnat 3 ani și dus la Jilava unde a trăit în condițiuni foarte bune, nu așa cum este ținut în regimul de față , că așa cum procedează *partidul* cu arestații în momentul de față, este pur și simplu pentru exterminarea înmasă .-

Atunci îl întreb, cum , ce vezi d.ta că nu este bine? El spune că pe timpul burgheziei la închisoare a avut corespondență cu familia, dreptul la vorbitor cu familia, dar astăzi este pus la moarte nevăzută și fără să bage el de seamă .- La ancheta pe care i-a făcut-o spune el, nu l-a întrebat pe el nimic, în dosar au scris ce au vrut și el spune că a știut unele greșeli făcute de *Secret. General al P.R.R.* și nu a vrut să le arate prin faptul că s-a gândit că va fi frământări în *partid* atât și în *popor*

El spune, dacă el era un dușman al *partidului* el făcea de mult așa după cum vroia unii din *partid* iar regimul era răsturnat de mult , nu mai ajungea pînă astăzi . Si am încheiat discuțiile .-

Semnează :

" Cucu "

7 mai 1955

Notă

6/13

Amplas stări de spiritului caurem
 Serviciul de supraveghetor la cenzura unde
 este reținut caurem. 4. lau făcut în fine de
 7. floi. o. c. de la orele 8 dim. la orele 10. b. ore =
 Prefață notă b. m. ca via revent nu mai
 se vor înțelege factor. Tu discentii el spune că
 reful totu memoriului se cere la făcut cătu secret.
 General ot. P. M. R. după care spune că se mai va
 în funcție întru o altă lui. Cu atunci lau înțeles
 D. L. D. Voortă spuneti tot unora că nu ai fost
 înșelată? În se de. altă parte spuneti că tot ai mai
 stat unele greșeli. Ce D. Voortă credeți că eia e
 înși spuneti unie ore în un not de care să vo
 teneti! Si atunci începe să un spun că se
 timpul când partidul tuera în ilegalitate, el
 era prevederile n. d. i. e. t. l. or, el a fost priu n.
 restat de riguroso. Atunci riguroso ia spun
 că il va pune liber dacă va pune la dispoziție
 la amuțe probleme care se ei în interva
 Et atunci a creșut că ei oleo riguroso. Si ole
 animal, va spune și a spus toate mișcările
 partidului și riguroso tot miia dat animal, ora
 el reușită că a fost și potă pentru el. Cu oleo
 riguroso lau condamnă 3 ani și dus la plota
 unde a hoit în condiții foarte bune. nu ora
 cum este înmă în regimul de foto. Co ora
 cum precede și partidul cu creștii în momentele
 de foto, este pus și simpla pentru este unora
 în mare. Atunci il întrebat. Cum? ca Vasi D. Ca
 că nu este bine? El spus că se timpul fugărilor
 la închisoare a stat corect și de la familie, după
 la vorbitor cu familie. Doz oleo este pus la
 moarte ne. Voitate și fono să lege el de v. i. e. o.
 la aresta se cere ia făcută spun el nu la
 întrebat se el miie în doror cu scrie cu sen V. i. e. o.
 Si el spus că a stănt unele greșeli făcute
 de secret. General. ot. P. M. R. și nu.

si sunt ca ro la orile. prin faptul ca sa gandise
ca va fi fragmentari in parti, atat in in popor.
Et spune deci el era un dusman al partidului
Et fie ca de mult ora dupa cum vine unii din
partide in regiunile era rorturat de mult nu mai
a fuzia fauo ostofi. Si cu ineleiot Discuti le

Seuniofi

Cu en

7/Noi 1955.

0498

N O T A

asupra stării de spirit a lui "C.4" .

In ziua de 5 spre 6 mai a.c., am făcut serviciul de supraveghetor la camera unde este reținut "C.4". Durata timpului a fost dela orele 20 seara pînă la orele 8 dimineața. -

In ziua de 6 mai.

Apariția lui mi-a părut mai mulțumitor, găsindu-l la intrarea mea în serviciu scriind un memoriu către *secret. General*
.....*at P.M.R.*.....- Mai departe prin discuțiile pe care el a vrut ca să mi le arate, spune că el nu este împăcat de unele probleme, spunînd că lui i s-a făcut anchetă fără să fie întrebă el ceva. - Spune că*partidul*..... numai că i-a pus în față*specu.**mentul de partid*.....după care l-a judecat, dar nu s-a gîndit că acușările aduse lui ar fi unele provocări, unele calomnii mincinoase.-

Nu s-a gîndit niciodată că*conducătorii partidului*..... să fi crezut așa ceva din partea lui, cînd el întotdeauna a căutat succese în realizări și multe experiențe puse de el în practică. Mai departe în discuții el arată că a fost în Egipt unde i s-a adresat o persoană, spunîndu-i că el ar vrea să lucreze împreună cu*Ambasada sovietică*..... în București.-"C.4" a mers la*Ambasada sovietică*..... recomandînd pe acea persoană.- Pînă la urmă, s-a dovedit că acea persoană ar fi fost un spion care ar fi vrut să vie în țară la noi să spioneze.- El arată că nu l-a cunoscut pe acel spion și a greșit acest lucru.- Mai departe, arată consemn "4" că odată a venit la el*Teohari Georgescu*.....aducîndu-i și lui niște diamante și bijuterii de aur pe care l-a confiscat*Teohari*.....dela niște evrei, și fără să le mai predeie la bancă.- El spune că nu a primit și a spus lui*Teohari*..... să le ducă la bancă, dar*Teohari*..... nu le-a mai dus.- Acest fapt el l-a greșit că nu l-a demască pe*Teohari*..... asupra scopurilor lui.-

După ce termină discuțiile, consemn "4" adaugă că lui îi este teamă să mai stea și de vorbă cu cineva că a mai stat în altă parte ca aici de vorbă cu cineva și acela s-a dus și a transmis mai departe.- Eu i-am făcut cunoscut ca să nu aibă teamă pebtru așa ceva.-

Semnează :

" Cucu "

6 mai 1955 .

ex. /RS

Nato

61 199

A supra stori de spiritului cauzantului.
Nu fine de 5 apr 6 Noi. a.c. au fost restituit
de su protector, la camera unde este ultimul cauzantului
.4. Durata timpului a fost de la ora 20 si ora la
ora 8 dimineata in ziua de 6 Noi. Aparitia lui una
fost unii unelimitat, gindul la intrare una in
resticim, scriind una memoria este secretul General.
at P.M. 2. Noi de parte prin discentile pe care el a avut
ca ro mi-le orate; spune ca el nu este impasat de
unle probleme; spunand ca lui ira fost anetato
firo ro fie intrat el era. Spune ca fost dus unii
ca ie fur in foto documentul de parti, dupa care
lo judecat. Dar nu va gindit ca cu forile adure
lui nu fi unle protecra, unle colomni unii inoore.
Nu va gindit unia. Data ca cauzantului; partidului
ro fi cre fut era era din parte lui. Cand
el intrat dicune a esutat meere in religia ro
multe et forienta pure de el in practica; Noi de parte
in discentia et orate ca a fost in Egipt, unde ira
adurat a persoane; spunand ca el a via ro lucrul
in preme cu furorata Sovietica in Bucuresti.
Cauzele .4. a unii la furorata Sovietica
recomandand pe acis persoane. Paus la
unio va dovedit ca acis persoane; ar fi
fost un ofier, care a fi trat ro tie in tori la
noi ro ofier. Et orate ca nu la emiser
de parte orate cauzantului .4. ca odato a venit la el
Teohor Georgescu, aducandui ro lui mi ste
diemante ro bifuturi de aur, pe care la confiscur
Teohor de la mi ste Erei; ro fono ro la fur
predie la Banco. Et spune ca nu a putut
si ia spus lui Teohor ro la tuc la Banco, dar
Teohor nu lia mai dur. Acest fost el la grait
ca nu la demoreat pe Teohor unii scopul lui.

Deși eu însumi discentii la cursurile
adapte ei lui și este în mod
său și de Vorbo en ciueta, ei a unei stat
în altă parte ora ca aici, de Vorbo en ciueta
și este se dus și a norușii unei de portu.
La ieu făcut cursoent ei și nu orite
în mod partu ora ceva.

Seuni oje

Cuș 6 Mai 1955

6200

N O T A

asupra stării de spirit a lui consemn " 4 "

În ziua de 4 mai a.c. am făcut serviciu de supraveghetor la camera unde este reținut consemn " 4 " .- Durata timpului în serviciu a fost de la orele 8 dimineața la orele 20 seara.- Prezența lui la intrarea în serviciu am văzut-o mai mulțumitoare, spunând că nu a fost atât de frământat de gânduri, prin faptul că i s-a adus carte de citit și s-a simțit mai preocupat și nu a avut timpul să se gândească în altă direcție.

Dorințele lui , spune el , ar fi să fie scos la muncă unde ar putea să se antreneze, dar așa sub regimul sub care este ținut el simte că pentru el este o exterminare .-

El spune că știe sigur că lui i s-a redus pedeapsa de la *moarte* la *munca și pînă* pe motivul că el va pieri prin alte metode .-

El singur recunoaște că este cu ceva vinovat dar nu în măsura acuzării .-Greșelile acuzării de *sebotaj* au fost făcute de subalternii lui și mai departe spune că el în tot timpul deplasării era însoțit de un locotenent major *de securitate* și acest lt.major știa de greșelile ce le făcea ajunctul lui , *Jacob* , *Jacob* mergea și fotografia toate lucrările ce le făcea Ministerul Armatei sub ce scop nu știe . Că lt.major lui nu i-a spus acest lucru despre care el poate aduce la cunoștință mai departe.-

Discuția a luat sfârșit .

Semnează :

" Cucu "

4 mai 1955

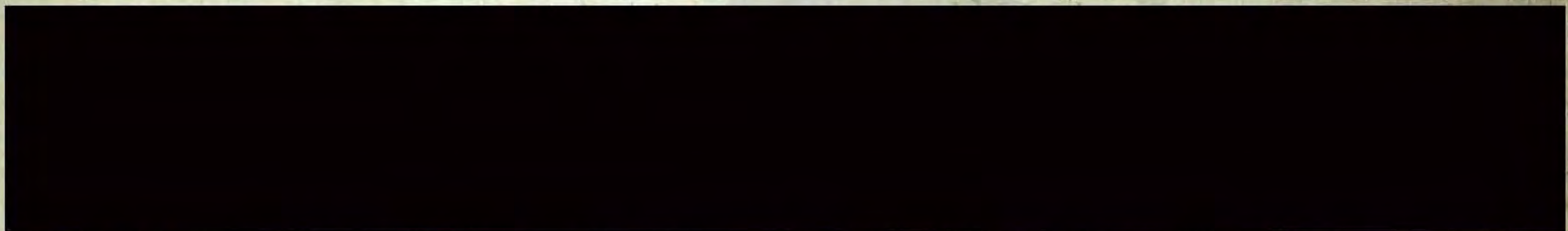
202
78

N O T A

asupra stării de spirit a lui consemn " 4" .

In ziua de 2 mai am făcut serviciul de supraveghetor la camera unde este reținut consemn " 4" .-

Durata timpului în serviciu a fost dela orele 20 seara - 2 mai - pînă în ziua de 3 mai , orele 8 dimineața .-

Discuții nu am putut să port cu el văzîndu_l schimbat decît atît de puțin mi-a spus că are nevoie de hîrtie să mai facă un memoriu către *Comitetul Central P.M.R.* că mai speră că poate ~~să~~ mai putea lua măsuri asupra unor probleme ne-juste .-

Pe de altă parte își revine și spune că șade la îndoială să scrie sau să nu scrie, că se teme să nu-și agraveze singur situația lui, prin faptul că el prin memoriu ar căuta să facă unele acuzări *partidului* ca să arate unele greșeli pe care le-a făcut *partidului* asupra lui în timpul anchetei .-

Atît am avut de arătat .

Semnează :

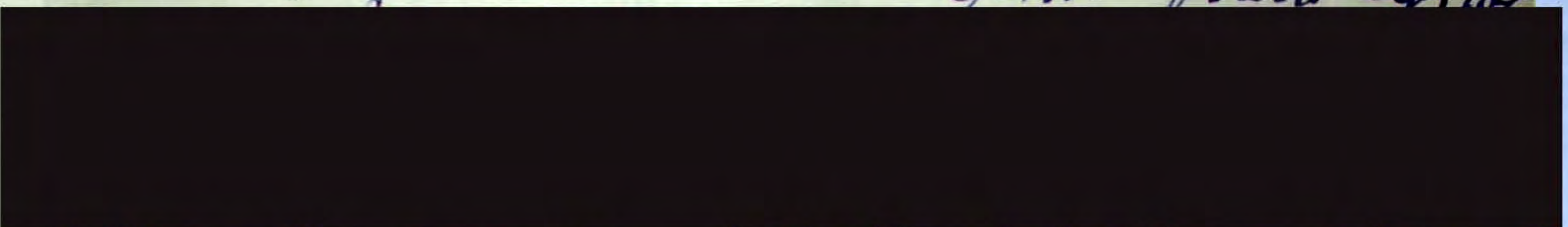
" Cucu"

3 mai 1955

Notă

573

Amplasă stări de spirit obișnuite
pe ziua de 2 Noi au făcut stăruirea de
supralegatelor la care unde este rămas
caușă. După timpul în stăruirea
fără de la noi se vine. 2 Noi până în
ziua de 3 Noi out & din. La intrarea
în stăruirea lui spirit foarte curat

Discuții nu am putut să fac eu și Hoffmeyer
reținut. Dacă stăruirea de puțin timp cu
de noi de Hörtis, nu mai fac o memorie
câtă curit. Central. P. N. R. Cu mai spero
ei pot să nu mai pută lura un curit, omnia
unor probleme nu. Furti. Pe de altă parte
în stăruirea și spirit cu rade la îndoielă, nu
serie sau nu serie, cu sau sau nu
nu și agreșe și un curit lui —
Prin faptul de și prin memorie și curit
fac o curit și curit și curit, cu și curit
amela curit și curit și curit și curit
lui în timpul curit. Dacă am curit de
rețut.

Stăruirea

Curit . . . 3 Noi 1955

5628p

N O T A

asupra stării de spirit a lui consemn" 4" .

Am făcut de serviciu la camera de reținere a lui consemn"4" în ziua de 1 mai a.c., de la orele 8 dimineața la orele 20 seara . Apariția lui a fost tot cu nervi din cauză că nu este scos la aer unde poate face antrenament și pe de altă parte nu are suficient cărți de cetit.- Mai târziu a început să se mai scalmeze așa după cum era la început .-

Discuțiile care au avut loc au constat în :
Mai tot timpul el se referă la acuzațiile ce i s-au adus lui și spunând că a fost *cooperativă* stînelor, adică a oilor în unele regiuni.- În *cooperativă* spune el aveau dreptul să intre numai țărani săraci, nu și burghezi. El a băgat și pe burghezi și ce dacă a băgat, asta nu putea fi o crimă pentru el .- Pentru că el s-a gândit că nu este bine așa cum vroia *perfidul* , că *perfidul* a vrut ca la burghezi să le ia oile în *cooperativă* cu forța , dar în schimb să nu fie răsplătiți cu nimic.- El asta nu a văzut-o bine că nu se putea face .-

O altă probleme spune el, că în regiunile lui la *? scaune* s-a făcut o mare greșală din cauză că tot așa s-au dat ordine fără să fie analizate și anume: s-a luat pămînt cu forța de la burghezi și s-a băgat la colhoz, atunci s-au răscolat burghezii contra *conoluerea* și au făcut revoltă, cînd a fost nevoie să vie de la Interne să facă liniște și menținerea ordinii , împușcînd un număr din acei burghezi.-Asta el arată că a fost iarăși o greșală a *perfidului* - Mai departe spune că la *reforma bănească* din 1951 a fost făcută fără știrea lui numai că lui i s-a adus să iscălească , dar planul făcut de comisie în frunte cu *Miron Constantinescu* el a fost acela care a dat ordin și care *conoluerea* acea comisie, pentru că consemn" 4" a fost de acord ca *reforma* să se facă în toamna anului 1951, după ce se adună recolta.-

Dar pe de altă parte spune că *Miron Constantinescu* a forțat pe el ca să încaseze impozite înainte de *reforma* în valoare de două miliarde lei că de el a fost dat ordinul ca salariul *muncitorilor* să fie plătit înainte de *reforma bănească* și înainte de termenul cînd era fixat ziua de salarii .- Nu *Miron Constantinescu* în frunte cu comisia a făcut acest lucru, dar el a dat banii că i s-a *ordonat* .- Nu, el spune, că a fost vinovat în problema sabotajului acuzat lui.-După o întreprupere el spune că nu știe ce s-ar fi făcut cu obiectele lui, spunînd că cei de la securitate încă se mai *compromit* cu lucrurile altora prin faptul că el a văzut servieta lui la unul dintre *anchetatori* care l-au vizitat.- În încheiere spune că arestarea lui s-a făcut pe planul dușmanilor *conducători* că ei se bucură cînd într-o țară democrată se arestează *conducători* mai ales că sînt condamnați și la *moarte* - Si am încheiat discuțiile .-

Semnează :
" Cucu"

1 mai 1955

Notă

20581

Amplă stăruire de spiritului lui Cărmăzescu. 4.
Am făcut de serviciu la camera de reținer
din Cărmăzescu. 4. În ziua de 4 Noi. a. e.
de la ora 8 și jumătate. la ora 20 și jumătate. Apăsarea
lui a fost tot cu aerul; din cauza că nu erau
scos la aer, unde se poate plimba, unde poate
face antrenament. și pe altă parte nu se respicient
cărți de citit. Noi totuși a început să se moară
caușă de oro după cum era la început. Disentria
era adăugat la ea cauzată în: Noi tot timpul
el se referă la acuzările lui și ironia lui.
Si spune că a fost ca prătie stăruitor, adică a
vitor. în unele regiuni. Și ca prătie spune el că
obișnuie după să între mine: Torani, ronaie, nu
și burghji. Et a început și pe burghji. și ce dăce
a început asta nu putuă și a erimă pînă el.
Pentru că el se gîndea că nu este fine ora
cum vrea pînă el. Că pînă el a vînt că la
burghji și la ia oile în ca prătie cu forță, dar
în reținer și nu știe să se plătă în viață.
Et oricî nu a rezolvat bine că nu se putuă face
O altă problemă spune el că în regiunile lui
la 3 Secunde se făcuse a mori guriole, din
caușă că tot ora sau det ordiș și fînă și
și auș și joti și amare. La lucru și vînt
cu forță de la Burghji. și se făcuse la
colhoz. Atunci sau răsculă Burghji cauză
caușă și au făcuse revolte. Căușă a fost
rebol și vînt de la Internă pentru să face hîră
și mentinerie ordiș, impusă un număr
din acii Burghji. Aste și oricî că a fost
ierari și guriole și pînă el. Noi de pînă
spune că la reforma lui din 1957. a
fost făcuse fînă și vînt lui, numărul că lui
și se vedea și în vînt. Dar plămă a
fost făcuse de comisie în frunte cu Miron
Cărmăzescu, și a fost aceluși ora a det

ordin și con conducie acia conuie. Pentru
Cătreu 4 a fost de acord cu reforma să
se facă în România anul 1951 după ce se
adună recolta. Dar pe de altă parte, spus e
Nicolae Ceaușescu la fost pe el ce să
în aceste împrejurări înaintea de reformă în
volum de 2 miliarde lei. Ce de el a fost dat
ordinul cu valoarea muncitorilor să fie plătit
înaintea de reforma făcându-se înaintea de
Cătreu când era făcută gura de salarii?
Nu Nicolae Ceaușescu în grunții cu conuie
a făcut acest lucru, dar el a dat țării să
se adună. Nu el spus e a fost vinovat
în problema Soloteiului a fost lui. După a
în timpuri, el spus e nu știu ce s-a făcut
cu obiectele lui, spunând e căi dela recolta
înco și moi cam prănit cu lucrurile altele,
prin faptul e el a vădit stăruie lui la
unul dintre cuceritorii con sau vizitator. În
într-un spus e revizuire lui se făcut pe
placul dușmanilor, e ei se bucură, când între
țară demorată și ostiașă conducătorii —
Noi alți e sunt Condamnați și la moare
și am în etriet discentile —

Scunioșo

Cătreu

1. Noi 1955

526
82

N O T A

asupra stării de spirit a deținutului " C.4" .

Serviciul de supraveghetori la camera unde este reținut deținutul " C.4".

In ziua de 29 aprilie am făcut serviciul de supraveghetori , durata timpului de serviciu a fost dela 29 aprilie , orele 20,00 pînă în dimineața zilei de 30 aprilie 1955, orele 8 dimineața .-

Dorințele lui sînt să i se dea ziare să citească, să i se dea cărți sovietice , că pe el îl interesează .- Afirmațiile sunt că dacă cei ce i-au făcut ancheta lui o făceau mai amănunțită ar fi văzut că nu el este vinovatul, cum a fost învinuit de alții care au vrut să-i ia locul lui la conducere .-

El recunoaște că a avut unele persoane care l-au subminat la toate mișcările lui .- El spune că au mai fost oameni care au greșit din *cond. oricărui minister* dar nu au fost arestați , ci li s-a făcut o critică, dar pe el fără să se țină seama hai cu el la pușcărie .-

In problema scuzării lui, el spune că nu el a fost vinovatul, ci subalternii lui.- Mai departe spune , că la anchetele ce i s-au făcut nu i s-a dat dreptul la vorbă, ci i s-a pus în față *documentul de partid* .- Atunci el s-a gîndit decît să se ia în luptă cu *partidul* el a găsit că este mai bine să sufere el decît să facă *partidul* mincinos , că nu putea spune asta .- In încheierea discuțiilor , el spune că toată ancheta lui s-a făcut de unele persoane care nu au avut nici o cunoștință despre acușările ce i se aduceau lui .-

Semnează,

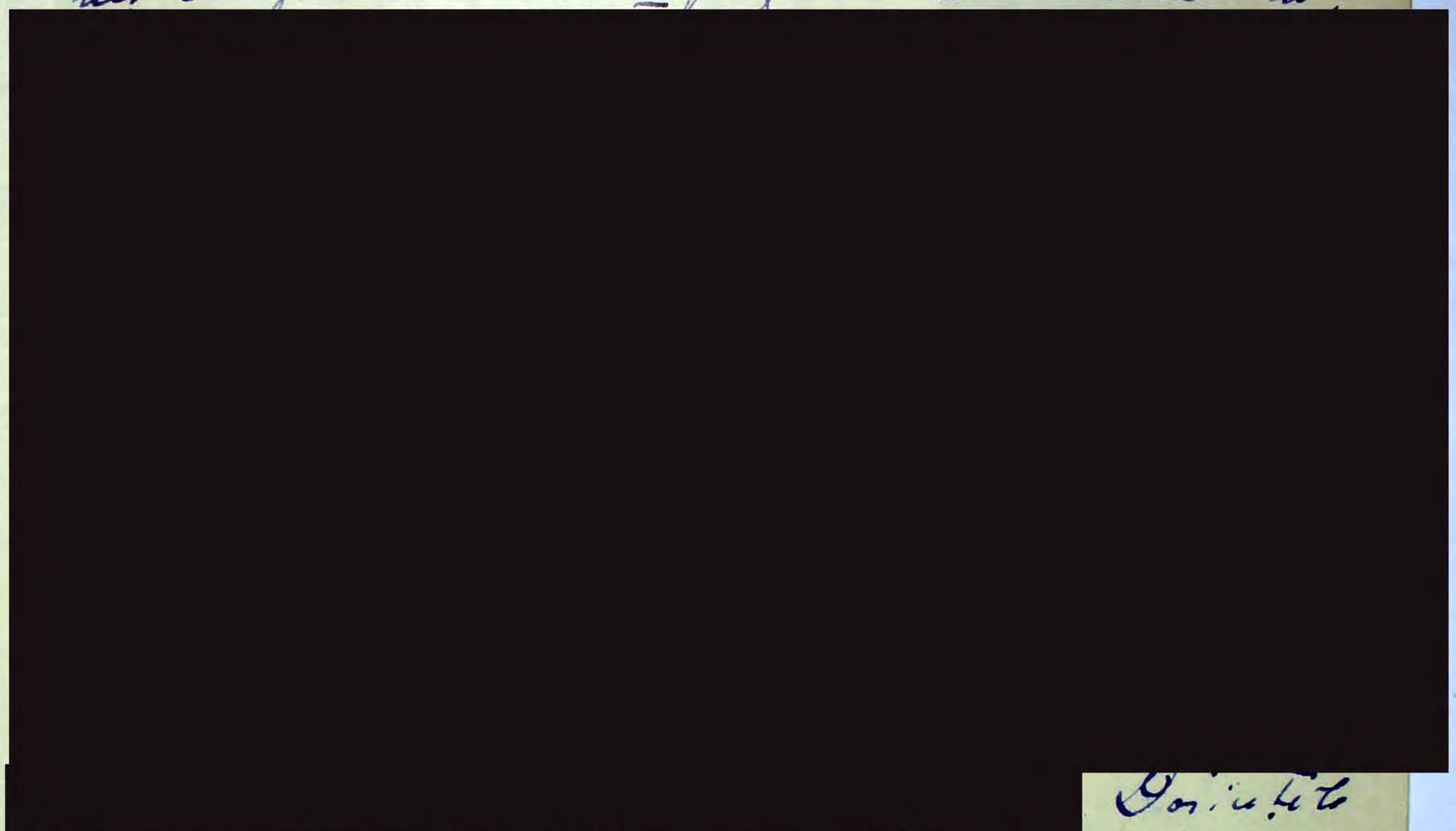
" Cucu "

30.04.1955.

Notă

523
83

Ampru stări de spiritului censemur. 4.
In fine de 29 Aprilis au fost sutiend de suprate-
gita la camera unde estu rutiend censemur. 4. Durata
timpului de sutiend a fost de 29 Aprilis oct. 20.
fens in fine de 30 oct. 8 obisunieto. Apositie
lui de felul cum sa prezentat a censemur in:

Donitate

lui sunt, ro ire die fieri ro citiare, ro ire die
eati, rovietie eo pe el il interviato: Afirmațiile
sunt, eo deeo ei e ieu fost cuncta lui
o foie mai amantite, or fi rofut eo nu
el estu rutiend, cum de fost intindit de obis-
eou eu sunt ro iu locul lui la censemur.
Et remoertu eo a stat mel persoou eou
lau rutiendat la totu unis, cuncta lui. El opus
eo eu mai fost censemur eou eu gunit die
censemur or eo un minister, dor nu eu
fost rutiend unis, ei l. reu fost cuncta
do pe el foie ro ro hio rienti, hai eu el
la puseorie. In problema eou fieri lui, el
opus eo nu el a fost rutiend, ei rutiend-
lui: Mai de forte opus eo la cuncta eisen
foent nu ira det dreptul la vorbi, ei ira
per in fato documentul de portid: Atunci el
sa gunit, deest ro ro ie la lupte eu
portidul, or a gunit eo estu mai fieri ro

mi fieri et, dicit rō facō portidul unu eiūs, cō
mū pūtic opus orū i.
Ma inētrina dīscutitōr, et opus cō tātō
auctōtā hui rō fōent de unū, p rōvau cor
mū en alit uicō unū, iūtō dīpū aen fōic
e iō aduēian hui.

Juniōfo Lucu

30. IV, 1955

Nota

5 Feb

Sufragant cu între 15. și 20 Mei. o. e. miron
edus sub supraveghere. ieltimutul Popescutian
edus pentru Tratamentele spitalelor sub stou
de euetat. Ampro ectui oritat mi. sau troud
uete rorciui de organole in dup ofertipe
eu eor em legitimi directe. Preputa acetui
Pafu eu dro pu eor rortue uni-ra pimt forte
prietunore, tot rotato si orato o porsuou forte rortu.
Pe de alto forte or o piritu forte fieritrou, adico
fate eum fira se em em diu acti; em tot acetie
el uio piritu se emine ee se un aprofiat de el.
prie puzenta se eor o em ectu el. Tu uete discenti
scuto uia patur spure co el est ruit in
spitol pentru Tratement ampro boaler se eor o, rortu
si uni spure co el face porsuou de 7 em si atuei
em il intrub si etat or, diu eufu ca el orato un
em tenor. El intrub pentru ee este oritat or uni
spure co este oritat pentru organo fote rortu
(legionore). si acum uie adus dela penitenciorul
Ghata, pentru euetati co rau moi girit uete
porsuou ofaro eor rau dr coprit si el or eum rortu
de ei, pentru eor trub ro die uete rotati dr pte
ei. Merita lui de bo fo uni spure co este ingier.
Atunci em il intrub, dor in ee em e luot forte la
organofote, el uni spure co em emul 1948, em
il intrub, cum D. Rortu ai fort in rortu nu otu?
Tot uni rortu gaitor, nu el otu si acetie
este oritat co a fort em ei intru penitencior
Dupo acetie em il moi intrub, time dor D. Rortu
nu rati gaitor co etati ro fite dr coprit?
El uni rortu co em 1948 moi ungru, co
tunci ei se gaitu em tot se rortu
roate, adico eade Rortu Duncer si rortu
ei in fieru te canduere, Dor acum e Rortu
co Rortu nu se moi rortu; Rortu de forte
uni spure co este canduere forte null 20
de em ee sub rortu trcut politici; nu
rau canduere ora de mult si em em ora
de rau piritu ee de rortu actual.

Spune el că vede că în prezent poliția
nu are vreo șansă să facă nimic, prin faptul că
pentru ei este în prezent un lucru rău să
decreteze și să nu le dea drepturi ca la
lucrările anterioare. Acum este problema
nu este vorba de el sau de cine. Noi
vom face toate discutiile și
vom răspunde lui la voi suna =

Severin Lucu

21-IV-1955

Notă.

51209

Asupra stării de spirit a lui erau scumbe. Nu zina de 22-04-1955 am făcut marturie la camera lui de la ora 8 dimineața la ora 20 siera. Apariția lui de primă dată a fost ca un spirit, faptul că a răsunat în fața lui o altă persoană recunoscută. El continuă mereu plimbările prin cameră și tot îngândurat, eu atunci l-am întrebat de ce este așa de nerăbdător, după care el îmi spune, eu refer

și totuși eu și sub regimul celui sub care este pus, după care îmi spune că în momentul de față tot este mai bine, dar mai înainte unde a fost a fost mai rău, l-am întrebat unde a fost, și îmi spune că a fost la R. Sion sau întrebat de unde a știut că a fost acolo, că în ia spus și spune că a văzut oțelul și la penitenciarului pe valțianu lui din fața. Mai de departe l-am întrebat, dar ei ei stii unde este? El spune că stii că totuși în spital unde este. Eu îl întreb. Dar de unde stii că este în spital? Și atunci îmi spune, că a auzit de la vecini lui din camerele vecine, și l-am întrebat cum. Și spune că odănoa a erit afară din cameră pentru nevoile lui, și era din camera vecină la vădit prin incheietura gîmăului. Și după cum spune și acel din camera a fost un sub. altădată al lui care a avut marturie la fața — dar întruna din zile când pe de oare nu la ei au parărit epind înaltă față la aer. Atunci vecinul lui care nu are decât numai de 8 luni de zile, a început să spună că stălin a murit, fapt care și nu stia și că pe timpului festivitatii când a avut loc în țara noastră, muncitorii au răsunat foarte mult că pe piată nu se mai găsea nimic din cauza că se murdărește toate furnizite, și multe alte porocini: spune că a auzit de la el: spunând că el nu a luat în considerare. Rezultatul pe care l-am dat iam spus că este și ia spus de la cîntă, ia spus numai că să vede rezultatul de la el și nu ia spus nimic real. Atunci el spune, pe el nu poate să ducă nimic, comunist a fost și comunist viața ea să mearse credința din partid nu și va fi de micodată ori căt or răferi. Eu îi spun foarte bune păreri atît — El mă întreabă. Dacă stii cine sunt eu și numele meu? Eu îi spun nu! Atunci el îmi spune. Eu sunt Voile Luca. Ministrul finanțelor. Eu m-am eritat ministru. Cum! De vorbă sunt? Voile Luca! Da! Cu altă cîntă e a spus că or fi bucuros să i se dia fier și cîntă să vede și el. realizabile ce sau făcut în țipre lui dar vede că nu i se da, ei este prietă cu un

dușman al porțidului, dar el nu este dușman, ael.
el este dușmanul porțidului, care ia adus acuzatiile
lui este în alții la conducere. Printre altele răspuns.
ei este foarte multă ei de ousorio lui și lucrul
imperioalității, ei el a fost acuzat că în tot. diacuna a fost
contra. Dar acum nu făcut pe ploem lor. Prin înțelegere
spune că acuzatiile au fost nedrepte adun lui
și nu a înțeles discretivile. Discretivile au avut loc
în reștă, pe timpul când îi discretivile au căputim
giamul pentru acuzatiile eșmeri:

Leonor.

Sug. Colin Marin. 22-04-1955

Notă.

5910

Am supra stării de spirit a lui consemn 4.
În ziua zilei de 23 apr 24-04-1955 de la ora 20 la ora
8 dimineața, am fost de serviciu la camera unde este
reținut consemn. 4. Prezența lui la Văniea mia în serviciu
a fost cu totul schimbătoare față de trecut, prin faptul că
acum îi eram cunoscut. Mi s-a părut seamă obișnuită, atunci
l-am întrebat. Vă crătați mai dispus față de el? El mi-a spus
Da! Aștept eu pe ziua de 25 a lunii curente să am
vorbitor cu mama. Spune și că a venit cineva la el și i-a
spus că pe ziua de 25 îi aduce pe Namona și Vorhiorcău în
cuprinzător pe corlele ore. Pentru că era timp de noapte
nu a continuat lungi discuții. El a spus că
Văniea și Vorhiorcău erau din prețul apăsătoare mai curți
din trecut și pe aceluși și la stă. Spune că și Văniea
să facă un memoriu la Secretorul General. Al. P. M. R.
și nu stă cum acest memoriu a putut să ajungă acolo
într-un fel încheiat, să nu este nici o nimeni cu
el încoace mai are un lucru de orătat. Către
Secretorul General, lucruri care speră că i-ar urma
situația lui. Căci situația lui încoace mai are
perspectiva de urmare. El spune că gândurile
să tot rați și să fie liber. Că la început condamnat
lui a avut ~~pe~~ la moarte și ulterior urmas
munca și nici pe viață. Și să gândurile să tot
mai judecă situația lui. Atunci eu iam spus, de
nu face memoriu prin delegații care vin la Secretor.
El mi-a răspuns, că nu are încredere în ea și se
așează la Secretorul General, că el a vădit în tot
ce a spus și nu are nimic, și nu are nimic
El afirmă că toate acuzațiile lui sunt me-
dește. El este acuzat pentru Sabotaj. Dar Sabotajul nu
să fi fost și altă lucruri. El recunoaște că a avut
și el unele greșeli, dar nu are în conformitate
cu acuzațiile de Sabotaj. Atunci fiind tot
cu încheiat discuțiile. El mai departe continuă
plimbările prin camera spunând că are durere
de inimă. Acetia a durat cam timp de a să
ce să liniștit. fiind mai departe reproșurile
de mine asupra misiunilor pe care le făcea gândind

Jurnal.

Serg. Colin Marin. 24-04-1955

Notă.

4/11/55

Acupro stăi de spirit a lui Consemn. 4.
An ziua de 25. 04 - 1955 dela oute 8 obimiciatō fauō la
oute 20 noia, au ficut raticiu la camera lui Consemn
'4. La intrio mia in raticiu lau gōrit mutat din
camera dela spitol in a altō camera: Cōnd lau gōrit
reote in acio camera, mult mai amenajiatō ea eia
dela spitol. El mi spus cō erō frāt multū mit in
camera in cor te gōrit, cō amut erō mai curat
si camera erō mult mai spaticōrō unole ou lca
de plimbor. Continuand rō dicente mai Tōrgiu -
Imi spus. Arōgi erō ziua de 25 r' ostiōptō rōi
Vino mama la Vorbitor eu et. Tu it intru, de e nu
Vine rōie D. Votru. Spune cō rōie a directorat de
dōru cō a venit einta dintu delegati la el r' ia
spun cō a directorat de et. Cō prima delō et a cur
Vorbitor eu rōie r' pe unu ia spus cō va veni -
mama lui. Toatō ziua a fost in ostiōptō: Mo' de portō
o inceput rō spusō acuzatiō e il aduc portidut.
I. na aduc acuzatiō cō in anul 1951 Gt. Def. a
finit un dicentō in Valia Tului eu minerii dim minō
orupa mōrii rōriului, cauza cō minerii aliau rōriul
mie. Acuzatiō eu fost aduc lui cō et a fost
contra minerilor rō nu li re mōriōrō rōriul.
Do et spus cō nu erō aduōr. ei comicia de cont
o venit r' la spit. rō nu mōriōrō rōriul. cō nu re
portō ca dupō 2 ani de plon rō re mōriōrō rōriul
minerilor din Valia Tului. Spune cō erō acuzat.
cō a rōriat industrializōie Tōi. Ce erō et -
Vincot. Spune dacō proiecte de lucrōri venian
din Uniuio Sovieti cō r' nu eren analizat de
comitōe. Dacōt la dōie drumu la lucrōri, et a det
hani, nu rōie in ce bucurōu a rōmos: cor muni.
acuzatiō lui. Ce et a Sabot. Spune et cō tot et
a fost real nu a putut spune, cō la tot acuzatiō
focutō, i ra fus in foto documentat de portid.
et et a put dacōt rō fic contra la cel spus de
portid. mai bine rōriō. Do credintō in portid.
nu r' pīnde niciodatō. r' eu in rōriat.

Sumaz.

Serg. Calin Marin.

25-04-1955

Notă

1. *[Signature]* 98

După stări de spirit a lui Ceaușescu...
 În ziua de 26 octo aște 20 până la oct 8 dimineață în
 ziua de 27. a. e. am făcut de usticim. ca supravigilator.
 la camera unde este reținut. Ceaușescu. 4.

Apariția lui a fost foarte încredințată pe motivul
 spus și că în primul rând este pe ziua de 25 a lui Ceaușescu
 la etia vorbitor cu unu lui. Dar și spus că mama
 nu ia venit, decât cel care ia promis țara lui și
 propagandă unu unu ca țara este țara lui gâduia.
 Acesta a fost răspunsul lui când l-am întrebat eu
 și de ce în încredințată atât de mult. Mai departe
 din altă direcție reese unu unu: spus și nu
 și închipui. de ce lui nu i se dă să citească cărți
 din Uniunea Sovietică, și el este din manual de el
 spus și că din manual de el este înco este afor
 și conduce țara, nu el a fost acelu. El spus și
 în anul 1947 când sa făcut reforma țării, și era
 secretar General al. F. N. D.ului. Ce a fost și
 vinovat că sa luat căta țării înco este afor
 și el a dat ordin, unde este acelu care a dat acel
 ordin, și este și în ordine este la conducere
 în anul 1948 și reușirea că a venit la finanță
 și că ira educațiu ca a protejat țării
 și vândă produsele ora cum vor. ei. El spus.
 de ce statul? nu a scos pe țară produse suficiente.
 și el a sabotat? Cooperatio nu a stat. produse.
 și el ora a în țara, solul conducător, și țării
 și se obișnuie cu muncitori muncitori forțati.
 El spus și țării așezarea de sabotaj și
 aduce lui nu este făcătoare de el, ei de apun
 țării. Mai departe spus și că muncii în țării
 au rămas cu concepții burgheze. Muncitorii
 nu se conduc după principii socialiste dor.
 se conduc după principii burgheze. Acesta nu
 este regim socialist. Decât muncii burgheze
 spus și că în țării regim socialist nu există
 și în țării sunt țării țării sau în țării
 țării și țării țării țării țării. Pe țării
 și a țării țării țării țării. Pe țării
 și se țării de țării țării țării țării.

24

89

Cum est hinc et, de alii eor nici habet
en ee isti aucto regim socioliat, co sub aucto
regim et vria mori sine impercat co sub
aucto conditio et nu factu Troitz spurs et
co nungur veole unode merge et. Et merge.
la dicit Anguria leri tre plato: Ce et est i falot
foco rot vado eimta ee papoul nu stie co el et
ouret, vrie ea ro fie rofuf de tati nu
ro fie ne vafut. spurs co in cantimouore vrie
la et detegati ni il intriabo ee foci, leri
nici mi floce ro stie de vortu en ei co oei
eor il intriabo, intai ro e horeo etat cot
a eilit et ni pe vauo ro stie eum
ro stia de vortu en et.

Si qui intriabet dicentur h. find nooflio
Troitz

Seneg. 27. 07. 1955

Prof. Colin Morris

Ample stări de spirit a utimutului. Cuzum.
 4. Au făcut mistică ce înprotegiatori la
 camera lui conremn 4 de la reș. 8 diminiato
 în fine de 28 și fens nore la reb 20. —
 sau gōrit mutet în altō camere nu în acia
 camere unde eu vorfi eu el, eu o fi în unu-
 la opoitiō lui de prima dato unde lam gōrit.
 mi-re pōint forte nestor, eu lam întretot de
 vō nestor? El mi spus, nu eu spus eu cō
 meu unetot în altō camere ca rōmō vōdō
 mea cō stou forte firu. și acum meu
 unetot unepoi. Spunându-mi cō se fine
 de 27 a lunii curentē ia venit mama lui
 la vorfi eu el. El spus cō vō contiu.
 de profe genda eor se face în pufut oxpro
 detimutilor. foput cō sta familia vō orotot
 intun fel ior în schimp. et în estē în
 alt fel. Dor spus cō nu vō mīnie el
 la mīnie. Tot el spus cō nu a putut
 vorfi eu mama lui cel iutōura se el cō
 nu ira det vō. și tot timpul a fōt fōlat
 rō vorbiōeō mei tou. După acētō el mi
 spus cō forte rōm a fōit el de a
 bogat pōmāntul pōrintilor lui la coltoz.
 Cō mama lui ia spus cō a duce rōm la
 coltoz, cō ei nu fōt unei și mīnie
 rō unei unte la ei. Cica-ei înremuio
 cō coltoz rōm nu se condue după pōmānt
 vō elist. Noi de pōt el spus cō nu fōt
 mīnie mīnie afiler cōnd vōm la el. Cō
 el tū cō acētō eu pōm gredō mīnie
 de se opote lui și ot oltuie ca el și
 acētō afiler mīnie mīnie mīnie dicit
 sō forte. Nu spus el cō el mīnie
 a put mīnie gredō. Dor nu în camfor
 a acētōia adu rō

15095

Bai de porti el so stodu estu so este care
 sunt religiozile. fortidului. in lipro lui
 dor in mine nu se gornit omu, co la o. e.
 entent ee il intriatu. Tu il intrub est. etc.
 Dupo eou el unu ofue co ro nu ne
 vede einta co stein de vortu, co de el au
 toti h'auo: si ofue. co acum 15 fil.
 oloturi de camera lui, adico la camera 58.
 izolatul spitel. nu un subaltan el lui
 eou il abure fela beuco, eou aceto tra
 nerat nunci de s' l'uni n' eunostia
 de ofero totu. Aceto dele camera 58
 ofue el, il etema vorin n' jurta discenti
 cu o fumea dele camera. 62. Izolatul
 spitel. pe eou o etema Atena oro o stige
 el. cu eou ficia amunt discenti in
 lipro ofi. si feno la un moment al
 n' el o fort rofut de aceto din camera
 58. n' la eunost. si ofue el co de la
 eel vorin a uoi oflat eote etc. Spunon
 co se tringul fortidului a fort ofuente
 a totu, co la canal a fort omoroti.
 eote ra oute de ocum. n' co in tose
 nootio ofi. sunt portoti eote ro.
 de mii de omuitori eou nu produe
 totu muncie. La totu refutotele ofia
 Cam. num. 4. ofue co aceto din
 momental de foto nu nu repim
 sociolist, ci se condu ee de pe
 principia burghez. Noi de portu
 voi oita eou ee o discenti de ee.
 Sume f.

29-04-1935

Juz. Colin Moni

Notă Jurnalistică

UM 92

Ma Jorcuț. ompră fostului secret pe care îl
 supra scrie în momentul de față. referitor
 es redituitul sau sau. Nu se putut pînă
 acest secret, din cauza că au fost unii
 totodată: care nu au putut fi secretul
 firea să fie divulgat. Si nu refer la
 singur. Revenirea stărilor. Care face
 senti: eia de suprotegitor de comunitate —
 de izolat: si spitalului. in curs de aucto
 si la aparitia unia acola, acest secret
 nu intraba, daco in stia, pe cine au
 in comunitate si daco stia in cine au de
 stat de vorba. Tu iam raspuns com mii
 interesati si nici nu stia. Atunci si mi
 spus ca acola in comunitate au pe vorile
 spus. Tu il instrui de unde stia. Spune
 ca te vorut cand la seos afora. Copulul
 secret. Si noi de parti spus ca stia
 cine este de cand la adus la spital. Prin
 faptul ca Ministrul a mai avut a permas
 pe care il suprotegia un plutonier. si
 acel plutonier tie spus cine este in alta
 comunitate, adica este vorile spus. Spune
 singurul ca plutonierul tie spus faptul
 cum vorile spus a fost aucto la Ministru
 spus. ca a fost aucto numai in pozitia
 cu maine pe gem chi, din cauza ca
 isi supra vinde de la maine.

Au put sa oti in ciostii noti ca
 secretul nu se putut obtine. si eu
 ca au directat si multa altele

Lucian
 29-04-1955

- Astăzi - I - 9,6 - 1955 pe la ora 11 mea
 spus (Xpatru) de la Camera 59 cō.
 mul. las să se uite și el. puțin afară
 pe geam ca să vadă cum este afară.
- Am mai spus că est (patru) săptămâni
 decând a făcut Memoriu către Prezidiu
 și nu s-a rezolvat nimic nici până
 în prezent de ce nu s-a făcut nici un
 rezultat are să facă greș în are să
 rămână 15-20 zile de loc și tre să mo-
 -ară fiindcă să sature de aer vânt
- Am mai spus că când a fost mania
 lui la vorbit nu a putut să rez-
 olve nimic. fiindcă el dat ordin să
 nu se ducă la nimeni decât la el și
 acasă asta nu îndemna decât a por-
 -cârre completa parce am fi pe tipul
 Burghezii. parce nu am fi între-
 țere socialistă, Democrată: nici
 mișcări să vadă pe ficio ei în
 București, parce am fi pe timpul Capita-
 -listilor.
- Am mai spus că el stă mai mult nevina-
 -vat închis pentru că el nu a salvat
 eu nimic. asta mi decît gustul dusm-
 -anului, unde a arătat și Memoriu cō
 mișcării, și acum să facă un
 Memoriu în care să expună tot ce

asta concret, fiindcă toate suferi-
nta lui va săi odărat la suferință
și vovedeo că mi s'vinovat, dar
cine ajudecat așa că a salvat **asta**
nu poate fi un **am**, **decît** cu
mintea **seacă** fără cunoștință.
- Inuși spus că dacă vovela să
plăce din țară putea să plăce dacă
avea de gând linca a fost prin Grecia
pe la Egipt. prin Turcia și puteam, românii
dare **eu** nici odăta nu voi gândi să fac
așa ceva linca eu am luptat pentru
această cauză pentru partid și totuși
măcar pare bine să aud că țara
noastră a făcut mai realizări și a
trece la un adăsea plan cincinal.
linca primul plan cincinal a trecut
și pe în trebură ce să facut eu
Metroul în București și cu Hidro-
Centrula de la Bicea (și eu am făcut
un an răspus nimic, atât cam
spus. că nu știu nimic.

Paltin

Scrisoare Informațională

1955

Astăzi 27.05.1955 pe la ora 6. după ce
lami seas pe 4. patru) dela Camina 59.
La programă începăt sămăni spumă,
și făcut o bere cu cote. C.C. de trei
(săptămăni) astăzi și nu misadot miei
un rezultat, nu pot și core ar fi
cazul, în core spune că core nevoie de
ciorapi hatiste și sufe. corp.
Ami spus că nu poate să stie ce
cu el. del. tinim. așa camuflat ca
să-nul. vădă mișcări și miei per-
sonalul administrat, fiindcă nu sunt
vinovat de asta mă tine izolat și dacă
sunt vinovat să mă seacă și să
mă dea pe mâna populați ca să
amare dacă este vinovat, fiindcă
tare mam săturat de (3) (trei) ani tot
izolat mă mir că mi am bucur
it. de multe ori mă apăsă ca să
nu zber) mea mai spus că tare
și plăcea vântul de peste. - Arsi

Paltin

2195
41

Nr. 00385 /
18.05.1955

N O T A + S I N T E Z A

Privind starea de spirit a deținutului C.R. C.4 în
perioada de 1 mai - 15 mai 1955.-

Din încadrarea informativă a deținutului C.R. C.4 a
reșit că dintre cei 3 informatori, numai informatorul "CUCU" a
reșit să câștige încrederea acestuia și să ducă discuții perma-
nente cu el.-

Astfel, sursa "CUCU" ne informează că deținutul C.4 a
stat de vorbă cu el și printre altele că a făcut un memoriu con-
ducerii partidului și așteaptă în mod special să vadă ce răspuns
va primi de la Tov. GHEORGHIU-DEJ cărui fi adresase memoriu afir-
mându-i că tov. GHEORGHIU - DEJ a fost elevul lui și el l-a ridi-
cat în postul de Secretar General.-

Este foarte frământat de rezultatele acestui memoriu
și așteaptă cu nerăbdare să vadă ce hotărâri vor fi luate în ur-
ma acestui fapt.-

Din discuțiile pe care le duce cu informatorul "CUCU"
se poate trage o concluzie că deținutul C.4 caută să influențeze
pe acei cu care stă de vorbă, adică plătosomele arătându-le că el
nu este vinovat pentru care fapte a fost arestat și mereu arată
informatorilor ca acestia să se ducă și să discute cu alte perso-
-ne că el este arestat și că nu este vinovat de faptele ce i se
atribuie, crezând că masele nu cunosc pedeapsa pe care a primit-o

Deasemeni i-a confiat informatorului "CUCU" unele fap-
te probabil pentru a-l impresiona pe acest informator. Astfel în
acest sens i-a spus că în momentul când el a fost scos din muncă
de partid și încă nu era arestat Tov. GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ avea
legături cu el prin telefon și-i comunica să fie liniștit că nu
se va întâmpla nimic cu el, el rugându-l cu această ocazie pe Tov
GHEORGHIU-DEJ să aibe grije de el ca să nu fie nimic de alții.

1029

- - -

In continuare C.4 a afirmat că el a avut unele lipsuri dar de aceste lipsuri el a fost provocat numai de _____
_____ că venea la el acasă și îl trimitea la ambasada Sovietică ca să spună că treburile nu merg bine cu tov. _____
_____ și să fie numită ea în locul _____

însă afirmă el că nu s-a dus la Ambasada Sovietică ca să facă acest lucru, susținând că dorește să i se dea hîrtie ca să arate prin scris ce cunoaste despre activitatea altora și ce ar interesa partidul să cunoască.-

In această perioadă de timp așa după cum am menționat și în sinteza anterioară trece printr-o stare nervoasă extrem de acută, mereu caută prilej de, a arăta nemulțumirea sa față de regiul ce i se acordă în penitenciar și în aceste clipe începe să aducă injurii conducătorilor partidului și guvernului nostru.-

In ziua de 10 mai 1955 din discuțiile purtate cu informatorul "CUCU" i-a spus că el nu este de acord cu cei care sunt arestați și ținuți mai mult de cît 24 ore în anchetă și că aceasta este o încălcare a legilor țării. Printre altele deținutul C.4 i-a spus că el știe și cunoaste sigur un om care a fost informatorul Siguranței pe timpul burgheziei și astăzi este ministru. Fiind întrebat despre cine este vorba el a răspuns că nu are niciun interes să-l mai spună.-

In ziua de 7 mai a.c. avînd o discuție cu informatourul nostru "CUCU" i-a spus că în trecut fiind președintele sindicatului și prins de siguranță în timpul anchetei i s-a promis că dacă va pune la dispoziția lor anumite probleme pe care îi interesează, îl va pune liber și astfel a dat organelor de siguranță toate mișcările partidului recunoscînd că asta este pata pe care o are el pe conștiință.-

Mereu se manifestă nemulțumit de faptul că nu are dreptul la corespondență cu familia afirmînd că acum pușcăria este mult mai grea decît pe timpul burgheziei.-

Intr-o altă zi a afirmat sursei noastre că el a băgat în cooperatie elemente burgheze, afirmînd "și ce decă am făcut asta ce este o crimă", aducînd totodată injurii calomnioase partidului nostru.-

~~38~~ 22i
97

In concluzie:

Din materialul relatat mai sus rezultă starea agita-
tă în care se află deţinutul C.4, care mereu afirmă în faţa in-
formatorilor nostri că vrea să se sinucidă dacă nu i se va rezol-
-va situaţia de către conducerea partidului.-

Este de subliniat faptul că C.4 susţine că vrea să
i se aprobe hîrtie mai multă ca să poată să facă un memoriu de-
tailat conducerii partidului unde să arate o serie de probleme
ce afirmă el că ar interesa conducerea de Partid şi de Stat .-

SEF.BIR. "D"

Lt.Maj.

Hahamu Avram

Nota Informativă 1992

Artoși 14-04-1955, pe la ora 17²⁰ el a avut pe
Cap. Tănase în timp după ce s'au terminat orele și
20 minute de la lecturile politice și profesionale, la care
era în prezența Lt. Gicantă Ilie pe T-ov Cap. Tănase
de ce ai întârziat T-ov Cabral? unde răsp-
unde, Cap. Tănase, că ascăpat primul
tren și a venit cu al doilea tren și de asta
a întârziat și a început să strige cu voce
tare la T-ov Lt. Gicantă Ilie Comandantul
Companiei a-ii- că lui nu-i se crează
posibilități de trai, că lui i se dă drumul
întodeauna târziu de la serviciu și nu-l schi-
-lă la timp, și de asta s'au întors de la lectie
unde are o aptitudine. Contra o Comanda-
-tilor că el nu a venit aici să intre în poarta
a-dona și a venit ca să-i câștige obiecte
de pânză că are 3 copii și trebuie săi hrăn-
-ească nu să fie amenințat mereu că îl ha-
-gă în poarta adona, unde T-ov Lt. Gicantă
ii spune să facă din jur și el nu țoca
de loc unde răspundea cu voce tare cu-
-pra Comandantului,
ca după asta în timp ce T-ov Lt. Gicantă ne-
citesc lectia Cap. Tănase începuse să poene-
-se din jur și făcea semne la alți
tovarăși din sală, unde făcea tot contra
ca până la urmă T-ov Lt. Gicantă l-a
peștit afară pe pe T-ov Cap. Tănase unde
a esit, ca după 10 minute trimite T-ov Lt.
Gicantă pe T-ov Lt. Saese Ion de la chemat
pe T-ov Cap. Tănase. Inapoi în sală și spu-
-ne lui T-ov Lt. Saese. Cap. Tănase? dute
și spune lui T-ov Lt. Gicantă că nu mai
vin.

înămuntul pe motivul că madat afară
din sală, și nu a venit unde astat
afară până ce a medat lectia T-or
Sib. Tomă Ilia și Sbl. Jianu unde
Trimitte dinou T-or Sbl. Tomă pe T-or
Sbl. Mania Ghorghe de la chemat
înămuntul pe T-or Cap. Tomose unde
a venit. și cere T-or Sbl. Tomă Ilia
coțul lui Cap. Tomose. și vede ce a
seris și răspunde T-or Cap. cu
are caet. și earăsi începe. și răspu-
-ndu T-or Cap. Tomose ce venea la puz
lui T-or Sbl. unde a devenit o ceartă
între Cap. Tomose, și Tovarăsi Ofiteri
până ce sa certet și cu Sbl. Jianu,
unde a plecat toti Tovarăsi din sala
Clubului și a rămas sal. limuzescă
T-or Sbl. Jianu și până la cele notate.
mai sus. tot nu sa înteles cu T-or
Cap. Tomose,
Ca până la urmă îl întreb eu
pe T-or Cap. Tomos în sala de mese
unde neam întâlnit la ghineto și
licență optă și span, nu vreau să faci
din jură de loc unde îmi răspunde
că el nu mai are să stea aici asta și
pune înjură și eu mă duc și are să
scarto la capăt micădată. Pătim.

30. IV. 1955

31 223

Nota

Comunicarea la si. licom, comitatul, la. Vati, pe care il am-
 in supraschimbarea mea, in. acord. - cum sa fie, cum scaltat, de.
 comul in. sa, atat voluntar, cum a. fost mutat. Din amara una
 de atat voluntar, de in. ca sa voluntar tot, cum sepe dit, si,
 facimul. Diferite manifeste, cu fel. si fel. de curinte caici, el, comul. de jom-
 dote cine a fost si cere, cum a. apus. si de furcanta si facig-
 fel' caici. ci. inl. manin. time caici. clava inii. oia. tipari. ceata. tute
 de cere. el. si. vorbura. simpur. caici. el. de ducia. la. scutur, si
 facia. simpur. in. cere. cum plura, si. cere. a. fost. gauri-
 de cere. si. el. si. cere. arhetu. in. dicta. Dea. cere. oby. iaha. manin
 traueste, si. in. cere. oby. iaha. cere. a. in. ceput. ca. sa. vorbura. simpur
 si, facimul. fel. si. fel. de. gestura, caici. in. apuse. sa. ure. ca. cere
 staltia. in. cere. si. a. sa. cere. arhetu. in. sur. si. sa. ex. but. in
 pot. si. tipar. arhetu. la. man. si. gauri. caici. la. cere. de. cere
 in. man. ci. dute. si. cartof. de. tura. ha
 si. in. cere. sa. gauri. simpur. in. cere. caici. nu. pot. sa. fac
 gauri. man. dupa. cum. ore. cere. sur, si. nu. pot. cu. cartof, sa. fac
 man. caici. mei. oflor

- Si. lat. cere. in. cere. de. 26. IV. 1955. staltia. lomy. soler
 si. vorbura. simpur. caici. cum. de. sa. putia. sa. atura. pe. cere
 de. partia. lui. ca. sa. mai. oflor, cartof. de. putia. stier
 si. lat. ore. vorbura. man. simpur. in. cere. si. oby. cere. in-
 apuse. sa. plomura, si. sa. cere, dupa. cere. sur. sa. scult. si
 tate. noptia. sa. plumb. per. cere. si. profum. si. clomura.
 cere. simpur.

Cere

- După ce am văzut marele ce se făcea
 tot ceia ce se făcea în muntea rusă în-român
 De când se vede vulturi
 - și iem în zăpezile de 1. sau vulturi mizerabile aici, de ce
 am fi, și el vorbește.
 - și după ce a văzut că se vede marele și vulturi
 tot ceia obse un vulturi mare și îl oprește.
 - și când se vede și după ceia obse un vulturi mare
 și țigărele la timp li-imi leaț șose și el.

[Signature]

~~30 IV 1955~~

[Signature]

36 224
100
30 aprilie 1955

Nr 353 din 1955

NOTA = S I N T E Z A

Asupra stării de spirit privind pe deţinutul C.R.
C.4 în perioada de 15-aprilie - 30 aprilie 1955.-

Din încadrarea informativă a deţinutului C.R. C.4 a reieşit că în această perioadă a avut o serie întreagă de manifestări duşmănoase la adresa regimului nostru.-

Astfel, sursa " Paltin " ne informează că într-o discuţie avută cu el în ziua de 16.04.1955 deţinutul C.4 i-a spus că a visat noaptea că fiind la o şedinţă i s-a adus învinuiri că a forţat ţărănimea pentru plata impozitelor însă el arăta că nu este vinovat şi că nu el în 1951 a forţat ţărănimea să plătească impozitele căutînd să dea a înţelege informatorului că el nu este vinovat pentru strîngerea a unei sume de 16 miliarde lei dela ţărani.-

A mai afirmat că el nu vede decît promisiuni în ceiace îi spun diferiţi ofiţeri ce vin la el în anchetă şi că nu mai crede ca să i se dea vorbitorul cu mama lui spunînd că s-a săturat să stea aşa singur fără să ştie nimic de afară şi că mai bine l-ar fi omorît decît să-l fi ţinut aşa.-

În ziua de 22.04.1955 din discuţiile purtate cu informatorul nostru calificat " Cucu " au reieşit următoarele:

Deţinutul C.4 a afirmat că a aflat că se află la Rîmnicul Sărat întrucît a văzut stampilată salteaua cu antetul Penit.R.Sărat.-El afirmă că în momentul de faţă se află într-un spital undeva însă nu ştie unde.-

./.

Din discuțiile purtate între deținutul C.4 și informatorul " Cucu " primul i-a spus că într-una din zile când a fost scos afară din cameră pentru a-și face nevoile a fost văzut de deținutul din camera vecină prin încheietura geamului, iar într-una din zile când păza care era la el s-a îndepărtat, deținutul din camera vecină a stat de vorbă cu el și i-a spus că este un subaltern de-al lui de a lucrat la Bancă comunicându-i știri despre moartea tov. Stalin și unele știri tendențioase precum că în timpul Festivalului ar fi fost o foamete mare recomandându-i să aibă încredere că în curînd situația se va schimba.-

C.4 i-a spus informatorului că el nu crede ce i-a spus acest deținut întrucît a fost comunist și vrea să moară cu credința în partid. -

Printre alte discuții C.4 îl întreabă: știi cine sunt eu ? informatorul îi afirmă că nu știe, atunci deținutul C.4 îi spune în șoaptă - uite vezi eu sunt _____ Ministru _____ și acum sunt privit ca un dușman de către partid și de către popor.-

În ziua de 23.04.1955 în discuțiile purtate cu informatorul " Cucu " a avut o stare sufletească mai dispusă și îi spune că așteaptă cu nerăbdare ziua de 25 ale lunii când urmează să aibă vorbitor cu mama sa. Printre altele i-a mai spus informatorului că el ar dori să i se dea cărți apărute în prezent, nu cărți din trecut pe care le cunoaște.-

A afirmat că vrea să facă un memoriu la secretarul General al P.M.R. și nu știe cum acest memoriu ar putea ajunge acolo într-un plic închis să nu-l citească nimeni, că el mai are unele lucruri de arătat partidului sperînd că prin aceasta și-ar putea ușura situația lui găsind astfel unele perspective. El a mai afirmat că se gîndeste totuși că va fi pus liber mai tîrziu.-

I-a spus informatorului " Cucu " că el este acuzat pentru sabotaj dar sabotajul nu l-a făcut el ci alții.-

În ziua de 25.04.1955 din discuțiile purtate cu informatorul " Cucu " în camera amenajată pentru vorbitor a afirmat că este foarte surescitat și așteaptă să vină mama lui la vorbitor. Printre altele i-a spus sursei noastre că acuzațiile ce i se aduc lui că a fost împotriva măririi salariilor minierilor nu corespund că nu a fost el vinovaț ci alții.-

În ziua de 26 și 27 aprilie 1955 stînd de vorbă cu informatorul " Cucu " C.4 s-a arătat foarte frămîntat pe motivul că nu a venit mama lui la vorbitor pe ziua de 25 afirmându-i că promisiunea cu vorbitorul nu este decît o propagandă

mincinoasă.-

În discuțiile purtate în această zi deținutul C.4 a afirmat că el nu este vinovat că s-a luat cu forța cotele dela țărani și nu el a dat acest ordin, iar acel care a dat ordinul acesta se află astăzi la conducerea țării.-

El a afirmat informatorului că nu a sabotat cooperarea și că statul a fost vinovat că nu a pus produse de vânzare și el așa înțelege rolul de alianță cu clasa muncitoare, ca statul să pună mărfuri în vânzare.-

Printre altele i-a mai spus că numai închisorile au rămas burgheze și că în trecut se bucura de mai multe drepturi decât acum.-

Deținutul C.4 într-un acces de nervi în această zi i-a spus informatorului că ce îi este frică conducerii statului ca el să fie văzut de cineva? afirmând că poporul nu știe că el stă arestat și vrea ca să fie văzut de toată lumea că el e în închisoare. În continuare a afirmat că nu-i place să stea de vorbă cu ofițerii care trec pe la el pentru că el este mai ridicat decât ei.-

În ziua de 28.04.1955 fiind mutat după vorbitorul ce l-a avut cu mama sa, înapoi în camera unde a fost și înainte, adică 59 spital, deținutul C.4 stînd de vorbă cu informatorul " Cucu " s-a arătat foarte nervos afirmîndu-i că el a fost mutat în altă cameră atunci cînd a avut vorbitorul ca mama sa să-l vadă că stă foarte bine pentru a face propagandă în afară și acum după ce a avut vorbitorul a fost mutat înapoi.-

El a mai afirmat că nu a putut vorbi cu mama lui ce-l interesa pe el că nu i s-a dat voie și tot timpul a fost forțat să vorbească tare.-

În discuții a spus informatorului " Cucu " că îi pare rău acum că a dat pămîntul părinților săi la colectiv, că mama sa i-a spus că o duce rău în colectiv că nu mai poate munci și nimeni nu se mai uită la ea.-

I-a mai spus sursei noastre " Cucu " că nu poate suferi niciun ofițer cînd vine la el întrucît știe că aceștia au pus grade pe umăr numai de pe spatele lui și a altora ca el și că acești ofițeri nu cunosc decât forța.-

Din toate discuțiile purtate în acea zi cu informatorul nostru, a căutat să-l iscodească despre ce realizări s-au mai făcut în țara noastră, însă informatorul foarte prudent a

32 227
103

închis discuția.-

După câteva ore intrând iar în discuție **tu** informatorul nostru " Cucu " i-a spus că vecinul care era alături de el îl cheamă SORIN fost subaltern al său la bancă, arestat numai de 8 luni și care l-a informat despre unele probleme însă el nu le crede, adică faptul că a murit tov. STALIN, că a fost un festival și în timpul acestui festival ar fi fost foamete, că la canal s-ar fi omorât câteva sute de oameni, că în țară sunt arestați zeci de mii de muncitori și alte știri tendențioase. La toate acestea văzînd că de la informatorul nostru nu poate afla nimic îi spune că acesta nu este un regim socialist ci Bûburghez "-

Deținutul C.4 s-a manifestat față de mine personal că este nemulțumit de regimul care i se aplică în penitenciar că nu are aier să vrea ziare și cărți actuale.-

A mai afirmat că vrea hîrtie pentru a face un memoriu conducerii partidului cerînd în mod insistent să i se aprobe aceasta.-

În ultimile 24 de ore a avut un acces de inimă din cauze nervilor însă fără ca starea sănătății sale să fie mai gravă.-

Îi s-au dat sarcini informatorilor care lucrează în această problemă să continue supravegherea deținutului C.4 și să raporteze la timp toate manifestările sale.-

Intrucît informatorul " Orfanu " care a lucrat în această problemă nu dă rezultate satisfăcătoare a fost găsit odată dormind în post, s-au luat măsuri ca cu începere de pe sata de 1.05.1955 să reintre ca planton informatorul " Novac " care a fost în concediu și a lucrat în problema Calmanovici și C.4 pînă la plecarea sa în concediu.-

SEFUL BIROULUI OPERATIV
Lt. Maj.,

Bahamu Avram

15 aprilie 1955

228

32

NOTA - SINTEZA

asupra materialului obținut privitor pe deținutul
contrarevoluționar "C.4" .-

Dela data venirii în spitalul penitenciarului Văcărești a deținutului c.r."C.4" , acesta a fost internat la camera nr.59 depe arupa securității și încadrat cu trei informatori din rândul cadrelor, care făceau schimburile de zi și noapte planton de cameră .-

Voi reda mai jos manifestările deținutului c.r."C.4" înregistrate de informatorii noștri "Novac", "Paltin", "Orfanu" și după plecarea în concediu a informatorului "Novac" a fost schimbat cu informatorul "Isac Vasile" .-

Astfel, în ziua de 22 martie 1955, sursa "Novac" ne informează că "C.4" i-a spus că vrea să stea de vorbă cu cineva din comanda unității și să protexteze în legătură cu faptul că nu este scos la plimbare în fiecare zi, că nu i se dă țigări și vrea să fie văzut de un medic .-

La întreat pe informator foarte insistent dacă-l recunoaște, afirmând destul de tare "nu știi că eu sînt "....." și pînă în prezent nu am reușit măcar să aflu ce face familia mea ce este în București.-

L-a mai întreat pe informator dacă poate să-i spună cînd va fi scos la muncă, sau amănunte de viața din închisoarea aceasta .-

I-a mai spus că el aude gălăgie și i se pare că aici cumva este un spital de nebuni .-

Sursa "Paltin" ne informează că la 23.03. 1955, "C.4" s-a cerut la raportul comandantului unității, cerînd apoi să i se deschidă geamul și a început să vorbească singur cu voce tare că el este arestat de 3 ani , și nu a primit nimic de acasă nici o scrisoare și nu știe ce se mai aude ~~pe~~ la familia sa.-

Deasemenea crede că nici familia lui nu cunoaște despre dînsul nimic, afirmînd că nu știe pe ce pămînt trăește, apucîndu-se cu mîinile de cap .-

Sursa "Orfanu" ne informează că pînă ce i s-au dat țigări și cărți, a fost mereu foarte nervos, se plimba într-una în cameră, iar cînd a aflat că nevasta sa a divorțat de el, a început să plîngă în hohote, afirmînd că el în pușcă-

./.

31229
103

rie moare .-

A început să ceară pîine mai multă și în special să i se dea pîine albă .- Menționăm că i s-a dat pîine neagră, nu albă .

De asemenea, și față de acest informator s-a manifestat că nu știe nimic dela familie și l-a întrebat cum să facă ca să poată afla și el ceva despre familia sa.-

După ce i s-a dat cărți, țigări și mîncare destulă, a afirmat că nu mai vrea să plece din acest penitenciar .-

Sursa " Novac" ne mai informează că în seara zilei de 25.03. 1955, l-a întrebat dacă l-ar trimite la el acasă se va duce ? . Informatorul a răspuns foarte evaziv, iar a doua zi cînd a intrat în serviciu i-a comunicat informatorului că a primit o veste bună că a venit cineva dela Minister care i-a aprobat să aibă vorbitor cu mama lui .- În continuare "C.4" a spus informatorului " că el cunoaște pe dl.General-Ministru , deoarece cu asta a făcut pușcărie împreună, dar cu toate acestea s-a purtat cu el foarte arogant, încît mai bine l-ar împușca decît să vadă asemenea oameni pe care-i cunoaște " .-

De asemenea, i-a comunicat că soția lui a divorțat de el.

Văzînd însă după cîteva zile că nu mai vine mama lui la vorbitor, a avut o atitudine recalcitrantă, afirmînd : " Ce, unii dau ordin și alții nu vor să-l execute " .-

Apoi a cerut informatorului să-i dea hîrtie și creion, și l-a întrebat încăodată dacă vrea să ducă acasă la soția sa "Ana" și să-i dea un bilet din partea sa, însă pînă la urmă s-a răzgîndit și i-a spus că-i este totuși frică că nu mai știe dacă soția lui mai este sau nu membră de partid, dacă este, se poate să-l predea organelor de Securitate și atunci a renunțat .-

Informatorul a fost instruit să recepționeze tot și să nu-i dea nici răspuns momentan .-

În tot timpul, atît din informațiile furnizate de informatorul " Novac" și " Paltin" cît și de "Isac Vasile" și " Orfanu" rezultă că "C.4" se manifestă uneori nemulțumit că nu sînt geamurile deschise mereu, că nu i se dă voie să se plimbe pe sală, afirmînd ironic atunci cînd celelalte plintoane se întorc cu fața la perete la intrarea sau eșirea sa din cameră, "Ce, aceștia se tem de mine să nu-i văd ", sau " parcă ei sînt sălbatici" .-

Cere mereu cărți noi sovietice și nu este mulțumit de cărțile vechi pe care i se dă, vrea să afle știri , este în goană după orice știre nouă .-

20230

De asemenea, afirmă că el nu așteaptă să-i dea Apusul libertate, ci după ce va avea vorbitorul cu mama sa, va face un memoriu la C.C. al P.M.R., de unde așteaptă să fie pus în libertate .-

Dealtfel, aceste manifestări variază uneori dela caz la caz, uneori cînd i se termină țigările devine foarte nervos, se plimbă, se agită, plînge, se frămîntă, alteori cînd are ce fuma și ceti, este calm, rîde și se simte bine.-

Din informațiile furnizate de informatorul "Paltin", "Novac" și "Orfanu" rezultă că de mai multe ori obișnuște să vorbească singur destul de tare, dealtfel acest obicei este retezat uneori de către plăttoanele care stau de pază .-

Sarcini date lucrătorului operativ care ține legătura cu informatorii .

- Să se urmărească dacă și ceilalți deținuți care sînt în dreapta și stînga vorbesc deasemenea tare și în felul acesta ei pot comunica o serie de știri(simulînd că sînt bolnavi) și că vorbesc singuri .-

- Lucrătorul operativ care ține legătura cu informatorii să controleze mai des plăttoanele și postul fix dela "C.4" .-

- Informatorii să nu mai părăsească postul .

- Informatorii să-și facă diferitele nevoi în timpul prînic(adică cînd "C.4" doarme, etc.) .-

- Informatorii să simuleze oarecum plecarea după culoar , dar în schimb ei să urmărească ce anume vorbește "C.4" cu ceilalți arestați .-

dată informativă

107
Astăzi 18-01-1955 pe la ora 7⁰⁰ dimineața
pe am seară pe 11 de la camera 59. la poartă
a început să se înverze, pentru că nu
i se dă Hăstie pentru Vecu el spune că va
cecut meru și D-r numai promiteți
și în schimbimi mi dăți pentru că suferă
de emarozism și murdărește sufele și
are să facă scandal mare pe chestea
asta spunând că ce înseamnă porcăria
asta mi decât pur și simplu o hăstie.
de joc, dacă nu are să facă a Ceru la
camitetul Contred. pe chestea asta finea
o rito în groyd când se murdărește
tot dai cu cescala pe loc și o mai curți
dar mi cur. să nu ai hăstie la vecu,
pentru că dănuț vine (adică o n) așa
aragant și numai promiteți și pleți,

Paltin

Notă Informativă

2832

Astăzi 14-04-1955 pe la ora 30³⁰ am luat imprimare de la Tor Sergeant Astene, mea ceoănit (pătru) de la Lamină și unde am dat de aprin țigara, unde a început să-mi spună că atunci toate erau stăt în enșole gramurile, și nu erau deloc aice, și nici foc nu la dat când auerint să aprin de țigara și până și dodea foc trebuia să ceoănit marea în șeșe și cu mare greutate și aducea foc de aprin țigara spunându-mi lui pătru că, când vinși d-v. să vă raporteze săi aduceți și chibrit pentru aprin țigara, și era așa înocăgit.

Eu pe zina de 15-04-55 de dimineață pe la ora 6³⁰ la un seos pe (pătru) la program și totodăsi eram întors cu spatile către (pătru) și unde s'au spus căi culmea parcurii și ajuns și caminii de la administrație să se întorcă cu spatile și ea el să-mi vadă pareă când vede așa câte un an și să par așa sălbatic.

Paltin I

Nota Informativă;

2709

data 10-04-1955 pe la ora 12 mla spus pătrun
de la Camino 59. că tare sa mai soturat ~~episcop~~
scarta broșată. asta nu este decat o listare
de jos. fiindcă tare ar vrea să fie scos la
muncă unde va să nunciase așa după
priepirea și cunoștințele pe care le are.
fiindcă sa soturat stând asa izolat singur
întră cameră,

Az vrea să citească alte cărți noi ar citi
un. ziar dacă țară da să mai știe ce se
mai petrece pe afara ca sa mai făcut noi
realizări și ce mai sunt implan de făcut.
asa nu știe nimic.

Ar place să fie acum la vânzătoare de
porci mistreți căcoșei de munte. fiindcă a
fost un vânzător parionat.

Mea mai promis cămi dă vorbitor cu
Mama, promisiune a romas cu mustin
cu se cred, și începea săși frământa
măinile.

mea mai spus. că astia care mai sunt închiși
tot mai visează din trecut pe Manin și se auto
spre apus, dar el nu are nici o speranță decât
Partid. n. C. C. dacă conducerea nu mai are
rușă de el. apoi în puscărie îi va fi mormânt
nici nu sa gândit ca Partidul săl la vească așa
de tare cu așa pedepșă putea săb-fidat la o
muncă de jos. unde putea fi de fals. și să
Braducă, Paltin

Notă Informativă 76110

Artați 4 Aprilie 1955 mea erut 4. de la
camina sa de aprins tigara unde am
săni spună că acum 15 ani când a fost el
prins la granița unde vroia să treacă în
URSS. unde a fost prins în anul 1940 unde
a fost condamnat 8. luni pentru trecere de
graniță.

Mea mai spus că așteaptă vorbitoru cu Mama
lui după cum ea promis și pe romo să scriem
memoriu, fiindcă acum am pierdut și soția
și copii nu mai am nimic pe lume decât
numai pe Mama unde gândeam că nici nu
mai trăeste.

Mea mai spus că toți care sunt arestați,
mai au speranță să mai scape, dar
eu și adică el nu are nici o speranță să
mai scape decât numai partidul dacă
vreă săi dea drumul, și Candueirea fiindcă el
nu este vinovat, fiindcă a făcut alți și
acum a trăge el asai amul dacă munceste
greșeste dar nu asai cum este privit el ca
un dusman fiindcă eu nu sunt dusman al

Partidului și săr putea constata că el nu este vinovat,
și am ajuns ca eu la hoțnănefe. să stau
prin pușcărie, fiindcă tare să mai soțuș.
dacă ar fi acum de 25 ani ar mi
spera să scape ar mai vine a grație
și ar scăpa, dar cum sunt Boțrân în
pușcărie de acum mare, dar acum nu
dorese decât să mi vîd odată pe mama
și pe unică pot să mor) / Partim. 1 /

Nota Informațională

235 25

111

Antorii E/IV-1955 pe la ora 11 mea ceru
4. de la camina 59 ca săi dau altă carte
finea pe asta a cititor, și mea spus dăc
se poate. săi aducem altă carte cu noi
realizari ce. ese acum, la interes
și dăc săi puter a carte societice ca
să citească, finea este. este veche ce serie mea
mei aduc la cunoștință cu pe la ora
16 a plâs cu Hobite și mea spus că
el. sa saturet de aceasta scarta
pe care. avuta finea el sta mai mult
revinovat și pe el nu era solumi
asculți și sol creada muncii, și mi
spun. că ar fi lina. să includ
achi și să mi mai dechida de loc.
finea sa saturet de aceasta scarta pe
care a are,

ca mai promis căi vine mâna la
verlitor. și nu vede nimic nu stie ce
să mi creada finea dăc ai veni
mâna la verlitor după verlitor
sau, pune să scrie un memoriu la
Conducere. și să arate pe la cu el.
mi vinovat,
mea spus că nu crezut ca
camini care a suferit din preună ca
sol. lovească atâtea de mult,

Paltin

Potă Informativă

24 236

112
din 26 Martie 1955

Astăzi data de mai sus. Venei T. or Minister
Drăghiei în inspecție unde a intrat și
la (conștient 4) de la camera 59. pe la ora
12, unde a vorbit cu el: ea după ce
a plecat. 4. so. corut la vece unde
mea spus. că ea promis. 10 țigări pe zi
și ea mai spus că la lăsat soția și o
dat devert de el și ea spus că are să
vină mânia lui la vorbitor
mea spus că așa. Arogant a
vorbit t. or Minister cu el. parcă ear
fidat și lovitură și eu lam în trebur
dacă la cunoscute și me spus că
cunoscute. și a stat din primul închis
la Doftana și a început să mi spună
măcar gelată savadă pe mamă și
peurma poate să și moră că el tot de
gealia mai trăiește, că el. stă mai mult
nerinovat. închisoare și viaa să facă un
memoru ca să arate. că întradevăr că
el mi este vinovat. fiindcă el. nu a
putut să știe ce a făcut subalterni.
lui pe care ea avut, fiindcă ea făcut
a făcut subalterni și din cauza lor
suferă și el. și prea mare pedepsă
ea dat pute să lăge în cel mai puțin
caz la neștiință.

înselecții, și după asta ee, mea
spus aceste cuvinte ca eu să nu
întreb și să nu răspund nimic
a început să plângă. Dacă
nu îse dă țigări ca săși mai
potolească nervii așa se dă cu
capul de pereti până ee își spa-
-rge. capul de supărarea pe care
o are el. alte cuvinte nu mea mai
Prepus.

Paltin I

26-III-1955

237 ~~113~~

Notă Informativă

din noaptea de 27-28-III-1955
mea spus 4 de la comora 59. Că este
cu nerăbdare decând ea spus Top
General. că are săi vină mamă sa la
varlitor, fiind nevastă ma. lăsat și
imi pore. săn de copii, am 4 copii și
nu știu ce seartă arave,
asași dacă vaporul și seafunde în ma-
re apoi seavicii începe să fugă în
tate. partile,

Acuma mă mai gândesc ca peste
câtiva zile să fac un memoriu la
Conducere ca să arăt că intradevăr
nu sunt vinovat după cum mă
privesc ca un dusman, dar să mă
mai gândesc dacă am să fac me-
moriu și am să arăt adevărul
îniste să nu se supere mai tare.
pe mine așa să văd dacă am să fac
sau nu,

Ată așa minie,

28-III-1955

Paltin

erato, !

23872

In Zimo doi 22.01.55 inbando da
Sambier Lo Camerari 59 Cameraria 4
Si cando oi isola la radesu mivi
Sepe ei dno se sta da verba en cinado
Din comandu unitati si parantezi
in la getune en Plimbano. lui si en
tignita en m pres comoda ivan dote
Pe ime mio crusa co p ceta timp isto
bo boote putina si ca diamu calomlu
Seo crusa cu noi da monare da
Regimeu si mei mio crusa co
vansa la rade elvatom noi da
Supra alimentati, si mio crusa
bo da 3 cine da zile nume ase
a state Izabela si co m stura de
familia mica da cando la
custota si me in tr. li. tr. co
quela curio co ~~este~~ este
Vasile Inei si familia
o case in Bucuras

Si mamei sau cununa de la ea
 Si candea lam sesa, azi acia
 certomentei maine tebut co' oia
 nu sta mamei de facu
 fabrica ca va ca E. la o parte
 Căreia la comitatu co' e S. la
 seata. Lu' mamei si danda co'
 le: tuncu a ca si ma in turlet
 co' unde E. la caia in co' acit
 co' oia si unde Goligru suntu
 de hani caia de facu cu la oia
 Stana de spirit a lu' a parte
 vascu Pucanda mamei si sau
 Sei duceva si cina ma' anbi
 Jugari cunua, lam iam sesa, ca
 etu furnaza si candea lam
 Daba mamei de, sau ma' sesa
 Sei adinea pe cununa de din cunua
 Unutet sau Parantez cunua de
 Parantez

29.01.1955

etc etc etc

Completu

2

in somni da 29 mine scusei
 Co. a pozakala cu tata mei Birna
 Co. in fo. la vsta nu are. v. m. so.
 Voi placei de vici co. numoi
 Cu paini de da. are. foi mei
 Multoi crede este parte Birna
 Astazi me in to. let co. co
 Zie. h. me. de. E. h. v. l. o. s. t. o.
 Co. unola mei este si cum
 So mei de. h. t. m. p. co.
 To. me. h. me. in. t. r. a. s. s. o. s. t. o. r
 Astazi noi in to. let co. cum
 in somni. La loc, h. o. h. i. e. m. e. n.
 h. i. m. e. l. o. h. o. v. o. i. s. o. s. t. u. i
 Si vine cumme in somni. Co
 in amom. o. b. e. z. i. e. d. e. i. n.
 t. a. h. n. t. v. o. d. o. h. i. s. i. s. o. i. s. o. m. n. o.
 unola sa ofle. o. e. u. s. m. e.
 e. e. h. o. l. a. m. u. s. e. c. u. a. n. d. o. z.
 o. h. o. l. u. c. e. y. V. o. i. m. i. n. a. r. e. n. s. e.
 e. n. t. T. o. v. M. i. n. i. s. t. e. r. c. a. n. o. l. a. o. i.

Semnatura Rtg.

Vanito. si o. stote de v. l. a.
 Cu h. o. h. e. m. u. e. d. e. h. m. e. o.

Atenta veneanda nre lo stii
Cisno Baste si poente in Buto.
Ce nre Cechu si de ce lo.
Vazute aso: mio feste sece lo.
Soce mai in tota de amunte
Luci ce in nre lui
Ce nu sa mai ganditu ce
O stah in Cisno o munde.
Hume Bonta Mare Stah
Si ofoent Buto. dastul doi
Mare sa nu de in Patime
Lui

310 III 1955

RONA

Nota Informativa

Din 23. III. 1975 am dat unuia lui seor pe 4
 la spulot unde a inceput sa munca spana ca lui
 nu i-a dat tipusul pe nume de 20 m. si nu
 i-a aduce frigera nu i-a dat sa spale sufole, si
 nu i-a aduce sa isi eteasca. Hataruica de
 Divort cu sotia lui dupa cum i-a spus de catre
 Tot General. si ca mai promis ca are sa
 vino Mama lui la Verbitor. sau poate ca
 ce este cu aparitia in curia asta sau in seama
 de cat e neglijent, e urea sa faca economii pe
 spatii unde asta este un drept pe care nu l-a
 dat Tot General si catara. Trebuie sa suna
 dea, daca nu i-a dat de ea incepu sa fa
 rau si mei acam corola nu o mai **psimere**
 mea mai promis ca vine Mama la Verbitor
 nu vad nimic de cat promisuni, ferea am
 si eu merca de rufe ca nu mai am fiera
 astea pe care le am sau supt si urea sa
 afla si eu ce s-a facut cu lucrurile mele de
 acasa la fi luat sotia sau la confiscat.
 fiera cu un mas si u ramese.
 mea mai spus ca dea el nu este un om pe
 las nici dusman fiera el a fost om soviet
 a facut armata, in trecut in primul Razboi ca
 de 17 ani si a fost decorat cu gradul de serj
 anti si a facut rufe al dalea sochei mondial unde a
 fost Marea in armata soviet si dupa Termina
 socheiului la facut Regele Mhei General Marea
 pe costumul si simi spune: asa omul cat muncit
 greseste numai cand numim el si nu gresiti
 si cat lina am facut lui la mult: dar indoa
 una linile se uite: Si nu ma lasa sa sau si
 contact cu familia cu audia sau nu este
 pe numele parei ar fi un sumant

Tunc enim miraris, cum se serui ei facile crederet.
Eandem enim, si duxerit te vel aures volutatorum cu Mania
aut iam fac si una infirmitas dei emulere
unde cum eo credit tot adhibuit: eorum enim
modi vel autem invidiosos spero apud: si autem
scita tot spero. Rosarii;
Eum inquit te et de misero eorum cum spero. ad
viro inquam place forent multo se crederet eorum
Socratici;
Doxa enim sunt prostrata in Numma Socratico
si cum fuerit. Gubernium in U.R.S.S.: dicitur omnino
miseri ista et o. meam si in Elizaveta si in Italia
fines si oculi o. fast forent tot eorum Socratici dicitur
examine per meam ista et o. meam si per-ocula;

G. Galina

89-11-105

Scoto

24/11/1955

In ziua de 25 Oct. 1955 La comanda 54 esecutiv
Foecunda: oia: curme: amo Primite: Sonemi: din
Postia dinu: doastri: **Naio: do: multa: onio:**
Mio: sruse: bo: gantia: curme: face: so: sta:
De: Nochi: cu: tambo: so: Nochi: Poruna: do: co:
Soi, mai: Gandeste: La: iolo: non: nu:
Si: mai: tarziu: mio: sruse: co: do: do: Eolo: me: tinto:
Pe: mino: do: familia: lui: caro: mo: duca:
Ono: mo: fucei: si: so: mo: gandosea: do: co: non:
So: mo: duca: son: Soimo: si: do: co: nono:
Soi: du: putine: urte: si: curme: so: lo: nono: co: do:
Si: mo: sruse: mai: tarziu: co: nu: ste: co: Poruna:
Amo: soho: lui: Poche: mo: do: pulpe:
Co: Costa: uo: mibu: do: Partia: si: ste: co:
Eolo: este: condamnata: si: uate: si: nu: no: mo:
Gandest: La: Eolo: do: no: Eolo: so: mo:
Gandeste: putine: si: amo: so: no: no: so: mo:
Duce: so: Nochi: co: mio: este: cu:
Hamo: lui: do: co: Soho: nu: so: mo: gandest:
La: Eolo: Si: no: nu: pot: parte: multa:
Soi: face: post: do: co: te: so: tigeni:

25 Oct 1955

NOTE

Unda	Ora	Apel		OBSERVAȚIUNI
		Emisie	Recepție	
1				<p style="text-align: center;">P O T O 242</p> <p style="text-align: right;">18110</p> <p>In ziua de 25 III 1955 co. do. obisnuita focindul do. sora do. mama sa zino bucuresti. Durei curmai do. m. sora Si ma in minta co. ma zino co. Do co. maturota la Golei o. curie noi bluco. Si cam de om post. do. Sora in Sora. Zili 26 in Sra 27 mo Sura co. o. curia o. vosto Buno Co. mo Bina co. nu mama. duse. La Golea o. curie co. Golea. curie do. Sotie lin o. Bogata. Divo. ite. De iolo. si co. do. co. na. duse. cum o. lozeme. No. obisnuita. sora lin in zino. do. 28 a. d. o. Atitudin Dusemurei Sura do. Co. co. magin. Este asta. curie. Unu do. curie. Sora do. tige. si bati do. curie. Si si mo. mic. do. do. Sora do. Si. curie. do. in flalu. asta. No. sora in Pusta do. curie. curie.</p>

Semnatura Rtg. _____

P O T O

Notă Informațională 243 17 119

Dim noaptea de 24- ora 20. spre 25-III/1953
când am luat în primire. 4. de la camion
59. lăm găsit dormind.

la ora 22 sa sculat unde sa cerut la
veceu, după ce a intrat în camion lăm
dat medicamente, și mea cerut ca
săi dau o țigară unde eu lăm răspus
că nu fumiez și spondoni că mai
coul nu schimbam sau fumam
fincă a cerut.

și de la țigara de schimb țigari

altă ceva nu mea purus nimic.

tin să vă aduc la cunoștință că merge
foarte des la veceu. de cât 4-5 ori
pe noapte și ziua!

Paltin I.

Notă simpotivă

În ziua de 24. Debutul obolii cancer 58. o. în caput lui și spumă.
Căci în trachea și în toate și extensiuni și în i. și în obolii pînă
mari multă, căci. și spumă. Căci. obolii. unde a fost și în obolii și în
- După oia a fost For. colat. la el. și în spumă. Căci. și în i. și în i.

- După cetera și în trachea. Căci. nu era și în caput. și
plimbată trachea și în spumă. și în caput. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.

Căci. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
După oia și în spumă. Căci. a fost. și în i. și în spumă. Căci. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.

- După oia. a luat mîncare. și i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.

- Căci. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.
și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i. și în i.

Cupere

Moine Totonse
in tolieste cu Nita Bala

o

Notă Informativă

1) Astăzi 23-III/955. Pe la ora 9³⁰ se cerut 4- de la camera 59. la vecin unde mla cerut Hântil. si cam dat, după ce a intrat în camera mla spus că a raportat că să vină la T-or Sergenti, care au fost de serviciu că are ceva de raportat lui T-or Colanul, si nu a venit nimeni nici în prezent, și eu l-am întrebat ce aveți de raportat și mi s'au spus că vrea să ceară să se dea carte de citit și să se dea la car afara, și vrea să ceară să se dea și lui vorbitor cu familia lui și tot adată vrea să știe și el, pentru ce este adus aici, pentru spital, pentru tratament, fiindcă vrea să raporteze. ca să știe și el, pentru ce este adus aici,

Tigări și

Eu mi am vorbit numai numai am stat și lăsa ascultat numai atât cam spus că am să raportez

2) Pe la ora 10³⁰ a cerut 4 (patru) și deschid geamul și am spus că mă duc la vecin și când stău să deschis fat în creier, timp singur și în timpurile vorbea singur și am înteles că s'au spus, că cât are să sufere minte cam dat drumul la vecin și când a intrat în camera a început să mi spună că el de 3 (trei) zile nu aprinsut nimic de acasă. deși de la familia lui nice el singur nu mai știe pe ce rământră frăește, și a început să se apuce cu mâinile de cap

geamul,

de la ora 9-10³⁰ se plimbat în camera prin camera furor. și gemând - cântând și cântând singur

3) Pe la ora 11³⁰ (4 patru) a început să plângă și când aud că plânge deschid geamul și mă uit și am spus că are o stare de suferință și să facă căi vine. și se deoseu capul de pat, fiindcă tot de glăbia mui frăește

Palfir I

Notă Informativă

M 246
122

În noaptea de 21-22.-III-1955 vă aducem la
cunoștință de felul comportării a lui Uspotru
de la Camion 59- și anume:

pela ora 22 sa cerut la vecin la ora 2-
ora 4. Lari la ora 6³⁰ sa cerut sa se
spele unde unde a mer și sa spele
după duse se sa spele. a intrat în camion
unde cam. dat a motoru și a motorat
în camion unde cam. dat un teu cu
corpă udă și a spele în camion și eu
numai un singur cuvânt cam spus) lui U
că asta este un fel de înținare, urate.
mă răspunde U că lui îi place să munce-
ască, că doar eu nu am fost fiu de
Boer și sunt tot un fiu de țară și
mă place să muncească ori dori să fiu
sear. la muncă ca să muncească, că
stând închiis în camion nu am pierdut
la ora șapte cam dat cafeaua goală
fără pâine. și mi spune că muncă
pâine la câștig eu cam răspus scurt
și blând că nu știu nimic dacă se
dă pâine)

Car. U de la camion 59 vă spun că în tot
timpul are potret. Zambitor în tot timpul
eu la plecare mea când eu dat un răspuns

lui unușterul schimble eu am
deschis geamul și îl arăt + toroșăului
?! și era cu ureche la geam unde eu
după mine el este în tot timpul
atet - ca să ouda orice mișcare
prin afecți

Paltin 1

Dim 21 apr 22 - III / 95

13 125
247

Angajament

Subsemnatul S. Maj. Prodan Ionel mă
angajez. să nu descopăr pe cine voi
bărbeți nici chiar rudelor mele apropiate
în caz că voi divulga secretul persoanei
văzute cer să fie pedepsit. de legile
penale ale R. P. R. pentru divulgare
Secretului. ←

S. Maj. *Prodan*

29 - IV - 1955

Notă Informativă.

248 72

Astăzi 16-04-1955. pe la ora 9. picând cam deschis geamul lui 4-
dela camera 53. pentru aerisire, și începui să mi spună că a
visat astă noapte unde s-a trezit în vocio lui și mea spus
că se făcea la o sedință unde arăta în sedință că el nu
este vinovat și spunea că de ce în anul 1951 a fost
Tărănimă de a plătit impozitele pe motivul că arut a
Sedință cu partidul și cu Marea Adunare Națională și a
arătat că în trimestru 4 trebuia să strângă 16 miliarde
dintre care strânsese numai 9-10 miliarde și pe urmă
ea spus de ce a strâns. acesti bani, fiindcă Partidul a spus
să strângă până la urmă tot Partidul. a spus de ce a
sfârșit și el nu e vinovat fiindcă el nu a făcut nimic fost
stirea partidului,

După asta s-a făcut reforma monetară în anul
1952 pentru că eu nu făceam asta avea să fi fost
cheamă neplăceri cu Tărănimă fiindcă eu nu am tele-
rat pe cheburii cheor și pe mici cheaburi,
sice am făcut. nu a făcut din capul meu și am
făcut legal cu stirea conduceri și prin sămătorii.
și eu nu sunt vinovat cu nimic.

A spus că el nu vede nimic. decât promisiuni ca
spus T-ov General. că mi da verburor cu Mama
nite a trecut 3. săptămânii, numai mi promise.
și mă minte,

Eu ca aspectul lui pe care la arut astăzi în camera,
a făcut plimbări prin camera, unde vorbea singur
cu voce încet, și foarte supărat.

După ce astăzi din plimbare. mea ecocănit de aprins
tigara și începui să mi spună că țaxă sa săturat.
asa singur. nu poate să mai știe nimic din afară
parcă ar fi înmormântat de vin, și dacă numai vine
să mă amare singur mai bine mort decât așa
veată.

După asta a început să mi spună că. ira-făcut dar
de vânatoare fiindcă acum este vînatul păstrului și țaxă
și plăcea să îl vîneze, și era un peste. Lun. fără dăre,
Pela era îi arătat doctura unde la întrebat dacă mai are
dureri, și a început așa să zămbearcă și spunea că are
corăuri pe piept. îl dăre picăruș, care ar la vînatul
și că are testuna mărută, aceste cuvinte sau discutat
cu doctura.

mea mai spus pe la ora 18³⁰ ca, decate ori cere
chibrit de la Sergentu Antene care il schimb, si
vorbeste tot mereu apa respingator si mi lasa
geamurile deschise ca sa se aeriseasca camera toata
zina time geamul incuiat si cate odata si lasa
geamul crapat. putim,
din toate cele aratate mai sus eu nu am
raspus nici un cuvânt. si numai am stat si
am ascultat. fiindca ii cam place sa vorbeasca
mult. si eu am ascultat printre timpuri

Paltin

Penitenciarul Rm. Sărat

Grupa „D”

31.01.1956

Lt. M-j. Vișinescu Alex.

„Mitică”

31.01.1956

151/249

125

Notă Informativă

Sursa me sesizează următoarele:

V.L. ← Im cursul luni Ianuarie a.c., sursa auzit pe consemn IV vorbind singur în celulă, din care a desprins următoarele afirmații ale lui: „Stai ce e ce fac ei nu e uman, nu ai posibilitatea să corespondezi cu familie”. „Stai singur mai rău ca un criminal, parcă ai fi fost chiebur sau moșier”. „Am fost doar muncitor cel puțin de-otînd să se țină cont că ci am fost muncitor”. „Măi bine ar fi fost să mă fi împușcat de atunci să nu mă chinuesc acum”. „Nu sunt vinovat de sabotaj așa după cum mi se aduce vine”. „Am fost ofițer în U.R.S.S. și am ridicat la luptă mii de muncitorii”. „Aste nui omenie”.

De asemenea sursa me sesizează că pe jurul datei de 28.01.a.c. în timp ce îl scoțea la aer pe consemn IV. ia cerut sursei o țigare, iar sursa ia răspuns că nu are.

Sursă Serioasă
Valoare neverificată

Sarcini Trase

=====

In cazul că deținutul respectiv vrea să vorbească cu el adică cu sursa, sursa să accepte să discute cu el și dacă îi va face anumite propuneri să las de înțeles că le va accepta - manifestându-și teroarea de a nu fi descoperit. Să se comporte cât se poate de servieabil cu el în timp ce este de servici.

Lt. Maj.

Vișinescu Alex.

M.A.I. REGIUNEA PLOESTI
Grupa "K" Rm. Sărat
Lt. Maj. Lobonț Victor
Sursa Vasilescu Gheorghe
24.X.1958
Casa "Oprisan"

250
10

126

NOTA INFORMATIVA

VL Sursa informează că în luna octombrie a.c., făcând o percheziție generală la toți deținuții, deținutul din celula 38 ajungând la el cu percheziția Plut. Tănase, i-a spus să se dezbrace, el a afirmat că aceasta este bătaie de jos ce facem noi și că este rușine ca el să fie deținut în pușcărie în timpul de față. De asemenea a strigat de două trei ori că rușine pentru noi, ca el să stea în pușcărie. De asemenea sursa informează că acestui deținut nu se respectă hrana care i se dă, întrucât că murește și are aprobare specială.-

24.10.1958.-

ss/Vasilescu Gheorghe

Măsuri: Se va semnala comandantului penitenciarului de a verifica și a respecta regimul alimentar deținuților 38.-

Sarcini: S-a trasat agentului să urmărească dacă se respectă regimul alimentar.-

ss/Lt. Maj. Lobonț Victor

9251
127

M.A.I. Regiunea Ploesti
Grupa "K" Rm. Sărat
Lt. Maj. Lobanț Victor
23 ian. 1959
Ag. Bădulescu Jan
Int. camera de lucru.

Notă Informativă,

Sursa informează următoarele:

În cursul săptămîni trecute (14-15 ian) sursa a fost chemat de de Det. Radu Serban și a aflat că înainte cu cîteva secunde detinutul dela celula 38 a scos capul afară.

Sursa nu a fost mirată de cele aflate, deca rece de două ori a fost observat de sursă că a xrxziik privitîn afară. Geamul celulei 38 și 37 unde se află acest detinut se află chiar în curtea din afară pe unde se circula dela bucătărie în secție.

(ss) Jean Bădulescu

23 ian. 1959

1/2
Sarcini: Sa trasat agentului să urmărească dacă Det. D.C. Radu Serban comunică det. de drept comun despre cele relatate mai sus.

Măsuri: se va sembla Cdt. Ferit. să ia măsuri pentru a pune colțane la geamuri dela celulele 37 și 38.

Lt. Maj. Lobanț Victor

- Celula Nr. 38. Det. ER. VASILE LUCA.
- Celula Nr. 37. Atelierul unde lucrează Det. ER. VASILE LUCA.

= M.A.I. REGIUNEA PLOIESTI =

Grupa "K" Rm.Sărat
Lt.Maj.Lobonț Victor
Ag."Vistriam Ion"
Int."Locul de muncă"
17 iunie 1959.-

252
Ex.2. 128

= NOTA INFORMATIVA =

Sursa informează:

În ziua de 10 iunie a.c. deținutul C.R. Vasile Luca, raportează Lt.Barbu Alexandru că ia dispărut de la celula 37 unde acesta are atelierul 240 țigări mărășești, care i-au fost cumpărate în cursul lunii aprilie.-

Din unele discuții care le-a avut, sursa cu Serg.Maj.Horbuz Neagu și cu Serg.Stan Valter, a reieșit că sus pe Secția II-a a făcut serviciu Serg. Grama Petre, care nu l-a văzut nimeni cumpărând țigări și care dacă și-ar cumpăra țigări el fuma țigări naționale, însă pe acesta l-avăzut de mai multe ori fumând țigări mărășești.-

Serg.Maj.Horbuz a mai zătat că în ziua de 12 sau 13.VI. dimineață când a intrat Serg.Grama Petre în serviciu și când a auzit că deținutului îi lipsesc 240 țigări, s-a schimbat la față și înainte de deschidere a intrat în celula 37 - sau să mai ia țigări sau să vadă care este situația.-

I s-a raportat comandantului acest lucru și nu se cunoaște măsurile luate - dacă a luat sau nu.-

"I.Vistriam"

17 iunie 1959.-

MASURI: S-a luat legătura cu cond.Formațiunii, verificându-se cele semnalate s-a ajuns la concluzia că nici un cadru din cei semnalați nu au luat țigările deț.C.R. Deț. nu reține câte țigări a avut lăsate în atelierul de tâmplărie, însă a bănuțcă, cadrele iau luat din țigări.

././.

La închidere s-a luat măsuri ca ușa de la atelierul de tâmplărie să fie pus un lacăt care pînă în prezent nu era închisă cu lacăt.-

Lt.Major
Lobonț Victor,

M.A.I. REGIUNEA PLOIESTI
- Problema " D " -

@ Losau Rev. Secret
L

STRICT SECRET

S.C. 1159
Exempl. Nr. _____

~~253~~

Nr. D/ 3074
Din 3.04.58

~~129~~

Către,

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
- SERVICIUL " D " -

La ord. Dvs. Nr. 00580200, din 25.02.1958;

Inșirată alăturat un referat în legătură cu deținuții contra-revoluționari, VASILE LUCIA și LEON
CHE. din Penitenciarul nr. Sărat. -

SEFUL DIRECTIEI REGIONALE
Colonel, *M*
Șeful Mauriciu

SEFUL PROBLEMEI "D"
Cpt. *ree*
Favago Anton

Se în 2 ex.
Ex. la Serv. D. Buc.
Ex. 2 la dosar
Redactat Lt. Maj. Ciobanu D.
Dactilo Nicolescu A.

6254

27 martie 1958.-

130

R E F E R A T

Prin urmare unele probleme ce au rezultat în urma discuțiilor portate cu deținuții contrarevoluționari VASILE LUCA și LEON GHEORGHE din Penitenciarul Rm. Sărat.-

LUCA 1.- Din discuțiile purtate cu deținutul C.R. VASILE în memoriu adresat C.C. al P.M.F. și o declarație adresată conducerii M.A-I., care au fost înaintate de Conducerea Penitenciarului Rm. Sărat, cu r. portul Nr. 0485 din 24.02.1958 la D.G.P.C.M. Serviciul Cereri și Reclamații.-

În memoriu și declarație sus-numitul arată că nu este vinovat și cere să i se revizuiască procesul, deoarece el fiind constrins de împrejurări la ochetă a declarat lucruri care nu sînt adevărate. Astfel, nu recunoaște că ar fi fost informatorul siguranței în anii 1925-1930, că într-adevăr a dat un angajament comisarului șef de siguranță TURCU din Brașov, dar dă totuși faptului că a fost constrins de acesta.-

Spune că a furnizat unele informații privind activitatea mișcării sindicale, însă informațiile au fost neadevărate și date cu scopul ca să inducă în eroare siguranța și mai ales, pentru faptul că el (VASILE LUCA) se pregătea să plece în Uniunea Sovietică, iar Siguranța îl căuta să-l aresteze a dat acest angajament.-

De asemenea spune el, că la ochetă a fost forțat să declare că și TEOHARI GEORGESCU a fost informatorul siguranței, lucru pe care l-a declarat, în realitate spune că nu este adevărat și în declarația dată și care a fost înaintată de la Penitenciarul Rm. Sărat, a desmintit cele delatate împotriva lui TEOHARI GEORGESCU, arătînd că el nu a dat acest angajament și că a mințit la cercetările efectuate în acest sens.-

A mai afirmat că este foarte demoralizat și că nu mai are pentru ce să trăiască, datorită regimului foarte sever, în care este ținut la Penitenciarul Rm. Sărat, pentru care a cerut să i se revizuiască procesul.-

2.- În legătură cu deținutul C.R. LEON GA. discutîndu-se cum el a arătat că a fost condamnat 10 ani Muncă-Silnică, din care a executat 8 ani și datorită stării săgătății foarte agravată nu mai poate suporta regimul riguros de detenție la care este supus la Rîznicul Sărat și în acest sens a făcut o cerere de grațiere pentru cei doi ani cît mai are de executat, cerere pe care Penitenciarul Rm. Sărat a înaintat-o

./.

cu Nr. 0499 din 26.II.1958 la D.G.P.C.M. Biroul Cereri și
Reclamații.-

Prin cererea înscută cere să fie grațiat de cei
doi ani cât mai are de executat, datorită faptului că are
70 de ani și este grav bolnav și dorește ca să moară acasă.-

Lt.Mej. de Securitate
D-Ciobanu *[Signature]*

3074-1. III-1958

255
131

REPUBLICA POPULARA ROMINA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Serviciul "D"

(Directia, Serviciul, Unitatea)

STRICT SECRET

Exemplar Nr..

S.C. 141

Nr. 00580200 din 25.02. 1958

DOSAR Nr.

Prezentat
M

CATRE

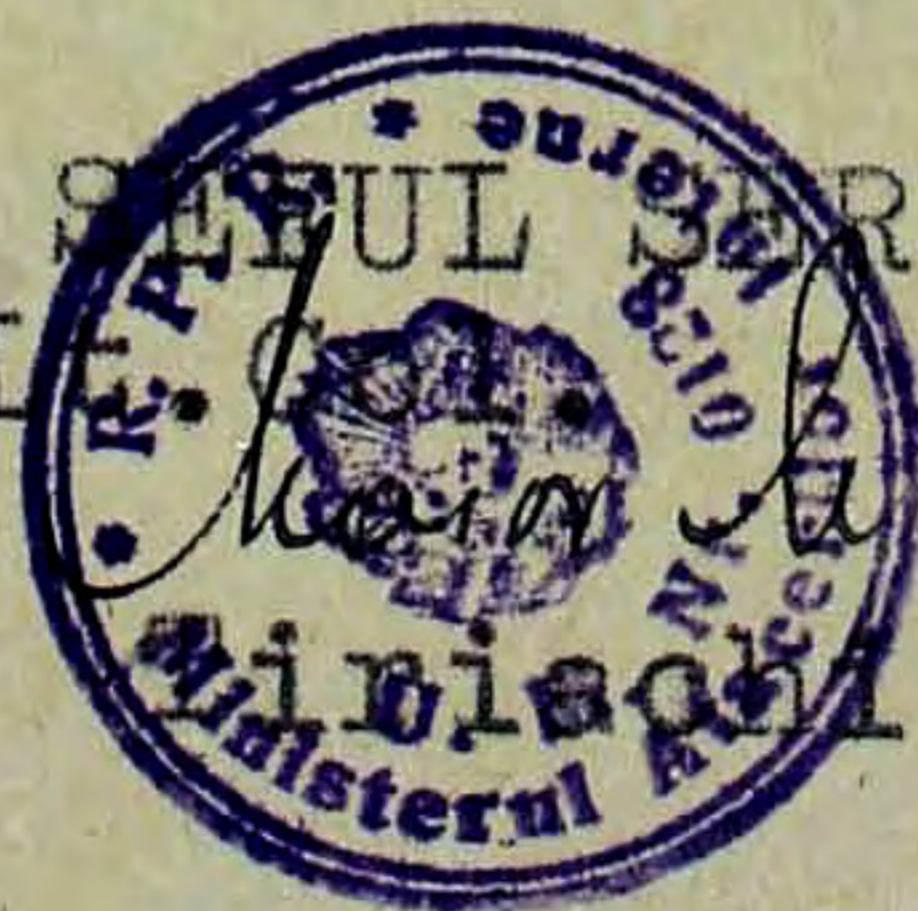
REGIUNEA M.A.I.- PLOESTI

- Problema /D/ -

Urmare la raportul dvs.nr.3061 din 19.02.1958, vă facem cunoscut , spre știință, că transferarea deținuților c.r. GIGURTU ION și DINCA RADU s-a făcut din ordinul nostru.-

In ce privește pe deținuții c.r. VASILE LUCA și LEON GHEORGHE care au cerut să fie audiați de un organ al M.A.I., tov. Cpt. FARAGO ANTON se va deplasa și va sta de vorbă cu acești deținuți.-

In cazul că vor rezulta probleme ce interesează organele M.A.I.-București, veți raporta la timp .-

SEFUL SERVICIULUI,
Ministerul Afacerilor Interne
Vasile

Prezentat: DGH

Dactilo: RS

exemplare: 2

M.A.I. REGIUNEA PLOESTI

- Problema "D" -

Nr. 3061

19. 02. 1958

Classificarea Secret

Strict Secret

Exemplar nr.
S.C. 1199

256
4

122

C A T R E ,

M.A.I. SERVICIUL "D" BUCURESTI.

Raportăm spre știință:

La data de 1 februarie 1958 a fost transferat pentru executarea pedepsei de la Penit. Jilava la Penit. Rm. Sărat, detinutul C.R. GIGURU ION - născut la data de 24 iunie 1886 în Tr. Severin Reg. Craiova, fiul lui Petre și Olga, studii Facultatea, profesia inginer de mine, domiciliat la arestare în București st. Latină nr. 10, condamnat 15 ani detenție riguroasă, pentru activitate contra clasei muncitore. Pedepșa a început la data de 18.XII. 1948 și expiră la data de 27 august 1963. Susnumitul a fost P.N.T. - ist -

A fost încarcerat în celula nr. 29, în locul detinutului c.r. DINCA RADU, care a fost mutat în celula nr. 36 ce se afla liberă.

- Deasemenea raportăm că Penit. Rm. Sărat a primit un ordin de la D.G.P.C.M. - tov. Col. Lixandru - să transfere cu mașina pe det. c.r. DINCA RADU la Penit. Galați, fără să se arate motivele transferării. Detinutul susmenționat nu a fost încă transferat. Nu cunoaștem dacă s-a cerut și avizul Serv. "D" București și de aceea am raportat spre știință acest caz.

- Detinutii c.r. VASILE LUCA și LEON GHEORGHE, au cerut să fie audiți de un organ de la M.A.I. București, pentru a da unele declarații în problema anchetei prin care au trecut.

Fată de cele raportate mai sus, rugăm dispuneți.

SEFUL DIR. REGIONALE
Colonel,
Str. Mauriciu

SEFUL PROBLEMEI "D"
/Căpitan. *Scumy*
Farago Anton

r/Lt. Maj. Ionescu Tr.

sm/Lt. Maj. Ionescu Tr.

2/ex.

1/ex. la serv. "D" Buc.

1/ex. la Probl. "D" Ploesti

M.A.I. REGIUNEA PLOESTI.

- Problema "D"

3351 / 4 august 1958

2578
Strict Secret.

Exemplar nr.

S.C.1159.

133

C A T R E,

SERVICIUL "D" BUCURESTI-M.A.I. -

Raportăm spre știință următoarele:

La data de 30.07.1958, detinutul contrarevolutionar

ILIE LAZAR-născut la 12 decembrie 1895 în comuna Copilni
Maramures Reg. Oradea, fiul lui Ilie și Rada, de profes.
avocat, domiciliat la arestare în București str. Dr. Pats
nr.2, condamnat la 12 ani m.s. pentru activitate P.N.T.-is
încarcerat în celula nr.13, -a fost pedepsit cu 7 zile
izolare cu regim sever pentru nerespectarea programului
zilnic.

În urma pedepsei primite, susnumitul a refuzat să mănânce, afirmând că "chiar după executarea pedepsei date nu va mânca atît timp cît îi va bate inima în piept".

Astfel că după data de 30.07.1958 și pînă în prezen
susnumitul se află în "greva foamei" fiind izolat.-

-Dease m eni detinutul c.r. Vasile Luca-condamnat
M.S.V. pentru trădarea intereselor clasei muncitoare,
începînd cu data de 1 august 1958, nu mai vrea să primea
scă mîncarea pe motiv că nu i-se dă ratia de țigări stab
lita de conducerea M.A.I. și acum nu are nici un fel de
țigări.-

Cazul este în curs de soluționare de către Cdt.
Penit. R m.Sărat, căruia i s-a semnalat situația acestui
detinut.-

Alte probleme deosebite din cadrul Penit. Rm.Sărat
privind situația detinutilor c.r., nu avem de raportat.-

SEFUL DIR. REGIONALE
Colonel,

Struțu Mauriciu

SEFUL PROB. "D"
Capitan,

Preș Nicolae

2/ex.
1/ex.Serv."D" Buc.
1/ex.Prob."D" Ploesti.
r/Lt.Maj.T.Ionescu

M.A.I. REGIUNEA PLOIESTI
Biroul "K"

STRICT SECRET
S.C. 1159
Exemplare... 2...

1538
2

Nr. 060
din 28.01.1959

Clasare

C A T R E

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL "K"

Inaintam alaturat una cerere a detinutu-
tului contrarevolutionar VASILE LUCA, din
Penitenciarul Rm. Sarat, adresata Biroului
Politic al P.M.R., pentru a dispune.-

SEFUL DIR. REGIONALE
COLONEL,
Str. *Muric* Hauriciu

SEFUL BIROULUI "K"
CAPITAN,
Pr...

2.ex/LV

- MINISTERUL AFACERILOR INTERNE .-
- REGIUNEA PLOESTI .-
Biroul "K" .-

135
Z
STRICT SECRET.
S.C.1159
Exempl.Nr.2

nr. 0700
26 noiembrie 1959

- catre,

- MINISTERUL AFACERILOR INTERNE .-
- SERVICIUL "K" -
Personal tov. Major. BARBU STEFAN.

Raportăm următoarele:

Deținutul C.R. VASILE LUCA condamnat
ms.v. încarcerat în penitenciarul Rmn.Sărat celula 38, cere
aprobarea Conducerii Ministerului ca din banii pe care-i
are depuși la casieria Penit.Rmn.Sărat să cumpere alimente și
fructe-

S-a luat legătură cu comand.Penit.Rmn.Sărat însă
acesta nu poate aproba fără ordinul tov.Ministru.- Comportarea
deținutului în detenție o are bună, neavînd abateri de la
regulamentul de detenție.-

Starea sănătății o are bună.--

LOCȚIITOR AL ȘEFULUI DIRECTIEI,
LOCOT. COLONELULUI

Dumitrescu N.

SEFUL BIROULUI "K"
CAPITAN,

Președ. N.

Le clozeza

259

№ 072894

260

ACTUL DE ACUZARE

ȘI

RECHIZITORIUL

**ÎN PROCESUL BANDEI DE TRĂDĂTORI
ÎN FRUNTE CU LUCA VASILE**

PENTRU UZ INTERN

Act de acuzare nr. 12

Văzînd actele de cercetare efectuate de către organele Ministerului Afacerilor Interne și cele de anchetă efectuate de către organele Procuraturii R.P.R., privind pe :

1. LUCA VASILE
2. IACOB ALEXANDRU
3. SOLYMOS IVAN
4. CERNICICA DUMITRU

constat următoarele:

Acuzații de mai sus, ascunzînd trecutul lor, au reușit să se strecoare în posturi importante în conducerea partidului și a statului. Deținînd posturi de conducere în sistemul financiar-bancar și cooperatist, ei au format un grup antistatal în frunte cu acuzatul LUCA VASILE și au întreprins acțiuni criminale împotriva cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, desfășurînd o activitate de subminare a economiei, cu scopul de a zădărnici construirea socialismului în țara noastră și a restaura capitalismul.

Acuzatul LUCA VASILE și-a început activitatea contrarevoluționară încă din timpul revoluției proletare din Ungaria. În 1918, după o scurtă activitate în „garda națională“, care avea misiunea să înăbușe revoluția, s-a prezentat voluntar în detașamentele militare contrarevoluționare și cu arma în mînă a luat parte la reprimarea revoluției, atît pe teritoriul Ardealului, cît și al Ungariei. El a participat nemijlocit la masacrele sîngeroase și la schingiuirea sălbatică a muncitorilor și țăranilor din Ardeal, care au încercat să scuture jugul burghezo-moșieresc și al monarhiei habsburgice.

Ulterior acuzatul LUCA VASILE s-a strecurat în mișcarea muncitorească, furnizînd — încă din 1924 — siguranței din Brașov informații privind activitatea Partidului Comunist din România. Această activitate informativă a lui LUCA VASILE a provocat căderea unui mare număr de activiști de partid. Cu ocazia arestării sale din septembrie 1925, el a fost recrutat ca agent provocator, plătit de către inspectorul de siguranță ZACHIU DUMITRU din Brașov, față de care și-a luat angajament scris în acest sens.

În legătură cu aceasta, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat la 17 ianuarie 1953 de către organele de cercetare, a declarat :

„...În 1925 m-am angajat în scris ca agent provocator în slujba siguranței îm-

potriva mișcării muncitorești“ (dos. vol. I, fila 22).

La interogatoriul care i s-a luat de către organele Procuraturii la 25 septembrie 1954, acuzatul LUCA, întărind declarațiile sale date la primele cercetări, a declarat următoarele :

„Am dat angajament scris, în care am scris că mă angajez să furnizez siguranței informații despre mișcarea muncitorească, să lupt contra comunismului și să păstrez cel mai deplin secret asupra relațiilor mele cu siguranța“ (dos. vol. 56, fila 4).

Martorii VOINEA SEPTIMIU, GABOR ARPAD, ZDRAFCU ERACLE și MUNTEANU ION, foști agenți ai siguranței din Brașov, confirmă în totul legăturile criminale ale acuzatului LUCA VASILE cu siguranța din Brașov. Faptele sînt confirmate și de o serie de documente din arhiva siguranței (dos. vol. II, fila 19—39).

După recrutare, inspectorul de siguranță ZACHIU l-a pus pe LUCA VASILE la dispoziția subinspectorului general BÂNCIULESCU TEODOR din Direcția generală a siguranței, care l-a folosit ca agent provocator în închisoarea Jilava, unde a fost introdus ca arestat preventiv. În februarie 1928 a fost achitat și pus în libertate.

În luna august a aceluiași an, fiind delegat de organizația de partid din Brașov la Congresul al IV-lea al P.C.R., acuzatul LUCA VASILE a luat în prealabil legătură atît cu inspectorul de siguranță ZACHIU la Brașov, cît și cu subinspectorul general de siguranță BÂNCIULESCU la București, cărora le-a dat informații despre pregătirea congresului partidului.

În legătură cu aceasta, acuzatul LUCA VASILE, la interogatoriul luat de organele Procuraturii la 25 septembrie 1954, a declarat :

„...Luînd contact din proprie inițiativă cu inspectorul ZACHIU i-am dat informații despre organizarea congresului partidului și despre plecarea delegaților la congres. ZACHIU a luat legătura cu un agent al lui BÂNCIULESCU și mi-a comunicat că un agent al lui BÂNCIULESCU mă așteaptă a doua zi la un anumit loc de întîlnire la București, pentru a mă conduce la BÂNCIULESCU...“

„I-am relatat lui BÂNCIULESCU des-

pre congresul partidului și despre plecarea delegaților. BÂNCIULESCU mi-a spus să merg la congres și la reîntoarcere să-i dau informații despre felul cum s-a desfășurat congresul" (dos. vol. 56, fila 6).

Faptele sînt confirmate prin o serie de rapoarte scrise ale agentului MUNTEANU ION de la siguranța din Brașov, găsite în arhiva siguranței, precum și cu declarațiile date de MUNTEANU ION ca martor (dos. vol. II, fila 43—45, vol. 7, fila 337—343).

După congresul partidului, acuzatul LUCA VASILE a luat din nou contact cu aceleași organe ale siguranței, dîndu-le informații despre modul în care s-au desfășurat lucrările congresului, precum și despre hotărîrile luate.

În luna martie 1929, acuzatul LUCA VASILE, strecurat în C.C. al Partidului Comunist din România, obține sarcina de a organiza și pregăti Congresul Sindicatelor unitare de la Timișoara și, deplasîndu-se în acest scop în diferite localități, printre care și la Brașov, a luat legătură cu inspectorul de siguranță ZACHIU, informîndu-l despre apropiatul Congres al sindicatelor de la Timișoara, dîndu-i și numele delegaților aleși la Brașov.

Potrivit instrucțiunilor lui ZACHIU, în timpul congresului acuzatul LUCA a dat organelor siguranței numele tuturor delegaților comuniști care au participat la congres. Despre aceasta, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat de organele de cercetare la 17 ianuarie 1953, a declarat:

„Astfel am dat siguranței de fapt nu numai o serie de comuniști, activiști sindicali, dar și firul din diferite localități prin care siguranța putea să ajungă la organizația ilegală a partidului" (dos. vol. I, fila 52).

Datorită trădării și provocărilor făcute de acuzatul LUCA, rezistența muncitorilor de la căminul muncitoresc din Timișoara a fost înăbușită în sînge și muncitorii aflați în cămin au căzut în mîinile siguranței.

Activitatea trădătoare a acuzatului LUCA VASILE în timpul Congresului de la Timișoara este confirmată și de martorii HEIGL IOAN, MATAYSZ PETRU și MIHAILEANU ALEXANDRU.

După evenimentele de la Timișoara siguranța a înscenat un proces în care au fost implicați și condamnați conducătorii Consiliului general al Sindicatelor unitare. Acuzatului LUCA i s-a comunicat din partea siguranței generale din București să nu se prezinte la tribunal, făcîndu-i-se totodată cunoscut că va fi scos din proces. Aceste împrejurări mărturisite de LUCA sînt confirmate și prin documentele găsite în arhiva siguranței (dos. vol. 11, fila 90—92).

În același mod mîrșav acuzatul LUCA VASILE a trădat acțiunea eroică a minerilor din

Valea Jiului care a avut loc în august 1929.

Astfel, în luna iulie 1929, acuzatul LUCA a fost trimis de partid în Valea Jiului cu sarcina de a organiza și conduce acțiunea de luptă a minerilor cu ocazia zilei de 1 august. Înainte de plecare acuzatul LUCA a luat legătură cu subinspectorul general de siguranță BÂNCIULESCU, pe care l-a informat despre sarcina pe care o are de îndeplinit în Valea Jiului, primind de la acesta instrucțiuni despre felul cum trebuie să acționeze în interesul siguranței. BÂNCIULESCU l-a instruit pe LUCA VASILE ca, o dată ajuns în Valea Jiului, să împiedice acțiunile organizate ale muncitorilor, iar în cazul cînd aceștia vor să treacă la vreo acțiune să comunice acest lucru imediat organelor de siguranță.

Ajungînd în Valea Jiului, LUCA VASILE a îndeplinit întocmai misiunea primită de la siguranță.

Într-un document din acest timp găsit în arhiva siguranței sînt scrise următoarele:

„După ultimele rapoarte primite de la LUCA LASZLO, care conduce acțiunea comunistă în Ardeal, rezultă că elementele comuniste de pe Valea Jiului au fost foarte bine organizate în ultimul timp" (dos. vol. II, fila 75).

Dîndu-și seama, la o ședință pe care a ținut-o cu activiștii sindicali și de partid, că greva nu poate fi împiedicată, el a comunicat acest lucru siguranței și a părăsit Valea Jiului. În legătură cu aceasta, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat de organele de cercetare, a declarat:

„Prin părăsirea muncitorilor în timpul frămîntărilor din Valea Jiului și neorganizarea grevei am trădat interesele muncitorilor și am îndeplinit sarcinile date de siguranță" (dos. vol. 4, fila 203).

După evenimentele sîngeroase de la Lupeni, acuzatul LUCA VASILE, pentru a-și ascunde activitatea provocatoare, a susținut verbal și în scris că greva minerilor de la Lupeni, organizată de partid ca urmare a exploatării crunte și a mizeriei, ar fi fost o acțiune provocată de siguranță.

În luna octombrie 1929 LUCA VASILE a primit sarcina să plece la o ședință a Internaționalei Sindicale.

După primirea acestei sarcini, sub acoperirea unei „arestări", a fost dus la subinspectorul general de siguranță BÂNCIULESCU și la inspectorul general al Direcției generale a siguranței IONESCU VINTILA, cărora le-a furnizat informații despre apropiata sa plecare la Congresul Internaționalei Sindicale. În legătură cu aceasta, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat de organele de cercetare la 23 septembrie 1953, a declarat:

„I-am povestit și lui VINTILA IONESCU chestia plecării mele... cerîndu-i părerea. Acesta mi-a răspuns că este de acord

cu plecarea mea, urmînd ca după reîntoarcerea mea să-i relatez ce însărcinări am primit" (dos. vol. I, fila 368).

La 25 septembrie 1954, în fața organelor Procuraturii, acuzatul LUCA confirmă cele declarate mai sus.

În același timp acuzatul LUCA a trădat siguranței pe delegatul Internaționalei Sindicale care venise pentru alegerea delegaților la Congresul al V-lea al Internaționalei Sindicale.

În calitate de agent provocator al siguranței și folosindu-se de funcțiile de membru în Biroul Politic al C.C. al P.C.R. și de secretar general al Sindicatelor unitare, acuzatul LUCA VASILE împreună cu MARCEL PAUKER, un vechi dușman al clasei muncitoare, troțkist și agent al siguranței, au fost în anii 1928—1930 promotorii luptelor fracționiste fără de principii, care urmăreau slăbirea capacității de luptă a partidului, prin spargerea lui și a organizațiilor revoluționare de masă și deconspirarea în fața siguranței a cadrelor partidului.

În interogatoriul din 24 martie 1954, luat de organele de cercetare, acuzatul LUCA a recunoscut :

„Adevăratul meu rol pe care l-am avut în luptele fracționiste este acela de mandatar al siguranței" (dos. vol. I, fila 387).

În această luptă fracționistă, LUCA VASILE, ca mandatar al siguranței, a fost sprijinit și materializește de către siguranță prin subinspectorul general BANCIULESCU TEODOR.

Pentru atingerea scopului său criminal și după o prealabilă înțelegere cu IONESCU VINTILA și BANCIULESCU T., acuzatul LUCA a desfășurat o intensă activitate în grupul lui PAUKER, care era sprijinit de siguranță. Despre această activitate, la interogatoriul luat la 25 septembrie 1954 de organele Procuraturii, el a declarat următoarele :

„Am pus presa sindicală la dispoziția grupului PAUKER. Personal am scris și articole în presa sindicală, sprijinind grupul PAUKER. Am călătorit prin țară și am luat contact cu organizațiile de partid, cît și sindicale, căutînd să le atrag în grupa lui PAUKER. De asemenea am creat comitete de partid paralele la București, Arad, Timișoara" (dos. vol. 56, fila nr. 9).

Activitatea criminală a lui LUCA ca agent al siguranței în timpul luptelor fracționiste este arătată pe larg de martorii EȘANU SABINA, WEISZ ARPAD și alții.

Fără a se fi cunoscut activitatea sa trădătoare ca agent de siguranță, LUCA, pentru uneltirile sale fracționiste, a fost înlăturat din C.C. al P.C.R. și trimis la munca de jos. Păstrînd un permanent contact cu siguranța, el a trădat noua conducere a partidului.

262
La interogatoriul din 17 ianuarie 1953, luat de organele de cercetare, acuzatul LUCA, mărturisindu-și trădarea, a declarat :

„...am dat în mîna siguranței și organul nou, care avea menirea de a repara ceea ce am stricat noi prin lupta fracționistă și în special eu ca agent provocator" (dos. vol. I, fila 61).

În scurt timp după sancționarea sa prin trimiterea la munca de jos, reușind să-și ascundă activitatea trădătoare, acuzatul LUCA revine la București, fiind cooptat ca secretar și apoi secretar general al Consiliului general al Sindicatelor unitare. În această perioadă LUCA continuă să aibă legături cu siguranța prin BANCIULESCU.

În 1933, cu scopul de a se acoperi activitatea trădătoare a lui LUCA, siguranța îl implică într-un proces politic și îl condamnă în lipsă la 20 de ani de temniță. La 27 august 1933 este arestat de fostul comisar șef TURCU NICOLAE, căruia LUCA îi dă informații verbale despre activitatea sa, a partidului și a sindicatelor. Ca urmare, condamnarea sa inițială de 20 de ani de temniță a fost redusă la 5 ani și 6 luni.

După ieșirea din închisoare, în 1939, LUCA a reluat legătura cu inspectorul general de siguranță IONESCU VINTILA, prin comisarul șef TURCU NICOLAE, lucrînd ca agent provocator al siguranței sub numele conspirativ de „TOMA". El a continuat să furnizeze o serie de informații siguranței, între care și un raport de activitate al C.C. al P.C.R. La interogatoriul luat de organele de cercetare la 9 iunie 1953, acuzatul LUCA a declarat următoarele :

„În urma propunerilor făcute de inspectorul general de siguranță VINTILA IONESCU și comisarul șef TURCU NICOLAE de a fi din nou agent provocator al siguranței, am acceptat întocmai propunerile acestora"...

Iar în continuare declară : „...știu precis că printre alte informații și material de partid i-am dat acestuia copie după raportul C.C. al P.C.R." (dos. vol. 6, fila 103—107).

Cu ocazia interogatoriului luat de către organele Procuraturii, acuzatul LUCA a confirmat cele de mai sus, declarînd :

„În toamna anului 1939, am fost luat într-o zi de pe stradă într-o mașină de către comisarul TURCU și inspectorul general VINTILA IONESCU. Ei mi-au cerut să dau informații siguranței, ceea ce eu am acceptat. Am avut ulterior cîteva întîlniri cu TURCU, căruia i-am predat informații despre mișcare și i-am dat materiale de partid" (dos. vol. 56, fila 10).

Martorul TURCU NICOLAE a dezvăluit pe larg legăturile pe care le-a avut cu LUCA VASILE în anii 1933 și 1939.

Pentru activitatea sa de agent provocator, acuzatul LUCA VASILE a fost plătit de siguranță

cu diferite sume de bani, fapt pe care îl recunoaște.

După 23 August 1944 acuzatul LUCA VASILE și-a continuat activitatea de trădător al clasei muncitoare, desfășurând o activitate fracționistă și contrarevoluționară.

Acuzatul LUCA, la interogatoriile care i s-au luat, a recunoscut pe larg activitatea sa antipartinică și antistatală pe care a desfășurat-o, arătând în același timp că toată activitatea lui contrarevoluționară a fost îndreptată împotriva partidului și guvernului și pentru acapararea conducerii în stat, în scopul restaurării capitalismului în țară.

Imediat după 23 August 1944, ca secretar general al Frontului Național Democrat, LUCA s-a străduit din răzputeri să minimalizeze rolul partidului și să prezinte drept ale F.N.D., condus de el, acțiunile și realizările revoluționare ale clasei muncitoare.

La interogatoriul din 4 februarie 1953 acuzatul LUCA a declarat :

„Prin activitatea dusă de mine la F.N.D. am căutat și m-am izolat de partid, luând măsuri peste capul acestuia, punând în umbră activitatea și forța partidului, căutând a scoate în evidență și a transforma F.N.D.-ul într-o forță centrală condusă de mine” (dos. vol. 4, fila 405).

Totodată LUCA a căutat să strângă în jurul său elemente care să-i fie devotate și pe care să se sprijine în acțiunile sale criminale. În acest scop, printre altele, acuzatul LUCA a intervenit pînă și pentru punerea în libertate a unor criminali de război fasciști hortişti. Astfel, în 1946 a intervenit pentru a fi pus în libertate criminalul de război KOVASNAY GABOR, ziarist fascist ; în 1949 a intervenit la Tribunalul Militar din Sibiu pentru sistarea procesului și punerea în libertate a criminalilor de război INCZE IULIU, NAGY VICTOR și NAGY DĂNILĂ, care în toamna anului 1944, în comuna Aita Seacă, au împuşcat ostași din armata romină care luptau alături de Armata Sovietică eliberatoare.

Martorii SZABO ADALBERT, CIUREA PETRE și alții au arătat modul în care LUCA VASILE a făcut aceste intervenții.

Activitatea contrarevoluționară antistatală a lui LUCA VASILE s-a concretizat îndeosebi în acțiunea de subminare a economiei naționale. În calitate pe care a avut-o de vice-președinte al Consiliului de Miniștri și ministru al finanțelor, întreaga sa activitate a fost îndreptată în scopul restaurării capitalismului în țara noastră. Folosindu-se de poziția sa în conducerea partidului și a statului, el s-a înconjurat — în scopul activității sale criminale — de o serie de elemente dușmănoase, exploatatoare, spioni și sabotori, elemente pe care le-a plasat în posturi importante în aparatul de stat și în conducerea organizațiilor de masă, între care sînt și următorii :

— Acuzatul IACOB ALEXANDRU, dușman

înraît al clasei muncitoare, strecurat în rîndurile partidului încă înainte de eliberarea Ardealului de nord, a dus o activitate provocatoare de slăbire a mișcării revoluționare. În mod sistematic și-a însușit banii mișcării, refuzînd ajutorarea activiștilor, care astfel au fost lăsați fără nici un sprijin, atît în timpul activității lor ilegale cît și în timpul arestării lor de către organele siguranței hortiste. În același timp el a întreținut legături cu o serie de elemente care au fugit din țară, fiind ulterior demascate ca spioni, precum sînt HOMONAY HUGO, LUKACS (SCHLEIFER) LILI, contele TELEKY BELA și alții.

De asemenea, atît înainte cît și după 1944, acuzatul IACOB ALEXANDRU a întreținut legături cu vîrfurile burgheziei din Ardealul de nord, iar în 1946 s-a căsătorit cu succesoarea celui mai mare industriaș din Cluj. În urma acestui fapt, acuzatul IACOB ALEXANDRU a devenit exploatator, beneficiarul principal al acțiunilor uzinelor „Dermata”, „Prima Banat”, al unui magazin de încălțăminte, al unui mare depozit de drogherie și al unor imobile. Afacerist veros, trăind o viață de desfrîu și de lux, IACOB s-a dedat la trafic de devize în stil mare. Într-o singură operație el a scos ilegal din țară 80.000 dolari. Văzînd în el omul care-i trebuia, LUCA l-a adus și susținut în funcția de ministru-adjunct la Ministerul Finanțelor, făcîndu-l cel mai intim și mai apropiat colaborator al său. Începînd de atunci IACOB ALEXANDRU a executat cu zel toate directivele criminale ale lui LUCA în vederea subminării sistemului economico-financiar.

— Acuzatul SOLYMOS IVAN, criminal de război, vechi dușman al poporului muncitor, încă înainte de 1944 a deținut funcții de conducere în organizațiile fasciste F. R. N. și partidul ardelenesc și a publicat în ziarul hortist „Szilagy-sag” mai multe articole cu caracter șovin.

În primăvara anului 1944, acuzatul SOLYMOS IVAN, în calitate de jurisconsult al poliției hortiste din Zalău, a redactat și contrasemnat ordonanța de deportare a 362 de evrei, care au fost exterminați în lagărele hitleriste. SOLYMOS s-a făcut astfel părtaș la crimele sîngeroase ale regimului hortist.

După eliberarea Ardealului de nord, mergînd pe aceeași linie naționalist-șovină, a desfășurat o intensă propagandă fascistă. Ascunzîndu-și trecutul criminal, SOLYMOS s-a strecurat în U.P.M. și apoi în P.C.R., reușind să ocupe funcții de răspundere.

Încă din 1946 acuzatul SOLYMOS a intrat în legătură cu LUCA VASILE, care, cunoscînd trecutul criminal al acuzatului, l-a numit în 1947 în funcția de consilier superior administrativ în Ministerul Finanțelor. În 1950, cu sprijinul acuzatului LUCA VASILE, SOLYMOS a devenit vice-președinte al Centrocoopului, unde a dus, alături de LUCA VASILE, o activitate de sub-

minare a politicii guvernului față de cooperăția de consum.

— Acuzatul CERNICICA DUMITRU și-a început activitatea în cercul unor elemente troțkiste în orașul Sighet, participând la răspîndirea de materiale troțkiste.

Ascunzîndu-și trecutul contrarevoluționar troțkist, acuzatul CERNICICA DUMITRU a reușit după 23 August 1944 să se strecoare în funcții de răspundere.

În 1947, acuzatul CERNICICA a fost numit de către acuzatul LUCA VASILE în funcții importante la Ministerul Finanțelor. În 1950, la propunerea lui LUCA, a fost numit președinte al comitetului pentru prețuri de pe lângă Consiliul de Miniștri, iar în 1951, tot cu sprijinul lui LUCA, a devenit prim vice-președinte al Centrocopului. În aceste funcții, alături de LUCA VASILE, acuzatul CERNICICA a desfășurat o activitate de subminare a politicii partidului și guvernului îndeosebi în domeniul schimbului dintre oraș și sat.

Uniți în ura lor față de popor, complicii lui LUCA și-au desfășurat activitatea lor criminală pe baza liniei contrarevoluționare stabilite de acesta. Cu privire la caracterul legăturilor dintre acuzați și a elementelor cu care s-au înconjurat, acuzatul LUCA declară :

„...am căutat să mă înconjur de oameni cu mentalitate și concepții identice cu ale mele” (dos. vol. 3, fila 414).

Crimele săvîrșite de LUCA și complicii săi demonstrează în mod zdrobitor caracterul organizat al acestui grup contrarevoluționar, a cărui activitate era îndreptată pe de-a-ntregul împotriva puterii populare, împotriva economiei socialiste, pentru restabilirea rînduieiilor capitaliste.

Recrutîndu-și complicii din rîndurile elementelor dușmănoase regimului popular, i-a sprijinit să ocupe importante posturi de conducere în sistemul financiar și cooperatist. Cu ajutorul acestora acuzatul LUCA VASILE a putut să păstreze și să promoveze în aparatul financiar și cooperatist elemente descompuse, pe care să se sprijine în acțiunile sale contrarevoluționare.

Acest grup antistatal a sabotat în mod sistematic industrializarea socialistă a țării, a subminat cele mai importante sectoare ale economiei și a sprijinit prin toate mijloacele elementele capitaliste de la orașe și îndeosebi de la sate, cu scopul de a lovi în alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. Mărturisind această activitate criminală, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat la 25 septembrie 1954 de către organele Procuraturii, a declarat :

„Această activitate criminală de sabotaj a fost desfășurată în primul rînd pe baza directivelor mele oportuniste și contrare liniei partidului...” (dos. vol. 56, fila 13).

Acuzații LUCA VASILE și IACOB ALE-

XANDRU și-au îndreptat în primul rînd activitatea lor dușmănoasă în direcția frînării activității productive a industriei socialiste. Acuzatul IACOB ALEXANDRU, la interogatoriul luat de organele Procuraturii la 26 septembrie 1954, a declarat :

„Împreună cu LUCA VASILE am desfășurat o activitate în domeniul finanțării economiei naționale, activitate care de fapt a dus la subminarea economiei naționale” (dos. vol. 56, fila 30).

Folosind metoda dotării cu fonduri de rulment de către Ministerul de Finanțe a fiecărei întreprinderi în parte, acuzații au planificat beneficii și pierderi necorespunzătoare posibilităților și planurilor de producție ale întreprinderilor, creîndu-le grave perturbări financiare.

La interogatoriul luat de organele de cercetare la 26 iunie 1954, acuzatul IACOB ALEXANDRU a declarat :

„Scopul urmărit de mine la stabilirea de fonduri insuficiente în buget a fost frînarea activității întreprinderilor în realizarea planului lor de producție” (dos. vol. 13, fila 339).

În subminarea activității întreprinderilor, acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU, adoptînd o atitudine dușmănoasă fățișă, au respins numeroasele cereri ale întreprinderilor pentru verificarea normativelor fondului de rulment și nu au luat în considerare cererile justificate ale întreprinderilor pentru creșterea fondurilor de rulment în raport cu noile sarcini de producție.

În urma cererilor insistente ale ministerelor tutelare, care s-au împotrivit modului dușmănos în care se făcea înzestrarea întreprinderilor, acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU, pentru a ascunde activitatea lor criminală, au recurs la suplimentări de fonduri din rezerva bugetară în valoare de 19 miliarde lei, fără aprobarea Consiliului de Miniștri.

Un alt mijloc prin care acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU au subminat activitatea întreprinderilor a fost stabilirea unor sarcini de beneficii necorespunzătoare planurilor de producție.

Astfel, deși stabilirea anuală a sarcinilor de beneficii se făcea pe întreprinderi, acuzații nu au analizat propunerile întreprinderilor și ministerelor tutelare și nici chiar propunerile Direcției finanțării economiei naționale din Ministerul Finanțelor, stabilind unora dintre întreprinderi sarcini de beneficii mai mari decît puteau fi realizate, ceea ce dezorganiza activitatea acestora.

Mergînd consecvent pe linia subminării economiei naționale, acuzații LUCA și IACOB au rupt planul financiar de cel economic nu numai la începutul anilor 1950—1951, dar și pe parcurs. Survenind restructurări de sarcini în planurile de producție ale întreprinderilor și trecîndu-se sarcini, date inițial altor întreprinderi,

asupra altora, ei n-au ținut cont de schimbările survenite, sabotând adaptarea planului financiar celui economic.

Chiar și propunerea făcută în 1951 de Direcția finanțării economiei naționale din Ministerul Finanțelor de a se modifica sarcinile de plan financiar la unele întreprinderi din cadrul aceluiași ministere, ceea ce nu atrăgea nici o modificare a cifrelor din buget, a fost respinsă de IACOB în mod categoric, fapt pe deplin dovedit prin declarația martorei NELA IONESCU, precum și prin însuși dosarul lucrării, cu rezoluția acuzatului IACOB (dos. vol. 20, fila 35).

Acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU, dușmani deopotrivă ai clasei muncitoare și ai țărănimii muncitoare, au dus și o acțiune de subminare a alianței dintre clasa muncitoare și țărăimea muncitoare și de sprijinire a chiaburimii.

Deosebit de puternic se reflectă atitudinea contrarevoluționară a lui LUCA și IACOB în domeniul fiscal. Ei au imprimat aparatului fiscal linia impunerii unui număr tot mai scăzut de elemente capitaliste, chiaburești.

Pentru a-și putea realiza scopurile contrarevoluționare, ei au târăgănat întocmirea lucrărilor pentru modificarea legii impozitului agricol din 1949, care în anii următori a devenit necorespunzătoare, favorizând prin aceasta întărirea elementelor capitaliste de la sate.

Acuzatul IACOB ALEXANDRU, la interogatoriul luat de organele Procuraturii la 25 septembrie 1954, a declarat :

„Activitatea mea dusă împreună cu LUCA VASILE în problema impozitului agricol, prin efectele ei nu se poate caracteriza altfel și numi decât dușmănoasă“ (dos. vol. 56, fila 30).

Activitatea antistatală desfășurată de acuzatul LUCA VASILE în domeniul fiscal se împletește cu activitatea sa împotriva politicii guvernului în problema schimbului dintre oraș și sat, și a alianței clasei muncitoare cu țărăimea muncitoare.

Încă în septembrie 1947, imediat după stabilizarea monetară, acuzatul LUCA VASILE și-a exprimat poziția ostilă față de raportul între prețurile mărfurilor industriale și cele agraro-alimentare stabilit de guvern. El a luat măsuri de umflare a prețurilor agricole și de sprijinire în mod implicit a elementelor capitaliste de la orașe și sate, lovind în aprovizionarea și nivelul de trai al oamenilor muncii.

Având sub conducerea sa comitetul pentru prețuri și cooperăția, acuzatul LUCA VASILE în complicitate cu acuzații CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN au dus o continuă acțiune de urcare a prețurilor de achiziție a produselor agraro-alimentare, dând astfel posibilitate gospodăriilor chiaburești să-și întărească pozi-

țiile, favorizând prin aceasta în mod activ dezvoltarea speculei.

Acuzații CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN, urmînd directivele acuzatului LUCA VASILE, au transformat cooperăția într-un organ de îmbogățire a elementelor capitaliste de la sate și într-un adăpost al multor elemente dușmănoase care au defraudat cooperăția.

La interogatoriul luat de organele Procuraturii la data de 26 septembrie 1954, recunoscîndu-și activitatea sa criminală, acuzatul SOLYMOS IVAN a declarat :

„În funcția de vice-președinte al Centrocoopului am căutat să introduc în cooperăție politica oportunistă contrarevoluționară a lui LUCA VASILE. Am inițiat și organizat o serie de acțiuni de sabotaj, pentru a împedica cooperăția să-și îndeplinească sarcinile trasate de guvern“ (dos. vol. 56, fila 43).

Acești acuzați, fără aprobarea Consiliului de Miniștri, au scos din patrimoniul statului numeroase unități ale unor întreprinderi comerciale, încercînd astfel să slăbească și să dezorganizeze comerțul de stat.

Datorită activității lor antistatale, importante sume de bani acordate de stat cooperăției pentru producție și schimbul de mărfuri dintre oraș și sat au ajuns în mâinile elementelor capitaliste, speculative, fără ca în schimbul lor să fie aduse mărfurile necesare care să contribuie la aprovizionarea clasei muncitoare, aducîndu-se astfel grave daune atît statului, cît și cooperăției însăși.

Activitatea criminală desfășurată în cooperăție apare în mod clar din faptele acuzatului SOLYMOS IVAN, care a introdus în planul de desfacere al cooperăției cifre nereale, a sabotat repartizarea mărfurilor după specificul și necesitățile regiunilor.

În scopul vădit al nerealizării planului de achiziții, același acuzat a planificat ca achizițiile să se facă în proporții mari mai ales în regiunile deficitare și în același timp a sabotat aprovizionarea centrelor muncitorești.

Acțiunea de subminare a economiei noastre naționale a fost desfășurată de către acuzatul LUCA VASILE și prin dispoziția dată Băncii de stat de a acorda în perioada 1947—1949 credite în valoare de 9 miliarde lei în special gospodăriilor chiaburești, datorie din care pînă în 1951 a rămas nerambursată suma de 4 miliarde lei. Acuzatul LUCA a dat dispoziții de intensificare a încasării acestor credite numai în trimestrul IV 1951, adică în perioada pregătirii reformei bănești, favorizînd și pe această cale elementele capitaliste. Acuzatul LUCA recunoaște aceste fapte.

Pentru înlăturarea unor fenomene nesănătoase din domeniul economiei naționale, care se datorau în mare măsură activității criminale a

acuzărilor, guvernul a hotărât ca la începutul anului 1952 să se efectueze reforma bănească.

Acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU s-au ridicat de la început împotriva efectuării reformei bănești, în scopul de a sustrage de la efectele reformei bănești elementele capitaliste, avînd totodată teama că reforma bănească va contribui la demascarea deplină a activității lor criminale, desfășurată în domeniul financiar-bancar. Executînd directivele lui LUCA, toți coacuzății: IACOB, SOLYMOS și CERNICICA au desfășurat o activitate criminală sistematică de sabotare a măsurilor luate de guvern pentru asigurarea reușitei reformei bănești.

Acuzatul LUCA, atît la cercetări cît și în fața organelor Procuraturii, a recunoscut că începînd de la data cînd s-a hotărît înfăptuirea reformei bănești și în toată perioada ei de pregătire el a încercat să o zădărnicească, desfășurînd o activitate conștientă în acest sens.

La interogatoriul luat de către organele de cercetare la 29 aprilie 1954, acuzatul LUCA a declarat :

„...am dus o activitate intenționată și conștientă pentru zădărnicierea și sabotarea reformei bănești“ (dos. vol. 3, fila 395).

Acuzatul IACOB ALEXANDRU, în procesele verbale de interogatoriu din 10 mai 1954, de asemenea recunoaște :

„Am fost împotriva efectuării reformei bănești pentru că mi-am dat seama că analizîndu-se situația economico-financiară a țării se va descoperi și sabotajul desfășurat de noi în cadrul Ministerului de Finanțe și al Băncii de stat“ (dos. vol. 13, fila 295).

Contrar directivelor clare date de guvern, acuzații IACOB ALEXANDRU, LUCA VASILE, CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN, în tot cursul trimestrului IV 1951 și îndeosebi în lunile decembrie 1951 și ianuarie 1952, au intensificat încasările, reducînd în același timp plățile.

Astfel, în Ministerul de Finanțe acuzatul IACOB ALEXANDRU, cu aprobarea lui LUCA VASILE, a organizat o campanie pentru intensificarea încasării impozitelor de la populație, în special de la sate, dînd în acest scop ordine, telegrame, premii în bani și obiecte. IACOB s-a deplasat personal în diferite localități unde a inițiat întreceri, a mobilizat aparatul fiscal și a dat dispoziții să se facă executări silite, mergînd pînă la sechestrarea și ridicarea oricăror animale și produse agricole, cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare.

Edificator în această privință este ordinul nr. 3.564 din 4 octombrie 1951, înmînat revizorilor, prin care IACOB ALEXANDRU îi împuternicește să ia măsuri drastice pentru forțarea ritmului încasării impozitelor.

264
În scopul sabotării pregătirii reformei bănești, și ulterior în scopul sabotării reformei efectuate, acuzatul IACOB, contrar dispozițiilor primite de la comisia pentru pregătirea reformei bănești de a organiza cursuri profesionale cu personalul aparatului fiscal în perioada cînd acest aparat era disponibil, deoarece ritmul încasărilor trebuia să fie scăzut, a tergiversat organizarea cursurilor. Această întîrziere el a provocat-o tocmai în scopul dușmănos de a avea aparatul fiscal la dispoziție pentru a menține ritmul încasărilor, contrar dispozițiilor ce primise de la comisia pentru pregătirea reformei bănești. În schimb însă, el a organizat cursurile de abia în timpul și după efectuarea reformei bănești, immobilizînd aparatul fiscal într-o perioadă în care trebuiau făcute încasări.

În trimestrul IV 1951 acuzatul LUCA VASILE a tăiat și redus cifrele de plăți din planul de casă al Băncii de stat a R.P.R. și a majorat cifrele de la capitolul încasărilor, fapt dovedit cu documentele Băncii de stat.

Prin aceste măsuri, acuzații au urmărit să fie sustrași cît mai mulți bani de pe piață și totodată să se pună piedici întreprinderilor în activitatea lor.

În domeniul cooperăției au fost luate aceleași măsuri de subminare a reformei bănești. Acuzații LUCA VASILE, CERNICICA DUMITRU — care au participat la lucrările comisiei de pregătire a reformei bănești — și SOLYMOS IVAN, au luat măsuri excepționale pentru impulsionearea vînzării mărfurilor cu amănuntul tocmai în trimestrul IV al anului 1951.

Din dispoziția acuzatului CERNICICA DUMITRU au fost redactate și difuzate unităților cooperăției circulări și telegrame pentru impulsionearea vînzărilor, cu toate că acesta avea sarcină din partea Comisiei de pregătire a reformei bănești ca în această perioadă să creeze stocuri de mărfuri, pentru ca după efectuarea reformei bănești să fie asigurată buna aprovizionare a populației.

Tot pentru impulsionearea vînzării de mărfuri, în scopul subminării pregătirii reformei bănești, acuzatul CERNICICA DUMITRU a convocat în luna decembrie 1951, la București, pe vice-președinții unităților cooperatiste regionale și responsabili pentru problemele comerciale, cărora le-a făcut un instructaj special în acest sens.

Tot în trimestrul IV 1951, acuzatul CERNICICA DUMITRU împreună cu acuzatul SOLYMOS IVAN au introdus chiar stimulente pentru salariați în scopul de a vinde cît mai multe mărfuri.

La interogatoriul din 25 septembrie 1954, luat de către organele Procuraturii, acuzatul CERNICICA DUMITRU a declarat :

„S-au făcut și desfaceri de mărfuri prin chioșcuri, tarabe și tîrguri. S-au dat și circulări în sensul de mai sus, toate în scopul

desfacerii mărfurilor“ (dos. vol. 56, fila 58).

După efectuarea reformei bănești, grupul antistatal, în frunte cu acuzatul LUCA VASILE, pentru a-și ascunde activitatea criminală a recurs la o serie de falsuri. La cererea acuzatului LUCA, acuzatul SOLYMOS IVAN, pentru a induce în eroare guvernul, a întocmit o lucrare în care a ascuns volumul vânzărilor de mărfuri pe trimestrul IV 1951 și luna ianuarie 1952 în scopul de a masca sabotajul ce au făcut.

În același scop dușmănos, acuzatul LUCA VASILE a prezentat cifre false cu privire la sumele schimbate cu ocazia reformei bănești în mediul urban și rural, prin prezentarea unei situații în care unele localități cu caracter economic rural figurau ca localități cu caracter economic urban. Prin aceasta el a încercat să ascundă efectele acțiunii sale de favorizare a elementelor capitaliste și să demonstreze că au fost mai mulți bani la orașe și mai puțini la sate.

Faptele expuse mai sus dovedesc pe deplin vasta activitate criminală de subminare și sabotare a economiei noastre naționale desfășurată de acuzați.

Acuzații se fac vinovați de următoarele infracțiuni:

1. — LUCA VASILE, născut la 8 iunie 1898 în com. Catalina — Trei Scaune, Regiunea Autonomă Maghiară, cetățean român, cu ultimul domiciliu în București, str. Romniceanu nr. 22, se face vinovat de faptul că în calitatea pe care a avut-o de vice-președinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Finanțelor a subminat economia națională, a sprijinit elementele capitaliste de la orașe și sate și a încercat să zădărnicească măsurile de pregătire și de efectuare a reformei bănești din ianuarie 1952, toate acestea în scopul subminării regimului democrat-popular din R.P.R., fapte care constituie infracțiunea de sabotare a propășirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16 din 15 ianuarie 1949, cu mod. ei ulterioare, comb. cu art. 1 din C.P.

Sus-numitul se mai face vinovat și de infracțiunea de activitate intensă contra clasei muncitoare prev. și ped. de art. 193 1 C.P. întrucât după ce în anii 1918—1919 ia parte activă la înăbușirea revoluției proletare din Ungaria ca voluntar, în perioada 1924—1940, deținând funcții de răspundere în conducerea mișcării revoluționare a clasei muncitoare din România, s-a angajat ca agent provocator plătit al siguranței burghezo-moșierești, participând astfel la acțiunile de reprimare și înăbușire a luptei revoluționare a clasei muncitoare.

2. — IACOB ALEXANDRU, născut la 18 ianua-

București, 27 septembrie 1954.

rie 1913 în com. Asnajul de Sus, regiunea Baia Mare, cetățean român, de profesie funcționar, cu ultimul domiciliu în București, str. Amiral Bălescu nr. 17 se face vinovat de faptul că: în calitatea ce a avut-o de ministru-adjunct la Ministerul de Finanțe, a dus o acțiune de subminare a activității productive a întreprinderilor socialiste, de favorizare și întărire a elementelor capitaliste, precum și o acțiune de subminare a măsurilor de pregătire și efectuare a reformei bănești din ianuarie 1952, toate acestea în scopul de a submina regimul democrat-popular din R.P.R., ceea ce constituie infracțiunea de sabotare a propășirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16 din 15 ianuarie 1949, cu modificările ei ulterioare, comb. cu art. 1 din C.P.

3. — SOLYMOS IVAN, născut la 14 decembrie 1915, în orașul Zalău, regiunea Cluj, cetățean român, de profesie avocat, cu ultimul domiciliu în București, str. Dr. Sion nr. 16, se face vinovat de faptul că în calitatea ce a avut-o de vice-președinte al Centrocoop-ului a dus o acțiune de subminare a economiei naționale și a pregătirii și efectuării reformei bănești din ianuarie 1952, toate acestea în scopul subminării regimului democrat-popular al R.P.R., ceea ce constituie infracțiunea de sabotare a propășirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16 din 15 ianuarie 1949, cu modificările ei ulterioare, comb. cu art. 1 din C. P.

Acuzatul SOLYMOS IVAN se face vinovat și de faptul că în primăvara anului 1944, în calitate de jurisconsult al poliției hortiste din jud. Sălaj, a redactat și contrasemnat ordinul de deportare a 362 locuitori evrei, care în majoritate au fost exterminați în lagărele hitleriste, fapte ce constituie crimă contra umanității prev. și ped. de art. 3 lit. c. din Decretul nr. 207 din 20 august 1948, cu modificările sale ulterioare.

4. — CERNICICA DUMITRU, născut la 28 februarie 1915, în orașul Sighet, regiunea Baia Mare, de profesie subinginer, cu ultimul domiciliu în București, str. Pictor Negulici nr. 20, se face vinovat de faptul că în calitatea ce a avut-o de președinte al Comitetului pentru Prețuri și apoi de prim vice-președinte al Centrocoop-ului, a dus o acțiune de subminare a economiei naționale și a pregătirii și efectuării reformei bănești din ianuarie 1952, în scopul subminării regimului nostru democrat-popular, fapte ce constituie infracțiunea de sabotare a propășirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16 din 15 ianuarie 1949, cu modificările ei ulterioare, comb. cu art. 1 din C. P.

Disponem trimiterea în judecată a acuzaților de mai sus, aflați în stare de arest.

PROCUROR MILITAR,
Colonel de Justiție
ss. Ripeanu Grigore

265

Rechizitoriul

PROCURORULUI COLONEL DE JUSTIȚIE RÎPEANU GRIGORE
SUSȚINUT ÎN ȘEDINȚA DIN 7.X.1954 ÎN FAȚA COLEGIULUI MILITAR
AL TRIBUNALULUI SUPREM AL R. P. R.

Tovarășe președinte, tovarăși judecători,

Istoria timpului nostru dovedește prin numeroase exemple că toți aceia care au încercat, pe față ori în ascuns, să se împotrivescă voinței neștrămutate de libertate și de pace a popoarelor descătușate din robia capitalistă au fost striviți, fără excepție, de pumnul viguros și hotărît al acestor popoare.

Procesul de față confirmă o dată mai mult această învățătură a istoriei.

O bandă de dușmani ai poporului nostru răspund astăzi în fața judecății pentru fărădelegile lor, pentru atentatul criminal pe care l-au organizat la viața și libertatea poporului român.

Acuzații din boxă, sub masca înșelăciunii și a fățarniciei, s-au strecurat în posturi înalte în statul nostru democrat-popular. Ei și-au organizat loviturile criminale dinăuntru. Ei au încercat să împlinte cuțitul pe la spate poporului nostru muncitor!

De aceea indignarea, ura pe care o nutrește poporul nostru împotriva acestor ticăloși este atât de clocotitoare!

În timp ce clasa muncitoare și întregul popor muncitor, sub conducerea partidului, mobilizând toate forțele creatoare din țară, au trecut la realizarea măreței opere de construire a socialismului, acuzatul LUCA VASILE, în fruntea bandei sale criminale, a organizat și înlăptuit acte criminale împotriva economiei noastre naționale, împotriva socialismului în creștere.

Fostul sergent al diviziei militare de represiune contrarevoluționară de acum 36 de ani, care se fălea că a tras cu mitraliera pînă ce i s-a înroșit țeava împotriva detașamentelor armatei roșii maghiare, fostul agent provocator al siguranței burghezo-moșierești și fasciste, a devenit inițiatorul și organizatorul unei acțiuni contrarevoluționare îndreptate spre sugrumarea din față a mlădițelor socialismului, spre readucerea la putere a acelor care l-au plătit și pe care i-a slugărit întreaga viață cu cel mai dezgustător servilism.

Dar experiența a dovedit că istoria nu poate fi întoarsă înapoi și că cei care se așază de-a curmezișul mersului ei invincibil înainte sînt călcați și nimiciți ca niște viermi ai pămîntului.

Cine sînt acuzații din boxă? Cine este acest LUCA VASILE?

De foarte multă vreme LUCA a fost sluga plătită a celui mai odios organ de opresiune creat de burghezie și moșierime — siguranța —, ciinele de pază al regimurilor burghezo-moșierești și fasciste din țara noastră.

Încă din tinerețe LUCA a căutat să-și afirme tot devotamentul său față de regimul de jaf și exploatare burghezo-moșieresc. În 1918, întors din războiul imperialist în care fusese voluntar, s-a înrolat, tot voluntar, în așa-zisa „gardă națională” și curînd după aceea, de asemenea voluntar, într-o bandă contrarevoluționară, înarmată și organizată militarăște, a reacțiunii maghiare, care avea menirea să mențină „ordinea” burghezo-moșierească, să apere pozițiile magnatilor împotriva luptei revoluționare a clasei muncitoare și a poporului muncitor, împotriva tinerei dictaturi proletare care s-a instaurat în 1918 în Ungaria.

În aceste detașamente militare contrarevoluționare a făcut acuzatul LUCA școala crimei! Acolo, în atmosfera tulbure de șovinism și de ură antiproletară, anticomunistă, s-a format LUCA VASILE ca dușman de moarte al clasei muncitoare, al comunismului. El și-a pătat mîinile cu sîngele muncitorilor în acțiunile represive ale acestor detașamente, în actele teroriste săvîrșite contra muncitorimii, în atacurile mișelești date contra detașamentelor armatelor roșii maghiare și contra tinerelor Soviete locale din acel timp.

Acuzatul LUCA VASILE a declarat aici în ședință următoarele:

„În toamna anului 1918 m-am înrolat ca voluntar în divizia secuiască, care era o formație contrarevoluționară. La sfîrșitul anului 1918, compania din care făceam parte a fost trimisă la Ciucea pentru men-

ținerea ordinii. Ne-am retras apoi la Satu Mare, unde am participat de asemenea la acțiunile de menținere a ordinii. Cîl timp am stat în Satu Mare diferite companii au ieșit pentru a menține ordinea împotriva muncitorilor; am participat și eu o dată, cu unitatea de mitraliere din care făceam parte, la o acțiune de ordine la căminul muncitoresc din Satu Mare“.

Cu privire la acțiunile contrarevoluționare desfășurate de detașamente militare de represiune a mișcării revoluționare în 1919, la care a participat și el, LUCA a declarat:

„Divizia secuiască și-a dat la iveală pe deplin adevărata sa față contrarevoluționară nu numai prin faptul că a deschis drumul armatei române pentru a înăbuși revoluția din Ungaria, dar și prin aceea că în multe locuri a atacat detașamente ale armatei roșii maghiare. Pe drum, în localitățile pe unde am trecut, au fost dizolvate, sub presiunea amenințărilor noastre, Sovietele locale și au fost reînstituite autoritățile burgheze. Am participat personal la dizolvarea Sovietului din Bereghasz, instalînd mitraliere pe piața din fața Sovietului, gata să trag dacă garda roșie s-ar opune. Astfel a fost dezarmată garda roșie și a fost dizolvat Sovietul sub amenințarea trupelor noastre. Într-o gară de cale ferată am fost scoși împotriva unui detașament al trupelor roșii. Am participat și la această acțiune contrarevoluționară cu grupul meu de mitraliere“.

Caracterul contrarevoluționar al acestei formații militare represive îndreptate împotriva muncitorimii și țărănimii muncitoare, precum și faptele de călău ale lui LUCA în serviciul contrarevoluției au fost arătate și de martorii Bodo Ladislau, Racz Ianoș, Matyas Petru și Denes Ladislau.

După evenimentele istorice din anii 1918—1919, acuzatul LUCA nu a încetat activitatea contrarevoluționară, ci anii 1918—1919 au fost numai începutul pătat de sînge al carierei de dușman jurat al maselor muncitoare a acestui criminal odios.

Cu șiretenie iscusită, cu fățarnicie LUCA s-a strecurat în mișcarea muncitorească. El a pătruns încet, pe neobservate, ca viermele care pătrunde și se face nevăzut în mărul care se coace pe pom.

Ca și criminalii de profesie, care știu să ascundă urmele crimei, LUCA a avut grijă să-și ascundă cît mai bine labele pătate de sînge muncitoresc.

„Mai tîrziu, în Partidul comunist — declară acuzatul LUCA —, pentru a ascunde activitatea mea contrarevoluționară, am ascuns participarea mea în divizia secuiască și în acțiunile ei contrarevoluționare“. Dar dacă la început el a ascuns faptele sale

criminale și s-a tupilat, pentru ca să se poată strecura pe neobservate în mișcare, mai tîrziu acest criminal a încercat cu o nerușinare revoltătoare și un cinism nemaipomenit să-și falsifice trecutul, să lipească peste petele de sînge o etichetă mare de luptător progresist, împopoțonîndu-se cu aureolă de erou. Într-o autobiografie a sa, LUCA a mers pînă acolo cu neobrăzarea încît a afirmat că a fost „soldat roșu“!

Adevăratul lui rol în perioada de făurire și de călire a partidului a fost rolul infam și dezgustător de trădător odios în slujba siguranței!

În adevăr, în 1924, cînd mișcarea revoluționară a clasei muncitoare a primit o lovitură grea și dureroasă prin trecerea partidului în ilegalitate, cînd luptătorii comuniști duceau, sub cea mai crîncenă teroare dezlănțuită de organele siguranței, o luptă plină de grele sacrificii pentru a apăra viața și libertatea poporului, a acestui popor supt și stors pînă la vlăguire de către capitaliști și moșieri — ce a făcut LUCA VASILE? El s-a pus la dispoziția siguranței, cu plată, pentru a o sprijini cu informații și cu acte de provocare în acțiunea scelerată de reprimare dusă de guvernele burghezo-moșierești contra mișcării revoluționare. Iată cine este LUCA, iată care este adevăratul său rol!

„Nu m-a forțat nimeni și nimic să consimt a deveni agent al siguranței — declară cu cinism LUCA —. Eram un dușman al clasei muncitoare și al partidului, așa că pentru siguranță era ușor să mă cumpere pe o chestiune oarecare, cu promisiuni de viață ușoară...“

După propriile sale arătări, făcute aici în ședință, LUCA a dat în această perioadă o serie întreagă de informații organelor de siguranță din Brașov, predîndu-le chiar și scrisori ale membrilor Comitetului Central al Partidului Comunist din România.

Iată ce declară el în fața tribunalului:

„În acest scop, agentul VOINEA m-a pus în legătură cu șeful siguranței din Brașov, anume PREDA ZAMFIR, căruia i-am dat informații în cursul anului 1924, informații verbale în legătură cu activitatea partidului și cu munca de partid, ilegală în fapt, din acea perioadă. Lui PREDA ZAMFIR i-am predat două scrisori provenite de la organele superioare de partid, bănuiesc de la Comitetul Central al partidului“.

În realitate LUCA VASILE a vîndut aceste scrisori siguranței. În această privință el a declarat:

„Pentru fiecare scrisoare am primit cîte 500 lei de la șeful siguranței“.

LUCA a mărturisit și urmările acestei fapte criminale:

„Din aceste scrisori — declară LUCA — siguranța a putut afla extrem de multe

lucruri despre persoanele din C.C. al P.C.R., despre alții din alte regionale de partid și despre desfășurarea muncii organizatorice și de activitate ilegală a partidului și să pregătească lovitura aceea pe care a dat-o în decembrie 1924, cu ocazia împrăștierii manifestelor, făcând arestări masive în întreaga țară“.

Legăturile lui LUCA VASILE cu organele siguranței din Brașov în cursul anului 1924 sînt confirmate și de martorii VOINEA SEPTIMIU, GABOR ARPAD, ZDRAFCU ERACLE, foști polițiști la siguranța din Brașov în acea perioadă.

De-a lungul carierei sale de agent provocator LUCA a fost de cîteva ori arestat de formă, pentru a induce în eroare și a i se camufla activitatea criminală. Cu ocazia arestărilor din decembrie 1924, a fost „arestat“, chipurile, și LUCA la Brașov; la cercetări a făcut, bineînțeles, declarații pînă la cele mai mici detalii despre acțiunea de difuzare a manifestelor și a dat pe mîna călăilor de la siguranță pe toți activiștii și muncitorii care au luat parte la această acțiune a partidului.

Acuzatul LUCA a declarat aici următoarele:

„Agentul VOINEA, care îmi cunoștea legăturile cu siguranța, m-a recomandat inspectorului de siguranță ZACHIU, care m-a cercetat și el. Lui ZACHIU i-am făcut declarații complete asupra organizației partidului și caracterizez că am dezorganizat munca ilegală a partidului, deoarece am dat pe toți membrii Comitetului Central pe care îi cunoșteam“.

O serie de martori dintre aceia care au fost arestați și schingiuiți de siguranță în decembrie 1924, ca Györke Alexandru, Köteles Ilona, Stieber Ioan, Popovici Gheorghe, au învederat faptul că LUCA a trădat toate legăturile sale siguranței. Din depozițiile martorilor Stieber și Popovici, care au fost cercetați la siguranța din Petroșani, rezultă că chiar și acolo la Petroșani cei arestați erau mereu avertizați că vor fi confrunțați cu LUCA, ceea ce ajunsese pentru ei o adevărată amenințare.

Dar cum putea fi altfel decît o adevărată amenințare această „confruntare“ cu LUCA VASILE, și care să devină apoi pentru cei arestați o chinuitoare obsesie, un înspăimîntător strigoi venind din întunecimile de grotă ale siguranței, cînd iată ce declară LUCA însuși:

„Prin denunțarea cadrelor importante ale partidului am înlesnit siguranței de a da o lovitură zdrobitoare partidului clasei muncitoare“.

În septembrie 1925 LUCA a semnat un angajament scris față de siguranță:

„Am scris — declară acuzatul LUCA — în sensul că mă angajez ca în slujba siguranței să duc lupta împotriva mișcării comuniste, că mă angajez de bunăvoie, ne-

forțat de nimeni, că voi îndeplini toate instrucțiunile inspectorului ZACHIU și că despre înțelegerea noastră nu voi spune nimic nimănui“.

„Am primit în acest sens — precizează LUCA — 1.500 sau 2.000 lei (cu ocazia semnării angajamentului)“.

Martorul MUNTEANU ION, fost agent la siguranța din Brașov în acea perioadă, confirmînd că LUCA a dat angajament scris inspectorului de siguranță ZACHIU, a declarat următoarele:

„Colaborarea lui LUCA cu inspectorul ZACHIU a constat în furnizarea de informații în legătură cu tactica Partidului Comunist Român din ilegalitate și în trădarea unor elemente principale din partid, cu care LUCA avea legături“.

LUCA s-a înțeles cu ZACHIU ca omul de legătură între dîșii în vederea transmiterii informațiilor să fie VARGA GAVRIL, un frate al acuzatului LUCA și pe care el l-a pus în contact cu ZACHIU. Confirmînd acest fapt, VARGA GAVRIL a declarat:

„Cu această ocazie, inspectorul de siguranță ZACHIU a oferit fratelui meu salar lunar, însă nu-mi amintesc suma“.

Ani de zile LUCA a transmis direct sau prin VARGA informații inspectorului de siguranță ZACHIU. Martorul MUNTEANU ION, fostul agent, confirmă că pe baza informațiilor primite de la VARGA a întocmit el rapoartele informative din 1929, care au fost aduse aici în ședință și au dovedit activitatea criminală a lui LUCA.

Activitatea criminală de agent informator al siguranței pe care a desfășurat-o LUCA, direct ori cu ajutorul fratelui său, nu a putut să nu lase urme chiar și în documentele scrise ale siguranței. A fost citită aici în ședință adresa siguranței din Brașov din 19 octombrie 1925 către Direcția generală a siguranței. Iată conținutul unui pasaj din acest document:

„Atît LUCA VASILE cît și VARGA GABOR ne-au declarat la timp că au credea că numele de «MOLNAR» este conspirativ și că altul este numele adevărat al acestui curier“.

Documentele n-au glas, ele nu strigă, dar ele au o mare calitate: nu uită în decursul vremii nimic din ceea ce li s-a încredințat.

Acuzatul LUCA VASILE a primit din partea inspectorului de siguranță ZACHIU o serie de instrucțiuni, pe care, după cum vom vedea, le-a executat cu fidelitate. Iată ce a declarat LUCA însuși în această privință:

„ZACHIU m-a instruit că eu trebuie să rămîn în mișcare și că nimeni nu trebuie să știe că eu fac servicii pentru siguranță. Mi-a făgăduit că nu va afla nimeni nimic de la siguranță și că siguranța va arija scăparea mea în scurt timp din în-

chisoare și-mi va plăti bani pentru serviciile ce voi face siguranței; că mă va plăti și în timpul cât voi sta în închisoare; în schimb eu să dau siguranței informații și din închisoare asupra activității celor arestați, asupra legăturilor lor cu cei de afară, în special fire care duc la organe importante ale partidului și spre C.C. al P.C.R.“.

Ce rezultă de aici? Pentru a nu putea fi compromis în fața mișcării, pentru a înlătura suspiciunile lăsate în urma arestării din decembrie 1924, pentru a crea condiții favorabile ridicării lui LUCA în mișcare și a folosirii lui într-o măsură și mai mare în viitor, siguranța a găsit necesar ca LUCA să fie trimis cu zarvă la închisoare.

Dându-și seama de calibrul achiziției făcute în persoana lui LUCA, inspectorul ZACHIU l-a trimis siguranței generale, subinspectorului general al siguranței BÂNCIULESCU TEODOR. Acesta l-a expediat pe LUCA la închisoarea Jilava, unde urma să-și exercite în continuare mîrșavul rol de informator și provocator.

„BÂNCIULESCU — declară acuzatul LUCA — mi-a promis că nu voi sta mult în închisoare, dar deocamdată trebuie să fiu deșus la Jilava; că voi fi recomandat administrației închisorii ca să se poarte bine cu mine. Că de acum înainte, el, BÂNCIULESCU, va ține legătura cu mine și va cere de la mine informațiile de care are nevoie din închisoare. Eu i-am promis lui BÂNCIULESCU că voi face tot ce mi se cere“.

În legătură cu activitatea criminală de agent informator și provocator pe care a desfășurat-o printre luptătorii revoluționari deținuți în penitenciarul Jilava, LUCA a precizat aici următoarele:

„În 1925 am dat lui BÂNCIULESCU informații, printr-un agent pe care el îl trimitea la penitenciar, despre colectivul deținuților. Mai târziu BÂNCIULESCU mi-a făcut legătura cu ajutorul de comandant al închisorii, pentru transmiterea informațiilor, deoarece era greu de făcut legătura prin agent. Tot în 1925 am fost dus o dată la BÂNCIULESCU la siguranța generală, pentru a recunoaște un arestat neidentificat și am recunoscut în acest arestat pe un membru al Comitetului Central al partidului din acel timp. Am mai avut o întâlnire cu BÂNCIULESCU în 1927, când el mi-a cerut să conving colectivul comuniștilor deținuți să înceteze o grevă a foamei“.

„Procesul“ lui LUCA VASILE s-a judecat în februarie 1928, când el a fost achitat. Martorul HOTINEANU ROMULUS, în acel timp procuror militar, a declarat că organele siguranței generale au intervenit în acest scop la Consiliul de război.

„În rechizitoriul oral pe care l-am susținut în acest proces — declară HOTINEANU — am vorbit foarte puțin de LUCA, pentru a da posibilitate judecătorilor să-l achite“.

Ieșind din închisoare, acuzatul LUCA și-a îndeplinit cu scrupulozitate misiunea dată de siguranță, furnizînd periodic informații lui ZACHIU.

În august 1928 LUCA a fost delegat de organizația de partid din Brașov la Congresul al IV-lea al P.C.R. După ce a luat contact cu C.C. al partidului și și-a pregătit plecarea, a raportat inspectorului ZACHIU despre toate acestea. În declarațiile sale acuzatul LUCA evocă acest moment ca ceva deosebit de important în activitatea sa criminală:

„Singur m-am dus la ZACHIU și încă într-o împrejurare care caracterizează cu ce dușmănie loveam în P.C.R. Era noapte. Sosind cu trenul la Brașov, trebuia să plec neapărat cu trenul următor la București, pentru a întâmpina pe delegați. La siguranță nu era decît MUNTEANU, agentul de serviciu, căruia i-am cerut să anunțe pe inspectorul ZACHIU că am ceva foarte urgent de comunicat. MUNTEANU n-a vrut să turbure pe inspectorul ZACHIU așa de târziu. Eu atunci i-am spus lui MUNTEANU că este un interes de stat și l-am obligat, am ordonat lui MUNTEANU să-l scoale și din pat pe ZACHIU. Am scos astfel pe ZACHIU din pat și i-am denunțat organizarea congresului“.

Iată cu ce zel își îndeplinea LUCA mîrșava misiune de agent provocator.

În urma informației primite, ZACHIU a organizat telefonic o întâlnire lui LUCA cu subinspectorul general BÂNCIULESCU la București, unde acuzatul LUCA i-a făcut acestuia un raport detaliat despre pregătirea congresului.

„Lui BÂNCIULESCU — declară acuzatul LUCA — i-am expus cum s-a pregătit congresul. BÂNCIULESCU mi-a spus că ei nu se gîndesc la arestarea delegaților și că vom putea face liniștiți congresul... BÂNCIULESCU mi-a cerut să informez siguranța despre tot ce s-a petrecut și despre noul comitet central ales...“.

După ce LUCA VASILE a participat la Congresul al IV-lea al partidului, unde a reușit să se strecoare în Comitetul Central al P.C.R., acuzatul LUCA s-a prezentat la inspectorul ZACHIU și ulterior la subinspectorul BÂNCIULESCU, dîndu-le informații complete despre felul cum au decurs lucrările congresului.

„M-am reîntors acasă la Brașov — declară acuzatul LUCA. — După cum s-a stabilit, în mișcare nu am dat nici o dare de seamă asupra congresului. Am dat însă la siguranță“.

Cinismul acestei declarații caracterizează pe

deplin pe autorul faptelor, acest criminal, căruia orice urmă de scrupule îi este necunoscută.

„După ce am informat și pe BÂNCIULESCU despre congres și i-am arătat că acum încep activitatea — declară în continuare acuzatul LUCA — am discutat cu BÂNCIULESCU asupra creării unei legături permanente între mine și siguranță, spre a nu fi nevoit să viu personal la siguranță sau la el acasă“.

Acțiunile criminale desfășurate în toată această perioadă de acuzatul LUCA VASILE au fost deosebit de intense. Întreaga activitate a partidului, ședințe, discuții, probleme, hotărâri, instrucțiuni, documente și materiale ale presei ilegale de partid, într-un cuvânt tot ce ajungea la cunoștința sau în mîna lui LUCA, ajungeau în urmă la cunoștința sau în mîna lui BÂNCIULESCU. O serie întreagă de acte de provocare făcute de LUCA au dus direct la arestarea a numeroși activiști de partid sau ai organizațiilor de masă. În timpul acesta LUCA ducea o viață ușoară, o viață de huzur, pe baza simbriei date de siguranță, viață de huzur care nu cunoștea decît rare întreruperi, cînd era necesară înscenarea vreunei „arestări“ a lui LUCA, în scopul de a-l feri de demascare.

El a declarat în fața tribunalului următoarele :

„După congres am continuat să țin legătura cu siguranța, am dat tot felul de informații asupra activității partidului, și prin înșelarea conducerii am determinat — din ordinul siguranței — prezentarea la proces a Haiei Lifschitz. Rezultatul a fost că Haia Lifschitz, după o grevă a foamei de 40 de zile pentru aplicarea amnistiei, a murit. Port răspunderea pentru moartea lui Haia Lifschitz“. „În această perioadă am participat, împreună cu BÂNCIULESCU și cu șeful lui, la o discuție în rîs și bătaie de joc asupra procesului de la Cluj. În discuție am participat și eu la fixarea pedepselor pentru cei din proces, spunîndu-mi și eu părerea la cîți ani să fie condamnați, în raport cu activitatea fiecăruia în parte“.

În această perioadă au loc și acțiunile criminale duse de LUCA VASILE cu prilejul Congresului Sindicatelor unitare de la Timișoara și cu prilejul luptei eroice a minerilor din Valea Jiului.

Strecurat în C.C. al P.C.R., LUCA VASILE, primind sarcina de a lucra la pregătirea, în primăvara anului 1929, a Congresului Sindicatelor unitare de la Timișoara, s-a deplasat în acest scop în diferite orașe din țară. Ajungînd și la Brașov, unde a participat la ședința pentru alegerea delegaților sindicali la congres, acuzatul LUCA s-a prezentat la inspectorul de siguranță ZACHIU, pe care l-a informat despre toate măsurile luate de partid în legătură cu ținerea Congresului de la Timișoara, precum și despre numele delegaților sindicali din Brașov.

Potrivit instrucțiunilor lui ZACHIU, în timpul congresului el a informat organele siguranței, dîndu-le numele tuturor delegaților comuniști care au participat la congres. Iată ce a declarat LUCA :

„Conform promisiunii făcute lui ZACHIU, am luat legătura cu siguranța din Timișoara prin comisarul respectiv, stabilind cu el întîlnirile pentru a preda materialul promis. Am cerut de la delegații comuniști pe care îi cunoșteam, din diferite localități, să-mi dea numele comuniștilor delegați din localitatea respectivă. Din biletele primite de la ei am întocmit o listă, predînd-o, împreună cu biletele, comisarului de siguranță. Astfel am dat siguranței de fapt nu numai o serie de comuniști ce erau activiști sindicali, ci și firul din diferite localități prin care siguranța putea să ajungă la organizația ilegală a partidului“.

Dar activitatea criminală a acuzatului LUCA VASILE cu prilejul Congresului de la Timișoara nu s-a mărginit numai la această trădare. El a săvîrșit și o serie de provocări, datorită cărora rezistența muncitorilor de la căminul muncitoresc din Timișoara a fost înăbușită în sînge.

Iată ce declară martorul Mihăileanu Alexandru :

„Atitudinea suspectă a lui LUCA VASILE în timpul Congresului de la Timișoara se concretizează în următoarele acțiuni și fapte :

— A dus tratative cu siguranța pentru amînarea congresului, situîndu-se astfel pe linia contrarevoluționară adoptată de MÜLLER COLOMAN. Astfel s-a ajuns la situația că congresul a fost amînat — conform înțelegerii lui LUCA și MÜLLER cu siguranța — cu două zile, ținîndu-se în timpul sărbătorilor de paști, cînd muncitorimea nu putea să fie mobilizată pentru apărarea congresului împotriva atacurilor siguranței.

— Faptul că LUCA VASILE, în toiul luptei de la căminul muncitoresc împotriva siguranței, a ridicat batista albă în semn de predare și de încetare a rezistenței nu este altceva decît un alt act provocator.

— Atunci cînd s-au produs arestările a fost arestat și LUCA VASILE, însă nu a fost încarcerat împreună cu grupul din care făceam și eu parte. Știu că LUCA VASILE a fost pus în libertate înaintea tuturor celorlalți, fapt care a surprins pe majoritatea celor arestați. A surprins și faptul că LUCA nu a fost bătut“.

În același sens sînt și declarațiile martorilor Mataysz Petru, Heigl Ioan, Iles Barbara și alții.

După congres conducătorii Consiliului gene-

ral al Sindicatelor unitare au fost trimiși în judecată. LUCA VASILE a fost disjuns din proces din ordinul siguranței, primind dispoziții să nu se prezinte la dezbateri. Faptul acesta a rămas materializat în cele două note ale siguranței date cu multe zile înainte de proces și în care se face specificarea că LUCA nu se va prezenta la proces.

Intr-un fel tot atât de murdar a trădat acuzatul LUCA VASILE și acțiunea eroică din 1929 a minerilor din Valea Jiului.

În iulie 1929 LUCA a fost trimis în Valea Jiului cu sarcina de a organiza și conduce acțiunea de luptă a minerilor cu ocazia zilei de 1 august.

Ce a făcut LUCA după ce a primit această sarcină importantă? S-a dus la subinspectorul general al siguranței BANCIULESCU, pentru a-l informa de sarcina primită.

„BANCIULESCU — declară LUCA — mi-a comunicat că pot merge în Valea Jiului, dar să nu fac nici o acțiune și să informez siguranța la timp în cazul când muncitorii ar încerca să organizeze vreo acțiune“.

Îndeplinind întocmai instrucțiunile siguranței, LUCA a încercat prin toate mijloacele să împiedice grevele din Valea Jiului. În cadrul consfăturilor pe care le-a avut cu activiștii de partid și sindicali din Valea Jiului, el le-a sugerat să nu recurgă la greve, dând instrucțiuni să înlocuiască acțiunile de luptă cu mici adunări pe grupe, cu scurte prelucrări asupra importanței zilei de 1 august și atât.

Dar lupta muncitorilor exploatați și chinuți nu putea fi împiedicată de nici o manevră criminală. Cuvintele veninoase ale lui LUCA nu aveau putere, nu răsuna, nu pătrundeau și nu trezeau nici un ecou acolo, în fundul pământului, unde minerii supti de foame și boală smulgeau prin muncă istovitoare și sub primejdia neîncetată a morții năpraznice aurul negru. Aur era pentru capitaliști, negru pentru mineri, negru tot ceea ce era rezervat minerilor, viața lor și a familiei lor.

Când criminalul lacheu al siguranței și-a dat seama că nu poate îndeplini misiunea dată de BANCIULESCU, când la o ședință ținută a aflat că la Lupeni minerii sînt pe punctul de a începe greva și că nimeni nu se poate împotrivi voinței lor hotărîte de luptă, a comunicat toate acestea siguranței și a părăsit Valea Jiului. Iată ce spune el însuși în instanță :

„Primind ordin de la siguranță să părăsesc Valea Jiului, m-am conformat. A doua zi după plecarea mea greva a izbucnit și personal mă simt răspunzător că, prin trădarea mea, sînt părtaș la represiunea sîngeroasă pe care au suferit-o muncitorii din Valea Jiului“.

Informațiile date de el atunci siguranței și-au

găsit reflectarea și în documentele siguranței. Într-unul din aceste documente se spune direct :

„După ultimele rapoarte primite de la LUCA VASILE, care conduce acțiunea comunistă în Ardeal, rezultă că elementele comuniste de pe Valea Jiului au fost foarte bine organizate în ultimul timp“.

Toate acestea nu l-au împiedicat pe LUCA să dea ulterior o declarație în care să afirme, așa cum ați auzit aici, că greva de la Lupeni ar fi fost opera unor „agenți din afară“. Nimic nu i se părea lui LUCA prea josnic atunci cînd era vorba de a-și sluji patronii !

În octombrie 1929 acuzatul LUCA VASILE a primit sarcina de la partid să participe la o ședință a Internaționalei Sindicale. Curînd după aceasta a avut loc o înscenare de „arestare“ a lui LUCA, iar cu acest prilej LUCA a furnizat lui BANCIULESCU precum și inspectorului general de siguranță IONESCU VINTILA informații despre apropiata ședință a Internaționalei Sindicale.

Dar nu numai atât. LUCA a dat pe mîna siguranței și pe delegatul Internaționalei Sindicale care venise pentru alegerea delegaților la Congresul al V-lea al Internaționalei Sindicale.

Ca mîrșav agent provocator al siguranței și folosind în chip criminal funcțiile pe care i le încredințase mișcarea revoluționară, aceea de membru în Biroul Politic al C.C. al P.C.R. și aceea de secretar general al Sindicatelor unitare, acuzatul LUCA VASILE împreună cu MARCEL PAUKER (LUXIMIN), un vechi dușman al clasei muncitoare, troțkist și unealtă a siguranței, au fost promotorii luptelor fracționiste fără de principii, care au urmărit slăbirea capacității de luptă a partidului prin spargerea lui și a organizațiilor de masă și deconspirarea în fața siguranței a cadrelor partidului.

Ascultați ce spune însuși LUCA vorbind despre rolul pe care l-a jucat atunci :

„Adevăratul meu rol pe care l-am avut în luptele fracționiste este acela de mandatar al siguranței“.

Încă de pe la sfîrșitul lunii septembrie 1929, acest criminal a început să discute cu BANCIULESCU despre lupta fracționistă :

„Cu acea ocazie — a declarat LUCA VASILE — cînd BANCIULESCU s-a interesat ce se mai petrece în C.C. al P.C.R. eu am spus că sînt certuri între PAUKER și BARBU, că C.C. s-a împărțit în două tabere și trebuie să fie lăsați în pace, că distrug ei singuri Partidul comunist“.

LUCA făcea parte din grupul lui PAUKER și era cel mai apropiat colaborator al acestuia. Siguranța a sprijinit pe PAUKER și pe LUCA în acțiunile lor banditești. Iată ce spune LUCA în continuare, relatînd împrejurările petrecute după apariția articolului lui PAUKER din iulie 1930, prin care lupta fracționistă devenise deschisă :

„Am fost invitat la siguranță, la BĂNCIULESCU și VINTILA IONESCU, care m-au întâmpinat supărați de ce nu am informat siguranța mai dinainte despre apariția articolului lui PAUKER. Am cercetat acum situația din C.C. și anume care grup are șansa de a avea majoritatea partidului și pe care grup să-l susțină siguranța. Eu am arătat că U.T.C. și C.G.S.U. sînt de partea noastră, că noi vom exclude pe BARBU și pe partizanii lui din partid... Am cerut siguranței să sprijine grupul lui PAUKER, arătînd că eu voi informa siguranța despre desfășurarea luptei și despre cei care susțin pe BARBU“.

Activitatea lui LUCA în cadrul luptei fracționiste s-a materializat într-o serie întreagă de acte criminale, care ținteau la slăbirea unității partidului. Să-l lăsăm pe LUCA să vorbească el însuși:

„Eu, pe baza înțelegerii cu PAUKER și DORI GOLDSTEIN, am făcut deplasări în țară, atît pe linie de partid cît și pe linie sindicală, pentru a atrage organizațiile de partid și sindicale de partea acestui grup. Am scris și articole în ziarul sindical și am pus la dispoziția grupului fracționist PAUKER presa sindicală.

Siguranța a aprobat acțiunile mele de a crea comitete de partid paralele și introducerea în partid a diferitelor elemente dușmănoase partidului“.

LUCA a primit și sume de bani de la siguranță, în scopul de a sprijini grupul PAUKER. Iată ce a declarat LUCA:

„Pentru întreaga activitate de sprijinire a grupului PAUKER eu am primit de la siguranță 10.000 lei“.

Cînd lupta fracționistă a fost înlăturată și LUCA a fost și el înlăturat din C.C., alegîndu-se o conducere nouă pentru lichidarea fracționismului din partid, acest criminal a informat siguranța despre toate acestea:

„Am dat în mîna siguranței și organul nou, care avea menirea de a repara ceea ce am stricat noi prin lupta fracționistă și în special eu ca agent provocator“.

După cum se vede clar, LUCA a jucat un rol criminal în luptele fracționiste, acționînd ca mandatar al siguranței în vederea distrugerii Partidului comunist, în vederea deconspirării cadrelor sale cinstite, cu scopul de a lipsi clasa muncitoare și întregul popor de un conducător în momentul cînd burghezia și moșierimea romînă se pregăteau să instaureze fascismul.

Despre activitatea criminală a lui LUCA VASILE în cadrul luptei fracționiste au vorbit elocvent aici în ședința martorii Weisz Arpad și Eșanu Sabina, care au arătat și metodele practice de LUCA pentru atragerea organizațiilor sindi-

cale și de partid în luptele fracționiste fără de principii.

Fără a i se fi cunoscut activitatea trădătoare de agent al siguranței, LUCA VASILE a fost trimis atunci la munca de jos pentru activitate fracționistă. Dar el a reușit, datorită experienței sale de vechi provocator, să se strecoare din nou pînă în funcția de secretar al Consiliului general al Sindicatelor unitare. Legăturile cu siguranța le-a continuat prin BĂNCIULESCU.

În 1933, în scopul de a i se acoperi activitatea trădătoare, LUCA VASILE a fost „implicat“ într-un proces politic și condamnat în lipsă la 20 de ani de închisoare. La 29 august 1933 el a fost arestat de către fostul comisar șef TURCU NICOLAE de la siguranță, care a început să-l cerceteze. LUCA i-a furnizat lui TURCU o serie de informații despre mișcarea muncitorească. Dar ce informații! El a ținut lui TURCU adevărate lecții despre organizarea luptei sindicale, după cum singur le caracterizează în declarațiile sale și după cum rezultă și din declarațiile lui TURCU NICOLAE, care a fost ascultat aici ca martor.

Ce s-a ales din cei 20 de ani de închisoare? Mai nimic. După cîteva rejudecări, pedeapsa i s-a redus la 5 ani și 6 luni. Dar încă înainte de a le termina de executat, LUCA ajunge din nou, cu sprijinul trădătorului FORIȘ, în C.C. al P.C.R.

Cînd a ieșit din închisoare în 1939, acuzatul LUCA se socotea ferit de orice demascare. Putea din nou să pornească la treabă. În aceste condiții el a reluat legătura cu inspectorul general de siguranță IONESCU VINTILĂ prin fostul comisar TURCU și a lucrat cu aceștia ca agent provocator, sub numele acoperit de „TOMA“, furnizînd informații, între care și un însemnat raport de activitate al C.C. al P.C.R. În această perioadă LUCA a fost plătit de siguranță cu un salariu lunar de 8.000 lei.

Audiat ca martor, TURCU NICOLAE a arătat aici toate aceste fapte. Dar și acuzatul LUCA le-a recunoscut în mod complet.

Fostul agent de siguranță, dușman de moarte al Partidului comunist și al clasei muncitoare, LUCA VASILE și-a continuat și după 23 August 1944 activitatea ticăloasă de trădător al intereselor muncitorimii, desfășurînd o activitate fracționistă și contrarevoluționară.

Acuzatul LUCA a recunoscut această acțiune criminală:

„Este adevărat — spune el — că eu, împreună cu ANA PAUKER și TEOHARI GEORGESCU, am format un grup fracționist în sînul C.C... În mod practic această platformă fracționistă s-a manifestat cu ocazia ședințelor Secretariatului și a Biroului Politic, cînd se discutau

probleme de partid și de stat. De multe ori se întâmpla că, înainte de a trata aceste probleme în plenul ședinței, am discutat în prealabil cu ANA PAUKER și TEOHARI GEORGESCU, fixînd părerea și poziția noastră în privința rezolvării acestor probleme“.

Mai departe LUCA spune :

„De asemenea am arătat că în mod practic eu obișnuiam să iau primul cuvîntul la ședințe ; astfel, prin felul în care analizam și discutam problemele, propriuzis și trasam modul de rezolvare. În acest sens am fost susținut de ANA PAUKER și TEOHARI GEORGESCU. În general cînd s-a ivit vreo problemă în a cărei susținere a fost interesat careva dintre noi, au fost mobilizați și ceilalți doi și în astfel de cazuri am luat poziție comună în vederea sprijinirii acestei măsuri anti-partinice.

Natural că în cursul activității grupului nostru fracționist au fost momente cînd am luat toți trei poziție comună și coordonată în contra liniei și hotărîrilor partidului“.

Ce au urmărit oare prin aceasta ? Iată ce spune LUCA :

„...În mod conștient și cu intenția de a ne asigura conducerea partidului și a statului am pus împreună bazele unei activități fracționiste, care mai tîrziu a căpătat o formă organizată“.

În aceste scopuri acuzatul LUCA VASILE a dus o activitate susținută pentru a submina autoritatea partidului și a guvernului. Ca secretar general al Frontului Național Democrat el a încercat să pună în umbră rolul partidului, în scopul de a alcătui din F.N.D. o putere centrală condusă de dînsul.

Iată ce declară LUCA :

„Prin activitatea dusă de mine la F.N.D. am căutat și m-am izolat de partid, luînd măsuri peste capul acestuia, punînd în umbră activitatea și forța partidului, cău-tînd a scoate în evidență și a transforma F.N.D.-ul într-o forță centrală condusă de mine“.

LUCA VASILE a căutat să strîngă în jurul său elemente care să-i fie devotate și pe care să se sprijine în acțiunile sale criminale. În acest scop, LUCA — printre altele — a intervenit și pentru punerea în libertate a unor criminali de război fasciști, hortiști.

Una dintre laturile cele mai primejdioase ale activității desfășurate de LUCA VASILE împotriva statului nostru democrat-popular a fost aceea de subminare a economiei noastre naționale.

Ascunzîndu-și trecutul murdar și avînd sprijii-

nul grupului fracționist din care făcea parte, LUCA a reușit să se strecoare în funcțiile de ministru al finanțelor și de vice-președinte al Consiliului de Miniștri.

El și banda sa și-au îndreptat întreaga activitate împotriva politicii partidului și guvernului, cu scopul vădit al restaurării capitalismului în țara noastră. El a vrut să arunce din nou clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în ghiarele hienelor nesățioase din țară și străinătate. El concepea, în mentalitatea sa de vechi lacheu al burgheziei și moșierimii, că aceasta ar mai fi posibil, că vigilența partidului ar mai putea fi înșelată, ca în trecut, că muncitorimea ar mai putea fi batjocorită și că voința de libertate a poporului ar mai putea fi înfrîntă.

S-a înșelat amarnic !

Vigilența revoluționară a conducerii Partidului Muncitoresc Român, a guvernului și a oame-nilor muncii a reușit să demaște fața hidoasă de trădător a lui LUCA.

Asemenea acțiuni criminale ca cele întreprinse de LUCA nu puteau fi săvîrșite de unul singur. El a grupat în jurul său și a cuibărit în conducerea sectorului financiar-bancar și cooperatist, aflat sub conducerea sa, o serie de elemente criminale, care i-au fost unelte devotate, reptile veninoase care abia așteptau și nu mai puteau de nerăbdare să vadă poporul aruncat din nou în împilare, în urma mușcăturilor lor otrăvitoare.

Cine sînt aceștia ? Cine este acest IACOB ALEXANDRU ?

Acuzatul IACOB ALEXANDRU este un dușman vechi al clasei muncitoare, un afacerist veros, strecurat în rîndurile partidului. Încă din anii 1935—1936, cînd i s-au încredințat unele sarcini de partid și sindicale, IACOB ALEXANDRU a început să ducă activitate provocatoare, de slăbire a mișcării revoluționare. În regiunea secuiască și la Satu Mare el a sprijinit elementele oportuniste și dușmănoase mișcării revoluționare și de asemenea a dus o acțiune de canalizare și încadrare a elementelor muncitorești într-o organizație fascistă.

Toate acestea rezultă din declarațiile martorilor Veres Paul, Metiu Ioan și alții.

În mod sistematic IACOB și-a însușit banii mișcării muncitorești. În această privință, din declarațiile martorilor Cosma Vasile, soția lui Jozsa Bela, Hovany Ileana, Kertesz Maia și alții rezultă că în 1943, în timpul arestărilor făcute de către organele siguranței hortiste, acest ticălos folosea în scopuri personale banii mișcării, refuzînd să ajute pe activiști și familiile lor. Cazul luptătorului erou Jozsa Bela și al familiei sale este deosebit de elocvent. IACOB a interzis activistului Cosma Vasile să dea bani lui Jozsa Bela, iar după arestarea și asasinarea acestuia de către organele siguranței hortiste a refuzat să

ajute pe soția lui Jozsa Bela, care era și ea activistă.

În același timp, IACOB întreținea legături cu vîrfurile burgheziei din Ardealul de nord și cheltuia banii, cu cine? Tocmai cu FARCAȘ MAGDA, fiica celui mai mare acționar al fabricii „Dermata“.

Acest bandit a mai întreținut în vremea aceea legături strînse și cu o serie de elemente care au fugit apoi din țară și ulterior au fost demascate ca spioni. Astfel, IACOB a întreținut legături strînse cu HUGO HOMONAY, fost căpitan de stat-major în armata hortistă, cu SCHLEIFER LILI, agentă a gestapoului, cu contele TELEKY BELA și alții.

După eliberarea Ardealului de nord, acuzatul IACOB ALEXANDRU s-a căsătorit cu succesoarea celui mai mare industriaș din Cluj, devenind astfel, de fapt, unul dintre cei mai mari exploatare, una dintre hienele care au stors și împilat pe muncitori pînă la sînge înainte de naționalizarea întreprinderilor, beneficiar principal al acțiunilor întreprinderilor „Dermata“ și „Prima Banat“, al unui mare depozit de drogherie, al unui magazin de încălțăminte și al unor corpuri de casă; iată averea lui, pe care a transformat-o apoi în aur și în dolari, din care a trimis o însemnată parte în străinătate.

LUCA l-a cunoscut bine pe IACOB. I-a cunoscut apucăturile și trecutul. În persoana lui IACOB găsisse omul de care tocmai avea nevoie în acțiunea sa criminală. De aceea el l-a susținut, reușind să-l plaseze în diferite funcții de răspundere, și pînă la urmă l-a adus ca ministru-adjunct la Ministerul Finanțelor. IACOB a devenit astfel cel mai apropiat complice al lui LUCA, mîna lui dreaptă.

Iată ce a declarat LUCA despre IACOB cu ocazia confruntării lor:

„Vreau să fac remarcă că izvorul acțiunilor dușmănoase ale lui IACOB ALEXANDRU, pe lîngă faptul că a fost și influența pe care am exercitat-o asupra lui și directivele pe care i le-am dat, constă și în aceea că el însuși este burghez și a trăit viață burgheză, nerenunțînd la această viață nici în postul de răspundere pe care-l avea în Ministerul de Finanțe. IACOB ALEXANDRU este omul care a luptat consecvent pentru realizarea părerilor și ideilor sale, astfel că acțiunile sale au fost determinate în primul rînd de însăși originea și interesele sale de clasă“.

Cine este SOLYMOS IVAN? Un fascist, criminal de război, strecurat în posturi de răspundere în stat.

În perioada războiului, acest bandit a făcut parte din cadrele poliției hortiste, ca jurisconsult al poliției Zalău. La sfîrșitul lui aprilie și începutul lui mai 1944, cînd guvernul fascist maghiar, prin

269
reprezentantul său, subsecretarul de stat ENDRE LASZLO, a organizat acea acțiune banditească de deportare a întregii populații evreiești din nordul Ardealului în lagărele de exterminare hitleriste, printre cei care la Zalău au colaborat cu fidelitate la săvîrșirea acestei monstruoase crime a fost și SOLYMOS IVAN. Ordonanța de deportare a celor 362 de evrei din orașul Zalău, din care mulți au fost uciși, a fost contrasemnata de el. Acuzatul SOLYMOS IVAN a declarat aici următoarele:

„Această ordonanță a fost semnată și de mine. Pe baza acestei ordonanțe au fost internați în lagăr 362 de evrei din orașul Zalău“.

În același timp SOLYMOS publica în ziarul fascist „Szilagysag“ articole cu caracter naționalist șovin.

După eliberarea Ardealului de nord, acuzatul SOLYMOS s-a strecurat în Uniunea Populară Maghiară și apoi în Partidul comunist, reușind să ajungă primar al orașului Zalău. În această calitate, el a ajutat pe moșieri să se sustragă efectelor reformei agrare, a căutat să apere elementele fasciste de epurație și de răspundere penală pentru activitatea lor în slujba hitlerismului și în același timp a desfășurat o intensă activitate de propagandă fascistă.

În aceeași perioadă, SOLYMOS a intrat în legătură cu LUCA VASILE. Cunoscîndu-i trecutul criminal, LUCA l-a numit în 1947 în funcția de consilier superior administrativ în Ministerul de Finanțe; în decembrie 1948, în funcția de director al Direcției de state și drepturi de personal, iar în martie 1950, susținut de LUCA, el devine vice-președinte al Centrocoopului.

În toate aceste funcții SOLYMOS a introdus linia contrarevoluționară a lui LUCA, a cărui slugă devotată era. Activitatea sa criminală cea mai intensă a fost însă aceea din cooperatie, unde a dus, sub îndrumările lui LUCA, o acțiune de sabotare a schimbului dintre oraș și sat și a aprovizionării clasei muncitoare.

Acuzatul CERNICICA DUMITRU și-a început activitatea într-un cerc troțkist.

Ascunzîndu-și trecutul troțkist, CERNICICA a reușit după 23 August 1944 să se strecoare în funcții de răspundere. LUCA l-a numit în 1947 la Ministerul Finanțelor ca director general al cadrelor. Slugoi devotat al lui LUCA, CERNICICA a început să-l sprijine în activitatea sa antistatală, ceea ce l-a determinat pe LUCA să-l plaseze în funcții tot mai importante, ajungînd în felul acesta președinte al comitetului de prețuri și apoi prim vice-președinte al Centrocoopului.

Acuzatul CERNICICA a dus sub îndrumările lui LUCA o intensă activitate de subminare a economiei naționale, atît în domeniul prețurilor cît și al schimbului economic dintre oraș și sat.

Iată din ce fel de elemente era alcătuită banda lui LUCA. Lepădături, scursuri ale societății! Toți unul și unul, demni de șeful lor, de vechiul agent de siguranță, de călăul mînjit de sîngele muncitorimii.

Nu a trecut mult timp de cînd LUCA a pus mîna pe conducerea Ministerului Finanțelor și au și început dușmanii să se strîngă în jurul său, invadînd Ministerul de Finanțe, sistemul bancar și cooperatist, și acaparînd pozițiile-cheie, sprijiniți de LUCA, iar LUCA sprijinit de grupul fracționist din care făcea parte.

LUCA a spus la interogator următoarele :

„...am căutat să mă înconjur de oameni cu mentalitate și concepții identice cu ale mele“.

Este exact. Și, o dată înconjurat de asemenea colaboratori, a pornit la o acțiune criminală de proporții întinse în finanțe și cooperatie, cu scopul de a frîna dezvoltarea țării noastre pe calea socialismului, cu scopul restaurării capitalismului.

Pentru atingerea scopului lor criminal, acuzații și-au îndreptat în primul rînd atenția asupra sectorului celui mai important pentru dezvoltarea economiei noastre naționale, asupra industriei noastre socialiste. Ei au dus o acțiune de frînare a activității productive a întreprinderilor socialiste, prin sabotarea finanțării economiei naționale și în primul rînd prin sabotarea înzestrării întreprinderilor cu fonduri de rulment proprii.

„Prin sabotarea finanțării economiei naționale — declară acuzatul IACOB — am urmărit a crea la multe întreprinderi greutăți, în scopul de a submina realizarea planului de stat“.

Această acțiune s-a desfășurat sub îndrumările și conducerea lui LUCA.

Iată ce declară acesta :

„Prin activitatea mea și prin acordarea unei depline libertăți subalternilor mei, elemente dușmănoase care au fost sprijinite, încurajate și susținute de mine, eu am frînat și am pus piedici construcției socialiste. Concepțiile mele — direct contrarevoluționare — m-au situat pe o poziție dușmănoasă construcției socialiste. Eu am discutat de mai multe ori cu IACOB problemele finanțării economiei naționale și ne-am situat pe o poziție comună. În mod concret eu nu cunoșteam toate problemele, întrucît rezolvarea lor privea direct pe IACOB ALEXANDRU. Datorită însă faptului că el cunoștea poziția mea în general în această problemă, știindu-se susținut și sprijinit de mine, avînd deplină libertate de acțiune din partea mea, toate acestea au constituit o încura-

jare directă pentru IACOB din partea mea pentru săvîrșirea acestor acțiuni de sabotaj“.

În instanță, IACOB a încercat cu abilitate să atenueze gravitatea faptelor, căutînd să prezinte lucrurile în sensul că nu ar fi existat o înțelegere între LUCA și dînsul pentru a comite această acțiune de sabotaj.

Însă, după cum a reieșit din declarațiile lui LUCA, din depozițiile multor martori și din documentele existente la dosar, este pe deplin limpede că în ceea ce privește sabotarea economiei naționale, LUCA și IACOB au colaborat strîns; pe baza directivelor lui LUCA și de multe ori din inițiativă proprie, IACOB a făcut tot ce a putut pentru a frîna dezvoltarea economiei naționale.

Acuzații LUCA și IACOB au lucrat mîna în mîna tot timpul și nici nu se putea altfel, căci dacă nu ar fi lucrat mîna în mîna, dacă nu ar fi lucrat în deplină înțelegere, cum ar fi fost cu puțință desfășurarea unei acțiuni criminale de proporții atît de mari și cu un caracter atît de complex ?

Cum au sabotat acuzații finanțarea economiei naționale ?

Guvernul a hotărît prin H.C.M. nr. 786/1949 dotarea cu fonduri de rulment a unui număr de 20 de întreprinderi socialiste, în scopul cîștigării unei experiențe pe baza căreia să se poată trece ulterior la dotarea cu fonduri de rulment a tuturor întreprinderilor socialiste.

Dar acuzații LUCA și IACOB, pentru a compromite dotarea cu fonduri de rulment a întreprinderilor, au trecut în scurt timp la înzestrarea tuturor întreprinderilor, fără să aștepte acumularea experienței proiectate. De ce au făcut așa ?

Pentru că, lipsind întreprinderile de alte mijloace de finanțare a producției și voind să folosească lipsa de experiență în acest domeniu a cadrelor din întreprinderi, au scontat că se vor comite grave greșeli, care vor duce la haos financiar în întreprinderi și la compromiterea planului de producție.

„Fără a aștepta rezultatul dotării cu fond de rulment a primelor întreprinderi din toamna anului 1949 — declară IACOB — am trecut la dotarea în masă a întreprinderilor, conform dispozițiilor pe care le-am primit de la LUCA VASILE, care la fel ca și mine cunoștea că noi nu avem rezultatul acestei experiențe și știa, ca și mine, că aparatul financiar și celelalte cadre chemate să transpună în viață noul sistem de finanțare sînt lipsite de experiență și de o pregătire prealabilă necesară. Deși amîndoi cunoșteam această situație, am trecut la dotarea în masă a întreprinderilor cu fond de rulment, în scopul de a sabota finanțarea economiei naționale“.

Vom da aici un exemplu care ilustrează în ce mod și în ce măsură a fost sabotată dotarea în-

treprinderilor cu fonduri de rulment.

— La întreprinderea „Flamura roșie” din Arad s-a stabilit ca fond de rulment cifra de 570 milioane lei. Din această sumă, aproape jumătate, și anume 238 milioane lei, reprezenta numai materiale cu utilizare lentă, care nu trebuiau să fie socotite la stabilirea fondului de rulment.

Un șir întreg de martori au arătat de altfel aici, în instanță, felul în care acuzații au sabotat înzestrarea întreprinderilor cu fonduri de rulment.

La ce rezultat a putut duce o asemenea acțiune? La acela că întreprinderile s-au văzut în situația grea de a nu-și putea desfășura planul de producție.

Crezând că vor putea înlătura piedicile puse în acest fel în calea unei normale activități, întreprinderile au venit cu cereri de reverificare a normativelor fondurilor de rulment. Ce soartă au avut aceste cereri? Iată ce spune LUCA:

„Pe baza referatelor lui IACOB ALEXANDRU, am respins cererile unor întreprinderi pentru reverificarea fondului de rulment, fără măcar să fi citit dosarul”.

Acțiunea de sabotare a dotării întreprinderilor socialiste cu fonduri de rulment, începută în 1949, a continuat și în anii 1950 și 1951.

„Necesitățile de fonduri de rulment planificate și înscrise de mine în buget pe anii 1950 și 1951 — declară acuzatul IACOB — nu au asigurat finanțarea corespunzătoare nevoilor de producție ale întreprinderilor, pentru că eu în mod intenționat, în scopul sabotării economiei naționale, am înscris în buget sume mai mici”.

Acuzații IACOB și LUCA n-au ținut seama de necesitățile sporite de fonduri de rulment față de noile sarcini ale întreprinderilor, față de dezvoltarea producției lor. Ei au refuzat pur și simplu de a lua în considerare cererile făcute de întreprinderi.

În fața acestei situații grele, întreprinderile și ministerele lor tutelare au venit cu cereri pentru acordarea de suplimentări de fonduri de rulment și fiindcă presiunea exercitată devenise puternică și acțiunea sabotoare a lui LUCA și IACOB se afla în perspectivă de a fi demascată, aceștia au fost nevoiți să aprobe suplimentările. Întrucât însă aceste suplimentări nu mai puteau fi făcute decât de la rezerva bugetară și pentru a nu ieși la iveală modul în care au împiedicat bunul mers al întreprinderilor, acuzații au atacat rezerva bugetară fără aprobarea Consiliului de Miniștri și ulterior au făcut forme voalate pentru legalizarea situației.

IACOB declară:

„Acest lucru a determinat întreprinderile să ceară sumele necesare producției, iar noi am fost nevoiți să suplimentăm alocațiile bugetare pentru a putea satis-

face cererile întreprinderilor. Pentru necesitățile de fonduri de rulment peste prevederile bugetare pe 1950 am plătit suma de 19 miliarde lei vechi în mod ilegal, fără a se face aceste suplimentări printr-o aprobare a Consiliului de Miniștri. Am săvârșit acest act ilegal ca să acopăr activitatea mea de sabotaj, ca să ascund Consiliului de Miniștri”.

Prin depoziția martorului MODORAN VASILE, fost ministru-adjunct la Ministerul de Finanțe, s-a confirmat în totul acest fapt.

Acțiunea de sabotare a dotării întreprinderilor nu s-a oprit însă aici. Greutățile făcute întreprinderilor au fost mărite și mai mult prin faptul că acuzații LUCA și IACOB au aranjat ca plata fondurilor aprobate să se facă cu mare întârziere. Iată ce a declarat IACOB:

„La adăpostul teoriei că nu se pot plăti avansuri asupra necesităților de fonduri de rulment decât după aprobarea lor în cadrul aprobării bugetului, și dat fiind că bugetul se aproba în aprilie, necesitățile de fonduri de rulment s-au plătit întreprinderilor cu întârziere, ele primind majoritatea sumelor în trimestrele III și IV, fapt ce a făcut ca întreprinderile să nu ajungă la timp, potrivit necesităților lor, în posesia sumelor de la buget”.

În procesul dezvoltării economiei noastre naționale se ivea de multe ori necesitatea unor modificări ale planului economic de stat prin redistribuirea sarcinilor de producție ale unor întreprinderi, fapt ce trebuia să atragă după sine adaptarea planurilor financiare la cele de producție. Susținând într-un mod dușmănos teza că planul economic trebuie să urmeze planul financiar și nu invers, acuzații au refuzat în mod permanent modificarea planului financiar și, prin aceasta, au rupt planul financiar de cel economic. Iată ce spune IACOB:

„Am rupt planul financiar de planul economic de stat nu numai la începutul anilor 1950 și 1951 (prin planificarea de fonduri de rulment mai mici decât necesitățile de producție), dar și pe parcurs, adică în cursul anilor 1950 și 1951, prin aceea că în multe cazuri când comisia de stat a planificării aducea schimbări în planurile de producție ale întreprinderilor conform necesităților economiei naționale, deși Direcția finanțării economiei naționale din Ministerul de Finanțe mi-a făcut propuneri de adaptare a planului financiar celui economic, eu n-am ținut seama în nici un fel de aceste schimbări, mergând pe linia neadaptării planului financiar la planul economic de stat. Cu această hotărâre de a nu adapta planul financiar celui economic, LUCA VASILE a fost de acord”.

Trebuie să subliniem faptul că însăși Direcția

finanțării economiei naționale din minister — după cum a arătat și martora NELA IONESCU — a făcut propuneri prin care a susținut cererile de restructurare a planului financiar. Aceste propuneri au fost respinse.

Vorbind despre consecințele activității sale de sabotaj, IACOB a declarat :

„Activitatea mea de sabotaj desfășurată în problema necesităților de fonduri de rulment a lipsit întreprinderile de mijloacele de rulment necesare și la timp, provocându-le astfel greutăți în realizarea planurilor lor de producție. Unele întreprinderi au fost împinse din această cauză la indisciplină financiară, iar altele au fost nevoite să apeleze la credite, să plătească dobânzi și, în cazul nerestituirii la timp, să plătească dobânzi suplimentare, fapt ce a dus la urcarea prețului de cost. De asemenea, în unele cazuri neacordarea la timp a fondurilor necesare a contribuit la blocarea fondurilor întreprinderilor“.

În același scop de sabotare a activității productive a întreprinderilor socialiste, acuzații LUCA și IACOB au găsit și alte forme de acționare. Astfel, folosind și în ce privește stabilirea anuală a sarcinilor de beneficii ale întreprinderilor aceeași metodă ca și la dotarea întreprinderilor (Ministerul Finanțelor reglementând situația fiecărei întreprinderi în parte), acuzații au trecut peste propunerile ministerelor tutelare și peste propunerile Direcției finanțării economiei naționale din Ministerul Finanțelor și au fixat sarcini de beneficii în mod anarhic, unora prea mari și altora prea mici față de posibilitățile lor reale.

Urmarea a fost că acele întreprinderi cărora li s-au fixat sarcini de beneficii prea mari și pe care era imposibil să le realizeze au fost obligate, pentru a vărsa beneficiile la stat, fie să atace fondul de rulment, micșorându-l în detrimentul realizării planului de producție, fie să recurgă la credite de la Banca de stat, plătind dobânzi, făcând ca rentabilitatea să scadă și să crească prețul de cost al produselor și, în plus, în ambele cazuri să nu se poată realiza fondul directorului.

Acuzatul IACOB a recunoscut această acțiune de sabotaj.

Iată ce a declarat acuzatul LUCA VASILE, care a fost de acord cu acțiunea lui IACOB :

„IACOB ALEXANDRU a fixat beneficiile în mod arbitrar, afirmând că întreprinderile au tendința de ascundere a beneficiilor. Pentru stabilirea beneficiilor, IACOB nu a ținut cont de situația prezentată de întreprinderi, ci a luat drept bază de calcul experiența anilor trecuți, stabilind astfel în mod arbitrar, fără a se înțelege cu conducătorii întreprinderilor, beneficii ireale, astfel că întreprinderile

au trebuit să verse aceste sume nerealizate din propriul lor fond de rulment“.

Martorul MODORAN VASILE, vorbind despre această acțiune a lui LUCA și IACOB, a declarat :

„Politica de beneficii dusă de IACOB ALEXANDRU față de întreprinderi constituie un act de sabotaj cu efecte grave și dăunătoare asupra activității întreprinderilor economice ale statului și implicit asupra economiei naționale. Cu toate că a fost sesizat de ministerele tutelare asupra imposibilității de realizare a acestor beneficii, IACOB a respins documentația acestora și s-a menținut pe poziția sa dușmănoasă.“

Această acțiune este dovedită și prin depoziția martorei NELA IONESCU, care a relatat aici în instanță sistemul și metodele întrebuintate de acești sabotori și dușmani.

Aici în ședință, fiind încercuit de probe, acuzatul IACOB a recunoscut caracterul dușmănos și criminal al acțiunilor sale.

Acțiunile pe care le-am expus, săvârșite de acuzați în domeniul finanțării economiei naționale, au avut urmări foarte grave în ce privește bunul mers al producției și al disciplinei financiare a întreprinderilor și au produs pagube considerabile statului. Întreprinderile socialiste, în momentul când treceau la însușirea și aplicarea principiului gospodăririi chibzuite, au fost împinse de acuzați la indisciplină financiară, la irosirea fondurilor de rulment, la credite și apoi la neplata lor, în general la un mod anormal, frânat de activitate a întreprinderilor. Toate acestea au făcut ca în multe cazuri să nu poată fi aduse la îndeplinire planurile de producție și să crească prețul de cost al produselor industriale. Prin aceasta, acuzații au urmărit să compromită de la început metodele socialiste de conducere a întreprinderilor. Din dezbaterile procesului a rezultat clar că aceste urmări au fost voite de acuzați, au constituit scopul lor contrarevoluționar, de a submina dezvoltarea economiei naționale.

O dată cu acțiunea de sabotare a finanțării economiei naționale, acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU au dus și o acțiune directă de subminare a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și de sprijinire a elementelor capitaliste.

Activitatea contrarevoluționară a lui LUCA și IACOB iese foarte bine în relief când se examinează politica fiscală pe care au dus-o. LUCA a declarat :

„Politica fiscală aplicată de mine a fost o politică de avantajare și creștere a elementelor exploatare“.

LUCA și IACOB au imprimat aparatului fiscal linia sprijinirii elementelor capitaliste, chiburești, o parte din aceștia fiind categorisiți

drept mijlocași și beneficiind de drepturile politice și avantajele economice ale acestora.

LUCA împreună cu IACOB s-au înțeles să trăgăneze în mod dușmănos întocmirea lucrărilor pentru modificarea legii impozitului agricol din 1949, care în anii următori devenise necorespunzătoare. Prin aceasta ei au favorizat întărirea elementelor capitaliste de la sate. Din aceeași cauză, a menținerii legii impozitului agricol din 1949, ei au făcut în 1951 nerealizabilă prevederea din legea bugetară referitoare la încasarea impozitului agricol de 12 miliarde lei și apoi, prin înșelarea guvernului, au dat dispoziții să se încaseze la impozitul agricol numai 9 miliarde lei, atunci când nu se luase încă nici o hotărâre cu privire la efectuarea reformei bănești, când era necesar să se încaseze întreaga sumă. Cine au fost beneficiarii acestei acțiuni? Au fost elementele capitaliste, chiaburii, pe care LUCA și IACOB au căutat să-i favorizeze și să-i întărească, în dauna clasei muncitoare și a țărânimii muncitoare.

Aparatul fiscal, condus de LUCA și complicității lui, încălcând legile statului, a comis în numeroase localități din țară o serie de acte abuzive și provocatoare contra țăranilor muncitori, organizând împotriva acestora vânzări silite chiar a bunurilor apărute de lege, fapt care demască pe acuzații din boxă ca pe niște dușmani înverșunați ai țărânimii muncitoare.

Iată pînă unde a mers această acțiune banditească. Voi citi un scurt pasaj din declarația martorului SPIREA PAUL, revizor din Ministerul Finanțelor :

„In regiunea Constanța, unde ani de-a rîndul a fost secetă și unde țărâtimea muncitoare avea, după lege, dreptul la anumite scăderi de impozite, IACOB n-a vrut să le aprobe. Rezultatul a fost că s-a obținut și în regiunea Constanța o spore a încasărilor..., mergîndu-se chiar pînă la vânzarea măgarilor cu care-și cărau apa locuitorii din comunele lipsite de apă. În comuna Frumușeni, raionul Vidra, a fost sechestrată singura vacă a unei văduve sărace împovărată de copii. Asemenea cazuri s-au petrecut și în alte locuri, ducînd la vânzarea silită chiar a bunurilor apărute de lege”.

* Directivele aventuriste date de grupul antistatal contrarevoluționar din care făcea parte și LUCA de a se organiza „procese publice” împotriva elementelor chiaburești și chiar a țăranilor mijlocași, arestări și alte măsuri abuzive, au determinat ca o mare parte dintre aceștia să lase în paragină gospodăriile, părăsind activitatea de producție.

Ambele forme ale acestor acțiuni provocatoare aventuriere urmăreau pînă la urmă slăbirea alianței dintre clasa muncitoare și țărâtimea muncitoare, precum și provocarea de greutăți în aprovizionarea cu produse alimentare a popu-

lației de la orașe și cu produse industriale a țărânimii muncitoare.

Aceeași activitate sabotoare a desfășurat-o LUCA VASILE și în politica prețurilor. Avînd în sectorul de sub conducerea sa comitetul pentru prețuri, el a plasat în 1950 în postul de președinte al acestui comitet pe una dintre cele mai credincioase slugi ale lui, pe acuzatul CERNICICA DUMITRU. Om de încredere al lui LUCA, acesta îi dăduse dovezi de devotament atît ca director al cadrelor, recrutîndu-i elemente oportuniste și dușmănoase, cît și ca șef al Controlului, aplicînd măsurile lui LUCA pentru slăbirea controlului și împingerea la nereguli și indisciplină financiară.

Indeplinind cu zel și credință instrucțiunile lui LUCA, acuzatul CERNICICA a dus o acțiune susținută de camuflare a prețurilor de achiziție a produselor agrare-alimentare, ai cărei beneficiari au fost chiaburii și speculanții.

Documentele care au fost dezbătute aici în ședință sînt de o importanță deosebită. Simpla rezoluție a lui LUCA de aprobare a majorării de prețuri era ridicată de CERNICICA la rangul de lege. Ba uneori, după cum a afirmat el, i-a ajuns chiar și aprobarea verbală a lui LUCA.

Acuzatul LUCA a declarat de altfel că :

„...In politica prețurilor, CERNICICA DUMITRU a executat întocmai dispozițiile mele”.

Iar în legătură cu aceste dispoziții, LUCA a spus :

„...am înlesnit posibilitatea de speculă, care lovea în interesele și aprovizionarea muncitorilor de la orașe”.

LUCA a reușit să plaseze ulterior pe acuzatul CERNICICA la Centrcoop în funcția de prim vice-președinte. Sub îndrumarea directă a lui LUCA, CERNICICA și SOLYMOS au transformat cooperația într-un organ de îmbogățire a elementelor capitaliste de la sate și într-un adăpost al multor elemente dușmănoase, care au furat și defraudat unitățile cooperatiste.

„In funcția de vice-președinte al Centrocoopului am căutat să introduc în cooperație politica oportunistă, contrarevoluționară a lui LUCA VASILE. Am inițiat și organizat o serie de acțiuni de sabotaj, pentru a împiedica cooperația să-și îndeplinească sarcinile trasate de guvern” — a declarat acuzatul SOLYMOS.

Acuzatul SOLYMOS a introdus în planul de desfacere al cooperației cifre nereale și a repartizat mărfurile astfel încît să fie nespecifice și neconforme necesităților diferitelor regiuni. În scopul nerealizării planului de achiziție, a planificat achizițiile mai ales în regiunile deficitare.

„Sub îndrumarea mea — declară SOLYMOS — direcția planificării din Centrocoop a întocmit planuri cuprinzînd cifre nereale și care nu puteau fi realizate, a menținut în planul comercial poziții inexistente, a umflat volumul planului de

casă peste posibilitățile reale, a planificat mărfurile în mod anarhic, nespecific re- giunilor și neconforme cu nevoile regiuni- lor, a defalcat planurile de achiziții în așa fel ca să nu se poată realiza, indicându-se să se facă achiziții în regiunile deficitare și a sabotat planurile de aprovizionare ale centrelor muncitorești”.

Datorită activității lor antistatale, importante sume de bani acordate de stat cooperației pentru producție și schimbul de mărfuri dintre oraș și sat au ajuns în mâinile elementelor capitaliste, speculative, fără ca în schimbul lor să fie aduse mărfurile necesare care să contribuie la apro- viziunea clasei muncitoare, aducându-se astfel pagube grave atât statului cât și însăși coopera- ției.

Incălcând hotărârile guvernului, acuzații au scos din patrimoniul statului numeroase unități ale unor întreprinderi comerciale, încercând ast- fel să slăbească și să dezorganizeze comerțul de stat.

Acțiunea de subminare a economiei noastre naționale desfășurată de LUCA VASILE s-a fă- cut resimțită și în domeniul bancar. Astfel, LUCA a dat dispoziții Băncii de stat a R.P.R. de a acorda în perioada 1947—1949 credite în va- loare de 9 miliarde lei în special elementelor capitaliste, chiaburești, marilor proprietari de vii. Din această datorie, pînă în 1951 a rămas ne- rambursată suma de 4 miliarde lei. El a tără- gănat mereu întocmirea proiectului de decret pen- tru înlesnirea urmării datoriilor către Bancă, și tocmai în trimestrul IV al anului 1951, cînd, datorită pregătirii reformei bănești, ritmul încasării trebuia să fie micșorat, a dat dispoziții Băncii de stat să intensifice încasarea datoriilor agricole. Toate acestea sînt pe deplin dovedite cu depoziția martorului VIJOLI AUREL. În fe- lul acesta LUCA VASILE a folosit și Banca de stat în scopurile sale de întărire a elementelor capitaliste.

Activitatea dușmănoasă desfășurată de aceas- tă bandă în frunte cu LUCA a avut grave reper- cusiuni asupra economiei naționale. Acțiunile sabotoare ale acuzaților au lovit grav în nivelul de trai al poporului muncitor. Pentru remedierea fenomenelor nesănătoase din economia noastră națională, care erau în mare măsură rezultatul acestor acțiuni de sabotaj, guvernul a luat ho- țărîrea efectuării reformei bănești.

Acuzații LUCA și IACOB, puși în fața acestei situații, au început să se frămînte și să caute so- luții și justificări pentru a înlătura această per- spectivă a demascării lor, dîndu-și seama că pre- gătirea reformei bănești va scoate la iveală ac- țiunile lor criminale împotriva întăririi econo- miei naționale și a întregii politici a guvernului de luptă pentru dezvoltarea economiei și a ridi- cării nivelului de trai al oamenilor muncii, și va duce astfel în mod sigur la demascarea lor ca

dușmani și sabotori. Aceasta este una din cau- zele pentru care acești criminali au luat de la în- ceput poziție în contra reformei bănești. Atît LUCA cît și IACOB recunosc aceasta. Iată ce declară LUCA VASILE în instanță :

„Am fost împotriva reformei bănești datorită și faptului că socoteam că refor- ma bănească va scoate la iveală lipsurile Ministerului de Finanțe și sabotajul de la Ministerul de Finanțe”.

Același lucru a declarat și IACOB ALEXAN- DRU :

„Am fost împotriva efectuării reformei bănești pentru că mi-am dat seama că, a- nalizîndu-se situația economico-financiară a țării, se va descoperi și sabotajul desfă- șurat de noi în cadrul Ministerului de Fi- nanțe și al Băncii de stat”.

Văzînd că încercările de a zădărnici efectua- rea reformei bănești nu le reușesc, banda lui LUCA a trecut la subminarea ei.

Interesul reformei bănești era ca sumele de bani tezurizate în special la elementele ca- pitaliste să vină la schimb în momentul efectua- rii reformei bănești. Or, LUCA și complicii săi au luat o serie de măsuri pentru a sustrage ele- mentele capitaliste de sub efectul reformei bă- nești.

Un șir întreg de martori au vorbit aici în in- stanță pe larg despre campania de impulsione a încasărilor pe care a condus-o IACOB, cu a- probarea lui LUCA. O adevărată ploaie de or- dine, de circulări, instrucțiuni, telegrame și note telefonice, convocări, ședințe, conferințe și pre- lucrări, toate în scopul intensificării la maximum a încasărilor de impozite.

IACOB a mobilizat întregul aparat fiscal din țară, și în acest scop și pentru a fi sigur de re- zultate a trimis în regiuni, pe teren corpul revi- zorilor din minister, cu împuterniciri speciale de a lua cele mai drastice măsuri pentru încasarea sută la sută a impozitelor.

IACOB a luat măsuri pentru sancționarea tu- turor elementelor din aparatul fiscal care s-ar face vinovate de cea mai mică delăsare în ce pri- vește încasarea impozitelor, și în același timp a inițiat premii în bani și obiecte pentru cei care depun toate eforturile și realizează în întregime planul de încasare a impozitelor.

IACOB s-a deplasat personal în diferite loca- lități din țară, luînd măsuri la fața locului, con- trolînd și verificînd cum se execută dispozițiile date de ei.

Pentru ca ritmul încasărilor voit de IACOB să nu întîmpine nici un fel de greutate, acesta a dat ordin ca executările silite să meargă pînă la sechestrarea oricăror produse agricole și orică- ror animale, în disprețul și cu sfidarea legilor țării noastre.

O acțiune urmărind aceleași scopuri a fost ini- țiată și desfășurată și în cooperație de către LUCA împreună cu CERNICICA și SOLYMOS. Și acolo au curs ca o ploaie în trimestrul IV al

anului 1951 ordinele, circulările, instrucțiunile, telegramele, de a impulsiona desfacerea mărfurilor.

LUCA a ținut ședințe, criticând în cuvinte tari nerealizarea integrală a planului de desfacere al Centrocoopului și a dat directive și îndrumări pentru intensificarea vânzării mărfurilor.

Executând cu fidelitate instrucțiunile lui LUCA, acuzatul CERNICICA DUMITRU, care încă de la 27 august 1951 fusese încunoștințat de LUCA VASILE că face parte din comisia de pregătire a reformei bănești și care lua parte cu regularitate la lucrările comisiei, a luat o serie întreagă de măsuri de subminare a reformei, sub acoperirea îndeplinirii planului de desfacere.

„În lunile octombrie și noiembrie 1951 — declară CERNICICA DUMITRU — eu am luat la Centrocoop măsuri pentru impulsionarea vânzărilor de mărfuri în vederea realizării planului. În acest scop am extins salarizarea procentuală a angajaților vânzători, în vederea cointeresării lor și astfel a impulsionării vânzărilor. În consfăturile ce le-am avut cu directorii adjuncți cu comercialul de la regiuni, am trasat sarcini pentru impulsionarea vânzărilor”.

Dar CERNICICA pretinde că toate aceste măsuri le-a luat fără scopul de a sabota reforma bănească, afirmând că el nici nu știa despre faptul pregătirii reformei bănești.

Or, aici, în fața instanței, LUCA a declarat că a vorbit cu CERNICICA DUMITRU, încunoștințându-l despre pregătirea reformei și dându-i instrucțiuni în acest scop.

Martorii audiați în instanță au înveterat faptul că acuzatul CERNICICA DUMITRU știa că se pregătea reforma bănească.

Ca urmare a discuțiilor purtate cu mult înainte, la 8 decembrie 1951 CERNICICA a primit instrucțiuni de la comisia pentru pregătirea reformei bănești să ia măsuri pentru constituirea de rezerve de mărfuri. Ce a făcut atunci CERNICICA? A mințit și a înșelat comisia de pregătire a reformei bănești! El a întocmit o circulară care pe de o parte prevedea constituirea de rezerve, iar pe de altă parte reamintea vechile sarcini de a îndeplini neapărat planul de desfacere al Centrocoopului pînă la finele anului.

El a mințit comisia, prezentînd unui membru al comisiei spre vedere numai o parte a circulației, anume aceea care prevedea crearea de rezerve de mărfuri.

El a înșelat comisia, deoarece la 22 decembrie 1951 a dat dispoziții telegrafice să se pună în desfacere mărfurile care fuseseră constituite ca rezervă.

Telegrama este semnată de Buri și Buri a

depus aici ca martor. Din depoziția lui Buri rezultă în mod neîndoielnic faptul că telegrama a fost alcătuită și trimisă după directivele lui CERNICICA.

Care au fost consecințele? De unde în luna noiembrie 1951 în cooperatie era un stoc de mărfuri de multe miliarde lei, stocul de rezervă la reformă a ajuns să fie abia de un miliard lei, după propria recunoaștere a lui CERNICICA. Aceasta a lovit grav în aprovizionarea clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare în perioada următoare reformei bănești.

Cu toate acțiunile șabotoare ale bandei lui LUCA și peste capul ei, reforma bănească a fost înfăptuită în interesul oamenilor muncii din țara noastră.

Tovarășe președinte, tovarășii judecători,

Această bandă condusă de LUCA poartă răspunderea pentru o serie de grave crime și nelegiuiri săvârșite împotriva intereselor poporului muncitor, împotriva statului democrat-popular.

Pe umerii lui LUCA, acest înveterat agent al siguranței burghezo-moșierești, apasă greu răspunderea pentru chinurile, suferințele multor luptători revoluționari devotați cauzei și libertății poporului, apasă greu răspunderea pentru muncitorii mineri uciși la Lupeni în 1929, apasă greu răspunderea pentru cei căzuți la Timișoara, apasă greu răspunderea pentru crimele săvârșite după 23 August 1944, pentru loviturile date economiei naționale și construcției socialiste în creștere, pentru greutățile, lipsurile și privațiunile pe care acțiunea sa contrarevoluționară în domeniul economico-financiar și al schimbului de mărfuri dintre oraș și sat le-a pricinuit oamenilor muncii.

Pe umerii complicilor lui LUCA cade răspunderea pentru loviturile date economiei naționale, pentru piedicile puse în calea dezvoltării construcției socialismului, pentru mașinațiile criminale îndreptate împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii.

De aceea, în numele poporului muncitor, cer instanței supreme ca în hotărîrea sa să se călăuzească de un singur gînd: pedepsele aplicate să fie pe măsura crimelor săvârșite de fiecare dintre acuzați.

Pentru asemenea fapte nu poate exista cruțare.

Să știe și să simtă dușmanii poporului muncitor că cei care atentează la cuceririle pe care poporul muncitor le-a dobîndit prin jertfe atît de grele, prin sudoare și sînge, primesc riposta cuvenită. După faptă și răsplată — spune poporul nostru.

Să știe și să simtă dușmanii că nimic și nimeni nu poate opri poporul român din drumul său spre socialism, spre bunăstare.